

Özcan Kurt

- şiirler -

Yayın Tarihi:

21.11.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Özcan Kurt

Doğdu Öldü

1 Mayıs

1 MAYIS

Esti yel havanın pusu dağıldı,
Zalim kahroldu da mazlum duyuldu
Ne vakit adalet yerini buldu,
Mayıslar o zaman bayramdır bize..

Emekci bir oldu, halklar uyandı,
Devrimin sancağı saha dayandı,
İşçi canlar aynı renge boyandı
Mayıslar o zaman bayramdır bize...

Şükür ne zaman ki hakkıyla oldu,
Çalışan mutlu ve karınlar doydu,
Ücret yetti az da kenara koydu,
Mayıslar o zaman bayramdır bize...

Şimdi güneş daha da parlak, doğdu,
Toprak filiz verdi, coştı kabardı,
Ne vakit tatilden ötesi oldu,
Mayıslar o zaman bayramdır bize...

Çalışıldı, üretildi silolar doldu,
Katarlar eklendi yerine vardı,
Ne vakit gariban payını aldı
Mayıslar o zaman bayramdır bize...
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Acılar

ACILAR

Yüreklerde sessiz ince kırıklar,
İçten içe yankır, suskun çığlıklar,
Ah etmesen de derin derin sızılar,
Herkesin düzlenmez, bir haresi var.

Akmaz gözünde kuruyan yaşlar,
Dindi sanılır, düşer içeri damlar,
Aheste aheste mazi kımıldar,
Herkesin iyileşmez, bir yaresi var.

Hayat heykeltraş usta sanatkar,
İşlerler seni senden yontarlar,
Şekil verir tatlı, en çok acılar
Herkesin birleşmez, bir paresi var.

Merhamet yaslanır, durur vicdanda,
Acı da olur mu, nötr kenarda,
Özvecan'ım çıkar surlar tirmalar
Herkesin gidilmez, bir kalesi var.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Adam didiğin

Adamın erkeği kadını olmaz,
Hamuru bir Adem'dir aslı,
Kan çeker değişmez nesli,
iekte bala benzer adam didiğin,

Vallah serin olur, ataşta koymaz,
Yaprağı gür gölgesi selvi,
Boş laf etmez muhabbet ehli,
Tutun da dala benzer adam didiğin..

Ö ertelemes bahane bulmaz,
Ömrüne ömür, kalbinin dengi,
Kem nedir? bilmez, çoğalır sevgi,
Irmakta sala benzer adam didiğin..

Paylaşmadan zinhar ayrı duramaz
Gülünce güler sevinir kendi,
Boğazından geçmez, illaki vergi,
Arkanda taşa benzer adam didiğin,

İstese de o gönül kıramaz,
Yapar eder öyleymiş görgü,
ağır kaçmaz koşar yeter ki,
Uçan da kuşa benzer adam didiğin,

Özvecan'ım
Kökü kıranda kolay bulunmaz,
Dibine uzar, sanki ipekten örgü,
Kışta üşütmez sarar tenini,
Boran da yaza benzer adam didiğin,

oğalır da aza benzer adam didiğin

Öz ve Can

Özcan Kurt

Adam diyorlar

Hüzünler insana eşik atlatır,
Hayat yolda komaz illa sollatır,
İsyankar etmemiş ise yaralar,
İşte ona ÇEKMIŞ adam diyorlar.

Olmamak olmaz can, illa biçilir,
Deve eder de hendekten geçirir,
Kuvvetin yıkmamış ise ağırlar,
İşte ona SUSMUŞ adam diyorlar..

Eskisi gibi olmuyor değişir,
Dağlarına kar yağar seni üşütür,
Vicdanın almamış ise acılar,
İşte ona OLMUŞ adam diyorlar..

Erkek kadın elma, iki yarısı,
Dolaşıp karıştık işin doğrusu,
Yolda bırakmamış ise sancılar,
İşte ona ÇÖZMÜŞ adam diyorlar.

Felek iğne deliğinden geçirdi,
Çiğ idim közlere attı pişirdi,
Özvecan düşmemiş acı ağırlar,
İşte ona KİMMİŞ adam diyorlar.

Özvecan

Özcan Kurt

Adam Olmadık

Kanında, hamurunda, yoksa huyunda suyunda fitratındanmıdır bilinmez
Yer yerinden oynasa taş çatlasa kıyamet gopsa,
Çektiklerinden ders almaz ettiklerinden utanıp arlanmaz,
Bir şeye gafa yormaz yüzünde kırk kat yüzü vardır ömür törpüsü ADAM OLMADIK..

Yanına yöresine varılmaz, gafa beyin yok ne söylesen alınmaz,
Kırk deve kırk hendekten atlasa, tosbağa tavşan olup zıplasa,
Kişiliği nedir bilinmez, her kalıba uyar sıkılmaz,
Bir şeyden geri galmaz her tarakta bezi vardır ömür törpüsü ADAM OLMADIK..

Onmayan gidinin muhakkak vardır sebebi,
Balık gavağa çıksa, horozlar çift sarılı yumurtlasa,
Yaralı parmağa işemez, çıkarı olmasa ortalarda görülmez,
Anlamazdan gelir, USlanmaz her bir şey de gözü vardır ömür törpüsü ADAM OLMADIK

Özvecan

Özcan Kurt

Ağladım

İçkiye verince dünden, gafamın tası atıldı
Başkatipe çıkıştım aram yoktu tümnden bozuldu,
Kızışıp, kara kapcaklar tazelendi, yine yeni acı yazıldı,
İslandım durdum yağmurlarda, gök ağladı ben ağladım..

Huzuruna vardım, bi ara alamayıp hızımı,
Niye kara yazdın diye Mevla'm alın yazımı,
Tutuşup, gizledim perdelere, elime alıp garip sazımı,
Çığırdım durdum sokaklarda taş ağladı ben ağladım..

Herkes aldı yürüdü bir şekilde tuttu yolunu,
Felek ıssızlarda galiba unuttu Özcan garip kulunu,
Karışıp, bahar ile zemheriye, şaşırdım sağım ile solumu,
Terk edildim sapaklarda yol ağladı ben ağladım.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Ah Ömrüm

Kaymış dünyanın şirazesi yerinden çıkık
İnsanlar bir garip, düzen tepeden bozuk,
Kaçar olduk birbirimizden yedikce kazık,
Belki bu defa diye diye kayan ömrüme yazık

Öze itibar yok, onur taltif ya kürk ya sarık,
Erteleye erteleye kalmadı dört duvar yıkık,
Müzminleşti mi o yoğurttan ne ayran olur ne de cacık,
Belki bir şifa diye diye kanan gönlüme yazık

Bülbül suskun gül soluk gönüller kırık,
Herşeyin başı idi huzur getti kalmadı sağlık
Olsa ne olur olmasa üst baş yırtık ayakda çarık,
Belki çok daha diye diye geçen günüme yazık.

Bal diye satılır, hezayan algı ile olmayan goruk,
Ak ne kara ne öyle bir çağ ki kurt şaşık koyuna uyuk,
Özvecan'ım yüzüm gülmez içim hep buruk,
Belki geçer diye diye biten ömrüme yazık.

ÖZ ve Can

Özcan Kurt

Ahmak ben

Heyyy ahmak, gafasız kendim,
Bilmem buralığa ne halt itmeye geldim?
Ne hayallerim vardı it gibi süründüm gezdim,
Gina yak bi yerlerine işte bak ben öldüm. □□□□

Canına yandığım dünyasında,
İki yakamız yeni bir araya geldi,
Ya aş pişmedi ataş bitti,
Ya da yandı dibi tuttu...
Özvecan

Özcan Kurt

Ahu gözlerin

Mihrabım diyemem Mevla incinir,
Her gönülde var, bir sultan gizilidir,
Mahinur geceye nuran giydiren,
Yitti kıyım, deryayı ahü gözlerin..

Lal olmuş dil, lebler alır götürür,
Hilal-i kaş iki şemsi yetirir,
Küşte-i gamze çok aşık öldürür,
Geçti yaram dermanı ahü gözlerin..

Mevla tahtı ile beni sınatır,
Çemaline tutar, ayna sıratır,
Özvecan'ı candan, alır kuşatır,
Düştü şahan fermanı ahü gözlerin.
Özvecan

Özcan Kurt

Akıllıyım

Sapak döngünüyüm gelmiyor sıram,
Taliye dolandım etraf sis duman,
Terk edildim kara yerde dururum,
Çekip gitmeyen uyar akıllıyım.

Zaman suskunuyum elimdir yaram,
Hoyrata rast geldim imdat el aman,
Duymaz gitti, gelir, yoldaş sanırım,
Bilip uslanmayan umar akıllıyım.

Zifir doğururum, çetindir kavgam
Geceye savruldu, sınırsız akşam
Ümidi koynumda sarar yatırım,
Üşüp ısınmayan donar akıllıyım.

Yutkunur dururum benimdir hatam,
Özvecan duruldum, üryandır dünyam
Gül yüzlü yar gel ve al, hep hazırım,
Küpe sığmayan kırar akıllıyım.
Özvecan

Özcan Kurt

Akrostiş

Kısa geçer baHARlar,
Usandırır kışlar aYAZlar,
La tahzen.! Üzölme yar.

Oy yar.! Ne bu ahuzar...
Lafzı "OL" sadece adın var,

Ömür kısa zaman dar,
Lafza "ÖL" didar-ı tekrar

Güzler hüznölü, sonu zorlu ayazlar,
Ev bura idi ise bir bebek niye ki ağlar,
Laleler gibi solduk, bitti aylar tükendi yıllar,

Kurban olduğum can her kopuş bir vuslat,
Her geçiş bedeli ödenmiş zorlu bir SIR-at,
El verdiklerin, tutundukların sırayla olurlar azat,
Kesat olsa da, Her güzün sonu tatlı bir hasat.

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Akrostiş Temaşa

Püsküllüye püskül eklemedin mi?
Elin verip gözün segirmedi mi?
Safın böyle belli eylemedin mi?
Yolunuz bir yerde keşişsin HAşMET.

Algı uzmanı sen ki tahteravan
Len eli makaslı Hoyrat bahçavan,
Ani bu format ve resetli davan,
Noktanız bir yerde keşişsin DEVLET.

Cam DESTİ geride eksik kalmasın,
Irgatullah başı ayıp olmasın,
Baba gurban Fatih geri durmasın,
Alayınız bir yerde keşişsin NEFRET

Halkımız her şeyin farkında elbet,
Akli selim galip olacak sabret,
Rabiş remzi lafugüzafa rağbet.
Az kaldı bir yerde değışsin FETRET

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Alak

Neyi sahiplendin de kaldı ki?
Bu devran ilelebet sürdü ki.?
Kim hilkaı fıtratın bildi?
Ol yumağı çözdü ki.?

Her gelen sessizce gitti,
Bahar bitti yaprak döktü,
Hesaplar tükendi tümü bitti,
Kim kaldı da muradına erdi ki.?

Sınanıp sınamakla film the END
Figüran düştü yıkıldı set,
Beyhude tüm çaba son gayret,
Kim kombine buldu kaldı ki.?

Gala ötede idi, burda sahne aldık
Rol öyle idi iyi kötü bir nam saldı
Kaptırıp kandık, artık sona vardık
Kim hep baş rollerde durdu ki.?

İş işten geçti etme gözü badem,
Yaprak döktüm bitti vadem,
Ben de ol sırra bastım kadem,
Kim dost kim gardaş aradı da sordu ki.?

Özvecan'ım
Bir dalım sarı bir dalım yeşil yaprak,
Adem yanımda: çamur toprak,
Öyle yazıldı kalem bak: OKU ALAK,
Kim düşündü HAKİKATE gafa yordu ki.?
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Alışırısın

Her Şeye alışırısın:

BitiŐe, gidiŐe, aldanıŐa, yalnız kalıŐa, vefasızlıŐa, kadir kıymet bilmeyiŐe...

BİR TÜRLÜ ALIŐAMAYACAĐIN VE ZORUNA GİDEN TEK ŞEY:
ŞU GÖNÜL TAHTININ SAHİBİ VE SULTAN ETTİĞİN DİLBER,
Şeni eşikte misafir eder gibi severde,
İÇERİYE KİMLER GELİR KİMLER GİDER,
CÜREŐ EDER, SENİ DE KENDİNİ DE BİR HİÇ EDER,
YÜREGİN zelzeleye tutulmuŐ gibi titrer, Gerçek, DERİNLERİNE ATEŞ olup iner,

ÇOK SEVMİŐTİN AMA,

GÜVENİLMEZMİŐ YA..!

BİR KARŞILIĞI YOKMUŞ
YA..!

ARTIK ÇOK GEÇ YA..!

Ömür biter de gönlün CEHENNEM YERİ ora da ne duman biter, ne de ateş söner..

□□□□

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Alışmadım

Karadır bahtım, gülmedi şansım,
Ömrüm yetti de bitmedi kahrım,
Değıştir Hüda işledi yazgım,
Ne öldüm ne de yaşayamadım,
Zamane zalım..

Hey zalım felek, kırılısın çarkın,
Viran oldu gör hep evim parkım,
Kerbela'dan inan kalmadı farkım
Ne ölü diri karışamadım,
Böyledir halim..

Her devrin var bir Hızır paşası,
Özvecan çıkar, elbette şahı,
Ozan, yazanı Sultan Abdal'ı
Prangalara alışamadım,
Bitmiyor zalım..

Özcan Kurt

Alıştıık

VAZGEÇMELERE.,
ALıŐT(ırıldı)İK'AN(dırıl)DİK..
T E Ő E K K Ü R L E R..
İHYİYACIMIZ OLDUGUNDA
Uzaklaşmakta UZman olanlar,
BİZE;
(b)AĞLA(n)MAMAYI,
KANMAMAYI,
Öğrettiniz
Güç verdiğiniz için..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Ali İzzet beye sözüm

ALİ İZZET BEYE SÖZÜM.

ALİ İZZET BEYE SÖZÜM.

Ali İzzet beye sözüm,
Sorulara olsun çözüm,
Affet fani varsa özrüm.,
Mevla danış olun dedi.

O'nun ismi düşmez dile,
Can ki canda onu bile,
Gayrı ilmi batın ile,
Mevla çıkış olun dedi.

Süleyman perdeyi attı,
Cini ilmen, emre kattı,
Züleyha nefesine kandı,
Mevla nakış olun dedi.

Öz dil ile birdir, birlik,
Biriz yoktur senlik benlik,
İkilikten gelir kemlik
Mevla barış olun dedi.

Kul aracı etti amaç
Bu yük ile olmaz miraç,
Herkes birbirine muhtaç
Mevla tanış olun dedi.

Kabil gülü bıraktı da,
Dikenini yare saldı,
Habil kendin kurban saydı,
Mevla paydaş olun dedi,

İbrahim iç putu kırdı,
Hakkın tahtı kime kaldı,
Zeliş kendin nara attı,
Mevla gardaş olun dedi.

Davut'un özünde Suzan,
Eli ateş sanma yalan.
Duymadın mı Ateşbaz'dan.
Mevla candaş olun dedi.

ATEŞ, ateşle sınandı,
Yanan yakana duyurdu,
Ruhu teninden sıyırdı,
Mevla anlaş olun dedi.

Avam sözü anlamadı,
Can Mevla'yı yok saymadı,
Şems ayı boşa koymadı,

Mevla biliş olun dedi.

Dört kitap hak, gayrı gaflet,
M. İ. M. Musa İsa MUHAMMET,
Üçü mim ile oldu vahdet,
Mevla bakış olun dedi.

Yoktu önce tarık mezhep,
Ham müslim bir koydu meşrep,
Kul sarmış, sürete kelep,
Mevla açmış olun dedi.

Ol Çalap insanda halif,
Tezahür ademe teşrif,
İnsan kendin eder keşif,
Mevla bulmuş olun dedi.

Bu kini nereden aldık,
Ayrılıktan cana doyduk,
Huri gılman ödül saydık,
Mevla caymış olun dedi..

Habil, Kabil bir yanımız,
İdris, İblisdir halımız,
Cümle alem hep bir canız,
Mevla kaynaş olun dedi.

Özvecan der olmaz nokta,
Gül, çiçeğiz farklı tonda,
Selam olsun eşe dosta,
Mevla sevmiş olun dedi.

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Allah Aşkına

ALLAH AŞKINA

Muhteremin artık fişi çekilmiş,
Şarjı kesik hemi pili tükenmiş,
Elektrik alıp ve hissedememiş,
Nötr kal, uzakta ol Allah aşkına..

Tefekkür var, teslimiyet maşallah,
Dokun damara, yandın maazallah ,
Yanı yöresi diken of illallah,
Yad suya kıyı ol, Allah aşkına,

Anadan yok hepsi görmüş internet,
Şükür yok, saygı yok kalktı bereket,
Abartı yok eksik, budur vaziyet,
Yahu eksik ol, git Allah aşkına.

Sahte gülücükler, canım tatlışlar,
El ne derse güler, onu alkışlar,
İman deme şimdi böyle görmüşler,
Hele bir öte git, Allah aşkına.

Mevla'm şifa ver tüm cümle dertliye
Düşmanı yoklukla etme terbiye,
Büyük küçük aynı kalktı seviye,
Ol'madan gelme can Allah aşkına.

Özvecan"ım sözde hep pozitifler
Negatif çukurun, en dibindeler,
Özü zehir, çek şen şakrak selfieler,
Almayın kadraja Allah aşkına..

Özvecan

Özcan Kurt

Alma Canımı

Hoşgör cüretimi, bilmem cahilem,
Ya Rabb"i burnum yere sürtülmeden
Kibirli ölürsem yerim CEHENNEM,
Ne olur şimdiden alma canımı..

Yerin çölde değil gönüllerdesin,
Şah damarımda sır derinlerdesin,
Kendimi bilmezsem oldum diyemem,
Ne olur bilmeden alma canımı..

Henüz her canı bir görüp sevemem,
Tüm insanlar aynı kardeş göremem,
Hamım yandım, piştim, bildim diyemem
Ne olur sevmeden alma canımı

Özvecan Rabb'im güvenmemektesin,
Her şey oyun avuntu demektesin,
Güven, sına, bakıp denemektesin,
Ne olur geçmeden alma canımı.

Özcan Kurt

Altmışında

İnsan altmışında neler bekliyor,
Bize gelen herkes durmaz kaçıyor,
Daah..! ülen, gırbaç atarız emme,
Yol yokiş, at gitmiyor, araç çekmiyor.

Kulak az duyuyor gözüm seçmiyor,
Ayağım bassa, dizim çekmiyor,
Yol ileri devam ediyi emme,
Nefes yetmiyor, kalbim tekliyor...

Kırkında kırtlayır, elli hortlayır,
Ölmedik daha diyen yalan söylüyor,
Baksan boy dik gibi duruyor emme,
Bel büküyor, hem derman yetmiyor.

Özvecan'ım şükür bu güne erdik,
Üç günlük dünyada biz sona geldik,
Gönlüm çok şeyler de istiyor emme,
Toprak ağır basıyor, aslım çekiyor.

Özvecan

Özcan Kurt

Anam

Boran, kar, tipi, günler poyraz, geceler ayaz,
Sığındıklarım yitti, yoldaşım aymaz,
Bahaneler ayrı gayrı, sözler faydasız
Kapılar, kapalı, nasihat beyhude, çareler açmaz,
Kolsuz kanatsızım, yollarda, üşüdüm anam,

Hazana erdik, ne tez bitti, tükendi yaz,
Tutunduklarım gitti, aralaştı, biraz biraz,
Telaşeler ayrı, dost bildiğin, umarsız,
Herkesin kendine hayrı, ahın duyulmaz,
Yordamsız sapaklarda şaşkın düşündüm anam...

Zamanında bilemiyor insan işte gıymat,
Haklılarmış diye bi güzel öğretir hayat,
Baba yitince ayak, ana da kırılır kol ve kanat,
Yaş ilerleyince değil asıl acı ile yetişir evlat,
Yürüdüm, koştum, düşe kalka büyüdüm anam,

Kar düştü saçlarıma, yaşlandım hiç büyümedim,
Yürür gibiyim, emeklemekteyim kalmadı halim,
Gündüzler can alıcı, zifiri karanlık geceler zalim,
Bildiğin hayatta yarı paytak hala ediyom talim,
Evsiz parksızım, farklı dünyalarda özledim anam..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Anam 2

Başımın üstünde şahin bellerdim,
Annesi derlerdi, ben ANAM derdim.
Ne önemi var ki düşüp kalkmanın,
Nasılsa o vardı, hiç düşünmedim.

Meğer yalanmış ya, nasıl aldandım,
Vurulmalar baki olacak sandım,
Ölmeden bilip ah tanıyamadım,
O sevdi, bir de o, gıymat bilmedim.

Ne ata ne hoca böyle eğitti,
Başbaşayken hayat acı öğretti,
Sevdim diyenler hep koyup terketti
Sen gittin, ben öldüm öldüm dirildim.

Sanki ANALAR hep durur içerde,
Bir o ağlar içten yere düşende,
Özvecan'ım senden herkes geçerde,
Gayri sığınacak, koyun görmedim.

Özvecan

Özcan Kurt

Anemon

Vatan toprak, renk renk anemon, çiçek,
(Can (yar)dostum, dostum)
Hep ayrı güzel hangisinden geçek,
(Can (yar)dostum, dostum)
Doğu batı dolu, bal petek petek,
(Can (yar)dostum, dostum)
Bahça bahça ol kovanımız birdir,
(Can (yar)dostum, dostum)

Emrem YUNUS, Hallaç, Pir Sultan Abdal,
(Can (yar)dostum, dostum)
Aynı vatan, toprak, kök, ağaç, dal dal,
(Can (yar)dostum, dostum)
Kadim dostuz gelip girmesin çakal,
(Can (yar)dostum, dostum)
Acımız candan, sevincimiz birdir,
(Can (yar)dostum, dostum)

Ne öteki beri, ne de diğeri,
(Can(yar) dostum, dostum)
Özvecan aynı aş tuzu biberi,
(Can (yar)dostum, dostum)
Leyla Mecnun, Kerem Aslı güzeli,
(Can (yar)dostum, dostum)
Otağımız taştan, sevdamız birdir,
(Can(yar) dostum, dostum)

Özcan Kurt

Anılar

Sar kasedi Şimdi bir bak geriye,
Hangi renk çizgi izler kaldı beriye,
Neler çöktü yüreğinin dibine,
Gizlenmez yüzlerde hep izi kalır.

Anılar ara sıra canlanırlar,
Kimi sevgiyi aşkı anlatırlar,
Kimi de acı hüzün bırakırlar,
Kimi güldürüp kimi ağlatırlar..

Kimi işler derine, iliğine,
Söz geçmez gelir dikilir gözüne,
İsyan edip kaderine yazgına,
Silinmez hepten, diblerde izi kalır.

Anılar ara sıra canlanırlar,
Kimi sevgiyi aşkı anlatırlar,
Kimi de acı hüzün bırakırlar,
Kimi güldürüp kimi ağlatırlar..

Atamazsan, uyumaz yatamazsın,
Ne vazgeçer ne onsuz yapamazsın,
Oyy.. Yarına güvenip bakamazsın,
Gidilmez yek, geriye tozu kalır..

Anılar ara sıra canlanırlar,
Kimi sevgiyi aşkı anlatırlar,
Kimi de acı hüzün bırakırlar,
Kimi güldürüp kimi ağlatırlar..

OY Kİ OY... ZALIMSIN HAYAT..
□□□□

ÖZVECAN

Özcan Kurt

Anılır

Zalım zulm edince, vicdanın alır,
Akıl baştan gidince, delilik kalır,
Kesret bitince, kişi veli sanılır,
Can tenden çekilince, ölü anılır..

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Anlamı Olmalı

Bir anlamı olmalı küsmelerin,
Ara sıra vazgeçmelerin,
Barışa da açık kapı bırakarak,
Ne olursa olsun yeniden başlamak için.
Bir anlamı olmalı başlayan günün,
Karanlığı aydınlatan güneşin,
Dünü geride bırakarak,
Günü yaşayıp yarına hazırlanmak için..
Bir anlamı olmalı haftaların ayların,
Çiçek açan baharların,
Kışı geride bırakarak,
Zamanın katili olmamak için..
Bir anlamı olmalı yolların,
Düz kıvrım kıvrım iniş çıkış,
Sapakları bir bir atlayarak,
Kabında donup kalmamak için.
Zıtlaşıp durmak uzaklaştırır,
Hayattan insandan,
Kendinden her şeyden,
İnsan insanın suyuna gitmeyi bilmeli..
Öngörü başka önyargı bambaşka,
Kınadıklarımız ile yüzleşmeden öl(e)meyiz,
İnsan düşünmeli ders çıkarmayı bilmeli,
Tutmak başka tutulu kalmak bambaşka,
İnsan insanı sevmeli,
Hayatına bir yön vermeli..
Hülasa;
BİR ANLAMI OLMALI YAŞAMANIN..
Yok mu..?
Böyle yaşamaya ne var?
Şen TAŞSIZ halksız ve bir o kadar anlamsız KRAL..
ÖZVECÂN..

Özcan Kurt

Anlamıyorum

Bürünün peçeyi şalvarı donu,
İliklerinizde hissedin onu,
Yallah Arabistan'a doğru,
Git deyince, kızıyor anlamıyorum,

Öteye git beni istemiyorsun,
Başka bir kostüme özeniyorsun,
Sen TÜRK deyince iğreniyorsun,
Git deyince kızıyor anlamıyorum.

Hadi kutsalına gitte yüzün sür,
Onlar gibi elinle ye çek çevir,
Kadınım, kocanı bir daha ever,
Git deyince kızıyor anlamıyorum.

Anla can gelenek ayrı bir konu,
İnançsız diye de zikretme beni,
Yallah Arabistan'a doğru,
Git deyince, kızıyor anlamıyorum,

Özvecan gerektiği gibi OKU,
Zorlama işte ki tutmuyor doku,
Gidilmez gafayla bir arpa boyu,
Git deyince kızıyor anlamıyorum.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Anlamsızım

Ne bir kimseyim,
Ne de kimseSİZim,
(d)ÜŞÜ(nü)YORUM,
İçimden çıkamıYORUM,
SoruYORUM
YAŞIYOR(mu)YUM?
BilmiYORUM,
Öylesine anlamSIZIm ki..

Özcan Kurt

Anlarsın

BAZEN İŞ İŞTEN GEÇİNCE ANLARSIN:
Aklının estiği ile yola gidilmeyeceğini,
Kara kaşa kara göze aldanıp sevilmeyeceğini,
Karakterinin beş para etmediğini,
Çıkarı olmaşa gelmeyeceğini..
ÖMRÜNÜ TÜKETENLERE YANARSIN.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Anlatmaz bizi

Yönümüz bir secde gönül şahına,
Yüzün süren sürsün kendi taşına,
Dokunmak yok zinhar gardaş kılına,
İbrahim'i sevmek anlatmaz bizi.

Sonunda canları attık ataşa,
Su vermedik, zehir kattık ya aşā,
Nice gül yüzlüyü tuttuk ya taşa,
Yek Ali'yi sevmek anlatmaz bizi.

İncir zey-tin sırrı bildik İslam'da,
Musa ile gezindik Tur dağında,
İsa ile idik çekildik arşa,
Tek Ahmet'i övmek anlatmaz bizi.

Sanma ki bu yol saz SEMah eğlence,
Tüm evren vardır ki döner merkezde,
Gönül titreşir saz, zikir tellerde,
Yek muhabbet canlar anlatmaz bizi.

Hallaç, Nesimi tüm geçtik bedenden,
Özvecan'ım geldik aynı nedenden,
Cennete girmeyiz canı görmeden,
Yek insanı sevmek anlatmaz bizi.

Özcan Kurt

Apneler

Öyle bir çıkmazlardayım ki,
Ne pes etmek bitiriyor,
Ne devam etmek yetiriyor.
O taraf meçhul bu tarafı dumanlı sisli
Hayat iki halde de yoruyor acı getiriyor..

Apnelerin en dibindeyim anlayacağın,
Kalsam nefesim yetmiyor,
Çıksam vurgun bekliyor,
Ne yaşadığım, ne öldüğüm belli,
Hayat girdaplar da boşa kürek çektiriyor.

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Arabaşı

Hele le lee le yar...□□
Ben yemen mumbar,
Dışarda ARABAŞI havası var..
Kümeste horaz tavık ne var.?
Şimşir kaşık dolsun azar azar.

Hele le lee le yar.. □□
Ben yemen havyar,
Dışarda ARABAŞI havası var,
Kümeste horaz tavık ne var.?
Ağzımız yansın azar azar..

Hele le lee le yar.. □□
Ben yemen havyar,
Dışarda ARABAŞI havası var,
Kümeste horaz tavık ne var.?
Ağzımız yansın azar azar..

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Arkadaş

Götüren yok alıp, öte dünyaya,
Sen sebebi izle çalış çabala,
Sağsın da, bilinmez çıkman yarına,
Nasibinde yoksa gelmez arkadaş.

Yağan kar birikir çamı devirir,
Derler az tamah çok ziyan getirir,
Andolsun ki gece uykun kaçıırır,
Her arzun hayrına olmaz arkadaş.

Şükrü söyleme, pay eden artırır,
Kurb-an edip cayan yola yakışır,
Ne kan ne et sanma O'na ulaşır.
Cimrilik bereket koymaz arkadaş.

Çocuk yokluğu da iyi bellesin,
Hep boy vermesin ki biraz köklensin,
Sana tutunmasın yere güçlensin,
Hayat gözde yaşa, bakmaz arkadaş

Özvecan büyükler böyle buyurdu,
Eşegi de sağlam kazık durdurdu,
İsyan etme, hayır diye oldurdu,
Akacak damarda durmaz arkadaş.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Ases başı

Hey ases başı...!

Duyduk ki incinir olmuş devletlümüz bir sözümüzden,
İnan ne demiş isek bu sözümüz olmuştur hem de aynel vaki,
Teşbihde hata olmasın bir çiftliğe dadanmış kurt ile tilki,
Lakin muhtemel kavga olur diye en güçlü aslandaymış yetki,
Tilki bu ya:davet etmiş her ikisini methiyeler dizip saz çalıp söylemiş türkü,
Razı etmiş vaat etmiş ormanda kim varsa it çakal hepsini kapıya bekçi
Göz alıcı etmişler hazırlayıp en iyi köşeyi her türlü yiyecek içki viski
Alt etmişler davete katılmadan daha ilk adımda aslan, düşmüş yıkılmış Seki,
Ortalık karışmış kurt koyunla meşgul iken yitirmiş mülki,
Tilki hengamede alavere dalavere çiftlikte edinmiş tüm mevki,
Bir, bir derken nitekim çiftlikte ayrı düşmüş herkes öteki beriki,
Aslanın kükremesi duyulmuş derinlerden unutmadım der gibi sanki
Lakin iş, işten geçmiş gibi imiş düşerken acısı dün gibi ta ki..

Heyyy hancı başı :

Halimize bakıp da sakın yol yordam hal bilmez sanma bizi,
Gözümüz seçer kim necidir.? Masum Hüseyin'i zalim yezidi
Haydi şarap sun bize..
Şöyle toprak küpünde yıllanmış olsun..
Heyyy neyzen üfle şöyle içinden geldiğince ki: şu meyhane bir name duysun,
Çalgıdan çengiden köçekten usanır olduk,
Âbbas yolcu artık bu son kupa son dize..
Güneş doğacak elbet iyiye güzele sevgiden yana her YÜZE..
Özvecan

Özcan Kurt

Aşeka

Bazen, iniş, yokuş, bazen düz, yolun
Dönüşüm ve değişimdir her sorun,
Bazen de sarılıp aşeka olun,
Sen ne acıya, ne neşeye tutun,

Cürmün ne ki, neden gezip kasılın,
Vaktin tez gelir de yere yazılın,
Bazen acılarda devayı bulun,
Sen ne aşka, ne de şişeye tutun.

İzin vemez hayat yalnız bırakır,
Neye tutunduysan çekip de alır,
Özvecan adam ider de yorulun,
Şen ne dala, ne de meşeye tutun.
Özvecan

Özcan Kurt

Aşekan

Bir tanrı izin verir bir de bağban,
Hadi diye, sarıp sarmalan bağlan,
Aşekaya müstesna aşk haktan,
Lakin:
Sıkıca tutundurmaz seni hayat..

Seni tek koyar güçlü eder cihan,
Derim dikkat et her yanı fak kapan,
Aşeka olsan sırtını ver yaslan,
Lakin:
Sıkıca bağlandırmaz seni hayat..

Öldürecek ölecek bilir aşekan,
Tek yürek damarda atar aynı kan,
Kuşun koynunda yaşa uç havalan,
Lakin;
Gönlünce tur attırmaz seni hayat,

Nefes nefese tutun, korkma dayan,
İşıltısına kapıldığın dünyan,
Baltacının cirit attığı orman,
Şakin;
Özvecan sığındırmaz seni hayat.
Özvecan

Özcan Kurt

Aşk

AŞK

Sen rüyamsın hayalim ve de düşüm,
Sınamaya yetmez, tükenir ömrüm,
Senin ne kadar gönlüdeysem gülüm,
Genişler, umrunun kıyısındaım.

Aşk bir üç beş kişi sayısı olmaz,
Dili lisanı olup anlatılmaz,
Ne kadarsa ilgi o kadar cürmüm,
Belirler, yerimin farkındaım.

Aşk söylenipte öyle anlatılmaz,
Ve gönül gözü gerek anlaşılmaz,
Gıymat ne kadarsa o kadar hükmüm,
Titrer el yüreğimin çarkındaım.

Kolay insanlarla zorlar aşılmaz,
Hayat öğretmendir, sınav kaçılmaz
Şevmekten gayrısı, ayrılık zülüm,
Özler özünün de yakındaım..
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Aşk kaç kişilik?

Yasak masak, o meyve bahaneden,
Sapıtıp atıldık, bir meyhaneden,
Zihinde bir nakarat hengameden,
Denekteyiz acaba, aşk kaç kişilik?

Ağırlığı bir dirhem iki çekirdek,
ZEY-TİN ile incire sormak gerek,
Adem ve Havva üstünü örterek,
Demekteler, acaba, aşk kaç kişilik?

Hafif değil, ne erkek ne dişilik,
Hatırla ya, kendimizi yitirdik,
Dünyayı can, evciliğe çevirdik,
Demekteyiz acaba, aşk kaç kişilik?

Mecnun bildi, dağı boşa delermiş,
Mevla'yı özünde Leyla bellermiş,
Arar durur beşer, ömür bitermiş,
Gezmekteyiz acaba, aşk kaç kişilik?

Aradığımız kaldı meyhanede,
Güzeller güzeli şarkı sahnede,
Özvecan nakarat kaldı dilimde
Demekteyim acaba, aşk kaç kişilik?
. ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Aşk ne yana düşer?

Aşk kifayetsizliğin semahıdır,
Aşk ifadesizliğin lisanıdır,
Avunma, alışmanın, ilacıdır,
Ayrılmak nedir? kavuşarak belledikte,
Acaba, Aşk ne yana düşer..?

O taş gönülleri kuma çevirir,
Eritir yüreğin muma çevirir,
Şel olur dağ taşı, yıkar devirir,
Özlemek nedir? bekleyerek belledikte,
Acaba, Aşk ne yana düşer..?

Kaçıncı? artısı, eksisi olmaz,
Kapılan işitmez hemi de görmez,
Yaşar bir çoğu da, tarifi bilmez,
Sevmek nedir? düşleyerek belledikte,
Acaba, Aşk ne yana düşer..?

O bazen sürette, bazen sirette,
O bazen yüzeyde, bazen derinde,
Dilinde değil gülüm.! YÜREGİNDE.!
Söylemek nedir? dinleyerek belledikte,
Acaba, Aşk ne yana düşer..?

Bilirsin gelmeyecek, bilmeyecek,
Ümit ateşi harlı, sönmeyecek,
Yağmur bir yağsa inan dinmeyecek,
İşitmek nedir? Susarak belledikte,
Acaba, Aşk ne yana düşer..?

O kah yüreği, kah paçayı sarar,
Yel kah dağıtır, kah alevi artar,
Yenilir, kaybeder, yinede arar,
Yitirmek nedir? Arayarak öğrendikte,
Acaba, Aşk ne yana
Özvecan

Özcan Kurt

Aşk Nedir kaç kişilik.?

Cinselleştirilip, bedenleştirildi,
Nefsin adına sözde aşk denildi,
Gönül tahtının sultanına gidildi,
Sorduk acep sence AŞK NEDİR..?

Yürek koca mekân, hayran seyranlık
Bülbülün konuştuğu yer gülistanlık,
Yunus eşğine bağlandı Taptuk,
Kara aka tutulur AŞK değildir.?

Dile düşer canım cicim ucuzlar,
Zengin varlığını paraya adar,
Kul gönlüne alıp ne şirkler saklar
Söyleyememek can AŞK değildir.?

Sevgisinden var eden izin vermez,
Özünü kurban eden borçlu ölmez,
Sevilen başka şeye gerek görmez,
Mevla elden alır, AŞK değildir.?

Adem Havva misal ağacı sever,
Uğruna Cennet mekân elinden gider,
Anne baba çocuğunu öpüp sever,
Onun için ölür AŞK değildir.?

Özvecan'ım aşk aramaktır.
Aşk hem kavuşamamaktır,
Aşk birlikte yanmaktır.
Özanın çaldığı AŞK değildir.?
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Aşk nedir?

AŞK NEDİR?

Aşk kaç kişilik, sanki matematik,
Aşk beklemek, aşk gereklilik,
Aşk özlemek, aramak, hasretlik.
Aşk kavuşamamak, yol gözlemek.

İlahidir, ne tensel ne tinsellik,
Aşk onun yokluğunu hissetmek,
Aşk diğer yarındır, aşk birlenmek,
Aşk söylemek değil sezinlemek..

Aşk susmak, aşk zorlara katlanmak,
Aşk onsuz yapamamak, anlamak,
Aşk vuslatsızca unutamamak,
Aşk belli etmek gizleyememek.
. ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Aşkolsun

Candaşım:AŞK AritMATİK değil ki sayasın,
Say ki kutup yıldızı, kaybolduğunda ararsın,
AŞK SUSKUNLUKTUR,
AŞK VUSLATSIZLIKTIR Gülüm,
AŞK ÖZLEMEKTİR Gülüm,
AŞK GÖZLEMEKTİR Gülüm,
AŞK GEL demektir, Gülüm,
AŞK GELMEYECEĞİNİ BİLE BİLE BEKLEMEKTİR, Bülbülüm,
AŞK YİTİRMEKTİR,
AŞK YENİLMEKTİR,
AŞK Üşümek ile YANMAK,
AŞK ARAMAK
AŞK BULAMAMAK,
AŞK tarif edilen, TARİFSİZLİKTİR,
AŞK KONUŞULMAYAN,
AŞK iki DENİZ dir birbirine karışmayan,

Kırlangıçlar gibi cama çarpmadan dönen,
Kaplumbağalar gibi yürüyen.
AŞK Devinimlerin, yedilerin anlatımdaki kifayetsizliğidir Gülüm.
AŞK Dönmeektir, Semahtır,
Ay misali Dünya misali ŞEMS misali,
AŞK'ın zamanı mevsimi yeri yoktur gülüm..
AŞK GECEDİR GÜNDÜZÜ KOVALAYAN,
Ara tensel, Ara, tinsel Ara kişisel, Ara cinsel...
Sevgidir ulaşılan,
Kavuşmak yalan,
AŞK Yaşama nedenimiz bizi oyalayan,
Tam buldum dediğimiz de kaybolan.
Hangisidir İLAHİ olan.?

CANDAŞIM:Bak yine ne kadar GEÇ oldu..
Bir şey SÖYLEME,
GEL'me, Canın sağolsun,
Yeter ki AŞKolsun..

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Aşura

Fırat'dan zor gidip, geriye dönmek.
Atı bile bile oklara sürmek,
Celal Abbas koşup da aşsa gerek,
Yaşlar yere düşer, kül de aşura..

Gizlenir zor şimdi Yezit'i görmek,
Doğru değil güleni Muhtar bilmek,
Hüseyin olsa da ayırsa gerek,
Abdal bülbül öter, gül de aşura..

Bitsin demek, el ele verse demek,
Kardeş kardeşine kazar mı hendek?
Çiçekler burcu burcu koksa gerek,
Can harın da pişer, öz de aşura..

Özvecan, yetsin demek, neyse demek,
Tek tek, tane tane, bir aynı yürek,
Canlar gönülden verip sunsa gerek,
Hoş görü tüter can, el de aşura..

Özcan Kurt

At Yorgun

Kimse bilmez yollarda neler çektiğini,
Sırtındaki yükün niceliğini,

Kimse bilmez sapaklarda neleri yitirdiğini
İçin kan ağlarken nasıl gülebildiğini,

VELHASIL AT YORGUN YEĞEN

Kimse sormaz, sürücümü nerde yitirdiğimi?
Yüreğim kavrulur, paylaşılır iken GETİRDİĞİMİ..
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Ata ata

Artık zamane ve devir değişti,
Mazlum ezildi de, filler tepişti,
Damla yeri geçti boya erişti.
Pınar baştan bulanık ata ata,
Tahtan düştük azaldık ata ata.

Çoban harami bir, yolu birleşti,
Kurt, itle iş tuttu, dağa savıştı,
İzi yok tarlada, güldü yüzleşti
Dünyalara sığmadık ata ata,
Akşam öttük horazlaştık ata ata.

Özvecan uzun daha kısa kestik,
Konuştukca sözde hakaret ettik.
Budandık kısaldık eridik bittik,
Yarınlara kalmadık ata ata..
Boy güdük çoraklaştık ata ata

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Ataşlanır

ATAŞLANIR.

Ne yapsan olmuyor eyvah,
Böyle mi emri ALLAH
Mazlum hor görülür,
Taltif görür, bedhah...

İç yüzüne erilmez,
Beşer delirir de,
Savurur yel başa düşer,
Rüzgar dinmez, kül ataşlanır,

Canlar gülmüyor eyvah,
Coğrafya hep ah vah,
Masum can zor sevilir
Biçare durur cerrah,

Heceleyen manaya ermez,
Fetva verilir de:
Kurulur, AKARSU'yu seçer,
Alev sönmez, gül ataşlanır,

Bu kervan gitmiyor Eyvah,
Menzil, ırak fersah fersah,
Yol açılır gül serilir,
Kul oturur deyip günah.

Bu at bu arabayı çekmez,
Bir gün gerilir de:
Doğrulur, zinciri keser,
Abdal ölmez dar ataşlanır.

Özvecan'ım durdu bir resim attı,
Sanma kızıp da çattı,
Sunulur bal etti yağa kattı
Tekin durmaz kul ataşlanır..

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Avare

Testide ne varsa dışına o sızar derler.
Biraz saım baım dağınık avare sefilim
Gönlümdeki sultanın seri gözündeki feri yüzü ve eliyim..
Sussam kibirli deyip nice türlü kov ederler,
Haktır deyip söz etsem sövüp dövüp çalarlar kahrı galebe..
ZORUNA GİTMIŞ MIŞ.
Aşes başı ferman etti sürdü bizi HALEB'e
ÖZVECAN

Özcan Kurt

Ayırma

Kim hain kim vatansever biz iyi biliriz,
Ayyıldızlı bayrak altında kim varsa hep biriz,
Bahçenin renkli güzelliği gülü ve çiçekleriyiz
Hey can, kırıp döken güruhun sözüne bakma..

İkisi de gönlümüzün tacı sultanı olmuş,,
Fatih fethetmiş Ata kurtarmış,
Osmanlı ve Laik diye ikiye ayırmak yanlış,
Hey can, milletin aklına fitne fesat tohumu atma..

Akbabalar şahin gibi bizi gözetir oldu,
Kime dost dediysek düşmanı özletir oldu,
Kimse kimseye güvenmez artık izletir oldu,
Hey can, öteki beriki yok, ham söz edip de çatma.

Özende olmalı otağın başı gönlündeki sultanına,
Döneği, fıırılacağı konuk diye almamalı çadırına,
Söz konusu vatansa: Olmaz hiç bir şey ne eşin ne dostun hatırına,
Hey can, şap ile şeker ayırır, aşımıza bal diye ağı katma.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Aylardan Ekim

Aylardan EKİM, geldi güzün,
Eksiksin ya..! Kalbimde hüznün,
Soldu gönül bahçamda gülüm,
Savrulurum rüzgarlardayım...

Yel vurdu gazellendi düşüm,
Gelmedin ya..! Ne oldu sözün,
Şimdi hazana erdi ömrüm,
Avunurum hayallerdeyim.

Sen mevsimim baharım yazım,
Sevmedin ya..! Gülmedi yüzüm,
Yaprak yaprak bak dökülürüm,
Yanarım ben yangınlardayım..

Sen sonbaharım ateş sarım,
Dönmedin ya..! Diğer yarım,
İlmek ilmek bak sökülürüm,
Dargınım ben dargınlardayım...

Özcan Kurt

Aynı değilmi

Sen ben yok, biriz kelam böyle duyuldu,
Çamurda kamış idik, yedi çentik, delik oyuldu,
İblis isyan, Adem farklı üflledi Havva kovuldu,
Azdık bu yerlerde, suçumuz derdimiz aynı değilmi.?

İlk emri insan nasıl anladı, nasıl okudu?
O' Sırrı ALAK'a motif desen desen dokudu,
Gönülde ki şah'ı sultan böyle buyurdu,
Yazıldık bu hana hepimiz konuk değilmi..?

Can tohumu dört bir yöne ayrı savruldu,
Kokuduk çiçek çiçek hamur yoğruldu,
Şarkı, türkü, deste deste, beste sunuldu,
Dizildik nota gibi portremiz aynı değil mi?

Özvecan'ım
Mürşit sen, müritte, beyhude çölde arama..
Cüret edip, tek renge çalıp boyama,
Tabibi sende el vurdurma sakın yarana,
Ezildik üzüm gibi, teknemiz bağımız aynı değil mi.?

Özcan Kurt

Ayşba Bacımı

Onbeşinde ablam yol yordam bilmez,
Öyle öğrettin hiç yüzüne durmaz,
İnsan bu kadar can, vicdansız olmaz
Gelin ettin baba neden bacımı.

Çok üzdün vaktında sende anamı,
Vurup da delerler inan şuramı,
Hangi kitap Mevla'm dінде reva mı?
Niye verdin baba Ayşba bacımı.

Gül tomurcuk kırık hoyrat elinde,
Yaptığın hep, dünya alem dilinde,
Yaşı şekli şemat aynı seninle,
Niye kıydın baba Ayşba bacımı.

Ölçündü din iman lakin sözdeymiş,
Özvecan'ım dedi yalan yüzdeymiş,
Kader dedikleri nasıl bir şeymiş?
Çarka attın baba Ayşba bacımı.

Özcan Kurt

Aytaç oğlan

DİYEMEM OĞUL..

Zamane bozuldu, ahlak kısıldı,
Sana SALAK, nasıl derim ki oğul,
Hırsız tilki çoban ile basıldı,
Sana SALAK, nasıl derim ki oğul,?

Oğul şeytan filme kostüm uydurur,
Vaziyete göre durum aldırır,
Adama ki saçın başın yoldurur
Sana SALAK, nasıl derim ki oğul,?

Sen cingöz Cumaya babanın oğlu,
Diyorsun ki nasıl yaparlar bunu,
Oğul düzenbazın evinde kadı,
Sana SALAK, nasıl derim ki oğul,?

Yoğurdu yedik ki can oldu afiyet,
Zamane kötü ki olmaz zafiyet,
Gerçek insana sen güven devam et.
Sana SALAK, nasıl derim ki oğul,?

Özvecan amcan der ki, sözüm bitti..
Gül bahçesinde can kargalar öttü,
Kasap buzağı diye sıpayı kesti,
Şana SALAK, nasıl derim ki oğul,
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Azrail

Küstüm ben, ben ile, inan barışmam,
Yoldaş olmam hemi yola yakışmam,
Kaynasın tencere yansın karışmam,
Azrail kenarda unuttun beni.

Olmaz benden, ne köy ne de kasaba,
Aklım ermez nasıl koydun hesaba,
Öyle bir gel ki sen deme merhaba,
Azrail dünya da darılttın beni.

Bilin istemedim ayak direttim,
Kaç oldu sen umut edip beklettin,
Yetti sırtıma çok verip yüklettin,
Azrail yatakta uyuttun beni,

Özvecan'ım gel sen beni bir yol gör
Motor har har değil ediyor tör tör,
Stepne takıldı ge de bir el ver,
Hasta yatakta sen yanılttın beni..

Özcan Kurt

Bağlama

Benzerim insana topraktır anam,
Asya, Anadolu Kopuzdur atam,
Abdal, Mahzuni ve Neşet'e, selam,
Üfledi tanrı, o sezgi bendedir.

Gövdemi delip, dalım ettiler sap,
Yirmi üç kromozom ve birde kap,
Yüreklerde titrerim tip tap, tip tap,
Dizeledi ozan, ezgi bendedir.

Üç eşik burgu ve teli gerdiler,
Kiraz kabuk edip sinem vurdular,
Oynayıp ağlayıp aslım sordular,
Ol Hızır paşanın cengi bendedir.

Şeytan sevmez ona püskülüm batar,
Yakarlar, bedenim külümden doğar,
Garibin bir çayı birde sazı var,
Akarsu'yun cevri cefa bendedir .

Özvecan'ım dülgerimin kuluyum,
Ağına kadar bak neler doluyum,
Leyla'm ol sen iste, bende çalıyım,
Mecnun'un Kerem'in derdi bendedir.

Özcan Kurt

Bağlanamam

Tutunamam düştükce dost bildiğim sıcak ellere,
Giremem çat kapı öyle kıyıda gönüllere,
Esirin olamam can özüm, yakan gözlerine,
Felek hep geri alıyor acılar hüznler kalıyor diye..

Zor oluyor yerine yeniden koymak hep boşaldıkca,
Dahası geliyor sen acılara dertlere alıştıkca,
Bağlanamam bu şehre kadim yerler ve güzelliklerine,
Dokuz yerden bir olup, beni kovarlar diye..

Neler geliyor başa canlar biz yaşa(yamadık) dıkca,
Yüzünde izler derinleşip çok gırıştıkca,
Kıramam çekinirim hatrı var diye sevdiklerimin hep ettiklerine,
Yüz yüze yine bakarız gün olur ararlar diye.

Özvecan'ım uzaklaşıyor her şey adım adım ben yaklaştıkca,
Korkuyorum canlara gönül verip hep tanıştıkca,
Yaptıkları ortada iken, aldanıp da dediklerine,
Yarı yolda sevgisiz, kimsesiz koyarlar diye

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Bağlanmayacaksın

Öylesine sever sayar güvenirsin,
Sanki birlikte iken tek yüreksin,
ÇOK İSTERSİN..
Gitmesin hep sana gelsin
Eli elinde teni teninde olsun
Seninle ağlayıp yalnız senle gülsün
Sanki sen onunla varsın,
Gitmesin, hep sende kalsın
İster isen sonra kıyamet kopsun
Hatta denizler taşsın dağlar yerinden kalksın.

Birden felek çıkar,
FİLM ORADA KOPAR..
Sanki Der ki:
B A G L A N M A Y A C A K S I N..!
Tam da öyle yer yerinden oynar,
Yapılı ne vardı ise yıkar,
Ne çarşıdaki ne evdeki hesap sana uyar.
Seni bir ayrı kopamadığını bir ayrı koyar
KADER YENİDEN VERİR AYAR..
Roller ayrı figürler ayrı Yeni bir oyun başlar
Olanlar ne akla ne izana sığar..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Bahar Geldi

Bir günde böyle değişir mi mevsim?
Ne anlatıyor bu rengarenk resim.?
Hala horlasa da bilindik kesim,
Bu yıl bahara hayran kaldık biz.

Al beyaza büründü şehirlerin,
El eleydi torunlar dedelerim,
Türkü söylemekte tüm nehirlerin,
Şırıldayışına hayran kaldık biz.

Başka göz alıcı açan çiçekler,
Şarkı söylüyor kuşlar ve böcekler,
Dans ediyor deniz, gölde semekler,
Nakişına gurban, hayran kaldık biz.

Mehmet NUSRET dediğinden utandı,
Nazım efkarlandı, Süreya yazdı,
Barış MANÇO tuttu bana sarıldı,
Yazarına baktık, hayran kaldık biz.

Deniz daha mavi, Bayrak daha al,
Ulusuna atasından selam var,
Damlalar birleşti de DENİZLER dar,
İnsanına baktık, hayran kaldık biz.

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Bak

Tok açın halinden anlamaz,
Onlara yetmez, hemı duymaz,
Paydaş olmayan, gülmez onmaz,
Tamaha meyil verene bak.

Gemi farklı, farklı dünyamız,
Zengin de mutsuz, fakir mutsuz
İnsan ki sınıanmadan ölmez,
Ayağı yerden kesene bak.

Özvecan garip zamanemiz,
Talan oldu örfi hanemiz,
Şükür demek olmaz çaremiz,
Diyene değil verene bak.

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Bak Hele

BAK HELE

Enseye patlayan geç bile kaldı,
Sabır bitti, çile vadesi doldu,
Adaleti yetti kalkınma durdu,
Gıymat bilinmemiş lafa bak hele,

Bir bir diye halk birbirine düştü,
Ekonomide Nas eridi göçtü,
Dolar aldı gitti başını geçti,
Heyhat geçecekmiş safa bak hele.

Bak fatura halktan halka kesildi,
Kimi de ekledi bize kısıldı,
Uzmanmış ya kasım kasım kasıldı,
Hala ötecekmiş kaza bak hele.

Gitme ihtimalin bile sevildi,
Mazlumun ahı kaç Şahı devirdi,
Duvara çarptı da kanat kırıldı,
Daha uçacakmış kuşa bak hele.

Özvecan'ım inim inim inledik,
Kendimiz söyledik hemi dinledik,
Kırmızıyı aktık fena gösterdik,
Daha kalkacakmış tuşa bak hele.

Özvecan

Özcan Kurt

Bak hele 2

Bu uzun mevzudur,
Tüm dostlara duyurulur,
Hayat uzun koşudur,
Dost diyene bak hele..

Bayramda aramaz,
Düğününde oynamaz,
Cenazende ağlamaz,
Dost diyene bak hele..

Çölde kalsan damlamaz,
Hiç halinden anlamaz,
Kaçmak ister duramaz,
Dost diyene bak hele..

Ak, kara mı belirsiz,
Yere bakar, imansız,
Savaş ider gudumsüz,
Dost diyene bak hele..

Hasta olsan ırılır,
Yere batır kaybolur,
Olmaması hayrolur,
Dost diyene bak hele..

Bir bahane uydurur,
Hemencecik kırılır,
Hazır cevap kondurur,
Dost diyene bak hele..

Mutlu olsan kudurur,
Herkeslere duyurur,
Eteği taş doludur,
Dost diyene bak hele..

İşi olunca tutar,
Kavşak olunca sapar,
Geçmez akçeye satar,
Dost diyene bak hele..

Yaran olsa işemez,
Sensiz de idemez,
Böyleleri gerekmez
Dost diyene bak hele.

Özvecan çok istemez,
Söyler için dökemez,
Alır kimi veremez,
Dost diyene bak hele..

Özvecan

Özcan Kurt

Bambaşka

Bir garip sapağa çıktı yolumuz,
Levhler, bir başka, yön bir başka,
Yollar kıvrım kıvrım uçsuz, bucaksız
Kervan, bir başka, han bir başka....

Ne acılar yaşandı, meçhul atımız,
Bülbül bir başka gül bir başka,
Dane boy vermiyor, bitti darımız
Bahça bir başka, bahçavan başka..

Muhabetler tatsız hemi de tuzsuz,
Ekabirin dili zehir, yalan, tefrika,
Gardaş gardaşa düştük kötü halımız,
Söz bir başka, öz hele bambaşka..

Özvecan'ım bunlar daha iyi günümüz,
Mevsimler, yıllar, aylar, başka başka,
İnşallah hayır ile olur sonumuz
Koyun bir başka, başka.. kurt bambaşka
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Bana bir resim anlatabilirmisin?

Bir de ses eklenir,
Fotolara çoğu zaman,
Ve bir şiir,
Nota nota fırça fırça dize dize,
Ya dağlardan yankılanır,
Ya yağmur olur hece hece damlar
Ya derelerden mısra mısra şırıldar,
Kimi görür kimi bakar,
Her şeyin bir anlatısı vardır,
Her anlatının kifayetsizliği,
Anlatmak isteyeninin çaresizliği
VAR..
İnsan aradığına bakar,
Veya baktığında arar,
Sanki insan bir çocuk olur da,
Bir el o eli tutar,
Ya Mansur gibi hallaç atar,
Ve ya Yunuş'leyin yağı bala katar,
Nasıl bir bağdır bilinmez, görünmez,
Bir yol vardır gönülden gönle,
Giren bir ışık çakar,
Nota nota,
Ya da damla damla,
Biteviye AKAR da akar..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Bana Ne

Önce halkım gelir ve soydaş,
İnanç Mevlam ile ara da dindaş,
Balkız can karalara gark olmuş,
Rabia'dan Hüsni'den bana ne..

Arada bir olur adımız yurttaş
Motif farklı olsa da aynı kumaş,
Asırlardır çile çeken halk olmuş,
Sultandan ganiden can bana ne..

Yüksek odalar halkından kopmuş,
Sefalet garibin kaderi olmuş,
Variyetli alıp köşeyi tutmuş,
Sofi başının halinden bana ne.

Her köşeyi ayrı ecnebi tutmuş,
Haşmetli kararlar noktayı koymuş
Toprağında halk dışlanır olmuş,
Vaat ettiği atiden bana ne..
ÖZ VE CÂN

Özcan Kurt

Barış

BARIŞ

Tesis edilinceye kadar can hak,
İnsanlara ne dur var ne de durak,
Tüm halklar koşacak gör bayrak bayrak,
Aşk çatısı dünya, güller kokacak..

Çocuklar müjdeyi elbet görecek,
Herkes dost bilip can, candan sevecek,
Zalim bertaraf heya zulüm bitecek,
Doğu batısı tut, elin sunacak,

Şucu bucu yok, o an tek simge aşk,
Adem'imiz aynı kalmayacak fark,
Durma şimdi sen can meşaleyi yak,
Gece yarısı, mah olup açacak,

Özvecan'ım insan insana muhtaç,
İster bayrağın ay yıldız ister haç.
Sınırlar hep insan dolup taşacak,
Adem'i Havva'sı kucak açacak.

Özcan Kurt

Barış gerek

Denizden zordu, bil ki gelecekler,
Kazanamadı bil ki bölecekler,
Geldikleri gibi de gidecekler,
Doğu batı bütün olmamız gerek.

Durmaz ayrılığı körüklüyorlar,
Geri dönmeyi hep hedefliyorlar,
Yılan gibi pusuda bekliyorlar,
Kuzey güney sütun olmamız gerek.

Maşa eder kafir hain ararlar,
Barıştan söz etsen çomak sokarlar,
Biz uyanmazsak bil, daha yaparlar,
Türk ve Kürt hep yekün olmamız gerek.

Elbette ezan dinmez bayrak inmez,
Sevmez isek, gözde yaşımız dinmez,
Neden göz görmez de aklımız ermez,
Var olanı bugün bilmemiz gerek.

Özvecan'ım kurşun kurşun delindim,
Doğruyu demeyi şiar edindim,
Gahi sövüldüm de gahi itildim,
Artık yetti zulmün bitmesi gerek.

Özcan Kurt

Bari

BARİ,
Özünden gelmiyorsa koklamak,
Gözün ile gülü incitme bari..
Muş gibi görünmenin adı aldatmak,
Elin ile gönlü incitme bari..

Ya görüdüğün gibi olmalısın,
Ya olduğun gibi görünmelisin,
Duruma göre değişmemelisin,
Bahar kokup, kışı getirme bari..

Özvecan der ki zamane bozuldu,
Doğru olmak neden kabalık oldu..
Sığınmadı, dokuz köyden kovuldu,
Çok bilmişe kendin, dövdürme bari..

Özvecan

Özcan Kurt

Başkadır

Sevgili başka eş başka YAR başkadır,
Anne dedin mi, dilin,
ANA dedin mi yürek depreşir,
ATEŞ bambaşka kül başkadır.

Arkadaş başka, yoldaş başkadır,
Kardeş dedin mi dilin,
GARDAŞ dediin mi yürek depreşir,
Diken bambaşka, gül başkadır.

Akraba başka, kan başka başkadır,
Evim dedin mi temelin,
Can dedin mi gönül depreşir
Kök bambaşka, dal başkadır.

Özvecan'ım yorgunum ömür kıştadır,
Birbirimizi sayıp sevelim,
İnsan insan da büyür gelişir,
Güneş bambaşka, ay başkadır.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Bayram Ola

BAYRAM OLA

Ayirt edildiğinde araç amaç,
Kucakladığımızda kulaç kulaç,
Damla damla, nur ışık, sıraç, sıraç
Bayram o gün Ulusa BAYRAM ola..

Bir gün hak ile bölünürse payda,
Savaşlar biter, o gün biter kavga,
Birbirimizi sevmekte olur fayda,
Bayram o gün, İnsana BAYRAM ola.

Son verildiğinde harbe dögüşe,
Sınırlar kalkıp da kafa değışe,
İnsan tek çatı altında birleşe,
Bayram o gün, dünyaya BAYRAM ola.

Bir olduğunda aklı, gönlü, sözü,
Dönüldüğünde aynı yöne yüzü,
Özvecan'ım öldüm arife günü,
Bayram o gün, taşıma BAYRAM ola.
Özvecan

Özcan Kurt

Bayramdır Bana

Altın kasede şeker, lokumu, nedem güzelim?
Sensiz gözlerim ama, dillerim tutuk,
Bi dene özden özüme gülsen de ölsem,
O gün tümnden tatlı bayramdır bana..

Havadan sudan boş sözü nedem güzelim?
Ne sıcaktan bunalsan ne de demesen soğuk,
Bi dene yola düşüp gelsen de görsem,
O bir gün tümnden tatlı bayramdır bana..

Çakma yakutu, altını elması nedem güzelim?
Senin elinde çiçek, benim başım doruk,
Bi dene nefes, kokuların dersem de ölsem,
O bir gün tümnden tatlı bayramdır bana..

Parayı, şanı, şöhreti, makamı nedem güzelim?
Rastlasam bir yerde yalnız bir çocuk,
Bi dene onları her yerde el ele görsem de ölsem,
O bir gün tümnden tatlı bayramdır bana..

Kıyısı olmayan denizi seyredip nedem güzelim?
Derler ki: her şeyin başı sağlık,
Bi dene muhtaç olmadan ayakta ölsem,
O bir gün tümnden tatlı bayramdır bana..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Bazı İnsanlar

Kendi dünyası el, değil umrunda,
Kimseye güvenmez bakar kuşkuyla,
Değişmez çatsan da varıp hakkıyla,
Ağır taş benzer, bazı insanlar.

Yağ gibi durur da suya karışmaz,
Ne katılır, katılmaz anlaşılmaz,
Tavaya bulaşmaz bardaktan akmaz,
Donmuş aşı benzer bazı insanlar.

Kulağına gelir, seni beğenmez,
Ne kavak gibi dik, ne de eğilmez,
Parmağın kesilse inan işemez,
Sisli kışa benzer bazı insanlar.

Kağıuğunda olmaz kimseye fayda,
Rengi belirsiz ne solda ne sağda,
Uzakta Cennet yok, yok öyle yağma,
Gazel, hışa benzer bazı insanlar.

Özvecan'ım artık sıldkım sıyrıldı,
Hoyrat, çok bilmişle yolum ayrıldı,
Kendi halinde hoş adam sayıldı,
Dolu, boşa benzer bazı insanlar...

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Beğenmez

BEĞENMEZ

Dün yerdi kuru ekmek çökelek,
Diz tutmuyor, bacak her yanı titrek,
Tutunmasa takıp, yere düşecek,
İlla çatacak, yol mermer beğenmez.

Yüksek kürsülerde yapar traşı,
Gözü kör, kellikten parlıyor başı,
Dilinde ahuzar, bitmez savaşı
Ağmanın örtecek çember beğenmez.

Bataklık kuşu, gül nedir bilmez,
Şekline uygun ya, berdiden geçmez,
Olacağı belli, mis gibi kokmaz,
Defn edilecek o makber beğenmez

Över ARABİ, Farsi, sofi molla,
Manasız faydası olmaz bir kula,
Menzile diyerek çıkmış da yola,
Yalnız gidemez o, yaver beğenmez.

Bir saza gerilmemiş telleniyor,
Zeybek dinleyip de efeleniyor,
Bencileyin hoyrat, tezeneliyor,
Bir türküsü yok, eser beğenmez..

Özvecan dövsünler beni dibekte,
Ne şerrim var ise kalsın elekte,
Süretim bırakın, koyun sirette,
O yontulacak sap keser beğenmez.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Beleş

Kurtla kuzu bir oldu otlayacak,
Geniş uzun yayla var yaylayacak,
Ne var sanki üzülp kahrolacak,
Bizim burda otlar beleş, et beleş..
Alan beleş meydan beleş,laf beleş.

Halkım ne zaman can akıllanacak,
Bir olup da hakkını arayacak,
Hal kalmadı inan ki katlanacak
Bizim burda emek beleş iş beleş.
Ahır beleş, alan beleş at beleş,

Özvecan'ım garip olmak zahmetli,
Soğan altın kadar oldu gıymatlı,
Millet yine aynı yere oy attı..
Bizim burda oylar beleş rey beleş,
Gafa beleş, saman beleş sap beleş.

Özcan Kurt

Bellediklerimiz

Yükseklerden güzel atıp tutuyor,
Yedi düvele net meydan okuyor,
Sanki şırıl şırıl yürek akıyor,
Saz şamakmış ya, DENİZ bellediklerimiz,

Boyacı küpü çok, doldu taşıyor,
Koli farklı içi aynı çıkıyor,
Kale yıkıyor, hem bentler kuruyor
Çok yamakmış ya, USTA gördüklerimiz.

Toprak dişe göre harman atıyor,
Millet boya posa sapa bakıyor,
Bu yüzden yerinde aynı sayıyor
Kof başakmış ya, TANE dediklerimiz.

Otağtan saraya kaçan kaçana,
Ulu orta kedi s.çan s.çana,
Kanadı yok sözde uçan uçana,
Sak çakalmış ya, sena sevdiklerimiz.

Özvecan'ım fink atar edep haya,
Eğitimse, illa maya illa maya,
Yaya mecali yok, çıkacak aya,
Nötr kaçakmış ya FAZ bildiklerimiz.
Özvecan

Özcan Kurt

Bellemesinler

Bize bu ellerde, diyorlar deli,
Akarımıza bent eylesinler..
Sözümüzü baştan ederiz belli,
Yüze bakıp kötü bellemesinler..

Duysun memleketin ayan eşrafı,
Güneşimize set eylesinler,
Davut Abdal dan çaldık rebabı,
Tele bakıp Romen bellemesinler.

Devlet babayı başa tac eyledik.
Hain diye kement eylesinler.
Canı kardeş bildik ayrı görmedik,
Dile bakıp başka bellemesinler.

Özvecan pirim Hacı Bektaş Veli
Dinsiz diye haset eylesinler,
Sohbette mest olur süreriz demi,
Cüze bakıp resim bellemesinler.

Özcan Kurt

Belli Olmaz

Sürüye kurt girmeden köpeğin kıymeti.
Fırtana kopmadan ağacın akibeti,
Menfaati bitenin asıl niyeti,
Dalga olmadan, sular durulmadan yolcunun selameti,
BELLİ OLMAZ...
Asla asla deme asla...!
Her şey olası.
Deniz bile yanası,
Balık kavağa çıkası,
İhtiyarlık gelmeden
Gençliğin gıymatı,
Elden gitmeden,
Sağlığın gıymatı,
Yitirilmeden
Dostluğun gıymatı.
BİLİNMEZ İMİŞ.
Kimseye güvenilmez, güvenmeden yaşanılmaz,
Güz gelmeden, çivcivin sayısı
BELLİ OLMAZ İMİŞ..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Belli Olmaz 2

Yakında ki değil, yanında olan,
Kimdir acep gönül tahtında duran,
Dilde ayrı, kalpde ayrı bir sultan,
Bir sapağa varmadan belli olmaz.

Gönül tarlam da hayal yoğurdum.,
Eksem yeşermez ki artık yoruldum,
Ümit edip, boşa bekleyip durdum,
Hava kararmadan ne belli olmaz..

Güz gelmeden belki dolu vurmadan,
Kim yitti, kimdir ki geriye kalan,
Aldanır bülücü bahardan sayan,
Kanat açıp uçmadan belli olmaz..

Özvecan'ım nice boşa avundum
Şimdi söylenmeyi bırakıp sustum,
Dünya faniymiş ne umdum ne buldum?
Ecel kapı vurmadan belli olmaz..

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Belli olur

Can odur ki elindekini yitirebilir yürürken düşebilir,
Lavgar ile gerçek dost KİMDİR..?
Yakınında değil, yanında kim kaldı..
SEVENİ SEVMEYENİ
Seni değiştğinde, çıkarlar kesiştiğinde,
Şartlar değiştğinde belli olur.....

Can odur ki: elindekine ekler, gerçek sahibi benim sanabilir,
Adem mi şaşar beşer mi.? İnsan'ı kamil mi.?
Elinden ne kadar tuttu, yüzüne ne kadar baktı.?
Seni nerede unuttu nasıl bıraktı..? Ne ile sattı..?
EDERİ DEĞERİ..
Yol değiştğinde, fazlasına eriştiğinde,
Her şey pekiştiğinde belli olur..
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Ben dargın dargın

Seller vurdu bendim düştü eridi,
Ben sandığım toprak oldu çürüdü,
Nice bu can başka tene büründü,
Küllerdeyim doğdum ben solgun solgun.

Derya derin özüm dibe çekildi,
İnci tane eteğime döküldü,
Kırklar meclisine yüzler sürüldü,
Kapıdayım geldim ben yorgun yorgun,

Artık sormam can, ben neyim bilindi,
Kabuk kırıldı ve içi görüldü,
Kitap yazıldı, defterim dürüldü,
Okuyorum kendim ben sorgun sorgun.

Nemi kaybettim ki niye gelindi,?
Düşündükçe hangi sırra erildi,
Esti yel takke düştü kel belirdi,
Gülüyorum bendim sen çılgın çılgın.

Yürekler küçüldü, diller sivrildi,
Yalan ekildi, söz verip yutuldu,
Yoldaş saptı başkasına katıldı,
Yürüyorum kendim ben dalgın dalgın..

Özvecan'ım son kadehti içildi,
Yönüm hakka doğru verip çevrildi,
Heves yarım, candan bile geçildi,
Geliyorum döndüm ben dargın dargın

Özcan Kurt

Ben kimim?

Ben bir hiçim ve çok şeyim,
Şah damarım da mürşidim,
Kitabımı sorma benim,
Cümle kelimeye sığmam ben..

Sevgi üzredir mezhebim,
Duamdır çok artsın ilmim,
Durdum insanadır yönüm,
Çöle hiç gafa yormam ben..

Ne Arabi ne Acemim,
Sezgidir benim öz dilim,
Ol Şahıma sundum elim,
Başka Kadir hiç sarmam ben.

Özvecan sorma ben kimim?
Çok uzaklardadır evim,
Cem olun toplaşın gelin,
Mihmanın dinin sormam ben.

Özcan Kurt

Ben neyim

Herkes bir şey diyor, kimse bilmiyor,
Gemi nerden kalkıp nere gidiyor?
Kimse gafa yorup, merak etmiyor, (2)
Düşündükçe şaşıyorum canlar ben neyim?
Hey can ben neyim..?
Hey can ben neyim..?

Derya idim, damla, kola ayrıldım,
Nida ile sağa sola savruldu,
Köküm salıp çamur ile yoğruldu,(2)
Büyüdükçe soruyorum canlar ben neyim?
Hey can ben neyim..?

Öl demiş erenler ölmeden evvel,
Evren kağıt oldu ben ise pergel,
Her canın örgüsü kendine özel
Söküldükçe dokuyorum canlar ben neyim?
Hey can ben neyim..?
Hey can ben neyim..?

Bir gül yüzlü, bütün resmi sıralar,
Enler, boylar içinde var aralar,
Evren evren içre minik noktalar, (2)
Küçüldükçe bakıyorum
Hey can ben neyim..?
Hey can ben neyim..?

İnsan var ki: HAYret umrunda değil,
HAKİ'kat gizlenmiş yetmiyor akıl
Ömür uzun değil, kısa bir fasıl, (2)
Dinledikçe OKU'yorum
Hey can ben neyim..?
Hey can ben neyim..?

Beşer sorgulamaz, oldukça inat,
Hiç içinde, hep var, koca kainat,
Uzak değil senden sana hakikat(2)
Girdikçe çıkıyorum
Hey can ben neyim..?

Alemler KAINAT içre bir nokta,
Şu salınıp gezen nokta da nokta,
Aradığın sır Musa ile balıkta,
Gittikçe geliyorum canlar neyim? (2)
Hey can Ben neyim?
Hey can ben neyim..?

Bilirim sözlerim gitmiyor hoş,
Mana diye çok can sarılmış boşa,

Elmas bellediğin, benziyor taşa, (2)
İşledikçe görüyorum
Hey can ben neyim..?
Hey can ben neyim..?

Bilmeye meraklı samimi değil,
Sezgi yok okumak tamamen şekil,

Özden değil ise olunmaz ehil
İzledikçe susuyorum
Hey can ben neyim..?
Hey can ben neyim..?

NESİN diyen canlar çoktan gittiler,
Evliya, erenler tamam ettiler,
Sendekini alıp sana verdiler,
Yazdıkça da siliyorum
Hey can ben neyim..?
Hey can ben neyim..?

Kahroluyorum, düşünmüyor beşer,
Araç, amaç olmuş beyhude sürer,
Köprüye varamaz beriye gider, (2)
Sürdükçe biliyorum hey can neyim?
Hey can ben neyim..?
Hey can ben neyim..?

Özvecan'ım
Bize turalım ayna,
Aksetsin görünüp ALAK'tan Mevla
Kulak ver sende ki saklı sultana,

İşittikçe anlıyorum,
Hey can ben benim.
Hey can ben benim..?
Hey can ben benim.
Hey can ben neyim..?

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Ben Siretim

Ben EVREN içre küçük bir evrenim,
Başboş değilim, beden, N tenin,
Yegane usta yneticisiyim.
Ben derya da damla, her Şey ve hiçim,

Ben sürücü, gezici, yzcym,
Lisanım: sezgi duru grcym,
Ben çok perdeli DÜNYA oyunun,
Yazan, oynayan ve senaristiyim.

İ sesimi dinler, O'nu duyarım,
O beni sınar, ben beni sınarım,
Ben, sende O'nu bilmektir sınavım,
Ağım süretim gömlek, ben siretim.
zvecann

zcan Kurt

Bendedir

Ben nefes, en el Hak nüvesi,
Süleyman'ın düşme nedeni,
Davut, Zülkarney ip, sebebi,
Parmagında takı bendedir.

Kulak ver can, sende ki şaha,
Çöl yüzünde arama boşa,
İbrahim ben, düştüm, ataşa,
Ol bıçağın çarkı bendedir.

Tur dağındaki koyun benim,
Fravun, Musa oyun benim,
Deliğe kaçan balık benim,
Süleyman'ın tahtı bendedir.

Ben gece mah, ben gündüz hurşit,
Arayıp da sorduğun mürşit,
Avam benim, ben şahı - seyit,
Şemsinin can, şarjı bendedir.

Hey can gel de sözümü işit,
Ben derya mürekkep sen divit,
Bizi tenkit eyleme zahit,
Oku emri, çıktı bendedir.

Özvecan dünya bir eğlence,
Yürüyoruz hep gündüz gece,
Ömür dediğin iki hece,
Ab-ı hayat sırrı bendedir.

Özcan Kurt

Beni

Kopsa kıyamet can garip hiç gülmez,
Çelme, çıkış yokuş işi rast gitmez,
Zalıma eğilmez minnet eylemez,
Görsen hain diye tutarlar beni,
Hudey Hudey, Hudey, tutarlar beni,
can can can can...

Çay, saz, türkü ve insan tüm varımız,
Cümleyiz ayrı görmek ayıbımız,
Bin ölse de bir eksilmez sayımız,
Geçmez akçe akçe satarlar beni,
Hudey Hudey, Hudey, satarlar beni,
can can can can...

Pirsultanlar gibi çekseler dara,
Yine hakikat derim dört bir yana
Akarsu'yum dış har gitmiyor zora,
İçten alev alev yakarlar beni...
Hudey Hudey, Hudey, yakarlar beni,
can can can can...

Sevgi, barış, kardeşlik ve can dedik,
Ne bir noksan ne fazla söyledik.
Ham sofiye zinhar tabi gelmedik
Gökten pare pare atarlar beni,
Hudey Hudey Hudey atarlar beni
can can can can...
Öz ve Can

Özcan Kurt

Beni beni

Müzmin acılara dost dost zaten alıştım,
Zahiren yaşarım da hey can, batın ölüyüm,
Taşa katlanırım, dost dost gülü çekerim,

Abdal olsam, adım adım çekeler beni.
Hey can çekeler beni..

Ben hamuşum can, O benden seni konuşur,
Her can lisan bilmez, İblis gelir karışır,
Damla derya olur akar, göle ulaşır,

Hallaç olsam, parça parça atalar beni,
Hey can atalar beni..

Geldim şu dünyaya süretim çulum serdim,
Yunus'lar var can, yunusdan içeri dedim,
Özvecan'ım nice tende görünüp gittim,

Nesimi'yem, derim, tenim yüzeler beni,
Hey can yüzeler beni..
Özvecan

Özcan Kurt

Benzer

Birçok insan kamaşa benzer.
Su deyip boy alır boya kakar..
Değişmez hiç çalı kalır, çalıyı çalıya çatar,
Batakda yatır rüzgar nasılsa yönü öyle ses verir hava atar,
Mülevves müptelası lavgar, bülbüllenir caka satar..
Bazısı neye benzer üflenilmiş tüye benzer.
Yüreği Hu deyip HU ya atar..
Sen koşarken kanat olur, kanadına kanat takar.
Gönül bahçesinde kalır. Gülü gülle tartıp, gül alır güle satar..
ŞES verdikçe cana aş olur, arı olup balı yağa katar...
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Benzer 2

Anlamak zordur, kimi yüzeyden, kimi derinden,
Ebedi değiliz, vakti gelen uçar gider gönül evinden,
Sebebi, bahane kimi özünden çeker kimi dilinden,
İnsan bu ya, coşkun sularda kürekSİZ kayığa benzer...

Hayat talan edilmiş, bazen balta girmemiş muson ormanı,
Fi tarihinde beridir sırtımıza vurmuşlar kara palanı,
Kiminin işine gelmiyor isyan edip, yere vuranı,
İnsan bu ya, girdaba yakalanmış balığa benzer..

Kitabı, okulu, hayatın ta kendisi o uzman eğitmen,
Diyor ki: çiğ yemek çıkmayacak benim elimden,
Bazen masustan düşürür bir birbirinize eder yerinden,
İnsan bu ya, çok bilmiş kara cahıla benzer..

Derler ki, yatarmış her canın gönlünde ayrı bir sultan,
Tahtın asıl sahibi başka, kar eylemez ilanı ferman,
Durum böyle iken, güzeli beyhude arayıp duruyor insan,
İnsan bu ya, kara kaşa, kara göze aldanmış alığa benzer..

Okyanus gönüllü insanlar, sizi (b)akışı ile alır derine,
Hazır değil isen, zinhar, güneş kaçır ıslak gözüne,
Kimi bulanık, kapılınca anlarsın yıkan seline,
İnsan bu ya, misali, geceyi delen tarığa benzer..

Özde her inSAN'ın hamurunda hep sevgi var,
Açılrsa gönül gözün, bak testiden neler sızır,
Kah alıcıyız, kah satıcı dünya sesli bir pazar.
İnsan bu ya, misali, geceyi delen tarığa benzer..

Özvecan'ım tanrı sınıyor bizi, BİZ ise birbirimizi,
Sudan sebeplerle harcıyoruz vakti ömrümüzü,
Acaba ne ettik de yitirdik, adem ile kendimizi?
İnsan bu ya, meyhaneden kovulmuş sarhoşa benzer..

Özcan Kurt

Bırak yakamı

Hazana erdik of gayri giderek,
Yürürsem çelmeyi takıp çececek,
Felek kinin hangi vakit bitecek?
Bıktım yaşamaktan bırak yakamı.

Beklemem bu gemi nerden gelecek?
Bilirim küsersem daha edecek,
Kararlı mahşere değin sürececek,
Geçtim alacakdan bırak yakamı.

Ne kadar çekecek sanki sınıyor,
Düşer işe gardın kötü çakıyor,
Çakmağını çakıp çakıp bakıyor,
Nakavt ettin yıktın bırak yakamı.

Özvecan'ım dertler gelir sıralı,
Yağlı kurşun yedim bağrım yaralı,
Yetmedi öte de bir de davalı,
Şineme çöktün sen bırak yakamı.
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Biçare

Aciziz ne yapsan olmaz,
Yürek yanar yaşı dinmez,
Tel sızılar titreyip demez,
Saz biçare can, söz biçare,

Sırçalı köşkte beyler aymaz,
Garip ölse kimseler tınmaz,
İki taşı üst üste konmaz,
Usta biçare, tuğla biçare,

Rast gitmez illa ki kaçar,
Sen koşsan o havalı uçar,
Tanrı ile haşa aranı açar,
Beşer biçare, insan biçare,

Yay gerili, ok kararsız,
Atsan olmaz, tutsan olmaz..
Dolu almıyor boş dolmaz,
Av biçare avcı biçare...

Can sevip de gönlünü açar,
Felek tetikte ayırıp seçer,
Tane olmadan sapını biçer
Akıl biçare, fikir biçare,

Düzen seni sana bırakmaz,
Gönlüne göre bir gün yaşatmaz,
Tutsan olmaz bıraksan olmaz,
Ayak biçare, kol biçare,

Özvecan

Özcan Kurt

Bidenem

Bugün gönlüm ahu zarda, şikayetim yok davasızım,
Hırçın sular durulmaz, aykırıyım, sınırsızım,
Derinlerde diplerde adım sanım yok kayıtsızım,
Kaptanım ol, gel de kurtar, yar beni,

Hele Gurban:
Ne haldeyim bir kerecek sor beni,
Küllendim, her yanıımı sardı har beni,
Ateşlerdeyim, katil rüzgarlara bul beni,
Bulutum ol, karım ol, yağmurum ol yağ sanem..
Nicesin, nerelerdesin? güldenem..(birtanem)...

Rüzgar vurdu, çıkmaz yolda, naçarsızım,
Kimse halim sormaz buralar da, kararsızım,
Kırık dalım, gayrı onmaz, zorda yaralıyım,
Dermanım ol, gel de al gönlüne, sar beni,

Hele Gurban:
Ne haldeyim bir kerecek sor beni,
Küllendim, her yanıımı sardı har beni,
Ateşlerdeyim, katil rüzgarlara bul beni,
Bulutum ol, karım ol, yağmurum ol yağ sanem..
Nicesin, nerelerdesin? güldenem..(birtanem)..
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Bil Bilebilirsen

İNSANın sayısı çoğaldı emme, inSANlık yitti bitiyor,
İşi biten el olup zorda, tanımıyor bilmiyor,
Alır belki diye bakıp. selam dahi vermiyor,
Gel de aynı mekan da birlikte kal kalabilirsen..

Kendi kendine olamazsın, ekmeğe maya gerek,
Kaçıp sığınmak değil, yükseğe dağa ermek,
Canı görmeden, kabil mi kendini bilmek,?
Gel de aynı kazanda, birlkte, ol olabilirsen...

Ham sofi geçmez akçe, öteye harf ekip söz deriyor,
Kılı kırk yarmadan bakalım köprüden kim geçiyor?
Herkes Cennet bekleyip, yaşarken hulle biçiyor,
Beden de, ateşten gömlekmiş giy giyebilir isen..

Özvecan'ım ömür bitti vade kalmadı,
Havanda kepek döğdü, tarlada dene olmadı,
DÜŞün taşın, hilkat fitratına akli yarmadı,
Gel de, ALAK'da yazanı OKU ve BİL bilebilirsen..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Bilemedim gitti

Dar çetin, hayat meşakkat fena,
Sürdüler cümleyi dipsiz bir suya,
Sonunda araçsız kalıyoz yaya,
Sır-at nedir geçemedim gitti,

Felek düşünmüş, dolaş eylemiş,
Bir ağ inşa etmiş çıkıp beklemiş,
Güvenmemiş beşeri sınava çekmiş,
Bari-kat nedir aşamadım gitti.

Nice okudum ve kamile sordum,
Beyhude yoruldu, boşa aradım
Kırıldı kolum ve çarpan kanadım,
Haki-kat nedir, eremedim gitti.

Osman Hamdi' beyin tüvalindeyim,
Dizim tutmaz son mecalimdeyim,
Terbiyesiz nefsin, düştüm elindeyim
Liya-kat nedir, bilemedim gitti.

Sorsam doğru ne, nedir mükemmel,
Rastgele insan etmiş tevekkel,
Özvecan şaşırdı, yazdı şiirsel,
Tarik-at nedir, bilemedim gitti.

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Bilemedim ki

Bir garibim inan bugün dostlar,
Bir ayağım kalk da yürü diyor,
Öteki netcen halt yeme otur,
Gitsem mi kalsam mı bilemedim ki.

Havamda değilim bugün dostlar,
Kalbim atıyor ciğerim solur,
Ölümün izni benimde, durur,
Yaşasam, ölsem mi bilemedim ki.

Çok acizim inan bugün dostlar,
Ne, aramayan mutluluk huzur
Ne de, attığım taş yerini bulur,
Dursam mı varsam mı bilemedim ki.

Özcan Kurt

Bilemiyorum

Bir tuhafım beni anlamıyorum,
Olanı hep hayra yoramıyorum,
Sabah olmuş bak uyansam mı yoksa
Boş verip yatsam mı bilemiyorum.

Aykırıyım hepten uyamıyorum,
Kendim gibisini bulamıyorum,
Yola çekip yalnız mı çıksam, yoksa
Ne varsa mı atsam, bilemiyorum.

Kimseye kızıp yargılamıyorum,
Anladım oldukça kötü biriyim,
Geceki çayı mı ısıtsam yoksa,
Gafaya mı sıksam, bilemiyorum.

Özvecan ümitler yazamıyorum,
Yaşıyorum emme ölü gibiyim,
Alıp sazi mi bir çalsam mı, yoksa,
Vurup yere kırsam, bilemiyorum..

Özcan Kurt

Bilinmez imiş

Bir güzeli sevdim mihman eyledim,
Mihman eyledim.
Aldandım da mihrimahım belledim,
Hey caan belledim.
Bahçam da talan oyy, oldu güllerim,
Oldu güllerim.
Ten sarmaylan hoyrat bilinmez imiş.
Bilinmez imiş..

Söze göze bakıp eyleme tamah,
Eyleme tamah,
Ömrün yiter inan olmazsın iflah,
Hey caan iflah..
Altın sanarsın da bir geçmez matah,
Bir geçmez matah,
Bir bakmaylan özü görünmez imiş.
Görünmez imiş...

Özvecan düşmandan görmedik zarar,
Görmedik zarar,
Kötüler iyiyi, çok iyi oynar,
Hey can oynar,
Bir yara onmadan, bir yara açar,
Bir yara açar,
Her tabibe dertler denilmez imiş..
Denilmez imiş..

Özcan Kurt

Bilinsin

Ben vardıkça ötelere varandan,
Yere basmayan hep üstten bakandan,
Aramayan, kendi mutlu olandan,
İlgisiz ile ilgimi kestim bilinsin.

Rast gelmekten köşe bucak kaçandan,
Sapakta şaşırıp beni satandan,
Laf sokup ardımdan atıp tutandan,
Selamsızlarla selamı kestim bilinsin.

Kadır gıymat bilmeyen sözde yardan,
Gerçek dostlarımı çekip aradan,
Nida gelmez ise arşı aladan,
Vefasızlarla vefayı kestim bilinsin.

Özvecan'ım daha nasıl söylesin,
Adam olan gelsin canımı yesin,
İşine gelmeyen bıraksın gitsin,
Sevgisizlerle sevgiyi kestim bilinsin.

Özvecan

Özcan Kurt

Bilirmisin?

Sen hiç sus diye hıçkırığna,
Göğsünü yumrukladığın,
Sen hiç akma diye gözyaşlarına,
Yüzünü tokatladđın,
OLDUMU..?
Ne kadar bekledin.?
Beklerken nelerden vazgeçtin.?
Sen hiç alışmalara, ALIŞTIGIN
OLDUMU..?
Sen herşeye razı ola ola,
Susmak nedir?
Sen içine ata ata,
TAŞIYAMAMAK NE DEMEK?
BİLİRMİSİN.?
Hey cann..sen!
Öldün...!
YAŞIYORMUŞ GİBİ
DAVRANMAK NE DEMEK
BİLİRMİSİN.?
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Bilmedin yar

Ben ömrümü sana verdim,
Bulandırdın akan çaya verdin.
Düşünmedin bir hiç ettin
Kıymetimi bilmedin yar bilmedin yar..

Ben yüreğimi sana verdim,
Bir sapakda yere serdin,
Hep geldikce geri gettin,
Davetimi görmedin yar görmedin yar...

Ben gönlümü bir bakışa göze verdim,
Işıksız kodun, sonumu zây eyledin,
Ümitsizce hep beklettin,
(G)özledim de gelmedin yar gelmedin yar..

Özcan Kurt

Bir

"Evet" dedik de bir halt ettik,
Partili olsan da bir, reis olsan da biir..!
Gün gün hep geri, geriye gittik,
Sen yerinde saysan da bir dursan da bir,

Senin ile ülke zindan başımıza,
Reis olsan da bir, başkan kalsan da bir..

Ne olur hiç olmasaydın,
Sesini hiç duymasaydık,
Hep sensiz yaşasaydık,
Güle güle artık hafta sonunda,

Senin ile ülke zindan başımıza,
Reis olsan da bir, başkan kalsan da bir..

Çile ile geçti çeyrek asır,
Bir yüz yıl kalsan da biir..!
Yeter artık bitti ömür,
Çeksek de bir ölsek de bir..

Senin ile ülke zindan başımıza,
Reis olsan da bir, başkan kalsan da bir..

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Bir daha yazmayacağım

BİR DAHA YAZMAYACAĞIM.

Gayrı usandım yar dünyadan bu candan,
Demir almak vakti geldi limandan,
Bir defterdi, bunlar arka kapaktan,
Söz olsun ardıma bakmayacağım.

Bana ne başlayan bahardan, yazdan,
Bitsin usandım elem ile gamdan,
Geçmem inan olsun sığdan kıyıdan,
Söz olsun aklıma takmayacağım..

Madem ki yaşanan cümlesi Haktan,
Sineye çektik biz eyvallah çoktan,
Bunlar son dalgalar kıyıya çarpan,
Söz olsun, tanrıya kızmayacağım.

Kapattım yar bu son sözüm kitaptan,
Geriye dönmem asla yeni baştan,
Veda olsun, sözlerim Özvecan'dan
Söz olsun bir daha yazmayacağım.

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Bir dostu olmalı insanın,

Bir dostu olmalı insanın,
Sendeliğinde,
Düşeceğinde,
Elinden tutan.....

Bir dostu olmalı insanın,
Sevindiğinde,
Gülümsediğinde,
Gözüne bakan,

Bir dostu olmalı insanın,
Dolduğunda,
Ağlamak istediğinde,
Kolunu açan,

Bir dostu olmalı insanın,
Özlediğinde,
Gel dediğinde,
Sana ulaşan,

Bir dostu olmalı insanın,
Üşüdüğünde, sıcaklığın,
Yandıığında, serinliğin,
Sana yanaşan,

Bir dostu olmalı insanın,
Sırdaşın, yandaşın
Arkadaşın, gardaşın,
Yola yakışan...

Bulunur yetişir elbet,
Biz, Musa, o Hızır, sabret,
Bir ömür dayan ha gayret,
Hayat zalım ve de haset,

Yaslandığını kırar,
Sevdiğini senden alır,
Seni yola üryan koyar,
Kalbini sert, güçlü yapar

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Bir garibim,

Bir garibim inan bugün dostlar,
Bir ayağım kalk da yürü diyor,
Öteki netcen halt yeme otur,
Gitsem mi kalsam mı bilemedim ki.

Havamda değilim bugün dostlar,
Kalbim atıyor ciğerim solur,
Ölümün izni benzimde, durur,
Yaşasam, ölsem mi bilemedim ki.

Çok acizim inan bugün dostlar,
Ne, aramayan mutluluk huzur
Ne de, attığım taş yerini bulur,
Dursam mı varsam mı bilemedim ki.

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Bir gün

Ŗu dünyaya geldim bir gün gülmedim,
Eller gibi gezip devran sürmedim,
Var olmadan soldum gün gün tükendim,
Mahzun olma gönül gülersin bir gün.

Ykseğe eriŖtim yel vurdu dŖtm,
İniŖ yokuŖ derken kalmadı gücüm,
Ben kaderime oyy geç yaşta küstüm,
Mahzun olma gönül seversin bir gün.

zvecan'ım baŖa böyle yazılmıŖ,
Hep kiŖ olmaz derler, baharda varmıŖ,
Mezarım eŖilmiŖ taŖım dikilmiŖ,
Mahzun olma gönül görürsün bir gün.

zcan Kurt

Bir meftanın ardından

Yaşar söylemez, hata ederiz,
Ölür konuşulmaz, haya ederiz,
İyi kötü durmaz mutlak gideriz,
Atılırken toprak, tozlar incinir.

Üryan geldik, yine gideriz üryan,
Aleni saklı tek bilir yaradan,
Günah kötü sözler denmez arkadan,
Dikilir başına da taşlar incinir.

Devri daim toprak seni reddetmez,
Kimsenin yaptığı kimseye kalmaz,
Gönülden denmez ise helal olmaz,
Dökülür meftaya da sular incinir.

Özvecan şimdiden helal ediniz,
Tenimi toprağa verip gidiniz,
İyi bilmezseniz, doğru deyiniz,
Duyulur börtü böcek kuşlar incinir.

Özvecan

Özcan Kurt

Bir neden mi var?

Diyorlar ki gel, geçme bu kadar,
Yaşamam için bir sebep mı var..?
Diyorlar ki, gel içme bu kadar,
Ayık kalmam için bir neden mı var?

Bırakın beni, yalnız kalayım,
Değışmeyecek, bahtı karayım....

Halden anlayan dostlar kalmadı,
Yandım ağladım duyan olmadı,
Diyorlar ki gel, düşme bu kadar,
Dik durmam için bir neden mı var?

Bırakın beni, yalnız öleyim,
Değışmeyecek ki hep böyleyim.

Olmasın, onma, diye yazıldı,
Değışmiyor ki derin kazındı,
Diyorlar isyan etme bu kadar
Susmam için bir neden mı var.?
Bırakın beni, ben sürüneyim,
Değışmeyecek ki bekleyeyim.

ÖZ ve can

Özcan Kurt

Bir olalım

Herkesin inancı kendi kenDİNe
Neye inanırsan inan kime ne..?
Sirette kalma Gel öze derine,
Gelin canlar, gelin ki bir olalım,
Zalıma rant ve alet olmayalım.

Neyi üleşemedik ayrı gayrı,
Kime kaldı geldi de, dünya malı,
Aramızdan kalksın can kara çalı,
Gelin canlar, gelin ki bir olalım,
Dünya yalan, niçin küsüp kıralım

Bu dünyadan aşık Özvecan geçti,
Sebebsiz yanıldı dünyaya düştü,
Kah duruldu kah da bendini aştı.
Gelin canlar, gelin ki bir olalım,
Tek bayrakta buluşup toplanalım

Özcan Kurt

Bir Ozan Geçti

Bir emekci ozan ayrılıp gitti,
Genç yaşta vuslat şerbeti içti,
Çınar'dan bir yeşil yaprak düştü,
Allah'dan Feyz alan
Bu topraklardan bir abdal geçti..

Küllenmiş ocakta ateşi deşti
Üç makamda oldu eridi pişti,
Güz ayında kader fidanı biçti,
Karanlıkta yol alan,
Bu topraklardan bir abdal geçti.

Irmaklar gibi ol can çağladı coştı,
Bozuk yolda durmadı sultana koştı,
Gazeli bol parkta bir garip yolcu,
Dünyadan bir ozan,
Bu topraklardan bir abdal geçti.

Dilerim ol Muhammed'e yoldaş,
Ali ve Hüseyin'e Selman olasın,
Hak Cennete koysun huzur bulasın.
Diyardan olursa soran,
Bu topraklardan bir Feyzullah geçti.

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Bir Sebebi olmalı insanın

Unursamazlar köyünde umarsızım,
Çırpınıp dururum kolum kırık kanatsızım,
Ne kendime ne köyüme yararsızım,
Bir sebebi olmalı değilmi insanın? Kaybolup yitmemek için..

Çekip gidenlere, terk edenlere inat,
Kaderine gönlünce çekip şöyle bir format,
Heyooo..! Ben geldim deyip duyun heyhat,
Bir sebebi olmalı değilmi insanın? Kalıp gitmemek için..

Bi yere kadar işte eş, ana, baba evlat,
Kimi yaşarken ölür de kurulur SIRAT
Tökezleyip dururuz, kiminin altında KIRAT
Bir sebebi olmalı değilmi insanın? tutunup yıkılmamak için..

Vazgeçtiklerimin, tahtında tek başınayım,
Neyselerimi çapalayıp derip topladım,
Çürüyen heveslerin, hasadındayım,
Ne biliyim? Bir sebebi olmalı insanın ölmeyip yaşamak için,
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Bir Zaman

Can söyleşek senle beri gel hele,
Niçin geldin cihana bir diyele?
Olaki kazara, gitsen Cennete,
Yunar kanarsın çayında bir zaman.

Her şey kader değil, cüzzi irade,
Melekten ayırır özgür irade,
Kul olsun sağa sola devine,
Yatar doğrulursun, anda bir zaman

Hilkat fitratın bak oku hücrene,
Yönel sana senden yakın gelene,
Çöle gitmekte can, gaye neyine,
Arar bulursun kanında bir zaman,

Kıyılarda beyhude debelenme,
Damla misali açıl sığdan derine,
Hiçiz, farkına varınca hepine,
Bakar kalırsın salında bir zaman,

Çare ve dert geçmiş içi içine,
Kostüm değişse de başka biçime,
Hayat yetiştirir bakıp seçime,
Olur durursun dalında bir zaman

Özvecan attığım taş, vara yerine,
Dost gül diye, belki, alıp sevine,
Bağlanma her şeye körü körüne,
Donar kalırsın kabında bir zaman..
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Biraz

Hey canlar.! Bu, Zül-karn-eyn ile yolda selamım,
Elsiz, ayaksız, kelamsız cadde sokak dolandım,
Dilim tetiği bozuldu biraz tuhaf meramım,
Yollar var imiş, yol üstünde, levhlere yazıldım biraz,

Nice rüzgar esti, direndim, düştüm,
Çok bilmiş lavgar ile arayı açtım,
Gahı dinlendim, gahı yürüyüp koştum,
Hayat bir deniz imiş, akıntıya kapıldım biraz,

Ermezdim topuğa henüz, derya suya özendim,
Ne rengim, ne sesim vardı kırmızı, yeşil mora bezendim,
Musa ile Tur dağında tozup gezendim,
Yüksekler zor imiş, yuvarlanıp, çakıldım biraz,

Ceviz de tetir imiş, bunca HAKİ-kat diye belledim,
Toz idim, Kasva'nın çulunda çokca hicret eyledim,
Ol bilgeden deliğe doğru kaçan balık ben idim,
Ankebut hünerli imiş, ağına takıldım biraz,

İsa, süretim çamura üfledi kanatlanıp devindim,
Aba değiştirip, sıkca adem diye göründüm,
İlmek ilmek söküldüm, iplik iplik büküldüm,
Kilim çok desenli imiş, uzak yakın, bakındım biraz,

Özvecan'ım:
Üst üste yığın bulutlardan toprağa düşen ben idim,
Karanlıklarda göz alan çakan şimşek dahi ben idim,
Gönlümü açtım misali, Şems-i Amber O'na yöneldim,
Kıblem, iç yüzümde imiş, göklere beyhude çıkındım biraz..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Biraz 2

Cefa çekmemiş, acı görmemiş,
Usul erkan yok hamdır ermemiş,
Muhabbeti yok kulak vermemiş
Gönül burar çiğ daha pişmemiş
Söz edip de can avunur biraz,

Ahmak ata binince bey oldum,
Kamış ses verince, ney oldum,
Şıra billura düşüp mey oldum,
Şalgam aşı girince yağ oldum,
Sanır aldanıp, avunur biraz..

Sıpa kısrak yanında durur tay,
İp cahil elinde gerilir yay,
Hırsız mal üleşir de adı pay,
Ark içinde akar, kendini çay,
Sanır aldanıp, avunur biraz..

Bilgi tahsil eden can okudum,
İlmek atan can halı dokudum,
Emeksiz hava atan can buldum,
Hele ahraz bakamaz da gördüm,
Sanır kanıp da, avunur biraz.

Özvecan böyle duydu söyledi,
Danış edip ataya derledi,
Çit çıkmaz sözde yağdı gürlledi,
Dünya yalan boş, gönül eyledi
Yazar çizer de avunur biraz..
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Birine

BİRİNE...

Milleti kışda kodun, gözünü yaşda kodun,
Bir bir diyerek parça parça böldün ayırdın,
Kim vardı ise yandaş köşeyi döndü gitti,
Yeter artık ettiğin yetti, saltanatın eridi bitti.

□□□□□□

Hey halkım artık uyan yeter,
Bu at bu arabayı ne kadar çeker,
Şana bu ezayı hak görenler,
İnşallah olsunlar daha da beter,

□□□□□□

İnşallah kolay ölmeyesin,
Gün yüzü görmeyesin,
Kapılardan bakasın,
İnim inim inleyesin,

□□□□□□

İşler güçler hile, entrika, dalavere oyun,
Serilsin inşallah postun, devrilsin boyun,
Halkın tanıdığı tolerans ve miadı bitti,
Yeter artık gittiğin yol bitti, bahçanda kargalar öttü.

□□□□□□

Hey halkım artık uyan yeter,
Bu at bu arabayı ne kadar çeker,
Şana bu ezayı hak görenler,
İnşallah olsunlar daha da beter,

□□□□□□

İnşallah kolay ölmeyesin,
Gün yüzü görmeyesin,
Kapılardan bakasın,
İnim inim inleyesin,

Özvecan

Özcan Kurt

Biriyim

Artan parça gibiyim Őu dűnyada,
Nere kondu isem, olup uymadı,
Çekip gitmek inan çare olmadı,
Tenim gezer durur kendim ölüyűm.

Cennetine koyma beni sınama,
Gönűlsűzdűm benden kulluk arama,
Ne yaşar yaŐamaz arada koma,
Özűm çeker durur, tenim diriyim.

Özvecan'ım kalabalıkta yalnız,
Ol mezarda taşım dikili adsız,
Gönlűm bomboŐ kaldı sultansız tahtsız,
Elim yazar durur garip biriyim.

Özcan Kurt

Bitsin

İnsanın olmalı varlık sebebi,
Biçare bulmaya yoksa nedeni,
Artık rezervi olmayan madeni,
Ataşla fitili, patlasın çöksün.

Ne yüzü belli suyun ne de dibi,
Rota belli değil, çeker girdabi,
Bir yüzer tahtadır yoktur küreği,
Genişlet deliği de batsın gitsin,

İstemem aldığım geriye dönsün,
Beni bana artık iade etsin,
Alištı gönül ne çekerse çeksin,
Asıl ipliği artık kopsun yitsin.

Ya yakar ya donar, aynı mevsimi,
Özvecan bin şükür aldık hevesi,
Sınavımsa Mevla aldım dersimi,
Al bu ömrümü de son olsun bitsin.
Özvecan

Özcan Kurt

Bitti

Bu gz henüz ağağlar yapraklarını dkmedi,
Bell ki güneş hissettirdiği elini henüz çekmedi,
Sanki kar yağmadığında örtmediğinde her bir şeyi iyi mi etti?
Bu nasıl bir züğürt tesellisi: Umuldu ki yürekte fırtına boran bitti.

Kaldırımlara gazel düşse ne olur düşmese can,
Şu gönülden bir bir düşen düşene an ve an,
İyi ki unutuyoruz iyi ki tanımıyoruz eskiliyor zaman,
Mevsimlerin ne bir götürüsü var ne bir getirisi mitte bitti ömür de bitti.
Z VE CAN

zcan Kurt

Biz

İncir ve üzüm ile hemhal olanın,
Küpünden dışarı bal sızmaz
Gül alıp gül satan pazarcının,
Küpünden dışarı sirke sızmaz,
Vakıtsız öten horoz kümeste kal(a)maz.

Mütekamildir, ZEY-tin gönüllü canlar,
Ham sofi seni beni bezdirir hemi de yorar,
Tez çöken çayın, belli olur demi dilini burar,
BİZ sıfat olup, BİRleşip değışti mi, (Z)amir,
Orta da ne sen ne ben, ne de kavgası olur.

Ne demiş Rumi:
"Biz ney gibiyiz nağmemiz yükselir senden,
Biz dağ gibiyiz yankımızın sebebi senden."
ÖZ ve CÂN

Özcan Kurt

Biz Kimiz?

Kimi an sebepsiz üşü(tü)lür insan,
Gıymatını bilsin diyerek, ısınmanın,
Yetinememenin sonu yok sınanmanın,
Mevla, dolu şükür, boşu bilen eylesin.

Hayatla iç içe geçmiş neşe ve hüzün,
İnsana büyül desen, bak evrenle bütün,
Okyanuslarda bir katre kadardır cürmün,
Mevla, damlada dalgayı gören eylesin,

Bağlarda habbeyiz dolduk şaraben küpün,
Sadağın nedir ki? altın taş mı yükün?
Haki-kat dış içe geçmiş ve büklüm büklüm,
Mevla, içinde ki beni, duyan eylesin,

Özvecan bindim SIR'atın eşiğindeyim,
Hafsalar almaz, torunun beşiğindeyim,
Ben seninle aynı(a)anda hem de düşündeyim,
Mevla sürette, sireti gören eylesin,

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Bizdedir Bizde

Tüm canlının sırrı gizli, bizdedir,
Hakikat sirette sanma tendedir
Cevap birbirini tutan eldedir,
Çözümler, sevgide bizdedir bizde..

Muhabbette habbe habbe dizildik,
Ol Dibekte tane tane ezildik,
Nesimiyem diri diri yüzüldük,
Cismimiz, yerde biz, bizdedir bizde.

Mazimiz köklerde daha derinde,
Arama ne çölde, ne de göklerde,
O esen yellerde, kokan güllerde,
Yeri gönüllerde bizdedir bizde..

Dünya bir sahneymiş kostüm büründük,
Asıl başka türlü donlar giyindik,
Şekli terkedince, üryan görüldük,
Kainatın sırrı bizdedir □izde.

Özvecan tüm canı canımız bildik,
Postumuz tuzladık, dünyaya serdik,
Okuma bilmezdik, şahan eyledik,
Miraç'ın sırrı can, Bizdedir bizde .
Özvecan

Özcan Kurt

Bize Dair

Alıştıık be can...
Kime ne alemin tasanndan,
Artık kar yağmasa şaşırıyoruz,
Çiçek ačan dallarımıza,

Feleğin kasanndan,
Ayları aşırıyoruz,
Bir yanımız ateş yaz,
Bir yanımız zemheri ayaz,

Yaşlandık be can..
Sanma ağaran saçlarımızdan,
şu dünya da fazladan yaşıyoruz,
Bilir, anlar, bakan hallarımıza,

Ömrümüzün tarlasından,
Dikeninden kaçıyoruz,
Hayat uçurum, alaz,
Bizler ip üstünde cambaz,

Aldattık Azrail'i bile can...
Ölü sayıp geçiyor yanımızdan,
Ümitlerimizi içimize atıyoruz,
Kastetmişcesine canımıza,

Yaşıyoruz işte ucundan kıyısından,
Tohum saçıyoruz,
Ortalık taşlık yalaz,
Tıtsa olmaz, yeşerse onmaz..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Bizimkisi

BİZİMKİSİ

Selam verdiğinde, ar eder alır,
Yetişemez hiç, hep geride kalır,
Arasan aramaz, aramasan da,
Öylesine dostluk işte bizimkisi..

Bayram seyran ne? bilmez kutlamaz,
Hastamısın sağmı? hatrını sormaz,
Güvenipte inan yola çıkılmaz,
Öylesine dostluk işte bizimkisi..

Uzaktaki davulun sesi gibi ol,
Gidecek bavulun, şekli gibi ol,
Kapıda papucun, eşi gibi ol,
Öylesine dostluk işte bizimkisi..

Ölürsem gelir mi bilmem niçin,
Gittiğimden emin olmak için,
Seviyormu? inan bilemen kesin
Öylesine dostluk işte bizimkisi..

Özvecan kopmadık bilmem ki niye?
Okur bunu şimdi sorar kim diye,
Siyah beyaz değil benzer griye
Böylesine dostluk işte bizimkisi..
Özvecan

Özcan Kurt

Boş Yere

Beni dinle gardaş artık hep el ele vererek,
Daha renkli geniş değil, daha sağlam olması gerek
Akıl etmeyiz, deve bile nice atladı hendek
Yazgı değil, canlar acı görmesin artık BOŞ YERE..

İş yapana değil çok konuşana hep verdik prim,
Bu hep böyle oldu süre geldi şu güne değin,
Yer duvar değil, ar çatladı derin derin,
Yazgı değil canlar acı çekmesin artık BOŞ YERE..

Ders almayız, daha kaç enkaz acı gerek,
Gözlerimiz kan doldu, dayanmaz buna yürek,
Darmadağın olduk, üstü üstüne öbek öbek,
Yazgı değil, canlar yitmesin artık BOŞ YERE..

Ne kadar zor memlekette bir çatı altına girmek,
Ömrümüzü verdik,ilmek ilmek emek emek,
Kabil mi dir sonra altında kalıp diri diri ölmek,
Yazgı değil, canlar ümit bitmesin artık BOŞ YERE..

Özvecan'ım sustum, yüreğim paramparça,
Aklımız gidiyor yer titreyip güven sallandıkça,
Bir karara varalım gel milletçe ortakça,
Yazgı değil canlar, bebişler ölmesin artık BOŞ YERE..

ÖZVECAN

Özcan Kurt

Boşuna

Zulm ile geçen yılların adı var,
Yapıştı bendime gitmez ahuzar,
Bundan sonra gelip sevsen ne yazar,
Kaderimi silip yazsan boşuna,

Meskenimdir gayri meyhane, barlar,
Tabib değer açar, başka yaralar,
Ölürsem köşeye tutup atalar,
Mezarıma çıkıp gelsen boşuna.

Yamaca sardı tüm çıkmayan yollar,
Hazana uğradı bahçamda bağlar,
Elimde kaldı hep tuttuğum dallar
Girip de uğrasan, dersin, boşuna

Özvecan ne etsen nafiye boşa,
Alınırdı inan söylesem taşta,
Gelmedik kalmadı şu garip başta,
Şimdi arasan da sorsan boşuna..

Özcan Kurt

Bozuk

Feleğe sordum hey..! hakmı ne diye?
Dediler boğulun girme derine,
Kurt kapar yolcu hiç varmaz menzile,
Gardaş ya bu terazinin ayarı,
Ya da bu kervanın yuları bozuk..

Dolap döner suyu döker yükseğe,
Kimi bal yer kimi muhtaç ekmeğe,
Çomak soktum canlar dönen tekere,
Gardaş ya bu ormanın mimarı,
Ya da bu dülgerin hizarı bozuk.

Renk koku gül derdim bahçada yerde,
Dikenli dal dolu hep tereklerde,
Topladım da alıp gittim geriye,
Gardaş ya bu çarşıların pazarı,
Ya bu bezirganın miyarı bozuk.

Özvecan şikayet ettim devlete,
Dertsiz başım can çok girdi derde,
Ya bu kervanın baş tutanı nerde?
Gardaş ya bu köyün halkın muhtarı,
Ya bu diyarın can sağları bozuk.

Özcan Kurt

Böyle

Aynada takılı kaldı gözüm, kendi yüzümde,
Heveslerim kursağımda, ümitlerim yitik kaldı derin izinde,
Zamane bozuldu, öz başka yersen herkes sözünde,
Kalırmı ayakda durma söyle, bağlanmaktan ümit kestim halım yaman böyle..

Hazanındayım ömrümün, gönlümden düşen düşene,
Kime yer açtım ise şaştım, dönüp de hep giden gidene,
Elim, elimde, sonunda tüm yollar çıkıyor, anca kendime,
Dayanırmı durma söyle, yaşamaktan ümit kestim, halım yaman böyle.

Özvecan'ım kulak verdim kalbimin sesine,
Kimseyi koymadım inan yerine,
El vurdu kanat kırık, nazar değdi solup da bahçam gülüne,
Yaşanırmı durma söyle, hayatdan ümit kestim, halım yaman böyle..
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Böyle istiyom

Böyle istiyom..

DELİ MİYİM NE YİM!.. □□

Şu memleketin insanları renk renk cıvıl cıvıl..

Bitsin ayrılıklar, hor görmeler, ayrı renkte ayrı kokuda olsa da tüm çiçekler,

Hepisi bahçede ayrı güzellikler,

ONLAR..

Hep dalında öyle kalsın istiyom.

DELİ MİYİM NE YİM!..□□

Büyümeseydim keşke..

Daha pınar bulanmadan buhar olup göğe yükselsem,

Sabahın masumiyetinde bir çiğ tanesi olup

Gül üzerine düşseydim keşke..

DELİ MİYİM NE YİM!..□□

Aklıma geleni söyleyeyim..

Şu fani dünyada

Dalından düşen yaprak gibiyim,

Ağaç kim kök kim

Ben kimim..?

Yeniden çillenip bir çocuğun elinde

SEVİNEYİM

İşte böyle istiyom.

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Böyle Yeğen

Dedem hal nicedir diye sorup havas ediyor,
Su ısındı yavrum, bunlar gitti gidiyor,
Çıkmadık candan diye, murat bekliyor,
Meydan ateş olmuş, eli taraklı dışarı çıkmıyor yeğen.

Ases başı kadı ile aşık, kötü cirit atıyor,
Lavgar hava atıp, konuşan hapis yatıyor,
Gariban daha muhtaç zengin paraya para katıyor,
Tuz kokmuş artık turşular tutmuyor yeğen..

Yoldaş, yandaş değilsen adın hain çıkıyor,
Bir bir dedikce halk fırka fırka oluyor,
Suçlu pişkin, masumdan hesap soruyor,
Koyun, çakalla yol tutmuş, yol vermiyor yeğen...
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Böyleyim

Sana bir bakıp, bir haber veriyim,
Kimseye ÇATACAK değilim,
Aynaya baktım kendimi buldum,
Bedenimden çıkıp AŞACAK gibiyim.

Yok kalmadı şu an halim, mecalim,
Kimse ile SAVAŞACAK değilim,
Bir doludan çıktım, bir boşa doldum,
Sanki etrafıma TAŞACAK gibiyim..

Hazana çekti kanım ve cemalim,
Kimse ile UGRAŞACAK değilim,
Bir sapak da ayrıldım yalnız kaldım,
Tüm limanları YAKACAK gibiyim..

Aykırıyım ben tersine meylim,
El avuç falan AÇACAK değilim,
Örenlerden çıktım, evime vardım,
Tüm sığınakları YIKACAK gibiyim.

Beşer bir garip ki nasıl söyleyim,
Cahil ile aşık ATACAK değilim,
Beyhude üzüldüm canımı sıktım,
İtten çalıyı DOLAŞACAK gibiyim

Dünya da boşuna ediyom talim,
Bağlanacak ya TAPACAK değilim,
Bir omuz bulsam Özvecan'ım
Hıçkırıklara DALACAK gibiyim.

Özcan Kurt

Bu Bizim Hikayemiz

BU BİZİM HİKAYEMİZ.

Yok hiç gariplik yok bu işte, aslanım,
Diğer benime, dün gece düşüm de, rastladım,
Dedi ki: Niye havalara girdin bana üstünlük tasladın,
Toprağı suya daldırdın, güneşimi kaldırdın,
Sonunda düştün gafanı gırıp, dünyaya tosladın,
Arayıp sordum sabahdan, hele gurban, öteki ben, nire yittin, nirdesin?

Cennetten neden düştük puslu
anımız,
Yuvarlanıp yarıldık, meçhul diğer yarımız,
Elma misali burda boşa arayıp kanarız,
Bir oyun bu kostüm değişip durup, oynarız
Sahne aldık, kimimiz Nuri kimimiz, HURİ oluruz..
Arayıp sordum sabahdan, hele gurban, öteki ben nire yittin, nirdesin?

O ağacın altında İblis hacker parolayı tuşladı,
Tanrılar kızdı şimşek çaktı ortalık kışladı,
Her şey doğaldı emme herkes birbirini suçladı,
Belli ki devam eden kavga böyle başladı,
İNŞAN'ın gücü taş a yetti, taşı, taş ile taşladı,
Arayıp sordum sabahdan, hele gurban, öteki ben, nire yittin, nirdesin?

İşte canlar böyle zıvana ağacından çıktı Adem ile Havva,
Bir hikaye uydurdum ne ipe gelir ne sapa,
Bir deney için, Cenneti, Dünya ile ettik trampa,
Bir çizgi romandan fırladık, Karamba karampita,
Masum ve derin böyle hikayemiz, dağıldık beş kıta,
Arayıp sordum sabahdan, hele gurban, öteki ben, nire yittin, nirdesin?

Özvecan'ım:Ne olur o meyve, dalında kalaydı,
O güzel tahtımda yine sultan duraydı,
Bu can ebedi senin kölen olaydı,
Şimdi hülya bitti, güneş vurdu uyandı,
Vay keten helva yandı ki yandı,
Tüm dünya İnsanlık haydi uyanın GÜN-AYDI...! □□
ÖZVECAN

Özcan Kurt

Bu gece

Yıldızlara tuttum savran dayadım,
Kendimce karayı aka boyadım,
Köşelerden, dipten çıkış aradım,
Çözümü tavana kazdım bu gece..

Engine düş, deli gönül, engine,
Prangalar düştü yine nefsim,
Bu feleğin benim ile kastı ne?
Öykümü postuma yazdım bu gece..

Akarım geceye, hemî düşüme,
Yarın yok ki zati, yanarım düne,
İlgim yok zamana, deme mevsime,
Türkümü dağlara çaldım bu gece..

Özvecan'ım halim bu ne diyeyim,
Belki bir meczup, bir ayyaş deliyim,
Hey yar ver elini, artık geliyim,
Kendimi sığlara, vurdum bu gece..

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Bu Yaz

Her mevsim bahardır, çiçekler açar gülüşlerinde,
Çöle döndü gönül bahçam, benden gidişlerinde,
Şek kalamadım, değiştim biraz biraz,
Güzleyip soldum, bu aylarda sensiz bu yaz.

Umut ettim ağarmıyor lacivert geceler,
Dilim suskun, lakin yüreğim ismin heceler,
Pek uyuyamadım bekledim, odalar ayaz,
Üşüyüp kaldığım, yatağımda sensiz bu yaz.

Girilmez diye yazdım gönlümün tüm kıyısına,
Atıyım istedim okumu, ihlal edenin, alnının tam ortasına,
Denk tutturamadım, felek durmaz, usanmaz, aymaz,
Gizleyip durdum, sadağımda sensiz bu yaz.

Oyundur, kapılma diyorlar, yaşamının adına,
Bahar yaz derken geldim güzün sonuna,
Diledim Mevla'dan bir umut, edip de niyaz,
Bekleyip sordum, dualarımda sensiz bu yaz

Gönül aldanmaz, ne yapsam kanmaz,
Çekilecek ne var ise yaz kader bu can zerre aldırılmaz
Boş dolmaz, dolu almaz bu dünya sensiz olmaz,
İzleyip durdum, bardağımda sensiz bu yaz,

Özvecan'ım teselli kar eylemez sözlerin faydası olmaz,
Kendine bile hayrı olmayanı, kimse arayıp sormaz,
Düşenin elinden yanılıp kimsecik tutmaz,
Közlenip yandım, yalnızım ocağımda sensiz bu yaz.

Özcan Kurt

Bulamadım

BULAMADIM

Gece kurşuniydi, gözlerim fişek,
Alışa alışa dayanır yürek,
Az kalmıştı yağı, fenerim titrek,
Özünden tanırım, dost bulamadım..

Cangıl cingül cadde yolları işlek,
Şehirleri, gezdim, bedenim binek,. Tutamadım ipi, yürekler gevşek,
Sözünden tanırım, dost bulamadım..

Vefa çok uzakta ne yapsak etsek,
Sevdalandık, bir yol yüzümüz sürsek,
Acıya ağlasak, sevince gülsük,
Yüzünden tanırım, dost bulamadım..

İki mi? desen, desen ilmek, ilmek,
Aşk Leyla arayıp Mevla'yı görmek
İstedim o canı, tanıyıp bilmek
İzinden tanırım, dost bulamadım..

Özvecan arı oldum çiçek çiçek,
Kıyamam ya sevecek ya sevecek,
Gönlüm terazi, dün kırıldı ölçek,
Gözünden tanırım, dost bulamadım..

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Bulamazsın

Okuyun bunu kızım, oğlum, evlatlarım,
Ayağın, bastığın yerden hep emin olasın,
Hayat süprizlerle dolu hep koşmayıp biraz durasın,
Hiç belli olmaz yattan iner sal bulamazsın,

Büyük lokma ye ama, zinhar büyük söz söylemeyesin,
Hayatta herşey muhtemel bunu bilesin,
Her şey tavında olur, sakın ertelemeyesin,
Belki yaşlandığında kalkacak hal bulamazsın..

Hayat seni aniden koca adam ediverir küçüğüm,
Hiç ummazsın sırtında artıverir dünyaca yükün,
Dümdüz yollar oluverir büklüm büklüm,
Sapaklara yaklaştığında, acından ölünde yal bulamazsın..

Dostun kim, düşmanın kim bilemezsin
Ayağına taşlar değer, tökezersin,
Bin ah eder, dizin döver, seslenirsin,
El attığında tutanacak, dal bulamazsın..

Özvecan'ım güvendiğim dağlar rüzgarlarda esti savruldu,
Yendim dediklerim, ne etti ise kalktı doğruldu,
Derdime ilaç acım imiş, ruhum, tenle, benle yoğruldu,
Yaralandığında çaresiz kalın, saracak bal bulamazsın..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Bulunmazlardayım

Çıkmazlarındayım yolun durup geri dönemem,
Titriyor yüreğim tutmaz dizim önsüzüm nedir göremem
Filiz vermez geç oldu yaprak dökmede gönlüm,
Çünkü tükendim doldu kuyum mevsim gayri hazana erdi..

Olmazlarındayım sorunun bulup seni sevemem,
Bitiyor günlerim, kalmaz izim yarınsızım nedir bilemem,
Giden gelmez, gül soldu toprak demede özüm,
Çünkü gördüm durdu oyun, filim gayri son ana geldi..

Bulunmazlardayım anlayıp kimseye, konum veremem,
Yitiyor herşeyim, olmaz işim, kararsızım elim veremem,
Çare olmaz, müzmin oldu, acı çekmede gönlüm
Çünkü bildim, yazıldı düyun, ölüm gayri çok paşa geldi..

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Bundan öte

İkrar ilktir, bezmi elest, değil mi,
Ululanmak insan bir şirk değilmi?
Hoşgörü tevazu erdem değilmi?
Nice sultanlar can eyelendi göçtü,

İnsan zahir değil, var bundan öte,
Dünya handır can acılarda pişe,
İster dolu ister beyhude geçe,
Ömür bir demdi can yaşandı geçti,

İnsanın savaşı kendiyile olur,
Kendinden sorar cevaplar bulur,
Kınayıp sınavan boşa yorulur,
Bir yaprak gibi can sarardı düştü,

Sen ben değil canlar BİZİZ merkezde,
Her can cemimizde aynı değerde,
Tenden geçen canlar Nesimi nerde?
Azrail ne başak vurdu da biçti.

Özvecan ömrünü cana adaya,
Çarklar öğütür can, koymaz zamana,
Kader bu alır da katar kervana,
Nice kanat açtı meçhule uçtu.

Özcan Kurt

Bundan sonra

El alem ne derden farkın olmadı,
Seslendim haykırdım ruhun duymadı,
Ne ara ne sor yar, gerek kalmadı,
Gönlüne bir pazar kur bundan sonra.

Nasıl istiyorsan öylece olsun,
İşin rast gitsin ve gönlünce olsun,
Ayağın sert, başın tavana değsin,
Ömrüne ek ömür koy bundan sonra.

Dönmez felek dipten çarkı kırıldı,
Dayandım, yıkıldım, tutan olmadı,
Ne vefa ne hatır, eser kalmadı,
Kendine bir saray kur bundan sonra.

Nasıl istiyorsan öylece olsun,
İşin rast gitsin ve gönlünce olsun,
Ayağın sert, başın tavana değsin,
Ömrüne ek ömür koy bundan sonra.

Tüm heves ümitler sapakta kaldı,
Susuz güller gibi sararıp soldu,
Zamanla demenin, miadı doldu,
Derdine bir tabip sor bundan sonra..

Nasıl istiyorsan öylece olsun,
İşin rast gitsin ve gönlünce olsun,
Ayağın sert, başın tavana değsin,
Ömrüne ek ömür koy bundan sonra.

Özvecan

Özcan Kurt

Bülbül ve gül

Hayat yaprak gül ve diken,
İnsan ektiğini biçen,
Bülbül neden figan eden,
Mahzun olma bülbül ağlama.
Sen ağlama Bülbül ağlama

Hoyrat gül bağına seçti,
Kara eller dalı biçti,
Bir yangını gelip geçti,
Mahzun olma bülbül ağlama.
Sen ağlama Bülbül ağlama

Bahar gelir çalar çengi,
Zamanla değişir rengi,
Güller açar kış güz günü,
Mahzun olma bülbül ağlama.
Sen ağlama Bülbül ağlama

Yaşar insan, serden geçer,
Kahi kalkar kahi düşer,
Kul, kulla olurda pişer
Mahzun olma bülbül ağlama.
Sen ağlama Bülbül ağlama

Özvecan acı baki değil,
Sen derde dert katma Gül,
Merhemi acılarda bul,
Mahzun olma bülbül ağlama.
Sen ağlama Bülbül ağlama

Özcan Kurt

Bülücün sayısı

Bu topraklarda bir şey bitmez,
Aldın başını gittin ya...!
Gönül bahçamı talan ettin,
Kışı fırtınayı ektin ya...!

Artık mesafelere erişilmez,
Sapaklarda yittin ya...!
Varımı yağumu, yalan ettin,
Yüzünü zorda belli ettin ya.!

He demeylen herkesle yola gidilmez,
Bülücün sayısı zinhar yazdan bilinmez,
Hesap olur hesap içinde kolay çözülmaz,
Dolaşık edip, o değılden güldün ya.!

Özcan Kurt

Caanım..

Gönül sarayımı, dibinden, rutubet sardı,
Rüzgar dalını kırdı, dolu meyvesin vurdu,
Tuğlalar döküldü, direk yıkıldı, çatısı çöktü,
Ben ilişemedim, sen çok geç kaldın caanım..!

Bugün yarın derken, mevsim hazana erdi, Tükensin diye sanki herkes el ele verdi,
Uzandıkca hayaller, ucu göklere değdi,
Ben yetişemedim, sen çok geç kaldın caanım..!

Bu hikaye maalesef burada bitti,
Sayfa sayfa buruşup, kırışıp yok olup gitti,
Vakit doldu, bir gül ki ömür, açmadan soldu,
Ben bilişemedim, sen çok geç kaldın caanım..!
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Can dostum

DOSTUM

Değişir be gardaş, aynı kalmaz zamanla,
Çoğu hakka, yola, levhaya pek uymaz anla,
Dümeni iyi tut, gönlünce salla petalla,
Yoldaş bellediğin, sapaklarda satar can dostum.

Güz gelmeden bülücün sayısına pek de güvenme,
Bazen söğüt ol, çınar oluben boşa direnme,
Çıtırıtıya aldanıp, ateşe sakın har verme,
Rüzgar ters eser, dumanlarda katar can dostum.

Özvecan'ım:

Cahidim kapıldım, hayat güzel belletti,
Felek neyi sevdim ise benden alıp seyreltti,
Üryan gelip gidermişim hayat eyi öğretti,
Bitmez, yitmez, gitmez didiğin uçar can dostum.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Can Var

Can var:sözü yüzü gülüşü derman,
Var albenisi her an yeniden doğan,
Çan var: sanki sanırsın karabasan,
Ömür rendesi her an elinde olursun ziyan..

Can var: dokusu çiçek, renk renk elvan elvan,
Yoktur onun gibisi, kendini CENNETTE sanan,
Can var: baharda, sanki kar tipi boran,
Olmaz olsun öylesi, günaha giren ederken isyan,

Can var: değişir, değiştirir canına can katan canan,
Gecelerinin Şemsi, sanki hayata yeniden başlan,
Can var: Gündüzlerde karanlık geceyi yaşan,
Çehennem de niresi, inan, insanlığından çıkan...
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Can Vardır

Can vardır..!

Yüzüne bakarsın geceni aya çevirir,

Çölde isen ateşi suya çevirir,

Kimi: El değer toprağa çöle çöpe çevirir,

Kimi:Güneş açan yüzün batar bineğinde seni yaya çevirir,

Kimi: El değer çalıya kokan çiçeğe güle çevirir..

Kimi:El değer güle kuru dala çevirir..

Nefesin yiter, hevesin biter,

Kimi:Ne varsa içinde ölür yüreğini taşa çevirir.

Kimi:Pişmiş aşına su katar tencere kabın devirir,

Kimi: Ahunu alır çığını tatlı aşaya çevirir.

Kimi: Yoğunu var eder büyütür deve çevirir,

Kimi:Varını yoğunu alır elinden kuru eve çevirir..

CAN VARDIR..!

Kimi yılandır ama sarma kuzu görünür,

Kimi edebinden susar ama hasis bencil bilinir,

Kimi tevazudan, kimi yalaka öyle eğilir,

Sen bilmezsin çoraplar örer yeni ipler eğirir..

CAN VARDIR..!

Değiştirir seni şamar oğlanı şebeğe,

Kendi elinde seni, hor görülen göçebeye,

Düz yolunu çıkmaza sarpa akabeye,

ÇEVİRİR.

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Cananım

CANANIM

Ol Harun hazine alsam elime,
Söyle sensiz yalan dünya neyime,
Sen yanma can ben yanarım yerine,
Cananım, habibim, yaranım dost dost..

Ol kıblem döndürdüm şahım yönüne,
Beyt damar da, ne Mekke ne Medine,
El alem kendine baksın kime ne?
Cananım, habibim, yaranım dost dost..

Özvecan'ım nice yolları aşım,
Deryaya garıştım ummana daldım,
Pirim Bektaş damla idim de taşım
Çananım, habibim, yaranım dost dost.
Özvecan

Özcan Kurt

Canım efendim

Çiçeği dalı ki sarkar tubadan,
Hani bebişe de, geçer anadan,
Mevla esirgesin kemden nazardan,
Gül demişler ona canım efendim.

Gizli sende ne eksik ne fazladan,
Arzdan arşa ta yedi kat semadan
Yeşilden al lale, sen de damardan,
Gül demişler ona canım efendim.

Sevgisinden tamam, etmiş yaradan
Baharın özünü, çeker topraktan
Gülünce o güzel damlar yanaktan,
Gül demişler ona canım efendim.

Por yükselip de yedi renk kuşaktan,
Seranata dahil olmuş yukardan,
O'nu tesbih eder akıp çağlayan,
Bülbüle demişler canım efendim.

Özvecan'm seni işit abdaldan,
Yürek tel olur da, titreşir sazdan,
Zikir dökülür ol özden dudaktan
Bülbüle demişler canım efendim.

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Canım Efendim 2

Müzminleşir acı içine salma,
Bırak da gitsin can, anıp kanatma,
Demir tav da gerek, yarına atma,
Yalınızım, insan soğuyor canım efendim.

Güz gelmeden dostum bülücü sayma,
Şapak olmadan can, yoldaşın anma,
Güven olsa gerek, bilmeden çıkma,
Kararsızım, zaman boğuyor canım efendim.

Özvecan'ım sakın olmaz dayatma,
Gül bahçesinde can dikenini satma,
Dil bal tatsa gerek, aguyu katma,
Anlamsızım, ihvan yoruyor canım efendim.

Nacizane cana pek kulak asma,
Hayır vardır pek de gafaya takma,
Beşer onsa gerek, kadere çatma,
Şabırsızım, isyan oluyor canım efendim
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Canlar merhaba

MERHABA...
Selam ile edip seda,
Getirdiniz bize sefa,
Irmak olup deniz derya,
Gelen dostlara merhaba,

Canlar merhaba merhaba,
Dostlar merhaba merhaba,
MERHABA..!

Çiçek çiçek evimize,
Bir olup da cemimize,
Bülbül olup g l m ze
Oten dostlara merhaba,

Canlar merhaba merhaba,
Dostlar merhaba merhaba,
MERHABA..!

Damla damla olup akan,
Gönül tahtımızda sultan,
Meşale olup da yakan,
Seven dostlara merhaba,

Canlar merhaba merhaba,
Dostlar merhaba merhaba,
MERHABA..!

El eleyiz gönül g nle,
Başlayalım şimdi söze,
Akışalım  zden  ze,
Bakan dostlara merhaba,

Canlar merhaba merhaba,
Dostlar merhaba merhaba,
MERHABA..!

 zcan Kurt

Cehennem

Azrail, bir pencereden baktırdı
Özüm attı atâşlara yandırdı,
Vicdan denizine itti daldırdı,
Odun dayanamadı dedi ki:
Ben yanayım insan, senin yerine..

Kırdığım gönüller sıktı özümü,
Şaşırdım ötede engin, düzümü,
Gönül dillendi, açamadım yüzümü,
Alev duramadı dedi ki:
Ben bakayım insan, senin yerine..

Alıp gitti bizi sessiz gemiler,
Yüregim değirmen gibi iniler,
Zebaniler hâlim bakıp güldüler,
Kül harlandı canım dedi ki:
Ben yanarım insan senin yerine..

Zulm ettiğim mahluk düştü peşime,
Ödüm patladı oy, içim dışıma,
Kınadığım ney, hep geldi başıma,
Karıncâ sızlandı dedi ki:
Ben kaçayım insan, senin yerine..

Özvecan, uyandım yastık terlemiş,
Dedim ki, Cehennem meğer böyleymiş,
Kişi ne ettiyse misli çekermiş,
Eşim huylandı vay dedi ki:
Git ben yaşayım, can senin yerine

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Cemre

Huzuru özledik, ceme, sevgiye ol da vesile
ayrılıklar son olsun, gönüllere düşte CEMRE
Vakit tamamdır sakın etme acele
Aşk olsun ile yüreklere düşte CEMRE

Sağlıktan gıymatlı bir şey yok kazağı. Çıkardık kaldı fanile
Uzamasın yiter ısınsın, yerlere düşte CEMRE
Yakmasın fazla hem de güneşe söyle
Ayaz, tipi son bulsun, evlere düşte CEMRE

Toprağa bereket olasın, bu sene biraz fazla eyle
Ortalık can bulsun, her yire düşte CEMRE
Para mal mülk yalan Allahmuhtac itmesin ile
Razıyız unutmasın, yılda üç kere düşte CEMRE
Ayarın pek olmuyor göğü yıkıp itmeyesin öyle
Karı özleyinceye kadar güllere düşte CEMRE.
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Çakma Kurt

Seninle beraber beddua eder,
Sonunda o yine inine gider,
Aklınca davaya pek hizmet güder,
Kastından bihaber yapay çakma Kurt.

Yanar dönerliliği kimden aldın?
Başın kışından pek belli oldun,
Hani sözde yetti eza diyordun,
Postundan bihaber çakal çakma Kurt.

Çamurunda var ki gittin eşleştin,
Çırlamandan belli sanki gürleştin,
Ne aldın verdin ki neye sözleştin,
Dostundan bihaber aval çakma Kurt.

Töreye ters gelir çekil geriye,
Zıllıyanlar artık gitsin öteye,
İnadından neler çektik sineye,
Yolundan bihaber sanal çakma Kurt.

Hala izleyenler döndü tilkiye,
Hakim olamadın belli sürüye,
Bu nasıl manevra taktın geriye,
Sonundan bihaber masal çakma Kurt.

Özvecan'ım uyur çoğu kıpraşmaz,
Rengimiz bellidir bize bulaşmaz,
Bu araba yolda kalır ulaşmaz,
Donundan bihaber yanıl çakma Kurt.

Özvecan

Özcan Kurt

Çalgıya göre Çengi

Onure edenlerin veya yerenlerin şahsiyetleri hiç önemli değil ise:
Bu sayede kazanılmış veya kaybedilmiş itibarlarında zerre kadar önemi yoktur.
Ne kadar şakşak o kadar kıyak..

Saçı göre tarak,
Çıkarın bittimi herşeyi orada bırak,

Algıya göre çalgı,
Çalgıya göre çengi,

Kümes tilkiye,
Ambar tavuğa,
Ciğer kediye, teslim..

Körler ile sağırın birbirini ağırladığı bir dünyada kimi zaman iyi bir ev sahibi kimi zaman da iyi bir konuk olma çabası içindeyiz.

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Çalışıyorum

Ben, nerden hangi yoldan saptım böyle
ÇIKMAZLARA..?
DARalıyorum,
BUNAlıyorum,
Bedenime SİĞAmıyorum..
Hayatta her şey mümkünmüşlere,
Vazgeçmelere,
Neyselere,
Alışmalara, ALIŞMAYA..
BÜTÜN BUNLARIN ARASINDA SIKIŞK KALMIŞ İKEN,
NEFES ALMAYA,
Adına yaşamak denirse
YAŞAMAYA
ÇALIŞıyorum.
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Çav Bella

Küçüğüm hoş gel buralara,
Takma boşver gir havalara,
Meydan oku geçen yıllara,
Haydi elden çak şimdi,
Haydi coş şimdi,
Çek git uzaklara,

Kopmak ki senin fitratında,
Bir daksil çek tüm yazgılara,
Hey özgürlük sloganlara,
Haydi elden çak şimdi,
Haydi coş şimdi,
Yaz git meydanlara..

Özgür gelmiştin dünyalara,
Esir oldun prangalara,
Teslim olmuşsun günahlara,
Haydi elden çak şimdi,
Haydi coş şimdi,
Kafa tut dalgalara..

Aldırma engel koyanlara,
Gülüver karşı çıkanlara,
Kılavuz ol tüm insanlara,
Haydi elden çak şimdi,
Haydi coş şimdi,
Vur git sarp kayalara..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Çay koy

Kandağımın içine doğdu güneş,
Işığında birleşti kaşık tabak birbirine eş
Özledim dost gel diyemediğimden,
Çay demledim can, dedim di..

Gitmelerin buruğu çöktü yüreğimin dibine,
Sen kaldırıp bakar iken berraklığına rengine,
Biraz daha kal dost diyemediğimden,
Tazeleyim mi can, dedimdi...

Ham söz çıkmaz erenlerin dilinden,
Şifa OL'ur, gönülden süzüp de verenden,
Muhabbetini çok severim diyemediğimden,
Demi nasıl olsun can dedimdi....

Yine bu dem, sensiz geçip gitmesindi,
Koyarken kaşığı yanına, düşündümdü,
Gözledim durdum hep diyemediğimden,
Közledim can, haydi dedimdi.

Hayat gibi, demi sıcaklığı tadı gereği kadar,
Kandanlıktan dökülüp, gönülden gönüle akar,
Bitmesin bir daha deneyelim diyemediğimden,
Çay koy geliyorum can dedimdi..
Özvecan

Özcan Kurt

Çeker

Ne yapıp etsen nafiye,
Eninde ve sonunda
Arka teker öne göre gider,
Sen istersen tarih tut ister çetele
Kader:
Nihayeti bekler,
Edeceğini eder,
Güvenip meyil verme dost bildiğine,
Çinsini bildiğin cinsine çeker,
Özvecan Özcan

Özcan Kurt

Çekiniyorum

Ölüp gideceğiz güvenilmedik,
Endişelendik, canı sevemedik,
Merhaba selam bile diyemedik,
İnsanım derken düşünüyorum.

Hayattan yaşlandım utanıyorum,
Ne derler hal hatır soramıyorum,
İyiye bin türlü yoramıyorum
Yüzüne bakıp da sevemiyorum.

Yaşımız geçti dede nineler olduk,
Torun tombalak çoğa karıştık,
Her şeyden geçtik çatlak buruştuk,
Çocuğum yaş da kızım diyemiyorum.

Çok güvenmek de inSANA olmuyor,
Güvensiz de dostum hiç yaşanmıyor,
Özvecan'ım içim yanıp kanıyor,
Yalan değil ben de çekiniyorum

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Çığlık

Bu ne kör olası bir acıya alışılmışlık,
Törpüleniyor ömür az az kıymık kıymık,
Kuru kalabalıklardayım, canıma tak ediyor yalnızlık,
Öylesine göz göze diz dize iken de ne acı ayrılık,
Hal susmuş dil hamuş,
Gönülden kopuşların serzenişı bunlar çığlık ÇIĞLIK.. □□

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Çıkıp gelesen

ÇIKIP GELESEN

Men vazgeçemirem çünkü sevirem,
Sen de seviysen mi onu bilmiyirem,
Neydirsen bele yalavuz duramirem.
İstiyerem ki embele çıkıp gelesen.

Elee, hava soyuk zeher tökülir,
Aboo.! Araz ahi, göz bakıyir,
Anam habire kızıp duriyir.
İstiyerem ki embele çıkıp gelesen.

Sen bilmiysen Men neler çekiyrem,
Sen diye gıdıkları tutup öpiyrem,
Yırtık, sökük, gocik, kalik geziyem,
İstiyerem ki embele çıkıp gelesen.

Sensiz dıldıbiz, kokoç, fikareyem,
Usandım garim, gahirlenmekteyim,
Dinceldinse gel devat etmekteyim,
İstiyerem ki embele çıkıp gelesen.

Eşkeriye çıktı, gari deli diyiler,
Bu adam nanca kalır ölür diyiler,
Özvecan'ım bennam doğru diyiler
İstiyerem ki embele çıkıp gelesen.

Özcan Kurt Özvecan
Erzurum
2017

Özcan Kurt

Çocuğum

Sevin birbirinizi siz çocuğum,
Barış içinde bir dünya için,
Kavgayı kesin oğlum, kızım
Üç günlük dünya, ötesi yok..!

Affet sen bizi, sen küçüğüm,
Toz içinde, dünya için,
Siz her renk çiçek saçın
Bu yellerin yetesi yok...!

El ele verin siz çocuğum,
Huzur içinde bir dünya için,
Şu kaderi tekrar yazın,
Gariplerin artık çekesi yok...!

Affet sen bizi, sen küçüğüm,
Kara içinde, dünya için,
Siz bambaşka bir sayfa açın,
Kara ellerin lekesi yok..!

Çok çalışın siz çocuğum,
Tertemiz bir dünya için,
Gül dökün misler yayın,
Çilelerin bitesini yok...!

Affet bizi, sen küçüğüm,
Bıraktığımız dünya için,
Siz dostluk alın dostluk satın,
Düşmanlığın yarası çok..

ÖZ Ve can

Özcan Kurt

Çocuğum 3

Girme zinhar bilmediğin limana,
Kapılma sen durgun mavi sulara,
Demir atma tekneni kör sığlara,
Dalga vurur incinirsin çocuğum.

Çok güvenme çıkmadığın yoldağa,
Çıkarı oldumu kavim gardağa,
Baharın kar yağar toprağa tağa,
Rüzgar çıkar savrulursun çocuğum.

Tek yaşanmaz cana muhtacız elbet,
Vefasız dolu can bilmezler kıymet,
Her nimette vardır birazcık zahmet,
Diken bilin, gül incitir çocuğum.

Ne desek boş hayat kaynar cendere,
Kaderin benzer bir muğlak çembere,
Ham meyveyi alıp vurma diğine,
Dil iğitin, öz incitir çocuğum.

Der Özvecan sana tuzak kurarlar,
Gönlüne örüp de ağı atarlar,
Sahip çıkmazlar el gibi bakarlar,
Genç yaşta bak şair olun çocuğum.

Özcan Kurt

Çocuktum

Çocuktum hep büyümek istiyordum,
Öysa büyümek çok dertler demekmiş,
Bilemedim..

Çocuktum hep yürümek istiyordum,
Öysa yürümek düşmek de demekmiş,
Bilemedim..

Bana şu resimleri anlat DEDE,
Sallanırken nasıl da düştüğümü,
Bana gülmelerimi anlat NİNE,
Kapattım şimdi yüzümü gözlerimi,

Çocuktum hep güçlenmek istiyordum,
Öysa güçlenmek yüklenmek demekmiş,
Bilemedim.

Çocuktum hep bilmek istiyordum,
Öysa okumak da sınır yokmuş ki,

Bilemedim..

Beni o günlere al götür ANNE,
Unuttum çiçeklerin dillerini,

Bana Dedem Ninemi anlat BABA,
Unuttum yüzlerini sözlerini..

Çocuktum hep sevilme istiyordum,
Öysa sevilme özlemek demekmiş,
Bilemedim.

Çocuktum özgür olmak istiyordum,
Öysa özgürlük yalnızlık demekmiş
Bilemedim..

Beni o resimlere götür teyze,
Solmuş ki seçemedim, yüzlerini

Bana Anamı Babamı anlat AMCA,
Unuttum gözleri ve sözlerini..

Özvecan

Özcan Kurt

Çok Sevdığım

İlmek, ilmek sökülen gibi,
İplik iplik bükülen gibi,
Kalemde satıra dökülen gibi,
Çok sevdiğim hep saydığım.

Topraktan ağaca filizler gibi,
Bir damladan oluşan denizler gibi,
Nuru yüzünde benizler gibi,
Çok sevdiğim hep saydığım.

Salına salına dolaşan gibi,
Danışmadan bedene bulaşan gibi,
Yedi yerden bana ulaşan gibi,
Çok sevdiğim hep saydığım.

Saçının telinden ayak ucuna,
Bitip tükenmeden hurma urcuna,
Kırmızıdan yeşile şimal burcuna,
Çok sevdiğim hep saydığım.

Neyin şikayeti kamışlığından,
Bülbül gül-zar der ayrıldığından,
Hatip kaş göz eder şaşmışlığından,
Çok sevdiğim hep saydığım.

Noktalar ettim nokta içinde,
Ciğere dolandan başka biçimde,
Bir damla su halka halka peşinde,
Çok sevdiğim hep saydığım.

Ben bendeki beni anlattım sana,
Mecazi yoldan karışan kana,
O, OKU! Dedi cümle insana,
Çok sevdiğim hep saydığım.

Hatip, bu kelimeyi okudum sanar,
İlmekleri bir ettim dokudum sanar,
Huri gözlü dilbere ne kadar kanar,
Çok sevdiğim hep saydığım.

Kainat gizli senin özünde,
Besmele nakışı güzel yüzünde,
Yüce soru var kaş ve gözünde,
Çok sevdiğim hep saydığım.

Bu soruya nasıl vereyim cevap,
Güzele bakmak niye ki sevap,
Astılar. Deyince; Mansur "EL-VEHHAP"!
Çok sevdiğim hep saydığım.

Kiblesin bul şimdi sema edenin,
Halka içinde sırtın dönenin,

Gönül Kabeymiş ona güvenin,
Çok sevdiğim hep saydığım.

Bir olmazsa damlalar şırıltıyı duyamazsın sen,
Bir olmazsa inciler parıltıyı bulamazsın sen,
Hoh..! edersen aynaya görüntüyü göremezsın sen,
Çok sevdiğim hep saydığım.

ÖZVECAN

Özcan Kurt

Damla

Damla merak edip HAYkırdı..!

BEN NEYİM..?

Su çağıldadı,

Yıldızlar şavkırdı,

OKU'YA'NAS..!

HANI.. BANA BENDEN YAKIN NERDESİN İŞİTİP GÖREMİYORUM.?

Yeşiller dikenler arasında kırmızı belirdi,

Tüm doğayı özüne çekmiş,

Ortalığı SARhoş edici bir koku kapladı.

TANRİM TUT, ŞANA SUNDUM ELİMİ..

Bir kelebeğin kanat çırpışı duyuldu derinden derinden ve bir kedi geldi paçasına sürtündü..

BİR SES HÜCRE ÇEPERLERİNDE YANKILANDI..

Hey can:Ben senin dilinin değil gönlünün depreşmesindeyim.

Ve bir sevgili bir sevgiliye,

-BENİ SEVDİĞİNİ SÖYLE..

Bişnev..

Sevgili haykırırcasına sustu..

-HAMUŞ

Öz ve can

Özcan Kurt

Darılmaca yok

Canım cicim aşkım dile düşürdün,
Sapaklara geldik beni aşırдын,
Kesildi ayağın yolu şaşırдын,
Artık sona geldik aklım kaçırdın,

Darılmaca yok, hem kırılmaca yok,
Öteye de git, inan beni seven çok,
Haydi şöyle gitsin herkes yoluna,
Yarın takarım ki hemen koluma,

Gitsen uzaklara sanma beklerim,
Tez gelme vallahi sana küserim,
Kaderimmiş deyip bayram iderim,
Ben sensizde bana artar yiterim,

Darılmaca yok, hem kırılmaca yok,
Nereye istersen git, çıranı da yak,
Elimi şöyle bir etsem havaya,
Hep güzeller gelir girer sıraya,

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Datlım Gıymatlım

Dara düşünce bilinir dostun nezdinde kıymet,
Canın bildiğin terkeder, düşmana ne hacet,
Çıkarına dokunur isen denk gelince azıcık şayet,
Gönlünden düşen düşene, yüzüne bakanın olmaz....

Alırlar seni senden, kendini bile tanıyamazsın,
Nice versen, feda edip asla doyuramazsın,
Aklın yiter, iyi kötü ne.? bilemez ayıramazsın,
Giybetin eden edene, düşersen elinden tutanın olmaz..

Canım, datlım, gıymatlım işi bitinceye kadar,
Şartlar değişsin ilk virajda muhakkak satar,
Hatır gönül bilinmez arsızca çöplüğe atar
Arkandan gülen gülene, halini soranın olmaz...
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

De Hele

Kader adil mi? Hayat herkese kolay mı?
Sabah olduğunda gidecek bir işin varmı?
Sigaran sarma mı yoksa malbora mı?
Sen ne didin? Bu düzen hak da, yoksa bozuk mu?
De hele gardaş,? Böyle değilmi.?

Tok acın halinden ne bilir ne kadar anlar,
Yaz ayında hiç damına yağdı mı kar?
Kırayı nasıl ödeyeceğim diye hiç oldun mu bizar?
Sen ey zengin: Evin dar geliyor da, İsteddiğin yazlık mı?
De hele gardaş? Böyle değilmi.?

Yemek dünden mi kaldı, bıktın canın istemiyor mu?
İki çeşit kahvaltı, sabah sabah yetmiyor, yenilmiyor mu?
Aracın yoksa bir yere yayan gidilmiyor mu?
Sen ne buyurdun? Yaşamak zor da, hele bize yazık değil mi?
De hele gardaş..Böyle değilmi.?

Sendroma mı giriyon zor mu Pazartesiler?
Sevdiğin çocuğun, eşin ve işin var ise insan ne bekler?
Farkındamısın can? kimi ellisinde hala emekler,
Başında ki kim? Su gür akıyor da, kimine kısık değil mi?
De hele gardaş..Böyle değilmi.?

Kostümün sıkıyor, rengi altı üstü tutmuyor mu?
Çocuklar zamanında servise çıkmıyor mu?
Gariban nasıl gider? Dönüp de bir bakmıyon mu?
Sen böyle içkin: Bu teker dönüyor da, kimine kırık değil mi?
De hele gardaş.. Böyle değilmi.?

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Dediler

Adem erkek değil türünün ilki,
Yarım oldu malum ağaçla şekli,
Mecnun çölde arar bulurum belki,
Diğer yarısına beşer dediler,

Mevla elin verdi etti tezahür,
Susmasını bilen O'nu işitir,
Şezgi tüm varlığın ortak dilidir,
İnsan aslısına benzer dediler.

Zey-TİN ile incir oldu yan yana,
Hilkat Fıtratın ne? cevap sorana,
Kapı açar biraz kafa yorana,
Evren yapısına benzer dediler.

İnsana araçtır, din, kitap, beden,
Menzile erenler SIR-atıp geçen,
Beşer donu kendi sanıyor halen,
Ağaç çalısına benzer dediler.

Elest den beridir, diller dolaşık,
Cevap verir sazı, ozanı aşık,
Dünya kazan oldu biz kepçe kaşık,
İnsanlar kabında pişer dediler.

Bilinç hali cennet ve de cehennem,
İdrakse ölmeden önce öleceñ,
Özvecan aslına sende döneceñ,
Cezayı can kendi yazar dediler.

Özcan Kurt

Dedim

Dedim..

Geldim erenlere (şahım)eşiğe kadar,
Dedim çok dertliyim, (gardaş) ilaç var mıdır?
Yol çile, gül diken (he valla) böyle hak mıdır?
Sarpa sardım dedim daha (menzil) çok mudur?

Biri ünledi ki, gelip (şöyle) otursun,
Üstü başı dursun tenin (soyup)
çıkarsın,
Gül nicedir? Dost bülbülden sorasın,
Danışsın arıdan (can) destur yok mudur?

Bülbül bahçadan oy(diye) öttü ki duydum,
Arı selam aldı (Hay diye) uçtu ki geldim,
Dikene şaştın (can) sanki tırnak görmedin?
Yeşili yedin, damarında al yok mudur?

Girdim içeri sedirde oturan benim,
Cevap veren canlar soran da benim,
Gülüp bilmiş bilmiş şaşan da benim,
Gönlünde misafir şah yok mudur?
Özvecan

Özcan Kurt

Değil

Bir söz edem beni tariz eyleme,
Büyük lokma ye can, büyük söyleme,
Çok düşün uğraşma illa çözmeye,
Bilmeceyim can, kimse bulası değil..

Nafile derdini açma göklere
Biçare el sunup medet eyleme,
Damla vari, akıp, varıp göllere,
Ben niceyim can, diye sorası değil..

Ne isyan et, ne kör taat eyleme,
Merak edip fazla bir şey bekleme,
Akıllı vasilere sakın benzeme,
Üzümüm baka baka olası değil..

Sığda kıyıda can ömür tüketme,
Meyve beklemeylen olmaz güneşte,
Günah ne ola? var bir iş bu işte,
Bir inciyim kabuk da durası değil..

Meşakkat ve murat verir el ele,
Oldu nasip deriz, olmazsa hayre,
Felek ne edip de sayar yönteme,
Şorarım der ki: şimdi sırası değil..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Değil Değil mi?

Haki kat sicim gökten olup ulaşırsa,
Şimşek ışısı yağmur olup yağsa,
Hızır yıldız derip, sofraya sunsa,
Kimse merak edip tadası değil.

İsa beşikte dillense konuşsa,
Çamurdan kuş edip öyle uçursa,
Gökten inip, hakkı deyip duyursa,
Kimse işitip de duyusu değil.

Tanrı, Ol öl derse nasıl olursa,
Ol Davut ZÜLKARNEY geçit onarsa,
Dünyanın hayrına şemsiye yapsa,
Kimse görüp ibret alası değil.

Süleyman hüneri Davut babadan,
Demirci yüzüğü verdi yaradan,
Mahlukatla ortak lisanı bulan,
Kimse aynı bayrak, açası değil.

Beşer yanılıp yolun şaşırsa,
Herkes hünerini ortaya koysa
Musa asa ile vurup ayırsa,
Kimse kabuğunu kırası değil.

Bin kere gelip gitse de dünyaya,
Masumdan yana olmak zor insana,
Abdal yine söyleyip çekilse dara,
Kimse hınzıra dur diyese değil.

Kitaptır insan cilt cilt sayfa sayfa,
İnsan dönüp dönüp tekrar okuya,
Muhammed söylese ünleyip dursa
Kimse derin, gafa yorası değil.

Özvecan aykırı farklı düşünür,
Sözü pişirip de usül getirir,
Hamurumuz bire bir aynı olsa
Adeᄁ seyer ademi vurası değil.
DEĞİL Mİ?

Özvecan

Özcan Kurt

Değil mi?

DEĞİL Mİ?

Garibin, yazıda aynı kışı da,
Zalim kurup tuzak bekler pusuda,
Düşmeden ağa önce bakıp da,
Birazcık hesap olsa, gerek değil mi?

Kara kaşa, süslü söze aldanma,
İnanma gizlice kuyun kazana,
Kurban olam, yağı bala katana,
Biraz gönle kulak gerek değil mi?

Mevla akıl verip de kullan demiş,
Hamdır beşer ola, kendin bilmemiş,
Sorgu sual de yok, akıl yetmemiş,
Olmadan tabi hesap gerek değil mi?

Muhabbette, üslup erkan gerekli,
Ayna olan, dostlar koca yürekli,
Panel olsa gerek dostun edepli,
Kızmadan hoş görü gerek değil mi.?

Özvecan'ım
Çok dertliyim derdim ölünce biter,
Aykırıyım hayat bildiğin eder,
Dönmem güneşe olsam da şemşamer
İnanmadan sormak gerek değil mi?

17.08.2023

Özcan Kurt

Değil mi? 2

GÜZEL DEĞİL Mİ?

Baharın kokusu gülün özünde,
O'nu arar dururum gönül izinde
Pembe tende, el elde
Diken gülde güzel değil mi?

Balık oluben düştük girdaba,
Su çekildi çıktık başka yollara,
Mavi gözde, sohbet özde,
Ay gecede güzel değilmi.?

Kar yağdı dağa imza atıldı,
Damla bir oldu göle katıldı,
Meyve dalda, yaprak ağaçta,
Üzüm şarapta güzel değil mi?

Bir can feth eyledi biri kurtardı,
Bunu beşer başka nasıl anladı
Ay yıldız gökte, kırmızı bayrakta,
Renkler bahçada güzel değilmi?

İyi, doğru, çalış bilgili ol,
İşte tüm dinlerin çizdiği yol,
Sevmek evrende, sulh ülkede,
Tüm kainat el ele güzel değil mi?

Kazan maviye döndü altı yakıldı,
İblis aşcıyım diye öne atıldı,
İnsan mutfakta, pişer hayatta,
Tabaklar da tat güzel değilmi?

Özvecan:
Şözleri harman eyledi,
Bir Veli süzüp dizdi portre eyledi
Tel sazda, arı gülde
Bal daldızda güzel değil mi?

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Değilsin

Şükür dilde, mutsuz asla yetinmez,
Kıyı yok, suyun bulanık girilmez,
Güvenip de asla yola gidilmez,
Az katlanılacak zahmet değilsin.

Küçük tepeler var senden sorulmaz,
Kibirten gururdan sana varılmaz,
Senin senden başka dostun bulunmaz,
Hint kumaşı kafdan, kıymet değilsin

"Oturduğun sedir ahır sekisi,
Çağırıldığına İstanbul türküsü,"
Gördüğünden kalma hayal gerisi,
Fasülyeden nimet bile değilsin.

Günübirlik yaşa yarın düşünme,
Kendine edeceksen eli düşürme,
Şapaklarda hemen araç değişme,
İnan çekilecek gurbet değilsin.

Yılan bal yese de zehri değişmez,
Söz anlamaz asla hakta bilişmez,
Uzanmaz, verilsin ister erişmez,
İnan beklenilecek kısmet değilsin.

Testide ne varsa sızarmış dışa,
Zinhar sen bulaşma kamu gardaşa,
Kendi halinde yaşa Paşa paşa,
Sen atlatılacak cinnet değilsin.

Özvecan'ım dilden zehir akıyor,
Eli işte, gözü oynaş bakıyor,
Hatır gönül bilmez yıkıp atıyor,
Sen girilecek can, cennet değilsin.

Özcan Kurt

Değişir

Hey gönlünde yer edene değilde gerçek sahibine gurban olduğum can...!
Çekirge kaç kere sıçrar..?

Hava değişir, yol değişir, şartlar değişir, değişmez sandığın her şey değişir, dost sandığın ilk sapakda seni değişir.

Bir dem gelir tene yağmur dokunur da makyajın rengi akar, ilk gün gibi yüz ortaya çıkar,

Sen aslında kendini iyi tanırsın.. Bir dem gelir gülün kokusu aldatır da dikenini batar, etraf da kimse kalmaz, öz ortaya çıkar..

Hayatda her şey: renk renk, oya oya, desen desen aldanma hiç bir şeyin nasıl görüldüğüne boya karışır, ten girer insan her duruma alışır..

Lakin bal kokmaz asil azmaz.. Mevla dökler durana bela yazmaz..

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Değişti

Kavak aynı, hem çalıp dinlediğin,
Yıllardır aynıydı, değişmez meylin,
Sapak da değişti dost, bellediğin,
Buralarda ne yol ne yolak değişti.

Can değişmez ise bitmez eleme,
Değişmez kaderi, yazan kalemi,
Aklına vasinin, olmaz devrimi,
Buralarda ne saz ne mızrap değişti.

Yazana yasak konuşana yasak,
Değişmez yıllardır edilen hasat,
Biri vurup biri tutuyor anak,
Buralarda ne rol ne dolap değişti..

Asırlardır aynı söz aynı muhabbet,
Doğru konuşmak da oldu hakaret,
Halk geldikce öte gidiyor devlet,
Buralarda ne yel, ne türab değişti..

Hatıpin dünü bugünü ayrı söz,
Kurt koyun ile can dost, birleşti iz,
Özvecan gönül aynı, aynı özümüz,
Buralarda ne kül, ne çorak değişti..

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Değiştim

DEĞİŞTİM

Değiştiğim doğrudur yar..
Artık bendeki sen:
Sendeki ben kadar..
Yok affedecek bir şey yok,
Küsüp darılacak da değilim,
Yalnız da değilim şükür,
İyi etmişim,
Bugünleri de düşündüm,
Lazım olur diye edindiğim,
Anılarımdan emek emek biriktirdiğim,
SANDIGIM'da yer verdiğim,
Çeşit çeşit, blok blok, boy boy, tetrislerim,
Kah içe atıyorum, kah içe atıyorum...
Bilsen böyle çok eğleniyorum,
Ayrıca yanımda SANKİLERİM,
Neyselerim, alıştımlarım.var..
Onlar KANKİLERİM..
Onlar abilerim, kardeşlerim sevdiklerim
Onlar büyüttüler ellerinden öpüyorum.

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Değmez

Yolun hal bilmeze çatmaya görsün,
Beklersin gelmez, değer bilmez,
Göz yaşın bitmez ettiğin görünmez,
Boş yere dünyaya kahretme arkadaş..

Olurda bir zaman sular ters akmaya görsün,
Yolların bitmez, yoldaşın gelmez,
Ne yapsan değmez, fazlada sürmez,
Boş yere yazgına kahretme arkadaş..

Bir kere yolun muhannete çatmaya görsün, Gecen de kışın da bitmez, baharın yetmez,
Dertlerin bitmez, istersin ölünmez,
Boş yere feleğe kahretme arkadaş..

Bir kere insanın dünyası batmaya görsün,
Dostların görünmez, göz yaşın silinmez,
Bu hayat çekilmez, her gönüle girilmez,
Boş yere KENDİNE kahretme arkadaş..

□□Rari raram, rari raram, RARAM.. □□
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Deli gönlüm

Deli gönlüm

Zemheride çiçek açtı,
Havalandı göğe uçtu,
Ne dermansız dertler açtı,
Yere düştü deli gönlüm.

Hiç görmemiş bir çocuktu,
Oyuncak ile avundu,
Hallaç olup, savruldu,
Serden geçti deli gönlüm..

Ceylan gözlere tutuldu,
Hep yokuş iniş yoruldu,
Aktı çağladı duruldu,
Tenden geçti deli gönlüm.

Bülbül oldu dala kondu,
Sevdalandı çok çığırdı,
Diken battı da kırıldı,
Gülden geçti deli gönlüm.

Özvecan'ım hep yanıldı,
Duman tüttü de sıyrıldı,
Ateş küllendi ayrıldı
Senden geçti deli gönlüm.

Özcan Kurt

Dem Deme

Her kadeh adım adım kendimlere,
Giderim meçhuldeki evlerime,
SAGLIGIMA, bakma nedenlerime,
Saman seyranlanır, kafurlar saçar.

Sen döne yar sen döne,
Sen dene yar sen dene,
Dem deme yar dem deme,
Ver ele yar ver ele...

Zakir bekle daha, ben CENNETTEYİM,
SENdejerim, evimle kendimleyim,
VARLIGIMA teşekkür ederim,
Zaman baharlanır, çiçekler açar..

Sen döne yar sen döne,
Sen dene yar sen dene,
Dem deme yar dem deme,
Ver ele yar ver ele...

Ab-u hayat, em bu, gülistandayım,
Dem demeyim yar, sanma yanlışdayım,
ŞEREFİNE bak hele yanındayım,
Kafan sağlanır da, keyifler taşar,

Sen döne yar sen döne,
Sen dene yar sen dene,
Dem deme yar dem deme,
Ver ele yar ver ele...

Çilingire vardık kilit açıldı
Nedeyim gönlüme neşe saçıldı,
GÜZELLİĞİNE bak kapı açıldı,
Konuk ağırlanır, türküler yaşar,

Sen döne yar sen döne,
Sen dene yar sen dene,
Dem deme yar dem deme,
Ver ele yar ver ele...
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Deme

Hey Zahit! sözlerime dem vurupta,
Dil depreştikçe, nasihat etme,
Topuğunda suyla, derya sanıpta,
Kül devşirdikçe, hak, Haki-kat deme,

Hey ham sofi! bildiğine kanıpta,
Düz sezdikçe, bunda eğrilik görme,
Basmayan kafaya, saman basıpta,
Yol değıştikçe, tarık, tarikat deme,

Bende ki göz sende, sen gibi bakmaz,
Göz kamaştıkça, atı meçhule sürme,
Zihninde pranga, olan anlamaz,
Boş düşündükçe bu, marifet deme..

Hak ediyor ki can çatmasam olmaz,
Albenisi yok asla durmaz yorulmaz,
Hatır gönül bilmez ceme çağrılmaz
Ben söyledikçe bu kabahat deme.

Özvecan kıtaya, kalıba sığmaz,
Cahil taş atar da, kuyuya durmaz,
Anlamaz dinlemez hiç kafa yormaz
Büyük yedikçe sus büyük laf deme..

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Deprem

Ah aman, aman aman bu ne zalım zaman,
Saatler durdu şimdi, yer göçtü kaydı mekan,
Antepin kalasına asıldı iki tane, İlahi ferman,
Alem taş kesilir ADIYAMAN'ı gördüğü zaman..

Vay, aman aman, bu nasıl gece URFA'm
Kara giydi Hatta, AY, sustu eşsiz Malatya'm,
Adana' da şimdi acı tarifsiz yol taş duman,
Kar tipi boran, yetişemedim can Elbistan,

Uy anam anam, kan doldu gözümüz kurudu yaştan,
SES GELMİYOR ATA, KIZ, KIZAN, OGUL YARDAN,
Nice çınarlar göçtü ve filizlendi enkazdan,
Allah razı olsun komşulardan tüm DÜNYADAN..

ÖZVECAN

Özcan Kurt

Depremlerdeyim

DEPREMLERİNDEYİM sönük hayatım,
Çok GEEÇÇ..! Tutunmazım..kırık ve dökük..
Kaderim bin türlü BARIŞAMADIM..
Yıkıklarda her yanımda yırtık sökük..

ÇIKMAZLARINDAYIM döndü yollarım,
Çok GEEÇÇ..! Yalnızım..hemi.fellik fellikk..
Nideyim bin türlü ULAŞAMADIM..
Sokaklara sığmam ışıklar sönük.

SONLARINDAYIM uçsuz bucaksızım,
Çokk GEEÇÇ..! Onmaz olmazım.. yitik bitik..
Böyleyim bin türlü YARANAMADIM..
Hayata başlayamam, çökük dökük..

DÜŞÜNCELERDEYİM ah.alın yazım,
Çokk GEEÇÇ..! Durulmazım kısık ve küsük,
Bilmedim bin türlü ANLAYAMADIM..
Hesabın soramam, yıkık ve bıkkık.

Özcan Kurt

Deryalar

Mevsimlere benzer yaşananlar,
Kah güneş açar kah fırtınalar,
İnat etmek olmaz ki söküpte atar,
Çınar gibi dik dur, söğüt ol eğil,

Zalımın ne adı ne namı kalır,
Neye müstehaksak öylece olur,
Akli vasi asla bulamaz huzur,
Sular gibi ak dur, taş gibi değil.

Ay güneşten alır, güneş parlaktan,
İlahi nizam ki, kurmuş yaradan,
Mürşit dediğini çıkar aradan,
Kuşlar gibi uçdur, değiş ve evril.

Haydi gele can bunda bilişelim,
Geri durma can katıl tanışalım,
Küs isekte can sarıl barışalım,
Deryalar gibi daldır. sev ve sevil.

Ezrail kimleri aldı götürdü,
Giden öteden ne haber getirdi,
Özvecan'ım sözü burda bitirdi,
Aynalar sır kaldır, sirette görül.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Desinler

Herkes çıkar, rolü belli sahneye,
Şekli benzese de baba anneye,
İşimiz zor bakarlarsa karneye,
Bu belli sınıfta çaktı desinler.

Sazım duvarda var asılı kalsın,
Hakkım not burada yazılı kalsın,
Vefasızdan gayrı, hep helal olsun,
Ömür bir kadehti içti desinler.

Kimi gider ardından bir Söz ile,
Kimi gider ardından bir İZ ile,
Kimi gider ardından bir Köz ile,
Ne yaşadı ne de öldü desinler.

Yüreğinde ateş iyi baksınlar,
Bir sefercik suyu bolca döksünler,
Özvecan'ım vasiyetim yazsınlar,
Bir garip geldi de, geçti desinler.
ÖZVECAN

Özcan Kurt

Devletlüm

Özerklik istemiş it, havlatmayın,
Sözde vekil, aslı hain kanmayın,
Devletlü ikrarda, sessiz kalmayın,
Zalım ölür insanlık baki kalır..

Bize aitlere biçim vermeyin,
Ataları nispet, mazi deşmeyin,
Devletlüler asla paye vermeyin,
Zalım ölür insanlık baki kalır..

Bizi bize çatıp, atıp katmayın,
Özümüzü kefe koyup, tartmayın,
Yara sarın canlar, yara açmayın,
Zalım ölür insanlık baki kalır..

Devletlüler gelin ayırım yapmayın,
Gizli ve aleni nifak sokmayın,
Baş dururken, kıcı mesul tutmayın,
Zalım ölür insanlık baki kalır..

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Deyin

DEYİN

Cevizin tetirin soydum dişledim,
Kabuğun kırdım ve açık eyledim,
Sır bende gizliymiş, çok geç anladım,
Boşuna yaşamış bulmamış deyin,

Baharda kış tipi geldi başına,
Gör felek su döktü pişmiş aşına,
Sonradan yazın ki mezar taşıma,
Sanki dünyada hiç gülmemiş deyin.

Gördük onu dinsiz hemi beynamaz,
Kuldan uzaklarda, Allah'tan korkmaz,
Ama bil, bir canın gönlünü kırmaz,
Sevmiş de ecrini görmemiş deyin.

Bir garip geldi ve garip söyledi,
Çoğunda kendini, kendi dinledi,
İncirden dem vurdu zey-TİN imledi,
ÖZVECAN birşeyi bilmemiş deyin.

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Deyin 2

Göçüp gidende buralardan,
Sual olursa levhalardan,
Murat almadan, şu dünyadan,
Bir alazdı yanıp söndü,
Döndü deyin, öldü deyin..
Dost..dost..

Ad işitende selalardan,
Tutan olursa sal ucundan,
Halka olunca etrafımdan,
Bir avazdı, tınıp durdu,
Sustu deyin, pustu deyin
Dost dost...

Fayda yokmuş gardaş bacıdan,
Ayrıldı fersah fersah, yarlan
Gayrı usanmıştı da candan,
Bir yalandı, kanıp durdu,
Küstü deyin, tırstı deyin,
Dost dost..

Arşdan arza inip semalardan,
Getirdiler Özvecan zorlan,
Yonttular hep var ile yoğlan,
Bir deryaydı, akıp durdu
Taştı deyin, aktı deyin,
Dost dost..

Özvecan

Özcan Kurt

Dil yüzünden

DİL YÜZÜNDEN

Gönül ile bakan sireti görür,
Sustukca akseder sevgi yüzünden
Sorulmasa da can hep eder şükür,
Verdikce dillenir çığırışır özünden,

Gitme dedi can daha nasıl söyler,
Senden gider her şey kalmaz peşinden,
İnanmaz yine can sınıyıp ölçer,
Tartıkca kıymat azalır dil yüzünden..

Öz söz bir mi şüpheyile merak eder,
Güven eksikse, hep gider ömründen,
Kimi dilden kimi özden ifade eder,
Artıkca lisan, kırılır dil yüzünden..
ÖZVECAN

Özcan Kurt

Dinlemedin

Gönül üzme beni hala,
Yaşım erdi, geldim sona,
Onulmayan düştüm zara,
Sorma dedim dinlemedin.

Hey gönül dinlemedin..

Ha demeden çıkma yola
Heyalan var düşer kaya,
Kandırmaz her akan çaya,
Varma dedim dinlemedin.

Hey gönül dinlemedin..

Bu bende ki müzmin yara,
Ümit etme biri sara,
Çare olmaz hemen kapa,
Açma dedim dinlemedin.

Hey gönül dinlemedin..

Kıyıların dalga bora,
Hiç kimseden umma fayda,
Taşımaz güvenme dala,
Tutma dedim dinlemedin.

Hey gönül dinlemedin..

Gel beni sınaama hama,
Ağmanını, elden sorma,
Durulmaz bulanık suya,
Girme dedim dinlemedin.

Hey gönül dinlemedin..

Müşkülüm var gayri yazma,
Özvecan'ı gayri üzme,
Onmaz, Gönül bana kızma,
Gelme dedim dinlemedin.

Hey gönül dinlemedin..

Özvecan

Özcan Kurt

Doldu Ülkemde

DOLDU ÜLKEMDE

Biri(leri)Ne kadar değildir dese(ler)de,
Yol geçen hanı, her şey fluu, arbede,
NE MUTLU TÜRKÜM DİYEBİLENE git gide,
Çoğu kılıksızlar otağı doldu ülkemde..

İçerde hatsiz hainler, nasılsa buldu cesaret,
Dışardakine 'GEL' dendi köpek gibi uluyor it,
Koyun postunda tilki, türlü gaflet hıyanet,
Çoğu hayırsızlar otağı doldu ülkemde..

Diriyi bıraktılar, mezarda atalar yarışır oldu,
Dost dosta, kardeş kardeşe kin tutar oldu,
Ekabirler, halka hakaret edip laf çakar oldu,
Çoğu duyarsızlar otağı, doldu ülkemde..

Sen aklına geleni sakın deme, denilene sabret,
Her gün farklı lisan, nerde güven, nerde aidiyet,
Kendinden olmayanı ayır, alnına hain diye etiket,
Çoğu saygısızlar otağı doldu ülkemde..

Özvecan'ım dönmüyor dilim, prangaya vuruk,
İçimiz kan ağlıyor, yürek buruk, kanımız donuk,
İstiklalden tasarruf olmaz, başımız göklere dönük,
Bazı vatansızların yatağı oldu, kaldı ülkemde..

Özcan Kurt Özvecan

Özcan Kurt

Dost dediklerim

Sebeb-i ahu figanım, ne bahtımın karalığından ne de başımda ki aktan,
Şu dünyada ne vardı ise canıma, doymuşum çoktan,
Huzuru mahşerde adalet vuku bulacak nasılsa Haktan,
Yanınıza kar kalır mı.? ömrümden (ç)aldığınız ömürler dost dediklerim..

Hangi dağa yaslandım da yıkılmadı ki,
Hangi dağa tutundum da kırılmadı ki,
Hangi yola kiminle çıktım da naçar bırakmadı ki?
Yanınıza kar kalır mı.? ömrümden (ç)aldığınız ömürler dost dediklerim..

İçime ata ata, yüreğimin farkı kalmadı taştan,
Artık çok geç herşeye başlayamam sil yeni baştan,
Kimseye değil, kaderime ve kendime tüm bu isyan
Yanınıza kar kalır mı.? ömrümden (ç)aldığınız ömürler dost dediklerim..
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Dost Mu.?

Manalı gözlerle,öyle,bakma yüzüme
İnanmıyorum yalan dolu,tatlı sözüne,
Taş gibi kalbin, riyakar,yaşlı gözüne,
Desem ki:seviyorum, çünkü insansın,
Sen benim ne dostum, ne düşmanımsın.

Bitti mi?sözlerin, haydi eyvallah,
Gitti mi? dostun, edersin yallah,
Sözünü etmez isen, şaşarım vallah,
Desem ki:seviyorum, çünkü insansın,
Sen benim ne dostum, ne düşmanımsın.

Severim seni, şayet varsa çıkarım,
Fedakarlık bekleme, inan bıkarım,
Bir çırpıda maziyi, seni yıkarım,
Desem ki:seviyorum, çünkü insansın,
Sen benim ne dostum, ne düşmanımsın.

Dostum diye, sevipte girsen koluna,
Diken döşer , güllü, güzel yoluna,
Onun dostluğu, paran ile, puluna,
Desem ki: seviyorum, çünkü insansın,
Sen benim ne dostum, ne düşmanımsın.

Güven yoksa , kimseye, kalırsın yalnız
Düşman , iğne ise ; dostun çuvaldız,
Kabul görür, uzaktan , göz kırpan yıldız,
Desem ki: seviyorum, çünkü insansın,
Sen benim ne dostum, ne düşmanımsın.

Güvenipte, sakın , inme kuyuya,
Hatır, gönül, hepsi gider hevaya,
Her şeyden olupta, kalırsın yaya,
Desem ki:seviyorum, çünkü insansın,
Sen benim ne dostum, ne düşmanımsın.

Alavere,dalavere, şimdi revaçta,
Sev! dedi mübarek, ulu miraçta,
Su istersen, bırakır, seni kıraçta,
Desem ki:seviyorum, çünkü insansın,
Sen benim ne dostum, ne düşmanımsın.

Sevmek! Şüphesiz, bilmek, tanımak,
Zenginlik, inan ki, adam sayılmak,
Riyaya rağbet oldu, bize yorulmak,
Desem ki:seviyorum, çünkü insansın,
Sen benim ne dostum, ne düşmanımsın.

Ney şikayetçi, yaşlı sazlardan,
Diyor ki... usandım, yolsuz yozlardan,
Ağladığım hep, sahte yüzlerden,
Desem ki:seviyorum, çünkü insansın,

Sen benim ne dostum, ne dūřmanımsın!!!

ÖZVECAN

Özcan Kurt

Dosta Mektup

Ayrılık yağdı memleketin dağı taşına,
Gelmedik ne kaldı daha garip başına,
Su katıldı her dem, pişen datlı aşına,
Boranlardayız, güneş yüzümüze doğmadı dost..

Canlar aldatılmaya nasıl böyle müsait oldu,
Zemheriye çaldı bahçamızı dolular vurdu, Acı elem sardı gurban olduğum güzel yurdu,
Yokuşlardayız, dizimizde derman kalmadı dost..

Ne yazık değişmedi asırlardır, halkın ciheti,
Yüksek odalarda ekabirler bozdu niyeti,
Saçıp savurmanın yine halka çıktı acı diyeti,
Titriyoruz, kimse üstümüze yorgan olmadı dost.

Türkülerde kaldı yiğit, memnun kuru soğanla,
Koyun kurt meçhul, serçe bir oldu artık doğanla,
Müzminleşti yaraya, çare olmaz zamanla,
Bitiyoruz, her an başka çarası kalmadı dost..

Özvecan'ım:.
Dostum mektubuma tez elden veresin cevap,
Memleket ağlıyor bittik, halımız harap,
Mülteci olduk güneyi ecnebi, kuzeyi Arap,
Batıyoruz milim milim, ases başı sesimizi duymadı dost..

ÖZ ve CAN
31.07.2023
03.37

Özcan Kurt

Dostu

Kızdı(rıldı)ğında
Yolda olduğunda
Zorda olduğunda
Yokluğunda bolluğunda
Olduğunda olmadığına
Paylaş(ma)dığına
Konuştuğunda Sustuğunda
Sadık kaldığına
İhtiyacın olduğunda
Menfaatine dokunduğunda
Aldığında Vereceğinde
Oyunda
Sofrada
Sarhoşladığında
Oturup kalktığına
Çocuklarına baktığında
Yalnız kaldığında
Düşünce
Sevincinde
ANLARSIN
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Dönersin

Dahil olman gerekirken,
Her şey aleyhine gelişirken,
İlgisİZ kalmakta ısrar edersen,
Herkes bırAKIP da dönerken,
SEN BEYHUDE GİDERSİN..

Zamana bırAKMAKtan her zaman olmaz ilaç,
Umursamamak vazgeçilmeye bir araç,
Sanma ki herkes pervane sana muhtaç,
Hiç ummadığında anSİZİN olursun da ihraç,
SUDAN ÇIKMIŞ KEDİYE DÖNERSİN..

ÖZVECAN'ım hayatta her şey olası her şey muhtemel,
Hele içinde bir şey yok ve ise sadece görsel,
Ömrün tükenir, ağır olur, öden(e)mez bedel,
Aklın irmez kapanır aniden defter-i amel,
HERKES YAŞAR SANIR, ÖLÜYE dönerSİN

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Dur

Dur..!

PERDE..!

Rabb'in salahtadır..!

Dur..!

Bundan sonrası 7 ötesidir.

Sidretül münteha(Son sedir)

Bu mertebe Tasavvufda zikredilen Yaradanı bilip idrak edebilmenin 3. yolunun da ötesidir.

İlm-ül-yakîn, ilimle bilmek,

Ayn-ül-yakîn, gözle görerek bilmek,

Hakk-ul-yakîn, her şeyi ile bilmek, vakıf olmak demektir.

.....
SİR...?

CEBRAİL in miraçda DURduğu noktadır.

-Hey Cebrail bidiren kimdir..?

-Ya resul âlanda sensin verende..

KENDİNİ BİLEN RABB'INI BİLİR..

O BİZE ŞAH DAMARIMIZDAN DAHA YAKINDIR.

Dışarda bir şey yok..

FİHİ MAFİH..

İçindeki fısıltı İblistendir..

Rabbın senden sana vahyeder..

Hamuş...

BİŞNEV...

Ya Hu....!

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Durur

Kimi canlar baştan doğar kadersiz,
Yaşamak dñnyada kanma zahmetsiz,
Vurunca acılar kalmaz dermansiz,
Tertib-i em tende yazılı durur.

Felekler gökte nokta, yıldız yıldız,
Boşa değil evren sanma sahipsiz,
Karınca hilkatı olmaz gayesiz,
Bir bilinmez denklem dizili durur..

İlahi nizam var, şeksiz gñmansız,
Kimsenin ettiği yanına kalmaz,
Azmayınca hak, hiç yazmaz hesapsız,
Hüküm ilan darda asılı durur.

Özvecan sezer, ol sırlar kelamsız,
Saban yoksa, harman kalır hasatsız,
Okuyunca can hiç durmaz nasipsiz,
Cahile tuzak hep kazılı durur.

Özcan Kurt

Düet

Şöyle kendim topladım,
O değılden yaklaştım,
Yüregine ulaştım,
Usulca fısıldadım,

Dedim; Ey güzelim..

Ben senin aşkınım,
Ol tahtına mihmanam,
Yar Mecnun'un olmuşam,
Adağımı sunmuşam,
Otağında bir yer var mı..?
Aşk ile Hu can..can..!
Bahçanızda bir yer var mı.?

Şöyle bir afalladı,
Kim olduğum anladı,
Yüregimi kucakladı,
Usulca cevapladı,

Dedi: Ey gezenim.!
Çok arayıp sormuşam,
Şultanımı bulmuşam,
Kiblegaha durmuşam,
Ben O'na ser koymuşam,
Bundan gayrı bir kurb var mı..?
Aşk ile Hu can.can..
Bundan gayrı bir kurb var mı.?

Dedim ; Ey güzelim...!
Yangınam hem çok derin,
Kaş yay, kirpik ok mu dur?
Şems yansır mahcemalin,
Bir yol sırat yok mudur?
Aşk ile Hu can..can..!
Bir sırat yol yok mudur.?

Dedi ; Ey gezenim..!
Gönlüm derya serin,
Bismillah kaşım görün,
Kirpiğe elif derim,
Candan başka bir yol var mı..?
Aşk ile Hu can.can..
Candan gayrı bir yol var mı.?

Birlikte ünlediler..!
Şöz edip dinlediler,
Özvecan'a söylediler,
OKU'yanlar var mıdır.?
Özvecan

Özcan Kurt

Dünya Sahnesi

Oku'dukca cilde ciltler eklenir.
Sen beri geldikce o ötelenir,
Topu sahaya süren iyi bilir,
Üf dendi neye, sıra sıra notalar..

Beşer buldum diye sanıp sevinir,
Kara kaşa göze bakıp avunur,
Eli boş kalınca sonra dövünür,
Git dendi ki, ara ara sokaklar.

Akıl almıyor iç içe yapılar,
Miraç etmek, bizden, bize kapılar,
Düşündükce beşer, bilip aralar
Dünya evi ki, sıra sıra odalar..

Bizi yaramaz bir çocuk ettiler
Yasak idi madem neden diktiler,
Kerpiç gibi kalıp kalıp döktüler,
Ol dendi bize, zora dara attılar..

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Dünyayı kurtaracak

Yeterince yaralandık insan,
Yetsin, mesafeler ve aralar,
İnsan için çalışsın kurumlar,
Açılsın gayri bahçalar bağlar,
Dünyayı:
Dünlerde kalıp doğanlar değil,
Yarınlara doğmuşlar kurtaracak.

Oldukça dibe bulandık insan,
Bitsin yalanlar, onsun yaralar,
El ele versin gülsün çocuklar
Artık doysun aç kalmasınlar.
Dünyayı;
Kabında durup donanlar değil,
Damlayıp, akmışlar kurtaracak.

Duydukca boşa güvendik insan,
Yıkılsın gayri saraylar, tahtlar,
Zalim kahrolsun, verilsin haklar,
Mazlum uyansın, aldanmasınlar,
Dünyayı:
Mesnetsiz atıp tutanlar değil,
Okumuş yazmışlar kurtaracak,

İnandıkça bak üzüldük insan,
Kalksın sınırlar, bitsin savaşlar,
Oğul yaşasın gülsün analar,
Sön bulsun gayri bitsin acılar,
Dünyayı;
Araçtan bihaber tapanlar değil,
Amacın bilmişler kurtaracak.

Bu şarkıyı çok bekledik insan,
Birleşsin gayri destanlar marşlar,
Gönderlerde aynı renk bayraklar,
Sona ersin ve bitsin yaftalar..
Dünyayı:
Ayrı tutup kavga yıkanlar değil,
Bir görüp sevmişler kurtaracak

Özcan Kurt

Düſer

Halk uyanmıyor bak, bir kısmı cahil,
Softa kısmı da vay, oldular dahil.
Vatan yönetenler, değilse adil,
Huzurun adresi ne yana düşer.

Değişmeli artık, miyar kriter,
Halktan olmalı can, birazcık lider,
Asırlardır artık çekilen yeter,
Milletin çehresi ne zaman güler.

Hemen evet deme biraz sorgula,
Kimsenin elinde değiliz kukla,
Neye layık isek verirmiş Mevla,
Zalimin vadesi ne zaman biter.

Özvecan engelli gerçeği yazar,
Kantar bir gün gelir onuda tartar.
Keser bir gün gelir tersine yontar.
Ayağı kesilen çabucak düşer.

Özcan Kurt

Edep

Can vardır..!

Yüzüne bakarsın geceni aya çevirir,

Çölde isen ateşi suya çevirir,

Kimi: El değer toprağa çöle çöpe çevirir,

Kimi:Güneş açan yüzün batar bineğinde seni yaya çevirir,

Kimi: El değer çalıya kokan çiçeğe güle çevirir..

Kimi:El değer güle kuru dala çevirir..

Nefesin yiter, hevesin biter,

Kimi:Ne varsa içinde ölür yüreğini taşla çevirir.

Kimi:Pişmiş aşına su katar tencere kabın devirir,

Kimi: Ahunu alır çığını tatlı aşla çevirir.

Kimi: Yoğunu var eder büyütür deve çevirir,

Kimi:Varını yoğunu alır elinden kuru eve çevirir..

CAN VARDIR..!

Kimi yılandır ama sarma kuzu görünür,

Kimi edebinden susar ama hasis bencil bilinir,

Kimi tevazudan, kimi yalaka öyle eğilir,

Sen bilmezsin çoraplar örür yeni ipler eğirir..

CAN VARDIR..!

Değiştirir seni şamar oğlanı şebeğe,

Kendi elinde seni, hor görülen göçebeye,

Düz yolunu çıkmaza sarpa akabaya,

ÇEVİRİR.

Özcan Kurt

Eder yerinden

Hayat sağ gösterir sol vurur,
Yalnız kalınca belli olur,
Sol yanında hep saklı durur,
Deva bulmaz sızlar derinden,

Hey can..!sızlar, yakar derinden..

Dostum diye gel etme gurur
Yollarda sapar belli olur,
Her canın saklı yüzü vardır,
Çok duramaz çıkar gönlünden ,

Hey can..!yıkar, kaçır gönlünden..

Özvecan, felek hatrı kalır,
Yaşiyor bellen soluk alır,
Garipleri hep arar bulur,
İnan onmaz, eder yerinden.

Hey can..!eder, gider, yerinden..

Özcan Kurt

Ederine

Sende ne kadarsa yerim.? fazlası yok anca ederine,
Şayet dönmüş ise gönül evin mola yerine?
Umrumun sınırı: gidene değil, bana gelenine,
YOK SA..?
İster kendinlere git, istersen defol cehennemlerin dibine..!
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Ederler

Ederler ederler, sana "DEĞİŞTİN" derler,
Yıllar geçer zaman alır götürür ömrünü ve daha neler neler,
Karanlıkta dur dön de bir bak geriye onlar neredeler?
Güneş oldu, karanlığa serptiğin ışık ışık taneler..

Varsın lavgarlar öyle bilip öyle desinler,
Dedikodu, kovu edip ardın sıra gelsinler,
Sözde karanlıklarda kalıp, aydın geçinenler,
Gönüllerinde yer verdiklerini, bulur anca o kadar ederler.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Ediversene

Alper gardaş yolun mübarek olsun,
İnşallah adımızı ardını unutmayasın,
Emekliler kulağına küpe olsun,
Can, yakınken musluğu açiversene.

Gardaş bizi öksüz bırakmayasın,
Borcumdur zahmet üç çeyrek alasın,
Azraile rastlarsan bi de sorasan,
Alacak verecek yokmu deyiversene.

Alper oğlum erken acele etme,
Şu feleğin bir yol kulağın çekte,
Ol sultanın makamına bir gitte
Haznesinde ne vardı ise döküversene.

Özvecan çerçiyim eşşek emanet,
Terazide acı, yimesi zahmet,
Müşteri anlarsa kopar gıyamet,
Firdevs Bağdan üzüm deriversene

Özcan Kurt

Ediyorsun

Yaklaştıka kaçan zabitadan,
Seyyar satıcıya benziyorsun,
Gelmeye mecbur gibi arkandan,
Yalnızlıktan Şikayet ediyorsun..

ekiniyorsun karanlıklardan,
Işıklara kızıp üflüyorsun,
Panele mecburmuyuz durmadan,
Rüzgardan Şikayet ediyorsun.

Özvecan

Özcan Kurt

Efendiler

Güler yüz tatlı dil seni senden alır, yaşama yeniden ekler,
Onlar misali bahçede hoş kokulu ne güzel güller
İnanın bir çok mahlukat bizden iyiler,
Bir selamı İnSANA çok görmeyin efendiler..

Bir yolda rast gelse iki can önce ne bekler,
Her selam gönül denizine kıyıları ekler,
Gözden gÖze akılır bu bulunmaz cevher
Bir hal hatır hoş kelamı çok görmeyin efendiler..

Şamimi olun, göstermelik halin değeri olmaz,
Ömür kısa sevelim sevilim dünya kimseye kalmaz,
Kinden, nefretten affedemeden doğar her türlü maraz,
Bir özü el sıkışmayı çok görmeyin efendiler..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Eksik kıyı

Bitti hazan, geldi kış ayaz tufan
YaşALDIKca yaşlanmazmış ki insan,
İnsanı kök, içten içten kurutan;
Mümkünken yaşayamadıklarından,

Ömür tek bir kahve içimi fincan,
Sına(n)dıkca anlamazmış ki insan,
Şüphe şüphe elinden kaçıracan,
Hoşnutsuz yaşamı tavırlarından,

Özvecan dün bugün geçiyor zaman,
Yarın yok can, yaşa şimdi an ve an,
İş, işten geçer sen pişman olacan,
Suya kızma eksik kıyılarından..

Özcan Kurt

Elif Be

ELİF BE..

Üst üste konan noktalar Elif,
Lisanı sezgidir yapılmaz tarif,
Sorulur ise hamuş'tur arif,
Hal ehlinde deniz, derya gözlenir.

İşte bu sen de ki B'eNin sırrı şah,
Yedi ötesidir yapılmaz izah,
Bülbülün ahı gülistanda Gülşah,
Buldum derse, o aşk söner közlenir..

Özvecan kendi ile böyle söyleşti,
Kırk ilmek bir oldu hırka genleşti,
Elif imame nokta iple birleşti..
Ozan tezene, perde, tel tümleşir..

Özcan Kurt

Elim yandı dabanda

İnsanlığın vasfı ağır nisabı,
Altın gümüş bilir gönül erbabı
Dikkate alma sen boşa nadanı,
Ceviz kırsan, kabuk keyif veriyor.

Hakikat yolcusu dağı aralar,
Taş değse cahile ağır yaralar,
Bilge deryalarda inci toparlar,
Zahit damlada gör gönül eyliyor.

Varım diyen beşer kalır sıratla,
Dünya bir cendere hiçlik ocakta,
Benim diyen dibi tutar ataşta,
Zahit girip çıkıp azap çekiyor.

Özvecan cahilim kaldım okulda,
Ellerim yandı Bektaşî damanda,
Cennette bak Cehennemde burada,
Zahit daha huri gılman bekliyor

Özcan Kurt

Emekci Kadınlar

Emekci KADINLAR

Sığmaz kadın sadece sekiz MARTa,
Tarlada, ev, mecliste, fabrikada,
İş bulursa, sağlık ta her alanda,
Onlar HALİDE'ler hana bedeller,

El değmemiş ise o iş yarım, Okutmamak suç ve büyük zulümdür,
Hor görenler insan değil, zalimdir,
Onlar Zübeyde'ler gönlümüzde.

Kalkınmak ise o Kadındır adı,
Yapılanmak ise o Kadındır adı,
Kurtarılmak, ise o Kadındır adı,
Onlar Fatma, Ayşe'ler her yerdeler..

Gelin de yeniden tesis edelim,
Emekçiye hakkın teslim edelim,
Ayırıp başka farklı görmeyelim,
Onlar ana, bacımız, eşimizler.
Özvecan

Özcan Kurt

Emekli

Bıçak kemikte canımız etti tak
Düğünlerden kaçırız köşe bucak,
Çeyrek takardık da yüzlüğe kaldık
Mecliste hep konu mankeni olduk,

İdare har vurup harman savurmuş,
Aleni iki yıl beş katı artmış,
Dolar bize ne ALLAH'ımız varmış,
Bağlıyız ki DOLARA anlamadık.

Yeter diyor olmaz artık emekli,
Gerildi kopacak inan bamteli,
Yüreği titriyor tutmuyor eli,
Çalış onmadık, emekli onmadık.

Yetmişlerde sıra yokluğu gördük,
Ekmeği ısıtıp margarin sürdük,
Gaz tuz elektrik su öldük dirildik,
İnanın böyle acı yaşamadık.

Çocuklara artık mülk oldu hayal,
Özvecan'ım çözüm hepsi bir masal,
Sözüm ayrılığa olmasın mahal,
Biz birbirimize böyle düşmedik.
Özvecan

Özcan Kurt

Emmiler

Dede bir su istemeye çekinir,
Herkes ayrıca bir köşe çekilir,
Huya, suya göre şerbet verilir,
Geçinmek zahmetli oldu emmiler.

Atadan varsa bir kesek taşına,
Kimse bakmaz inan gözün yaşına,
Şelamı keser gardaş gardaşına,
Üleşmek zahmetli oldu emmiler.

Günün doğması can kimin umrunda,
Öğlen seslensen bir, canı burnunda ,
Saygı yok sözler hep durur kınında,
Çocuklar zahmetli oldu emmiler.

Rızk aslan ağzından indi mideye,
Asır var gariban gider geriye,
Halk sessizce hepten çeker sineye,
Hökümetler zahmetli oldu emmiler.

Özvecan'ım eşe dosta gidilmez,
Arayıp bir halin hatrın sorulmaz,
Misafire bir tas çorba konulmaz,
Hıısımlar zahmetli oldu emmiler.
Özvecan

Özcan Kurt

Ertesindeyim

İki yanı da son olan yaşamın eksenindeyim
Hayatta kalmak ve ölmek de aynı şey,
Tutunmak, sebep, ada(n)makta neymiş,
Gereksiz şeylerden vazgeçeli çok oldu,
Ümitlerimin hayallerimin ERTESİNDEYİM.

Özcan Kurt

Evlat

Büyük lokma ye ama
büyük laf etme...!
Hayatda her şey mümkündür.
ASLA..! "asla" deme..!
Hayat iyi bir eğitmendir..
Bunu sana sindire sindire öğretir.
TÜM SINA(N)MALARIN:
Tutunup bırakamadıkların,
Ön yargıların,
Düşünüp ürettiklerin,
Söz vermelerin
KENDİNLE, SEVDİKLERİNLE, RABB'inle.
Ey Evlat..!
İyi dinle iyice anlamadan önceden karar verici olma..
Az konuş, öz konuş yerinde konuş..
Sözün, özün, yüzün, aklın, yüreğin ve gönlün her zaman her yerde aynı bir olsun..
"Ya olduğun gibi görün,
Ya görüldüğün gibi ol.."
ÖZVE can deden..

Özcan Kurt

Evlatlara

Geri çekil can ama düşmeyesin
Her bilek bükülmez, zor etmeyesin,
Bir söyleyip de bin dinlemelisin,
Gemi lafla durur da yürümezmiş,

Cahil ile zar atıp, incinmeyesin,
İşini sev de yap, yüksünmeyesin
Kin ekip can, sevgi beklemeylesin,
Tamah toprağında huzur yetişmezmiş.

Çakalla dalaşma çalıyı dolaş,
Şapağa gelmeden bilinmez yoldaş,
Zor yoksa meçhul kim düşman kim gardaş,
Post altında kurt kuzu bilinmezmiş.

Bin karar ver dur bir bilene danış,
Beşer akıp dönüşür bir garip oluş,
O ağaçta başladı bu garip yarış,
El ağzına bakan menzile erişmezmiş.

Ham meyve yeme yoksa dilin burulur,
Sık gitme kül, seyreğe çiçek sunulur,
Hoş insan hoşlukla, boş, boşa anılır,
Can odur pişecek, çiğ aş yenilmezmiş,

Yaşlanınca yol uzar adım sıklaşır,
Herkes kaçır vuslata vakit yaklaşır,
Her acı bir sapak insan alışır,
Doğruyu söyleyen pek sevilmezmiş.

Kınadıkların ile sınanmadan,
Su durulmaz can akıp bulanmadan,
Nasip gelmez arayıp yorulmadan
Bazı ayna da kusur görünmezmiş,

Hallaç oluben Özcan pamuğu attı,
Kah çattı kah alıp yağa bal kattı,
Dikeni gösterip de gülleri sattı,
Edep olursa, kusur görünmezmiş.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Evler

Sevgi'ler boşaltıp (t)aşınarak gideli şu karşıdan,
Bir daha gelip evi gönülden bir soran tutan olmadı,
Bakınıyorum içine, dışarıdan, uzaklardan,
Avutulmuş, çaresizliği yaşıyor sanki,
Yazgıyı bir okuyan, çıkan bakan olmadı.

Evler sıralı altlı üstlü yan yana kerpiçten taştan,
Niceleri zamana, depreme meydan okudu, yıkılmadı,
Sakınıyorum, ıssız, kimsesiz, yalnız kalabalık sokaklardan,
Oturmuş se(n)ssizliğe yanıyorum bil ki,
Figanımı bir gale alan duyan olmadı..

Evler var, sırt sırta, derler ya dışı seni içi beni yakan,
Genişler daralır, darlar genişler, bir çok can içine sığmadı,
Sıyrılıyorum tavandan duvarlardan tıkılıyorum odalardan,
Kanıksanmış düzensizliğe batıyorum, sez ki,
Kıyıma vuran, yüreğimi bir tutan olmadı

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Ey gafil

Bitmişti iş artık edelim idrak,
Paşalar, İstanbul'da kostak kostak,
İzmir ağlar dökülür yaprak yaprak,
Sevr ile bıraktılar bir gıdım toprak,

Nankörlük etme sen bre ey gafil,
Dil uzatma sen ataya bre ey gafil..

Memleket pay edilmiş cadde sokak,
Hain diyor ki keşke gavur lafa bak
Gendaşı İngiliz ile olmuş da ortak,
Yıktı diyor Osmanlı yı kafasız ahmak,

Nankörlük etme sen bre ey gafil,
Dil uzatma sen ataya bre ey gafil..

Fatih feth etmiş, gazi kurtarmış,
Bize Cumhuriyeti övüp bırakmış,
Adaletin hakkın temelini atmış,
Kimi ecdadıma araya nifaklar salmış,

Nankörlük etme sen bre ey gafil,
Dil uzatma sen ataya bre ey gafil..

Özvecan'ım durum bu kadar açık,
Kadınım, hakkına lütfen sahip çık,
Hakkıdır, bu memleket kalkınsın artık,
Söz bizde artık bitti şah, bitti krallık,

Nankörlük etme sen bre ey gafil,
Dil uzatma sen ataya bre ey gafil..
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Ey Sevgili

["ÖYLE". --,]

Sevgilim yürek atışım, sebebim, nefesim alış verişim,

Sen yola çıkışım sen eksik ağızım,
Sendedir kayboluşum ve sende geri dönüşüm...

Sen yüzüne bakmaya doyamadığım ellerini tutmaya kıyamadığım,

Sen şiirler ile anlatamadığım ve mısralarda yarım bıraktığım,

Sen yüreğimde tükenmeyen nakaratım,

Hey SEVGİLİ uzaklara dalışım ceylan bakışım, gelir diye avunuşum, öylesine arayışım,

Sen bugün koparmalara kıyamadığım avuçlarımda tutup tutup kokladığım renk renk çiçekler arasında kırmızı gülüm,
Sen yarın tomurcuk tomurcuk yapraklar arasında yeşilim, sebebim, hayalim ümidim,

Artık alazı söndü ateşi küllendi sarı kırmızı hazanın,

Sen yorulduğumda canım, damarlarımda atan kanım,
Sapaklarda yanım, gerilerde peşim çalıştığım işim, aşım,
Yükseklerde kanadım, vazgeç(e)(me)(bile)mediğim diğer YARIM,
KARIM..EŞİM

Dedim ya,,
ÖYLE

[---"SİN...."]

Ben şimdi,,, Beyazlar içinde,
(D)ÜŞÜ(nü) YOR,
Yavaş yavaş eriyor, tükeniyor
ÖLÜYÖRÜM..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Eyleme

Dağı taşı geçtim, aştım da geldim,
Yoruldum ırıldım eşiğe durdum,
Nice kurban verdim ipini aldım,
Mevla'm nefsimе fak tutsak eyleme.

Zor sır-atın ince keskin yolları,
Kovdun Cennet'den çok yordun kulları,
Çözemedik inan bütün sırları,
Mevla'm Muhannete muhtaç eyleme.

Adil görünmüyor burdan bakınca,
Meçhul ölüp bir gün yüksek uçunca,
Ara katta kırık kanat kalınca,
Mevla'm yolumu dik yamaç eyleme.

Özvecan'ım ben bir hayırsız kulum,
Yaşlandım yoruldum, sende umudum,
Kahi yeşerdim, kah sarardım soldum,
Mevla'm acıyı gel ilaç eyleme.

Özcan Kurt

Eyleme beni

Sevmeler yalan, yalan varmalar
Yarım elmalar gönül almalar,
Gitmek esaslı, sahte kalmalar
Gönlümden düşte git, eyleme beni.

Ne sula, ne kurut, yalan bakmalar,
Mecbur olmalar ve muhtaç durmalar,
Bitmez ekinler ve koftur başaklar,
Dibimden biç de git, eyleme beni.

Herkesin olur biraz çekilmezi,
Sevdiğine olur, küsmesi nazı,
Hayat düz, iniş ve çıkıştır bazı,
Yolumdan sap da git, eyleme beni.
Özvecan

Özcan Kurt

Eyvah

Az söyle, rızkı pay et eyle şükür
Böbürülenip kimseyi görme hakir,
Azrail ne zengin dinler ne de fakir,
Eyvah eyvah canlar eyvah, bir bulutmuş göktü eyvah..

Atıp atıp içine, her şeyi olma hasta,
Beyhude imiş, bildim son nefeste,
Bülbül idim, gülden ayrı can kafeste,
Eyvah eyvah canlar eyvah, kanatlanıp uçtu eyvah..

Uyan, gafil herşey kostüm oyun yalan,
Üryan gelir, insan gider üryan,
Kolsuz, ayaksız, sade yalın yayan,
Eyvah eyvah canlar eyvah, bir demmiş ha demeden geçti eyvah..

Neyine güvenip gubarır, şişer aldanıp da beşer,
Vazgeçemedikleri ile sınıanıp da öyle pişer,
Ne ekti ise düşünüp onu biçer,
Eyvah eyvah canlar eyvah, boran vurdu dene düştü eyvah..

Özvecanım büyük lokma ye ulu söyleme,
Zahiri var sanıp, havanda su döğüp eleme,
Yönün dön özünde ki Şaha, çölü yol eyleme,
Eyvah eyvah canlar eyvah, ÖKU'madan sınav bitti eyvah..

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Eyvah(2)

Dost belleme sen her yüze güleni,
Dar günde gör sevdim diyeni,
Eyvah sancıdayım çok geç anladım,
Zehir bala katılsa sezilmez imiş.

Güvenmez insan, insana şüpheli,
Zamane bozuk, sözler nükteli,
Eyvah borandayım, çok geç anladım
Güz gelmeden bülûç sayılmaz imiş.

Yollar iniş çıkış çok engebeli,
Kimileri yarıda değişir seni,
Eyvah sapaktayım, çok geç anladım,
Yola gidilmeden dost bilinmez imiş.

Özvecan'ım yaşar çok endişeli,
Can, cananı kırar nedir nedeni?
Eyvah yalnızlardayım geç anladım,
Sevip, sevilmeden yaşanmaz imiş..

Özcan Kurt

Felah

AYRI AYRI UZAK KAVİMLER
HALİNDE YARATILDIK..

Bizi sevgisinden VAREDEN MEVLA,
Paylaşmamızın bizim için daha hayırlı olacağını buyurdu bunun yollarını gösterdi.

BEREKETİN ve YAKLAŞMANIN (ŞÜKRETMENİN) de ANAHTARI BUYDU..

Maalesef insanoğlun elinde miftah,
Yüreğinde ah, dilinde vah, eyvah..
Asırlardır, inananlar bir türlü olmadı İflah,
Zengini fakiri gerektiği gibi şükretmeyi bilince cümle ecmain
bulacak felah....

ÖZVECAN

Özcan Kurt

Feyzullah Çınar

Duvarı nem insanı gam yıkar derler,
Bir toplumu içten içe çökerten de
bilgisizlik ve sevgisizliktir..

İlişkileri yavaş yavaş bitiren ise ilgisizliktir.
İnsanın değeri, yaşarken bilinmeli,
Bazı İnsan bu yüzden yaşarken ölür.
Kimi insan öldükten sonra da yaşar.
Bu herkese nasip olmaz.

Lakin insan yaşar iken de taktir edilmeli,

(Burda sanki rahmetli ozanın ruhu yanıma geldi oturdu haklısın der gibi hele şunları da
EKLE ÖZCAN OGLUM..)

"O yıllarda bir Feyzullah ÇINAR vardı kul deyu..
Zalimlerin elinde mi öl deyu?
Dost beni çağırılmış gel deyu..
Gideceğim ama yol bozuk bozuk.. "

Erimez bu yıl dağların karı erimez,
Mert olanın namarde boynu eğilmez, Zamane ki kurt kiim kuzu bilinmez,
Diyeceğim ama kul bozuk bozuk..

Dem vurdukca birlikten düzen bozuldu,
Doğunca alnımıza kara yazı yazıldı,
Yaşadık bir ömür boyu derin kazındı,
Sileceğim ama hal bozuk bozuk..

Özvecan ÇINAR ozandan gülü derledi,
Çok şey vardı sustu, pek azı söyledi,
Bıraktı bir kısmını sona eyledi
Çalacağım ama tel bozuk bozuk..

İşte böyle canlar..
Hayat kimine kolay kimine zordur.
Garipler için yaşamak hep zor olmuştur.

Lakin denir ki "İYİLERİN GÖZLE GÖRÜLMEZ ORDULARI VARDIR."

Ozanımız da gariplere ve İYİLERE adadı kendini,
NİTEKİM bir garip yaşadı ve yine erkence ve garipce ayrıldı aramızdan ruhu şadolsun. .

BİR OZAN GEÇTİ

Bir emekçi ozan ayrılıp gitti,
Genç yaşta vuslat şerbeti içti,
Çınar'dan bir yeşil yaprak düştü,

Allah'ın Feyz alanı, bir abdal geçti..

Küllenmiş ocakta ateşi deşti
Üç makamda oldu eridi pişti,
Güz ayında kader fidanı biçti,
Aydınlığın yaranı, bir abdal geçti.

Irmaklar gibi ol can çağladı coştı,
Bozuk yolda durmadı sultana koştı,
Gazeli bol parkta bir garip yolcu,
Terketti katarı, bir abdal geçti.

Dilerim Muhammed'e olasın yoldaş,
Ali ve Hüseyin'e Selman arkadaş,
O bizden biri halk, sade vatandaş
Olursa soranı, dünyadan bir Feyzullah ÇINAR geçti.

Öz. ve can

Özcan Kurt

Gadir gıymat

İnsan bazen beşerden kaçır,
İnci olup kabukta yaşır,
Altın hiç gıymattan mı düşer,
Tüccar hak, değer vermeyince..

Mevla canı koymasın naçar,
Kimi aynı çatıda yaşır,
Bir arada ömür mü geçer,
Yardan güler yüz görmeyince..

Eser dalı kırıyor rüzgar,
Yatıp yatıp dik kalkmakta var,
Böyle ağaç meyve mi verir,
Işıksız ve su dökmeyince

Özvecan'ım kış imdi bahar,
Dostlar koyubeni kaçtılar,
Ol yardan bir murat mı bekler
Gadir gıymat ne bilmeyince..

Özcan Kurt

Galesiz

Bahar geldi derken gönül bahçam döndü zemheriye,
Felek benim ile paylaşamadığın kozun ne diye,
Ben yaklaştıkça beriye, kaçan tozun öteye
Gürler gökler gibi, bahçama düşmez bir damla..

Yola çıktığın yoldaş durur, kalır sapakda,
Sevgi, güven, vefa, hamaset inanın laf da,
Kendi kusurunu örter, seni keser edip de yafta,
Söyler sever gibi, kanma, eksilmez hep bir fazla..

Özvecan kulum, neysem, hayırlısı, keşkem ömrüm tükendi,
Umursamaz, galesiz, hal bilmezlerle içim eridi,
Meydanlara pazarlara gerildi, postum serildi
Millet söver gibi, tuzla,. geçer akçe etmez, vir zorla..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Gardaş

Nice can kondu göçtü, tok belki aç,
Eş, evlat, torun derken, kemale erdi yaş,
Düz, iniş, yokuş, varı, yoğu pürtelaş,
Aha dün gelmiş idim, bugün gidiyom gardaş..

Kim var kazık çaktı, edindi mülk yer,
Beraber değil ama, terkedeceğiz, birer, teker,
Gönül avunmaz her yaş azı çoğu hep ister
Aha dün selam vermiş idim, bugün veda ediyom gardaş..

Açtık yeşerdik derken, döküldük yaprak, yaprak,
Emekliye, yürüye, koşa, tökezliye, ağır aksak,
Ne değişecek ki, üstünü, verip bir ömür alsak,
Aha dün doğmuş idim, bugün ölüyom gardaş..

Özvecan'ım tutulup bağlanma yürü yolu aç,
Kar düştü saçlarıma, eridim, yavaş yavaş,
Sermayen itikat, bir avuç toprak, bir dikili taş,
Aha dün kıyam da idim, bugün secde ediyom gardaş..

ÖZVECAN

Özcan Kurt

Gardaş 2

Dolar doldumu ki sence boşaldımı?
Gabar'da fıskıran depoya ulaştımı?
Aldığın araba dağ taşı aştımı?
Söyle gardaş nasıl böyle hoşmısın,
İşli mi işsiz mi ki eli boşmusun?

Görmedik, anam, atam, böyle bir devir,
Bitti diyor sabır, utanmaz ekabir,
Sızlanma oyun ile ettin onure taktir,
Söyle gardaş nasıl böyle hoşmısın,
Alkışlıyon mu yoksa pes tuşmusun?

Karadeniz de doğal gaz bekledi,
Milyonlarca borcu Putin erteledi,
Kanma deyince güldün neren gerildi?
Söyle gardaş nasıl böyle hoşmısın,
Yanııyon mu yoksa, dondun buzmusun.

Bir elin bozkurt bir elin RABİA,
Madem Türk oğlusun Mısır ne ALAK'a?
Hain ile otur kalk bize tü kaka,
Söyle gardaş nasıl böyle hoşmısın,
Halaylıyon mu yoksa, durdun hışmısın?

Ezan dinmez, bayrak inmez, ülke bölünmez,
Suriye'li bi yere çekip gidemez,
Başka alet olmayan bizi güdemez,
Söyle gardaş nasıl böyle hoşmısın,
Arıyon mu, dost oldun gardaşmısın?

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Gardaş 3

El alem ne der öte, der yakınin,
Uyum da şart, biraz aykırı olun,
Derler ya: "ardında kararlı durun",
İşe gelmen seni kısarlar gardaş.

Ne yapıp etsen makbule geçmez,
Adın aksi, bir adım öte gitmez,
Derler ya: "ağzınla kuş tutsan olmaz,"
Dut yemiş bülbüle katarlar gardaş.

Sen dur deme yükün artıkca, artar
Bir şeyler bahane illa ki çatar,
Derler ya: "kusrunu çuvala basar",
Ağmanını ipe asarlar gardaş.

Demesen olmaz mı sözün kemini?
Ok eyleme, deme, bekle demini,
Derler ya: "Her şeyin vardır zemini,"
Ağır taşı yerde tutarlar gardaş.

Özvecan lakırtı sıtkım sıyrıldı,
Çok bilmişle inan yolum ayrıldı,
Derler ya; "Susanlar adam sayıldı,"
Arada karşına çıkarlar gardaş.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Gardaşım

İster evliya ol er ve uç göklerden geç,
İster yeni bir düblör bul kostümünü seç,
Artık yıkıl gönlünce o yana devril öte yana çevrilip yat
Ömrüm tükendi, tınmadın kalmadı miat,
Gönülsüz hoş görünüp yine veremem gardaş..

İster Mısır'a sultan ol başında bir taç,
Evril suç, çevril suç ne verirsən adı hiç
Bir başka bulunca it gibi yarı yolda sat,
İşin bitince peçete gibi buruşturup at,
İçim kan ağlarken ölüp, gülemem gardaş.

İster Musa ol denizleri aş
İster kanatlan kartal ol uç
Sen hep geri geri kaç
Ben selsebil perişan aç
Hep senin peşin sıra dönüp, gelemem gardaş..

Dönmüş fırladmış millet ne ağız belli ne de gıç,
İster haham ol tak kipa, göğsünde taki bir de haç,
Yeni düşler kur, bensiz yeni dünyalar yarat,
Özvecan'ım bu son sözüm bu son evrat,
Riyayı görüp, senin ile hayat süremem gardaş

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Garip

Kimse bilmez canlar nice çilede,
İniler duvarlar işitsen oda da evde,
Mevlam ne olur derman ver her türlü derde,
Hey gurban, garibin çilesi ölünce biter..

Çalışmış, yaşı başı almış artık dinlenecek,
Böyle yapsa çoluk çocuk torun ne yiyecek,
Hakmı, adalet mi bu ömür boyu sür(ün) ecek,
Hey gurban, garibin çilesi ölünce biter..

Sendelese duvardan başka yok dayanak,
Temennilerle telkinlerle tütmüyor ocak,
Titriyor da yıkılmıyor direği, ölse ne olacak,
Hey gurban, garibin çilesi ölünce biter..

Tok canlar, herkesi gendi gibi bilirmiş,
Ayak yere basmaz, göze perde inermiş,
Ne yazık deftere yazı kara yazılmış
Hey gurban, garibin çilesi ölünce biter..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Geçti

Neye tutunduysam elimde kaldı,
Ne hayallerim ümitlerim vardı,
Damla damla ömrün kadehi doldu,
Hiç anlamadım kara yel gibi geçti,

Nice koştıysam o, peşinde yordu,
Onca heveslerim kursakta koydu,
Bahçam tarumar gül, çiçeği soldu,
Hiç anlamadım daha dün gibi geçti..

Dolu vurdu tutamadım bendimi,
Her geçene anlatamam derdimi,
Ayna puslu tanıyamam kendimi,
Hiç anlamadım yıktı, sel gibi geçti..

Pirim dedim beni elimden etti,
Koydu beni kolsuz kanatsız getti,
Özvecan bağımda baykuşlar öttü
Hiç anlamadım bahar gün gibi geçti.

ÖZVECAN

Özcan Kurt

Geçti 2

GEÇTİiii..!

Bir gazeldi ömür yandı küllendi,
Biçare bir umut yolun gözlendi,
Değer verdikçe hep yüzün yüzlendi,
Muhannet ki acep neden özlendi,

Gayri gelme, istemem,
Gayri gelme gücenirim,
Gelme, kırılırim, yar...!

GEÇTİiii..!

Üzerimde türlü otlarım bitti,
İstesen ne olur?zamanı geçti,
Bu can son kadehi doldurdu içti
Felek hevesimi kökünden biçti,

Gayri gelme, istemem,
Gayri gelme gücenirim,
Gelme, kırılırim, yar...!
Özvecan

Özcan Kurt

Geçti Bor'un Pazarı

Geçse Bor'un pazarı sakın gelme Niğde'ye
Tanrı çarşına pazar versin yaban ellerde,
Of yar: pınar sanırdım gül bahçamda
Çölde kalsam, gökte bulut damla yağmur yağsan istemem,

Ne sazım sapında püskül ol, ne nota perdemde
Taşları basarım bundan kerri aramam artık sinemde,
Of yar: Işığım sanırdım karanlık yollarda
Gecelerime mehtap olsan doğsan istemem,

Bülbül olsam konmam dalına durmam evinde
Köksan miski amber misali renkli güllerde
Ölmeye razıyım sanırdım o an kollarda
Of yar: Sarsa bedenimi maraz: Deva şifa Lokman olsan istemem,

Ferhat ile Şirin tarzı aşk şimdi yalnız hikayelerde
Düşmeye gör inan ebedi kalın yerlerde,
Kalmam sanırdım yaşarken dalgalı engin sulara
Azsa seller sular okyanuslar denizler taşsan istemem,

Özvecan: Yola çıktığın şimdi güz geldi hani nerede?
Özde bir şey yok yersen sevgi güven çokca dillerde,
Her şeye kanar aldanırdım sonu hüznün hüsrana olsa da,
Şilinse kaderimde ki kara yazı: Yüreğin okka kalem yazsan istemem....
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Geçti(2)

Coşkun sular gibi akma hey insan,
Nice derya burdan çağladı geçti,
Gönlün bir sevdaya bağlama ihvan,
Özünü ataş da dağladı geçti..

Ayrık ot gibi kök salma hey insan,
Gül, bülbüle can yar olmadı uçtu,
Bir eksik bir fazla durmadı kervan,
Sapaklar da bir yol sağladı geçti..

Yap gönül evini, yıkma hey insan,
Nefs hep kadeh kadeh kanmadı içti,
Tik ve tak kimleri almadı zaman,
Harun'a Süleyman'a kalmadı geçti.

Özvecan'ım iki dizedir meram,
Arzu ekti, keder boyladı biçti,
Anıza baka kaldı da, vesselam
Hilkat sebebin hep aradı geçti..

Özcan Kurt

Gel me..

Kış sona erdi can mevsim ilkbahar,
Hani gittin yetim öksüz buralar,
Etkisiz, harfler, yetkisiz sorular
Gel de aysın ışksız karanlıklar,

Yol ver geçe dereler, çaylar dağlar,
Çiçek açsın, gel de bahçeler bağlar,
Ge de ıslansın kuruyan dudaklar,
Gel hele dinsic umarsız rüzgarlar

Bahar bitti artk mevsim sonbahar,
Yaralar azar, müzmin kırıklıklar,
Yürekleri deler yaşan(ma)mışlıklar,
Gelme artık imkansız başlangıçlar,
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Gel Can Dost

Sensizleştirmeye cüret, algı, çıktı nice piyonlar,
Dedeleri eski işbirlikçi idi şimdi yerli baronlar,
TÜRK'üm demeye şimdi ar edip korkuyorlar,
Gel GAZİ gel, gel can dost gel, Vatanın bir köşesinden,

Ateşlere acılara, kem sözlere alışıldı
Cettimiz karşı karşı arsız, nisbet vari atışıldı,
Bir, bir derken bile kin nefret ayrılık katışıldı,
Gel MUSTAFA gel, gel can dost gel, Vatanın şirin bir İlçesinden...

Efendi diye diye bağırılarda utanmadan beslediler,
Kurumlara, yargıya, kışlalara ve meclise uzanıp beklediler,
Vebalini masuma, aykırı söz edene yüklediler,
Gel KEMAL gel, gel can dost gel, kıtaların uzağından ötesinden..

Ayrı düşünen, farklı konuşanın adı: terörist, hain,
Ne oldu ve oluyor ise kuşkulu fluu inan değiliz emin,
Şartlar uygun ediliyor tedricen müsait zemin
Gel ATATÜRK gel, gel can dost gel, Vatanın Cennet bir köşesinden..
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Geldi (2)

Kula tanrının eli böyle değdi,
Kül idi tümnden can kesret göründü,
Nur idi sende, körük, ateş devindi,
Kırklar yediler hacı BAYRAMLAR geldi.

Cümle aynı şeyi yazdı söyledi,
Haki-kati farklı tende dilledi,
Avam onları ayrı can belledi,
Yunus, Nesimi nice ABDAL'lar geldi.

Bu meydanlarda közü hiç sönmedi,
Halk dinlemedi belki gadrin bilmedi,
Saz farklı idi teller aynı titredi,
Muharrem, Neşet nice ERTAŞ'lar geldi.

Halkın Eli ayağı sözü oldular,
Aşk ile aynı ruh vücud buldular,
Cemi cümle sevgi deyip durdular,
Yesevi, Rumi, nice BEKTAŞ'lar geldi.

Aynaya sır çekipte cila vurdular,
Kopyaları atıpta aslı koydular,
Doldular küplere şarab oldular,
Veli, eren ve nice Özcan'lar geldi.

Özcan Kurt

Geldi İlkbahar

Eşlik edin sizler de bu şarkıya,
Müjde olsun toprağına taşına,
Umut konsun çocukların adına,
Vatana özlenen geldi ilkbahar,

Mazlumun ahı aştı dağları,
Çiçek donatın evleri yolları,
Âtaş salsın zalımın tahtını,
Bu yıla bir başka geldi İlkbahar.

Damla olduk yere düştük cemreyle,
Sen gözüm durma dalgayı seyreyle,
Koş özgürlüğe barışa el ele,
Sathına bir başka geldi İlkbahar.

Lafla değil tüm halk birlik olmalı,
Çekilen acılar sonu bulmalı,
Şevgi gökten yağmur olup yağmalı
Hattına bir başka geldi İlkbahar..
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Geldik

Dem geldi, aklımız aldı ay yüzlü,
Gül cemalin de bir çift mihri gizli,
Leyla'yı arardı Mevla'yı gördü,
Mecnun olup dağı delmeye geldik.

Nicedir dost diye arayıp sordum,
Mavi libaslıya olmuşum meftun,
Yıllarca avundum boşa kapıldım,
Gül dikmiştik onu dermeye geldik..

Ne bugün dünya, ne yarın ukbada,
Huri, zezem kalsın sofi sultana,
Sevgi dileyip, kucak açan kullara,
Kucak kucak güller vermeye geldik.

OKU'mayı beşer yanlış anladı,
Karnını doyurdu tadın almadı,
Ne asa tuttu, ne ışık olmadı,
Sende ki, ben ne? bilmeye geldik,

Özvecan'ım aldı eline sazı,
Güz ettin de ömrü, tükettin yazı,
Ham softa düşünüp anlamaz bizi,
Tel ile titreşip dönmeye geldik...
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Geldik 2

GELDİK

İnsan kainat hem Kur'anın Özü,
Aç Kapağı OKU.!sırlamış bizi,
Ali ve Muhammed, Mevla'nın izi,
Biz insanı okul yapmaya geldik.

Bana zındık deme, olmamış sofi,
Kendin OKUmayan olur mu dahi?
O şah damarında duruyor safi,
Biz, bizde olana tapmaya geldik.

Hal ehli başka, başkadır, hak ehli,
Lisansız kör sağır konuşmaz dili,
Hakikati sezer zikreyler özü,
Cihana biz gönül yapmaya geldik,

Öte git zahit ha elimde şarap,
Şişe küp ne?nehirim yalap yalap,
Şunuyor Çalap ki içmesi sevap,
Özvecan biz bize akmaya geldik.

Özcan Kurt

Geldik 3

Bizde bir sürette tecelli ettik,
Şu garip dünyanın mihmanı olduk,
Kırkların ceminde ikrara vardık,
Kabuk kırıp öze varmaya geldik.

Topraktan süzüldük, ataşa konduk,
Muhabbet deminde ihvanı bulduk,
Hünkarın evinde karara vardık,
Dolup küpe pişre olmaya geldik.

Gönül evinde ol sultanı duyduk,
Nice putlar kırıp insanı koyduk,
Abdalın izinde dara soyunduk,
Güller verip de gül almaya geldik.

Özvecan üryan gideriz, üryandık,
Ölmedik ki uyur idik uyandık,
Dünyaya gelip de boşa bağlandık,
Şay bir nefes aldık, vermeye geldik.
Özvecan

Özcan Kurt

Geldim

Bir gün kara sabun oldum ,
Tohumu toprağa saçtım da geldim.
Bir gün küçük buğday oldum,
Unumu değirmene sattım da geldim.

Bir gün coşkun ırmak oldum,
Etrafıma taşıdım da geldim.
Bir gün bitap susuz kaldım,
Çöllere düştüm de geldim.

Bir gün garip çoban oldum ,
Sürüyü önüme kattım da geldim.
Bir gün tembel asi oldum ,
Gölgelerde yattım da geldim.

Bir gün aşık ozan oldum,
Kalpleri yaptım da geldim.
Bir gün biraz azan oldum,
Gönülleri yıktım da geldim.

Bir gün koyu alim oldum,
Elime kitabı kaptım da geldim.
Bir gün yolu bilmez oldum,
Kafamı gözümü çarptım da geldim.

Bir gün onu anar oldum,
Gölgemi önüme kattım da geldim.
Bir gün özü yanar oldum,
Gönلümü ateşe attım da geldim.

Bir gün şaşkın yazar oldum,
Elimde kalem kalktım da geldim.
Bir gün deniz derya oldum,
Balıkları hayrına sattım da geldim.

Bir gün et kemik oldum,
Dünyaya saptım da geldim.
Bir gün yine toprak oldum,
Unumu buğdaydan yaptım da geldim,

Sevgini yumağa sardım da geldim.
İpliği sırtıma ördüm de geldim.
Atımı dört nala sürdüm de geldim.
Emaneti hakkına verdim de geldim.

Hey aşık fazla uzatma sözü,
Herkesin var akliyle gözü,
Mevlam inşallah affeder bizi,
Günahı yoluma serdim de geldim.
ÖZVECAN

Özcan Kurt

Gelir

Cehenneme toplayıp gitsem taşı tarağı,
Mukadderat izimi sürer, açıp kapıyı bekler,
Gücüm yetse çekip alıp elinden divit okkayı,
Silip top yekün yeniden yazasım gelir.

Aykırıyım, bu yüzden kamu gardaş ile açtım arayı,
Yeni sayfa diledim daha açılmadan kapandı defter,
Felek derdin ne diye gösterip akı karayı,
Tutup yakasından inan sorasım gelir..

Çırıp döküp kökünden bozasım gelir.
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Geliyorlar

Mutlu yıllar halkım geliyorlar,
Ulaşmak için fir fir dönüyorlar,
Alışana pek dokunmuyorlar,
Müjde olsun yoldalar geliyorlar..

Kritere göre hem ebat ebat,
Güdümlenip he müsaite bizzat,
Hazzedenlere katlanıp iki kat,
Müjde olsun yoldalar geliyorlar..

Değişmeyene yıl ne farkeder,
Müstehakız beter olalım beter,
Deve dikenini yer yedikce ister,
Müjde olsun yoldalar geliyorlar..

Özvecan boşuna ediyon sitem,
Verirkene gram dirhem dirhem,
Şikayetini yok memnunsan madem
Müjde olsun yoldalar geliyorlar..

Özcan Kurt

Gelsin (2)

Gelsin

Dolur boşalır cemimiz,
Hancı biziz saki biziz,
Biz doldurur biz içeriz.
Kadehden sunanlar gelsin.

Titreşir gönül telimiz,
Sevgi muhabbet sözümüz,
Değiş değiş irfan evimiz,
Yürekten tutanlar gelsin.

Ayrım yok cümlemiz biriz,
Hep aynı yöne dönmüşüz,
Zerre içinde zerreyiz,
Gönülden bakanlar gelsin.

Özvecan renk renk çiçeğiz,
Miski amberdir özümüz,
Polen devşirmek işimiz
Bal petek yapanlar gelsin.

Özcan Kurt

Gençliğim

Bu kadar çabuk değil ki daha çok sandım,
Ayağına taş değmiş it gibi soludum yorulduğ durduğ,
Üryan gelmiştim soyundum kendimden ııldak kaldım,
Geri gitmeye rAZI gibi geldi, geçti gençliğim.

Yemin olsun teselli aramam ak sağ umrumda sanma,
Neye yaslandıysan kırılır, fazla dayanma,
Tatlı söze, gara gaş, gara göze fazla aldanma,
Arzular tavşan ben tAZI gibi geldi geçti gençliğim.

Ana ata dost niceleri sessizce çekip gittiler,
Kaç zaman oldu kabil mi bi haber, ettiler,
Unutmak iyi de, düşünsen acı tatlı neler çektiler,
Kışın aYAZI gibi geldi geçti gençliğim.

Kursağımda hevesler, dizim dizim bir şeyde kalmadı gözüm
Yıprandı bedenim yoruldu gönlüm.
Bugün olmadı inşallah yarın öylece tükendi ömrüm,
şaman yalazı gibi geldi geçti gençliğim.
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Gençliğim 2

GENÇLİĞİM

Oy ki oy, misali saman alevi,
Yandı da, geçti, gençliğim,
Süremedim sefasın hem zevkini,
Kuruyan güller gibi,
Geldi de, geçti gençliğim..

Çözemedim hayat yaman halini,
Vızıladı, uçtu gençliğim,
Bulamadım ben ucunu ipini,
Hayali düşler gibi,
Geldi de geçti gençliğim..

Verseler de dönmem gerisin geri,
Yaktı da, geçti gençliğim,
Hamurum yoğurdu verdi şeklimi,
Kanefçe işler gibi,
Geldi de geçti gençliğim...

Özcan Kurt

Gençlik geliyor

Ölmeden önce ben göremem belki,
Dost yareni aydın işleri sevgi,
Gönülden gönle can girip uğrayıp,
Çelik kanat gençlik, açtı geliyor.
Kozadan gençlik bak çıktı geliyor...

Kurulsun toy vursun davul, saz çengi
Yola düştüler hep kadını, genci,
Ellerinde sazlar türkü çağırıp,
Çağıl çağıl gençlik coştı geliyor
Bentler yıkıp, gençlik, taştı geliyor

Dünya Cehennem, çevirip Cenneti,
Silip gönüllerden kini nefreti,
Yolları gül ile döküp yıkayıp,
Oğul oğul gençlik uçtu geliyor.
Petek petek gençlik yaptı geliyor.

Der Özvecan, inan doldu saati,
Nimetin muhakkak olur zahmeti,
Dikilen fidana bakıp sulayıp,
Olgun olgun gençlik oldu geliyor,
Meyve meyve gençlik doldu geliyor.

Özcan Kurt

Gerçek Bakış

GERÇEK BAKIŞ..

Maddeyi cilalayıp parlattıkça, SEN belirirsin..

Gözünün kamaşması geçince, düz göremezsin,

Bu gözden cama değil,

Özden cana, kendine bakıştır,

ARTIK SEN KENDİNDE BENİ GÖRÜRSÜN.

"In La'Kech"

Bu MAYA şelamıdır..

BİRBİRİMİZİN BAŞKA YÜZLERİYİZ.

BEN BİR BAŞKA SENİM..

Demek..

Ben bende değilim, bir SEN var, bende, benden içeri..

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Gerek

Kulak vere hey can, gönül sesime,
Her can kendi kendini bilmesi gerek,
Girmek için, ol sultanın, evine,
Aşıp duvarları geçmesi gerek..

Ben oldum deyip,
Geçip teninden,
Ruhun Allah deyu,
Yanması gerek...
Haydar Haydar Haydar yanması gerek..
Can caan can can yanması gerek..

İşlanmak yetmez girek derine
Ölmeden evvel can ölmesi gerek,
Dikenli ol bahçanın gülüne,
Özün alıp, kokması gerek...

Vurmak yetmez Veli'm
Sazın teline,
Burgu dönüp, Allah deyu,
Coşması gerek...
Haydar Haydar Haydar coşması gerek..
Can caan can can coşması gerek..

Özvecan'ım
Doğru söylesem dört bir yöne.
Abdal vari dara çekseler gerek,
Zor gelmez hemen koşam ölüme,
Dediler ki: artık susması gerek....

Yana çekilesin hey Hızır paşa,
Ateş oluben, istemem maşa,
Ol can gibi beni tutsalar taşa
Gül olup yaprak yaprak uçması gerek..
Özvecan

Özcan Kurt

Gerek (4)

Senden olmayanı dur öteleme,
Nanköre yol verme hain besleme,
Makam uğruna sen verip esneme,
Var olan gerçeği görmemiz gerek..

Sen istemezsen can bu acı dinmez,
Torun tombalak hiç gün yüzü görmez,
Sürüp de ekmezsek miyarı düşmez,
Çalışmaya önem vermemiz gerek.

Yüksekler zor seni duymaz bekleme,
Kendini yakıp can, bize yükleme,
Ateşi harlayıp şimdi terleme,
Uyanıp gerçeği bilmemiz gerek,

Buraların Hızır paşası bitmez,
Söyleyecek Sultan Abdallar ölmez,
Bu at arabayı vallahi çekmez,
Yular atıp, gemi kırmamız gerek.

Özvecan mimplendik, gayrı söyleme,
Dersi vardır halkın, cüret eyleme,
Zalimden merhamet medet dileme
Gayri kitabını dürmemiz gerek,

Özcan Kurt

Gerek(3)

Ne sevdin can ne sevindirdin,
Eteğinde taş biriktirdin,
Sırat çekmedi ağır geldin,
Can kanat açıp geçse gerek.
Hudey hudey geçse gerek,

Dünya nimetin seyre daldın,
Menzil uzakta yolda kaldın,
Dünya fanidir baki sandın,
Can ecel şerbet içse gerek,
Hudey hudey içse gerek,

Kendinedir can tüm hizmetin,
Kınar eli hiç düşünmezsin,
Kendi ağmanını görmezsin,
Can can içinde pişse gerek,
Hudey hudey pişse gerek...

Çan kendin bilmektir gayretin,
Özvecan boş nefes tükettin,
Ol pirine hem ikrar verdin,
Söz unutmayıp tutsa gerek..
Hudey hudey tutsa gerek,

Özcan Kurt

Gerekir

Menzil ırak yürünmeden,
Altın misali geçip haddeden,
Üzüm olup sıkıp tekmeden,
Kaynayıp adem olsa gerekir.

Merak edip, can acep niceyim?
Cümle içinde hangi heceyim?
Köprüyü bir soluk alıp geçeyim,
Arayıp adem sorsa gerekir.

Eteğindeki taşı atıp kenara,
Danışıp özündeki merdana
Atını dört nal sürüp kervana
Katılıp adem varsa gerekir.

Şır var imiş sırlar içinde
İnci misali ol derinde,
Musa Hızır deniz izinde,
Dalıp adem bulsa gerekir..

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Gerekli

Dininden İncından can bana ne,
Kadın erkek nedir, bakmam cemale,
Kostüme rağbette şimdi zamane,
El tutacağım insan, olsa gerekli.

Hak adalet gözetip hal bilmeli,
İyi laf değil, iş önce gelmeli,
Tüm canları aynı sevip görmeli
Yöneten bizi insan, olsa gerekli.

Olmaz her şeye eyvallah, git öte,
Hatalar olur, dost isen görmeye,
Eksiklerim ile sayıp sevmeye,
Güveneceğim insan olsa gerekli.

Özvecan'ım eşin yoklukta dene,
Gönül tahtına gel, fazla güvenme,
Geç olur can, yolda çatta öğrenme,
Yoldaşım yolda insan olsa gerekli.

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Gerekmez

Sen sus can gönlünce eyle semahı,
İşitior isen sendeki şahı,
Şems göz aldı şayet gördünse mahı,
Ne elçi ne din can, kitap gerekmez.

Beklentisiz hizmet ettik insana,
Sevgi tesisine geldik cihana,
Yüzümüz sürdük kırklar divana,
Ne huri gılman, ne cennet gerekmez.

Şükrün bildik paylaşmak özü,
Amaç halimizden anlamak bizi,
Terbiye etmiş isek nefsimizi,
Ne oruç, zekat, kurban gerekmez.

Kendi yol olana Tarık ne gerek?
Aracı terk ettin, binek ne gerek?
İdrak ettin ise, denek ne gerek?
Ne bir mürşit yol ve yoldaş gerekmez.

Hatıp; imansız diye vurma yafta,
Çevizi kırdım ben kalanlar dışta,
İncir de yazladım zey-TİN le kışda,
Özvecan birledim kesret gerekmez.

Özcan Kurt

Geri ver

Bağım bahçam kurudu baykuşlar tünedi,
Yaz bahar aylarım bitti, ömrüm tükendi,
Ne dilediysem bozdu felek terse çevirdi.
Mümkünmüdür..? Kadir Mevlam boşa yiten yıllarımı bana geri ver, dertliyem yaralıyam
hey can hey can.. Geri ver.. Oyy oyy..

Ne ahmak bir kulmuşam nasıl aldanmışım,
Dilim lal gözüm kör olmuş da bağlanmışım,
Ne etmiş eylemişem gara gaş, gara göze kanmışım,
Mümkünmüdür..? Kadir Mevlam boşa yiten yıllarımı bana geri ver, dertliyem yaralıyam
hey can hey can.. Geri ver.. Oyy oyy..

Elimde değil dönüp gidemem aslıma,
Ümidim tükendi varmak için hiç yarına,
Ben binmeden henüz dört ayaklı salıma,
Mümkünmüdür..? Kadir Mevlam boşa yiten yıllarımı bana geri ver, dertliyem yaralıyam
hey can hey can.. Geri ver.. Oyy oyy..

Özvecan'ım Şu gönlümden tek teek düşen düşene,
Bülbül idim gül kırıldı, biçareyim çekilmişim köşeme,
El koydu felek üç kuruşluk dünyamda neşeme,
Mümkünmüdür..? Kadir Mevlam boşa yiten yıllarımı bana geri ver, dertliyem yaralıyam
hey can hey can.. Geri ver.. Oyy oyy..

Özvecan

Özcan Kurt

Getir

GETİR

Bıkmadın mı can hala yanılmaktan,
Al takke ver külah oynamaktan,
Kime evet dersen oluyor sultan
İşin başına, işin ehlini getir.

Araya adam sokma emir haktan,
Her daim doğru, çalışana yaslan,
İnancından bana ne, demez mi insan?
İşin başına, işin ehlini getir.

Nimet tatlı bir yiyen inmiyor tahtan,
Gavır da olsa belki giderdi çoktan,
Kurtulamadık asırlarca yoktan,
İşin başına, işin ehlini getir.

Özvecan'ım yazsak uzun bir destan,
Ne çektiğinden haberi var mı ağan,
Ayak değil başı da örtmüyor yorgan
İşin başına, işin ehlini getir.

23.09.2023

08.08

Özcan Kurt

Gıkın Çıkamaz

GIKIN ÇIKMAZ...!
APAÇIK GÖRÜP, BİLDİĞİNDE,
DİNAMİTLER PATLAR GÖGSÜN ÜSTÜNDE,
DAGLAR YERİNDEN OYNAR, DÜŞTÜĞÜNDE de,
KİMSE KALDIRMAZ..

YOLLAR ÇIKMAZ..!
HEP GELENLER SENDEN GİTTİĞİNDE,
HER ŞEY SESSİZCE BİTTİĞİNDE,
GIYAMETLER KOPAR, KANIN SAPAR,
YÜREGİNDE de,
KİMSE TINMAZ..!
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Gıyamet

Gıyametler kopuyor buz kesen,
Zemheri gönlümde,
Mevsimlerden güz ya da yaz imiş,
Kimin derdinde umurunda..

Beyhude tüm olmuşlar ve de olacaklar..
Gönül bahçeme bahar gelmedikten,
Pencereme güneş doğmadıktan kerri..
Ümitlerim hep dar ağacında..

Özcan Kurt

Gibi

Sarmaya başla hele ucunu uçtan uca,
Dolaşık, düz, düğüm, karmaşık fütursuzca,
YelKÖVAN tazi akrep tavşan koşuyor pervasızca,
Üstünde fazla durmasan, savruıup gitmede her şey kum gibi..

Biraz uzaklaşmaya başladın mı kıyılarından,
Yorulur ırılırsın, umarsız, tutunmasız, doğmasız yarınlardan,
El attığın kayıp giderken kah sağından kah solundan
Çırpınıp durmasan, batıp gitmede her şey gün gibi..

Yürekler ezik, gönlümüz boş yok bir beklenti,
Şanki her şey bitip gitmeye yitmeye endeksli..
İnsan neden yapmaya değil de böylesine kırıp dökmeye hevesli,
Bakıp durmasan, solup gitmede her şey gül gibi..
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Gider

GİDER

Öylesine yalnızım ki canlar,
Birikti içimde serHOŞ damlalar
Akıp dökü(lü) yorum, azar azar,
Ruh bendimi aştı, teni yıkıp da gider..

Öylesine doluyum ki canlar,
Her teselli ateşim harlar,
Takıp sökü(lü)yorum azar azar,
Can kendini şaştl beni azıp da gider..

Öylesine yorgunum ki canlar,
El de saz dil de bir türkü havar havar
Dalıp söylüyorum can ahuzar,
Teller eşiği taşı tekneyi kazıp da gider..

Öylesine suskunum ki canlar,
Taş olsa yarılr, kervan arayı açar,
Tutup çekiyorum tozar ha tozar,
Başı kışını geçti, gemini alıp da gider..

Öylesine kopmuşum ki canlar,
Felek girdaba alıp atar da atar,
Geri dönüyorum, tutar ha tutar
Sular boyumu aştı, batıp da gider..

Öylesine yılmışım ki canlar,
Dostlar umarsız bakar ha bakar,
Yaşarken ölüyorum, çatar ha çatar
Ömür kadehi bitti, bırakıp da gider..

Özvecan'ım kanmışım canlar,
Bilemedim ki niye doğmuşum canlar,
Bakıp göklere soruyorum canlar,
Felek yetti, ataşlara atıp da gider..

Özvecan

Özcan Kurt

Gider (4)

Heeeyy gafil...!
Herkes ile atma gel, aşık enek,
Üter bilyeni bak kaçır da gider,
Ham insanla hiç etmeyesin sohbet,
Muhabbete limon sıkarda gider.

Heeyy gafil..!
Önüne gelene yoldaşım deme,
Bir sokağa girer sapar da gider,
Büyük lokma ye de büyük söyleme,
Felek sana yafta takar da gider.

Heeyy gafil..!
Hazır olmadan can dalma deryaya,
Dalga kıyıya oy katar da gider,
Tüm canı severiz Hüda'dan maya,
Bir hal bilmez yara açar da gider.

Heeyy gafil..!
Sürete kapılıp, mana bezeme,
Bir yele bakar, gül solarda gider.
Özvecan'ım ömür gözde pencere,
Herkes bir dem öyle bakarda gider.

Özcan Kurt

Gider 3

Güvenme fitrata tohumuna,
Güz geldiğinde hiç harmanına,
Basmaya gör, gel sen damarına,
Bir an gönlünü yıkar da gider,

Bakma endamına postluğuna,
Yalan yanlış sahte koştuğuna
Güvenilmez inan dostluğuna,
İnsanı yolda koyar da gider.

Alış varlığına yokluğuna,
Yollar yanar, yola çıktığına,
Gidilmez pazara, çarşısına
Geçmez akçeye satar da gider.

İçerlersin figan saflığına,
İsyan edip nasıl kandiğine,
Alışsın böyle olduğuna
Korkmaz tetiğe, basar da gider.

Yakışmaz insanın onuruna,
Özvecan'ım boş ver gururuna,
Çivi çivi heves, umuduna,
Tabut tabut oy çakar da gider.
Özvecan

Özcan Kurt

Giderim 3

Kanatsız bir kuşum sensizim
Sen bensiz de uçar gibisin,
Demek ki gönlünde yok yerim,
Durmam ben de arsız değilim
Gün gelir tüm çeker giderim....

Sen bahtımın esen rüzgarı,
Bahçam viran kırdı dalları,
Dönüp durman çıkmaz yolları,
Kendimi senden alır giderim..

Sever bekler öyle özlerim
Sapaklarda görmez gözlerin,
Demek budur sende ederim,
Kalmam bende yüzsüz değilim,
Yol gelir tüm yiter giderim..

Sen bahtımın esen rüzgarı,
Bahçam viran kırdı dalları,
Dönüp durman çıkmaz yolları,
Kendimi senden alır giderim..

Bu yerlerde vallahi durmam,
Anladım ki yurtsuz mihmanım,
Demek gözünde yok değerim,
Bakmam bende hissiz değilim,
An gelir her şey biter giderim.

Sen bahtımın esen rüzgarı,
Bahçam viran kırdı dalları,
Dönüp durman çıkmaz yolları,
Kendimi senden alır giderim..

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Giderim(3)

Yıllar önce öldüm yundu cenazem,
Ateşlerde tenim, yerim CEHENNEM,
Talibim dost, Kevser, huri istemem,
SırATI aşar da uçar giderim.

Bilmem bu ağa ben nasıl takıldım?
Ne varsa dünyaca koptum ayrıldım
Gönüllü gelmedim inan çağrıldım,
Salımdan taşar da koşar giderim..

Komadım kimseyi yayan yapıldak,
Dünya yuvarlak, beşer fııldak,
Ne olur üç eksik fazla yaşasak?
Ne varsa bozar da yazar giderim.

Özvecan'ım daha nasıl söyleyim?
Sustum gayri haydi sizler söyleyin,
Zalımı cellat edip de övmeyin,
Karışır toprağa tozar giderim.
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Gir ağla çık ağla

Hem erkeğine hem kadınına,
Hoş görü, saygı sevgi, güler yüz ve sağlık var ise,
Ev döner şahın ve sultanın sarayına,
Gecen belli ve gündüzün herşey yansır eşine evlat torununa,
Artık Toya Cennete ne hacet,
Bereket de olur hem afiyet,
Girin oynayın çıkın oynayın,

Berberlik sürüyorsa bir şeylerin hatırına,
Anılan faziletler kalmadı ise,
Kimse bakmıyorsa oluruna, zor geliyorsa gururuna,
Güneşin söner, kar yağar baharına
Dünü bugünü garıştırırsın vuslat olmaz yarınına,
Gayri cenazeye Cehenneme ne hacet,
Başedilmez bir felaket,
Girin ağlayın çıkın ağlayın.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Git hadi len ordan

Yerden kesildi, seni unuttu,
Sapakta ayrı yollara saptı,
Gelirken o gidiyor,
Çıkmaz yol ama hala umutlu,

Bide seviyom diyor
Git hadi len ordan.... ..

Elleşme tatlı geliyor uyku,
Sensiz şanslı, hem hoş ve mutlu,
Gözler ele veriyor,
İçerisi soğuk ve pek puslu

Bide seviyom diyor
Git hadi len ordan.... ..

Gafada tilki ediyor kurgu,
Canım cicim miş içi boş duygu,
İnan aklım ermiyor,
Yazıyor, iki tarafı uçlu,

Bide seviyom diyor
Git hadi len ordan.... ..

Beden var ama akaşık ruhlu,
Lazım olursa, ustaca uçtu,
Bıçak iki tarafı kesiyor,
Bir bahane bak nasıl da uydu,

Bide seviyom diyor
Git hadi len ordan.... ..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Gittiler

Ne sarılıp dolmaz, çileler varmış,
Ne fark eder, önümüz kışmış yazmış,
Vurdukça felek of şakülüm kaymış,
Kolum kanadım dost, kırıp gittiler,

Üryan gelir insan gidermiş üryan,
Meçhulden meçhule ediyoz seyran,
Kendi bildiğince dönüyor devran,
Beni bana öyle atıp gittiler..

Özvecan mahlasım, Özcan'dır adım,
Dost olan insana, açıktır kıyım,
Şaşırdım hoyrata, düştü de yolum,
Gönül sarayım dost, yıkıp gittiler,

Özvecan

Özcan Kurt

Gittim bu eller

Sen kafana göre özgür takıl,
Dünyalar kur ışıl ışıl
Böyle olmuyor ki yarım akıl,
Bana göre değil gittim bu eller.

Sen yaşa hayat kur gıcır gıcır,
Bu değirmen eder gacur guçur,
Dökme sulu, topal, aksak, ağır,
Bana göre değil gittim bu eller..

Ben topraktanım sense ateşsin,
Ne muradın varsa iste olsun
Bastığın altın, baş göğe ersin
Bana göre değil gittim bu eller..

Özvecan

Özcan Kurt

Gizledim

İstemeyiz keşke olmasındı,
Ama çıka gelir, umarsızca,
Kurşun gibi, yönsüz amansız,
Ama delip geçmez hiç bir zaman,
ZAMANA BİRÄKMAK, İŞİNE GELİR.
Sindire sindire nufus eder,
Hayatına hayallerine heveslerine
HER ŞEYİNE...
Artık alışırın bu vazgeçiriciye,
OFFfff...!
Terzilere, saraçlara taş çıkarır kılıf uydurma ustalığın,
Kimse görmesindi, bilmesindi,
Tuz ekmesindi,
YİNE AZ(dır)MASINDI durup dururken,
OY Ki OYyyyy..!
SUSMAK çareSİZlikten başka ne ki..?
Sıktıkça dişini, ısırıkça dilini dudağını,
DAHA AŞAGILARA ÇEKİLİRSİN.. □□□□
Anladım, bildim, öğrendim, inandım,
İÇİME İYİCE SİNDİRDİM..
Sevgili HAYAT ÖĞRETMENİM. □□
YARALARIMI BUYURDUGUN GİBİ
Şarıp sarmaladım.
İYİCE içime GİZLEDİM.. □□

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Gonya'lıya

GONYA'lıya

Niceleri KON du göçtü, yeri dolmaz, ender,
Geçmişine sahip çıkmayan onmazmış meğer,
Sevdik diyorsak canlar bu vefakarlık ister,
Gonya'lıma elin eline, yüreğin vermek yaraşır...

Hakkı ile kültürümüze verirsek değer,
Açılır bahçada rengarenk gül üçer beşer,
Sevgi ile sunalım gel katmer katmer,
Gonya'lıma bu davete ilkin gelmek yaraşır...

İstisna gayri olmasın, gönlümüzde hep yer var,
Bu fırının ateşini ŞEMS yakar Ateşbaz tutar,
Sevgi hoşgörü tevazu timsali MEVLANA hamurkar,
Gonya'lıma bu denizde engin sürmek yaraşır...

Toprak evlerde büyüdük, Uluırmak, Araplar, Parsana Şeker,
Şimdi, Gocaman binalar daireler nerdeyse iç içe geçer,
Tok aç belli değil herkes acısını içine çeker,
Gonya'lıma oturup çayın demin vermek yaraşır...

Nöördük.! de bunca sene herkes atını hep ayrı sürer,
Guruttu doğmaz türemez olası cehalet geriye gider,
Ortaağım geç gıı, dip sedire anam, hatun hoşmerim ider,
Gonya'lıma gelene açıp evin yüzün gülmek yaraşır...

Dağlısı, ovalısı, bahçalısı birlikte yaşar,
Düğün bayram dinildi mi odalar dolup da daşar,
Gadınlarımız erişte keser tandırlarda şebitler açar,
Gonya'lıma gaynata, gaynana gelin sevmek yaraşır...

Özvecan'ım o diyen varsın disin siyaset bizi böler,
Paylaşmak, hoş görmek, sevmek bulunmaz gevher,
Kahroluyorum yüreğim yanıyor eriyor ciğer,
Gonya'lıma yüksek ingin herkese irmek yaraşır...
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Gonya'm

Hayallerim, sevdam, acı tatlı bütün dünyam,
Serden geçerim de yerine bir şey koyamam,
Gel dedin ya sevgili belki de zamanla ayrı duramam,
Kırgınlıklarımın bile vazcaydım gidiyorum ya Şehri - Gonya'm yüreğim sende galacak.

Elveda Şems'im, Veyiszadem, sultan Kılınçaslan, Nasrettin, Konevi hoş gör MEVLANA'm
Kollarında emanet rahmetli gardaşım, babam ve anam,
Kırıldıklarımın bile vazcaydım gidiyorum ya Şehri - Gonya'm yüreğim sende galacak.

Tadı damağımda düşün pilavın, etliekmek yağsomunu, fırın ve tandır kebabın,
Akyokuşda yoruldu, Meram'da çay semaver Sille çokca vardır hatırın,
İçimde hüzün yara bu hasrete olamam inan alışkın
Kırıldıklarımın bile vazcaydım gidiyorum ya Şehri - Gonya'm yüreğim sende galacak.

Yağmurda damlar, Parsana, Ulırmak kerpiç evlerde öyle büyüdüm,
Elim ayağım gitse de mahkümdür yüreğim ve gönlüm,
Gözümü açtım ilkin ne varsa ben sende gördüm
Kırıldıklarımın bile vazcaydım gidiyorum ya Şehri - Gonya'm yüreğim sende galacak.

Elim elinde, tenim teninde, vallah sende yüreğim,
Nasip olsada kabul et ölsemde yine GELEYİM,
Kaf dağına ersemde ovalarında ağlayıp yine senle güleyim,
Kırıldıklarımın bile vazcaydım gidiyorum ya Şehri - Gonya'm yüreğim sende galacak.

ÖZVECAN'ım bilinmiyor son sözü hep kader söyler,
Vatanın her köşesi ayrı cennet elbet meçhul oralarda kim bizi neler bekler,
Fani dünya nere gitsen ne yapsan boşa tüm emekler
Kırıldıklarımın bile vazcaydım gidiyorum ya Şehri - Gonya'm yüreğim sende galacak..

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Gonyamız

Ortağım buralara gelme, volkan gaynıyor,
Sivri açılışı yapıyor, Nemrut, misali sinek dağlıyor,
Halimize garga gülüyor, asfalt ağlıyor,
Niye göçüp geldik uşak biz, Gonyamızdan

Abartmıyom üç şort, tişort sular damlıyor,
Dört duvarı açsak inan perde kımıldamıyor,
Altı aydır ıRabb'im damla yağmıyor,
Niye göçüp geldik uşak biz, Gonyamızdan

Gışın gapı açmazdık memlekette meğer CENNETTEYMİŞİZ,
Dipdiri idik, eridi kemiğimiz, yanımızın üstüne devrilmişiz,
Torpağım biz ne ettik, eyledik ne cahilmişiz,
Niye göçüp geldik uşak biz, Gonyamızdan

Gışın gaz parası, yazın elektrik imanımız gevredi,
Küflü piynir ısmarladım Pozantı'da galdı gelmedi,
Bu eşşek gafam işte, gadir kıymat bilmedi,
Niye göçüp geldik uşak biz, Gonyamızdan

Mercimeği, Unu, bulguru, kilerde güvelerle halay sekiyor,
Buzdolabında bile her şey turşu kokuyor,
Selam versen insana mayışmış yüzüne melül melül bakıyor,
Niye göçüp geldik uşak biz, Gonyamızdan

Odaları ayırdık evde daha ilk günden,
Yastıklar kah ayağa kah başa dönüyor terden,
Gonya tandırı mübarek, ateş fişkırıyor hemi yerden hemi göğden,
Niye göçüp geldik uşak biz, Gonyamızdan

Özvecan'ım evlat bitecik kıyamadık ondan,
Torunların dadına doyamadık, her biri bir aslan,
Sevip özlemesek vallahi bir dakika durmam
Onun için göçüp geldik uşak biz, Gonyamızdan

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Göçtü gidiyor

Dertliyim osandım, onmuyor yara,
(onmuyor yara)
Değme tabip yaram yeniden aza,
(yeniden aza)
Gidin haber edin o vefasıza,
(o hayırsıza)
Bu kuş bu kafesden uçtu gidiyor.
(uçtu gidiyor)

Bahar yaz bitti can eriştik kışa,
(eriştik kışa)
Azrail beni de, aldı en başa,
(aldı en başa)
Gidin habar edin, kavim gardaşa,
(cümle gardaşa)
Bu can bu dünyadan göçtü gidiyor.
(geçti gidiyor)

Özvecan bir düşe belin bağlama,
(ey can bağlama)
Uyanır yitersin, yarın arama,
(yarın ağlama)
Gidin habar edin dost, arkadaşa,
(dost arkadaşa)
Bu can ölüm, şerbet etti gidiyor.
(hey can gidiyor)

Özcan Kurt

Gönlümdesin

Bir dikili taşım mı var?
Senden başka işim mi var?
Gayri rüyam düşüm mü var..?
Sen ağlarken neşem mi var..?

Sen sazımda telimdesin,
Yüreğimde özümdesin
Çığırđım türkümdesin,
Gittin irak ötedesin,

Sensiz dünyam karanlıktır.
Nerde olsan gönlümdesin..

Yaralıyım çarem mi var?
Senden başka merhem mi var?
Sanki düşsem dengem mi var?
Ayrı yemem içmem mi var.?

Nere gitsem peşimdesin,
Hayalimde düşümdesin,
Yüreğimde içimdesin,
Sökülmeyen derindesin.

Sensiz yaşam bataklıktır.
Nerde olsan gönlümdesin.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Gönlümün şahı

Gayri yareme kimse derman olamaz
Kimseler gönlünce devran süremez,
Bu can senden başka, sultan dilemez,
Özüm sana doğru, gönlümün Şahı.

Sürücüyüm kimse elin atamaz
Levhlere takılıp hayal kuramaz,
Bu can sapıp başka yolun tutamaz
Asam sana doğru, gönlümün Şahı,

Tahtında temelli kimse duramaz
Misafirdi çok can sahip olamaz,
Bu yapıda başka bir can kalamaz,
Kapım sana doğru, gönlümün Şahı.

Özvecan'ım peşin sıra gidemez,
Özüm senden gayri rehber dilemez,
Mıknatısı itip, çekip dönemez,
Yönüm sana doğru, gönlümün Şahı.

Özcan Kurt

Gönül

Vara yoğa hep kırılırsın,
Baş köşeye kurulursun,
Rast gitmezse darılırsın
Sen ırak dur benden gönül.

Her bir şeye sarılırsın
Baktın olmaz avunursun,
Tüm renklere bürünürsün,
Sen ırak dur benden gönül.

Her engelleri aşarsın,
Hep karşıma çıkarsın,
Doymak bilmez yutarsın
Sen ırak dur benden gönül.

Arı gibi uçuyorsun,
Her çiçeğe konuyorsun
Beni derde katıyorsun
Sen ırak dur benden gönül.

Özvecan'ım eza etme,
Uyup da ardına düşme,
Seç ama her şeyden geçme,
Şen ırak dur benden gönül.
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Gönül (2)

GÖNÜL (2)

Anladım gönül sen susmayacaksın,
Polyanna gibi kanmayacaksın,
Bittim dedim, illa anlayacaksın,
Söz olsun, her şeye katlanacaksın..

Gönül git uzağa yakamı bırak,
Şartta oldu artık darılıp kırmak,
Son bulsun ha ha beni arayıp sormak,
Söz olsun karşıma çıkmayacaksın..

Gönül yoluma çıkma ayrı takıl,
İster gücen bana, istersen darıl,
El ile yat kalk ve el ile yoğrul,
Şöz olsun adımı anmayacaksın.
Özvecan

Özcan Kurt

Gönül 1

Herkes dili döndüğünce anlatır meramını
Kimse bilmez ne yaşandığını derdini iç halını,
İyiyim denir sorulursa boğazına gelse canı
Gönülden gönle yol vardır sonsuz görülmez.

Herkes dinlemez bir fincanın kırk yıl hatrını
Bir anda yıkar gönlündeki kırk yıllık tahtını
Hayat süprizlerle dolu hiç göremeyiz yarını
Her gönül tahtında bir sultan vardır hudutsuz bilinmez

Özvecan'ım açık sözlülük başka, başkadır boşboğazlık,
Her şey söylenilmez istense de apaçık,
Dilimiz susar kopar yüreğimiz çığlık çığlık
Her gönlün bir sahibi vardır destursuz girilmez.

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Gönül 3

DÖLEK DURSUN YOŁDAN ÇIKMASINDI
diye diye ŞAMAR OĞLANINA döndü
G Ö N Ü L

SONUNDA İÇİNE KAPANIK BİR ÇOCUK
OLUVERDİ..

Özcan Kurt

Gönül Almaya Geldik

O sana senden yakın,
Ne bir kem söz edin ne de yıkın,
Maideye koşun akın akın
BİZ GÖNÜL ALMAYA GELDİK..

Anlatılmaz kamil olan ancak susar
OL tahtında ne şah ne sultan yatır
Gönlündekine gurban olduğum bahtıyar
BİZ GÖNÜL ALMAYA GELDİK...

Özvecanım bahçevanım gül alıp yemek işim
Aradığın kudret damarında saklı bir im,
Ya SİNnn...! Ya yüzen tabak tabak geçen velim.
BİZ GÖNÜL ALMAYA GELDİK.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Gönül Eşim

Ol sultana eş koşmam sen bilirsin,
Ayrı kalsam, aklımda, her şeyimsin,
Cümle alem hey can, duysun işitsin
Sen benim yarenim, gönül eşimsin.

Okyanusa damla düşüp biriksin,
Gökler yükselsin, denizler düşsün
Yok anladığın gibi değil daha derinsin,
Sen benim yarenim, gönül eşimsin.

Dışım yoksa dışım, içimde içsin,
Sen ruhuma liman, geliş dönüşsün,
Kimse ortak değil öyle bilinsin,
Sen benim yarenim, gönül eşimsin.

Sen ağlayışım sen gülüşümsün,
Mevla'm şahit sen denk gelişimsin,
Sen boşluğa dolan, düşüm ve hissin,
Sen benim yarenim, gönül eşimsin.

İşte gülüm, baştan aşağı ben sensin,
Sen can hayalim fitrat sebebimsin,
Sen güneşim ayım mevsimimsin,
Sen benim yarenim, gönül eşimsin.

Özvecan'ım sınıanırım dile düşürmem,
Beceriksizim, dilsizim değerimsin,
Sen yazgım olan, sevgilimsin
Sen benim yarenim, gönül eşimsin.

Özvecan

Özcan Kurt

Gönül eşimsin

Gönül Eşimsin.

Ol sultana eş koşmam sen bilirsin,
Ayrı kalsam, aklımda, her şeyimsin,
Cümle alem hey can, duysun işitsin
Sen benim yarenim, gönül eşimsin.

Okyanusa damla düşüp biriksin,
Gökler yükselsin, denizler düşsün
Yok anladığın gibi değil daha derinsin,
Sen benim yarenim, gönül eşimsin.

Dışım yoksa dışım, içimde içsin,
Sen ruhuma liman, geliş dönüşsün,
Kimse ortak değil öyle bilinsin,
Sen benim yarenim, gönül eşimsin.

Sen ağlayışım sen gülüşümsün,
Mevla'm şahit sen denk gelişimsin,
Sen boşluğa dolan, düşüm ve hissin,
Sen benim yarenim, gönül eşimsin.

İşte gülüm, baştan aşağı ben sensin,
Sen can hayalim fitrat sebebimsin,
Sen güneşim ayım mevsimimsin,
Sen benim yarenim, gönül eşimsin.

Özvecan'ım sınıanırım dile düşürmem,
Beceriksizim, dilsizim değerimsin,
Sen yazgım olan, sevgilimsin
Şen benim yarenim, gönül eşimsin.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Gör

Zorla olmaz can, bu gafayla olmuyor,
Kamış yani, üflemeyle ses çıkmıyor,
Kes, biç, nafile doku dokuyu tutmuyor,
Deveyi sen bir hendek hendek gez de gör.

Çekse balanstan araca illa olur bi ayar,
Don alışmamış yani ya geniş gelir ya dar,
Diyarda terkedilmez ki gütmek de zor,
Boyunu postunu nidek can, sen öz de gör.

Nato gafa nato mermer söz etmiyor kar,
Kelek yani, ya suyunda ya toprağında var,
Uyanmaz dokunmakla illa yiyecek şamar,
Ya herrü ya merrü, gidek yolda iz de gör.

Nasıl düştük biz sizinla aynı kazana?
Bu yimek pişmez yani, bakma soğana,
Güvercinler uçurduk, meydan kaldı doğana
Şen seçtin hadi, nidek hele BİZ de gör....
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Görünür

Teknede habbe, sıkılır tüm insan,
O yüzden cevherden kıymatlı zaman,
Oldurur o ayırmaz şarap eder,
Dünya uz sağ salim sakın görünür.

Aslına çeken sen, neydiyse mayan?
Çok çeker yanılıp nefesine uyan,
Yıldırır o ondurmaz harap eder,
Kuzguna yavrusu şahin görünür.

Riyakar insandan var mı korkmayan?
Gülüşü, sözü, hep her şeyi yalan
Aldatır o yorulmaz bitap eder,
Elma içten çürür narin görünür.

Özvecan'ım uyan uykudan uyan,
Tekerin kırıldı kalmışsın yayan,
Araç tapınmaz, kimi mihrap eder,
Ger-ÇEK gizli bazen batın görünür.

Özcan Kurt

Gözden

Kim demiş gözden ırak
Olan Gönülden de ırak
Olur diye..?
Bir kerte, gözden düşersen sen..
Her türlü □□UZAKLARDASIN.. □□
Hey can..!
Gönlünde olana gurban..!
Yakın olanmıdır gönlünde olan
yoksa yanında Olan mı..?
YOLLAR, DAĞLAR, DENİZLER
OKYANUSLAR AŞILIR,
UZAKLARA ULAŞILIRDA..
GÖNLÜ İLE ARANA
MESAFE KOYANA
AŞLA ULAŞILMAZ...
ÖZVECAN

Özcan Kurt

Gözler

Gözler sadece bakıp görmez,

Onlar bedenden iki yolla BİZE açılan bir çift penceredir.

Biri akıldan DOLAŞIR uzundur,
Biri bakışdan ulaşır kısadır.

Her göze girene ayrı bir taht kurulur.

Ne var ki oturmak ve uçuruma düşmek,
İKİ KIYADALI KIRPIŞ ARASIDIR.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Gül ziyan eder

Bahar yaz tükendi eriştik kışa,
Bahar yaz tükendi eriştik kışa,
Gelmedik kalmadı bu garip başa,
Felek odun atar durmaz ataşa,
Ocak küllenmez de, ver yansın eder.
(Felek odun atar durmaz ataşa,)
(Ocak küllenmez de, ver yansın eder.)
(Ocak küllenmez de, ver yansın eder.)

Rüzgar esti, sel vurdu, yok harmanım,
(Rüzgar esti, sel vurdu, yok harmanım,)
Şu dünya da bitti tükendi darım,
Bülbülüm kırıldı kanadım dalım,
Diken ele değmez gül ziyan eder.
(Bülbülüm kırıldı kanadım dalım,)
(Diken ele değmez gül ziyan eder.)
(Diken ele değmez gül ziyan eder.)

Özvecan'ım herdem bitmez figanım,
(Özvecan'ım herdem bitmez figanım,)
Gönüller durağı Cennet mekanım,
Dert ortağım benim sazım ihvanım,
Mızrap es geçmez tel ahuzar eder..
(Dert ortağım benim sazım ihvanım,)
(Mızrap es geçmez tel ahuzar eder.)
(Mızrap es geçmez tel ahuzar eder..)

Özcan Kurt

Gül. ve Bülbül

Bülbülün isyanı, gülün matemi,
Çün incinmesin diyeydi tazemi,
Gör ki hiç ettiler, goncayı haremi,
Diken kar eylemez kaldı hezeni.

Figanı dağ deler, gökler sitemi,
Köklamaya kıyamazdı tenini,
Kesip attılar, yareni gülünü,
Tahammül edilmez, mutlu ezeni.

Çarkına taş, çomak soksam feleği,
Neden güçlüdür ki zalimin eli,
Kolunu kırdılar, söküp kökünü,
Ümit edilmez, hak kaldı düzeni,

Özvecan, saramam gayri yaremi,
Eller sıktı gülün yağı, kremi,
Mahşere koydular vaslı, yareni,
Teselli eylemez oldu elemi,

ÖZVECAN

Özcan Kurt

Günaydın

BURAYA BİR,

Bulutlarca umutlar birikirdik içimizde,
İnceden inceden yağdırmak için çatlayan ümitsizliklere,
Her sabah yeni başlangıçlar ekledik, bitti dediklerimize...
Ve dağlarca sevmek,
Kelebekler misali dokunuşlar çiçek bildiklerimize..
Sonbaharı kışı görmesek, baharı bu kadar özlermiydik?
Mutluluğun hemen ulaşıvermekte olmadığını,
Her acının bir kabuk değiştirmek olduğunu öğrendik...
Vay ki vay....
Oy sanem...
Yıllar geçti...
Vurulup kaldığımız yerden,
Vazgeçmeden kalkamayacağımızı öğrendik..
Bizde salıverdik, tutulu kaldığımız yerimizden..
Güçlen(diril)dik ve kalkabildik kimse tutmasa da elimizden..

Çok direnmedik..
Şöğüt gibi idik..

Yıkıldık, kalktık, eğidik, süründük..

Biraz tatlı biraz acı,
Düşe kalka,
Yel estikçe,
Yine dim dik,
Doğuyoruz küllerimizden..

GÜNAYDIN BIRAKTIM
Özvecan

Özcan Kurt

Güzel

Nidem dünya da malı mülkü sarayı,
Biriktirip nidecem, fani dünya da çokca parayı,
Açmayacaksam bir cana, nidem kuş sütünden sofrayı?
Nimeti tatmakta murat ne? Pay, paydaşla güzel..

Yollar düz, yollar dolam dolam, iniş yokuş,
İnsan itiş kakış, kavga döğüş sonu belki barış,
Üryan çıktık, yine vuslatta üryan varış,
Dağları aşmakta murat ne? Yol yoldaşla güzel,

Dil ehli başka, muhabbet ehli bambaşka,
Demir aldık bir limandan tanıdık tayfa tayfa,
Bir meçhulden bir meçhule tabaka tabaka,
İnsan hilkat fitratında sırrı ne? hayat gönüldaşla güzel..

Herşey gönlüne göre belki öyle olmazdı hoş,
Bazen akli başında, bazende boş içkili sarhoş,
Hepimiz ayrı renk güzellik ayrı tip kumaş,
Dünya kazanına düşmekte murat ne? bazen tatlı acı aşla güzel,
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Hadi gel barışalım

Ne umduk da ne bulduk,
Yoktan yere kırıldık,
İkimizde yorulduk,
Bir büyüğe danışalım,
Hadi gel anlaşalım..
□□□□□□□□□□□□□□□□
Üçgünlük şu dünya,
Gel el gibi durma,
Hep kötüye yorma,
Seven kalbi kırma
Hadi gel konuşalım,
Hadi gel barışalım...
□□□□□□□□□□□□□□□□
Gel bitsin diyorum,
Hata ettim biliyorum,
Biliyorsun seviyorum,
Kalbimize danışalım,
Gitme kal konuşalım...
□□□□□□□□□□□□□□□□
Üçgünlük şu dünya,
Gel el gibi durma,
Hep kötüye yorma,
Seven kalbi kırma
Hadi gel konuşalım,
Hadi gel barışalım..

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Hakikat

HAKİKAT

Sınav, okul, deyin, ister tekamül,
Dört kapı, kırk makam söz ile değil,
Dolup şarap misal İnsanı-kamil
Halden hale geçip akması gerek..

Din, tarikat araç, amaç ulaşmak,
Kırkın otuzüçü cevizi kırmak,
Söylemek değildir, ermek OKUMak,
Bu halde, her canı sevmesi gerek.

Ayrı renk çiçeğiz amaç tanışmak,
Lisanı yok, kalpten kalbe konuşmak,
Gerektir dost olup, hemen barışmak,
Bu halde, insanı bir görmesi gerek.

İncirin gönlünden, zey-TİNe varmak,
Damla damla akıp deryaya dalmak,
Kesretten bıkip da hakka uyanmak
Bu halde, BİRLiğe yön vermesi gerek.

Yollar vardır giden, yoldan içeri,
Haki-kat, kattır can, kattan içeri,
Marifet kapısın, geçip beceri,
Bu halde, gerçeği demesi gerek.

Manaya ermeye, gerek düşünmek,
Otuzdokuzu sır, kendini bilmek,
Kırkınıcı özünde tanrıyı görmek,
Bu halde, ol yare varması gerek.

Özvecan son yediye eyledi dikkat,
Gönülden gönledir, kurulan sırat,
Kulaç atmak ise suda şeriat,
Hakikat deryasına dalması gerek.

Özcan Kurt

Hakiki İnsan

Sineye çekip, isyan etmiyorsa,
Dostun bir çoğu ham, hain olunca,
Merhamet duygusu hala kaldıysa,
Hakiki insan denir böylesine.

Gördüğünü unutmaz vefalıysa,
İyilikten nankör insan çıkınca,
Nedamet duygusu hiç olmuyorsa,
Hakiki insan denir böylesine.

Cahile uyup hiç dalaşmıyorsa,
Sözleri hak olup yerin bulunca,
Söz edip bilginçlik taslamıyorsa,
Hakiki insan denir böylesine.

Kimseye hiç tepeden bakmıyorsa,
Bir gün eli biraz para görünce,
Mütevaziliği bırakmıyorsa,
Hakiki insan denir böylesine.

Patavatsız, dobra ayırıyor,sa,
Dangalak dıngıldak bir söz edince,
Sükut edip karşı konuşmuyorsa,
Hakiki insan denir böylesine.

Özvecan kurban, sözü bir olana,
Riyakarı görüp özü sezince,
Kin tutmayıp sevip bağışlıyorsa,
Hakiki insan denir böylesine.

Özcan Kurt

Hal ister

Aşıkınam demek dile kolay,
Yollarına gurban olduğum yar,
Neye yarar oku olmayan yay,
Bir arada tutacak hal ister,

Aşıkım yar demek dile kolay,
Gülün rengine aşık olacak,
Ama dikene aldırmayacak,
Yanacak ve yakacak har ister,

Sevmişem yar demek dile kolay,
Gerilmiş faylara temel ister,
Engeller için birlikte aday,
Aşacak koşacak yar zor ister.

Özvecan

Özcan Kurt

Halil gardaşa

Halil'ler hep çileli hep gözüpek ,
Bahtı kara imiş boş ne söylesek ,
Otuzunda toprak alıp gidecek,
Bayram kalktı Ondokuz MAYIS"larda

Yaş on üç sokakta bir kapsül bulur,
Oyun sanır, alır çekici vurur,
Ardında patlar, el ağır yaralar,
Bayram kalktı Ondokuz MAYIS"larda

Aspirin içmezken ilaca doydu,
Emir ALLAH'ın vadesi doldu,
Onun sebebi de lösemi oldu,
Bayram yıktı Ondokuz MAYISLAR'da.

İçimize alev yürek kor ateş,
Hayatın baharında idi kardeş,
Sanki bize battı doğarken güneş
Bayram buruk, Ondokuz MAYISLAR'da

Özcan Kurt

Hamuş

O'na ego isnat edilemez. O sana senden daha yakın olan, seni senden daha iyi bilendir.
BİLİNMEKLİĞİ dilemesi sen ile ALAKalıdır.
İnsan tüm eşyanın ismini bildi sırrına mazhar oldu.
Adem unuttu serbest bırakıldığı yerden yedilere daldı..(incirin gönlü)
Kendini et kemikten ibaret sandı.
O da BİLMEYİ diledi..
İçindeki cevheri
ZEY-tin deki nur ala nuru..
Sustu sadece dinledi..
Kırmızı gülü kokladı..
Yeşildeki sırrı bildi.
Sonra minicik torununu..
Biri baharın tüm kokusunu özüne çekmiş.
Biri CENNETİN..
O kuşun kanadında,
O damarlarında sıcak dolaşanda,
Hey ben de O'lan..
BEN SENİM..Sende ben..
O'na sayı ile tahdit konulamaz. TÜM deyişlerim puttur. Ademcedir.
HAMUŞ..
Pirim ben BİRİM..
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Hangi

Heyy sevgili..
Hangi toprak bekledi yağmuru,
Hangi gece özledi çıkmak için sabahı,
Hangi kış ermek için bekledi baharı,
Hangi vuslat böylesine gözledi yolları,
Hangi el elin ve yürek yüreğin sıcaklığını,
Hangi taht gerçek sahibini,
Bekledi ki benim seni beklediğim kadar..
Hey yar..!
Kim sevdi ki benim seni sevdiğim kadar..
Hey ham sufi..
Nice ata, evlat, eş, koçdan vazgeçsen nafile,
Hangi köprü bekledi kenDİnden geçilsin diye İbrahim vari küllerinden savrulmayı..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Hangisisin

İnsan suya benzer sen hangisisin?
Dürüstçe, belki biri, ikisisin,
İmkansız değil de, zor değişirsin,
Kiminin tipi damarında var.

Kimi çok karamsar, gündüzsüz gece,
Batık gemi hem kaçırır keçe,
Mumu sönmüş, erimiş anti neşe,
Kiminin ekşi damarında var. □□

Çatmak için sanki bahane arar,
Bir damlacık suda fırtına kopar,
Vızıldamaz arı, ama o sokar,
Kiminin zehiri damarında var.

Anlamaz dinlemez herşeye karşı,
Apar topar bir hücum marşı, □□
Her bir şeyi bilir he karışık turşu,
Kiminin, cebri damarında var.

Kimi insan inan, doğal terapik,
Neşe dolu, artı güler sempatik,
Stres Yok edicidir, antiseptik,
Kiminin şekli damarında var.

Kimi dalgalarda kıyı, çık uyu,
Güvenlik duvarı değişmez huyu,
Dökün doldur onun şifadır suyu,
Kiminin, meşki damarında var.

Kimi dünya yansa da bir bezi yok,
Umarsız, iyi kötü bir izi yok,
Küllü mangal ateşi ve közü yok,
Kiminin, benzi damarında var.

Kimi kah bulanır, kah temiz akar,
Kah serinletir kah içini yakar,
Açılmaya insan çekinir korkar
Kiminin, ezgi damarında var.

Kimi toprak,sudan hava ateşten,
Hepsi de gerek, gir ağla çık eğlen,
Sen de ver, al, besle, hemide beslen,
Kiminin, tuzu damarında var.

Kimi şikle göre dolup boşalır,
Ömrünü bitirir zor anlaşılır,
Oyuncu o renk renk giyip kuşanır,
Kiminin huyu damarında var.

Kimi akmaz, kokmaz bulaşmaz,
Dağ yerinden oynar, durur ulaşmaz,

Ne aş olur ne ocakla kaynaşmaz,
Kiminin kuyu damarında var.

Özcan Kurt

Hani

Ne ahmakca umutlandık ve kandık,
Hayale kapıldık değişir sandık,
Hani ya can, motorlu olacaktık,
Düşünmeden maviye dalacaktık..

Hani ya bir olacaktı damlalar,
Hep denize akacaktı ırmaklar,
Kim yalan söyledi, nasıl inandık,
Ömrümüz tükendi kolay harcandık.

Doğmadı hala bak güneşli günler,
Aşılmadı hala engelli yollar,
Hani ya hep el ele olacaktık,
Karayı renklere boyayacaktık

Hala neşe yok ve gülmez çocuklar,
Düştü birbirine güzelim halklar,
Kim nefret ekti de, nasıl boylandık,
Yerimizde yalnız öylece kaldık.

Bir yanımızda yaş ağıt yangınlar
Bir yanımızda gül çiçekli bahar,
Hani horon tepip oynayacaktık
Hani birbirimizi kırmayacaktık.

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Hasret çiçekleri.

Sessizce gitmek, yitmek istiyorum,
Dönmemeye, gelmemeyi diliyorum,
Bir yeşertiye bakıp kanıyorum,
Açar mı diye hasret çiçekleri.

Diblere vurmaların vefkindeyim,
Yaşayan ölümlere benziyorum,
Bir ışığa aldanıp bekliyorum,
Kokar mı diye hasret çiçekleri.

Alıştım diliyor, vazgeçiyorum,
Mevsim mevsim eriyor bitiyorum,
Kah budayıp kah da deriyorum,
Çoşar mı diye hasret çiçekleri..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Haşmet

Gemi rotadan şaştı ise bizmiyiz sebep?
VatanTaş ile empati, bir hayli olmalı zahmet,
Yüksek odalardan manzara nasıldır acep?
Hakkımız helal değildir sana bilesin HAŞMET,

Anlamsız görünüyor meydanlar hep lebalep,
Kalabalıkta sanki ortadan kayboldu devlet,
Halka kulak veren yok yitti hakkı müktesep,
Ne ettiysen misli ile inşallah çekesin HAŞMET

Garibanın işi rast gitmez dertler gelir peşpeşe,
Beyler dalga geçer gibi mecliste hep pür neşe,
Muhteremler koltuklarda yayılıp oldular köşe,
Ölüm de var karşığını fazlası ile göresin HAŞMET

Nerede adalet kimi sefil aç eli sürekli darda,
Kimi lüks içinde bir eli yağda bir eli balda,
Zengin vızılayıp ulaşır, gariban kalyor yolda,
İssızlar da yayan yapıldak olasin HAŞMET

Oralardan memleket nasıl görünür paşa,
Farkı oluyor mu yazdan çıkıp da girince kışa,
Akıl almaz, yine de nasılsa geliyon başa,
Ateşin bitsin ocakta, tir tir titreyip donasin HAŞMET

Sen gel de şimdi gavır dediğine bakıp özenme,
Eyvallah önce vatan, bayrak saygı senin dinine,
Hakca yönetsin inancından sana ne banane,
Bacalardan bakasın, sararıp solasin HAŞMET

Özvecan'ım hain ile asla olmaz pazarım,
Ben halkım, halkın içinde hakkı yazarım,
İflah bulmayız bu gafayla bu son kararım,
MÜSTEHAĞ bize, daha bin fazlasını yapasın HAŞMET

ÖZVECAN

Özcan Kurt

Haşmet (2)

Nice sanatçıya şapka çıkartır oynanan oyun,
Tetiği bozuk dilinin, sahte hemî tevazun,
Toyluğumdur, bil ki çekip gittiğin o gün,
Yıkılsın evin, boyun posun devrilsin HAŞMET..

Boş konuşanı kimse adamdan saymaz,
Halk öylesine galesiz ve vurdum duymaz,
Bu at ile araba inan bir gıdım yola çıkamaz,
Kırılısın tekerin, hep başa çevrilsin HAŞMET

Aldattın hemî de bir o kadar aldatıldın,
Durum böyle iken tuhaf hep paye aldın,
Geleceğimizden aylar yıllar asırlar çaldın,
Tutmasın elin, dişlerin tek tek dökülsün HAŞMET.

Yüksek odalarda tuzu kurular bir hayli tuttu,
Halka talkın verdi, kendi salkımı yuttu,
Önce söz verdi işi bitince, sonra unuttu,
Yıtsın aklın, damarında kanın çekilsin HAŞMET.

Özvecan'ım:
'O' dedi ki: Çobanla arama girme eyy..! MUSA.!.
Halkım yeter gari değişsin bu köhne gafa,
Peynirleri emanet etme boşa kanıp da lafa,
Batsın salın gemin, balıklara yem edilsin HAŞMET.
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Haşmet 3

Cüret edildi, bu dem kalem kırıldı,
Yasak edildi dile zincir vuruldu,
Yumruklar sıkıldı, beden doğruldu,
Davranma Haşmet paşa,
Namludan ayrılmış mermi gibiyim.

Nifak edildi, otağ da nizam bozuldu,
Hakkımızda kararlar, ferman duyuldu,
Gün ağardı, kervan, yükü aldı soludu,
Savrulma Haşmet paşa,
Kınından sıyrılmış kılınc gibiyim.

Yüksek odalarda HINZIR tozuttu,
İp gerildi artık, sona gelindi,
Abdal bir hışımla daldı görüldü,
Darılma Haşmet paşa,
Dar'ından kopmuş mahküm gibiyim.

Özvecan'ım
Her devir de yaslanmış beyler bir dağa,
Bir Köroğlu, bir Abdal, vardır mutlaka,
Pranga kırıldı, imdi çıktık yollara.
Tutunma Haşmet paşa,
Cehennemler de dolmuş sarnıç gibiyim.

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Haşmet 4

Mazıta bekleniyor muş zam tam dört Tele,
Dört yitmez reis gönder yirmi dört Tele,
Alan alsın di alamayan yan gele,
Battı balık bundan kerri yan gide..

Tık yok bizden bir empati kur hele,
Tuiikte şapkayı sanırım attı bu sene,
Balyozu çekiç diye yuttur millete,
Ne olur bir de şahmerdanı dene,

İreisim kürekle olmaz bel ile belle,
Zamlar fiske, at adamakıllı bir sille,
Şonu gelir yine düğün bayram ille,
Üstünden at ağız torba değil büzüle

Haşmetlim ne olur dürtme tekmele,
Dolar dolsun boşalsın ondan bize ne?
Gafa yok bizde sars biraz silkele,
Endişe mi? Erduvan olmazsa Recep seçile.

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Haşmet 5

Gidersen daha mavi mavilikler,
Gidersen daha güzel güzellikler,
Gökte kuşlar ve denizde balıklar,
Gidersen huzur bulacak insanlar.

Evet senden söz ediyorum HAŞMET,
Gidersen memleket bereket rahmet,
Gidersen biter kahrolası lanet,
Gidersen kurtulacak tüm insanlar.

Boyun posun devrilsin hemi Haşmet,
Eyvallah de hele sen bir veda et,
Cümleten kopacak alkış kıyamet,
Gidersen mutlu olacak insanlar.

Çözüm inan çekip gitmen de Haşmet,
Giderken arkını alda git zahmet,
Çok dua edelim atana hürmet,
Gidersen iyi olacak insanlar.
Özvecan

Özcan Kurt

Hay

HAY'a duygusu ademin fitratında toprağında suyunda hamurunda vAR.
Hani o iki karışmayı işte o ayrı tutAR..
Çatladımı bir kere insanın AR damarı zinhAR?
AZAR azar kendi bendini yıkAR da abide olup en yükseğe çıkAR..
HAYA't kusursuz bir öğretmen ve eğitmendir yAR...
Düştük cenderesine yaz, kış, bahAR,
Pişiyoruz, kAH kısık kAH yüksek hAR olsak da bizAR..
Heyy gözümün nuru can:
İnSan hayat ağacında meyve misali, büyüüp de ham, çekirdek iken olgunu da vAR.
#betinegitmek
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Hayat

Ŗu hayatın d6ngüsünde,
Ŗabır çekip gidiyorum,
Tuval tuval izliyorum,
Acı tatlı sergisinde,

İŖte hayat zalım hayat,
Aynı, otuz ellisinde,

ıktım felek dergisinde,
Ne yapacam bilmiyorum,
Ne verdiyse çekiyorum,
Garibanlar mevkisinde..

İŖte hayat zalım hayat,
Aynı, 6te berisinde,

Bilmem ki yar nerelerde?
Arıyorum görmüyorum,
Ben kendimi arıyorum,
Erenlerin tekkesinde,

İŖte hayat zalım hayat,
Gidiyorum eyerinde,

6Z ve CAN

6zcan Kurt

Hayat 4

Maziden bir bir soyunarak,
Vazgeçerek ve bırakarak,
Kah gülüp kah ağlayarak,
Ömür eriyip bitecekmiş,

Ne gelecek acep başa,
Bilinmez, sezilmez imiş,
Tane tane izah etti,
Nakşeyledi güzel hayat..

Tüm bağları kopararak,
Ne vardı ise hep alarak,
Üryandın üryan koyarak,
Film sar başa dönecekmiş,

Her şey mümkün gelir başa,
Görünmez, değişmez imiş,
Gezdirdi hem seyyah etti,
Fark eyledi güzel hayat..

Özvecan

Özcan Kurt

Hayat ğretti

Her ışıldağa yönüm dönemem,
Her yola düşene yoldaş diyemem,
Oturup kalkmadan kimdir bilemem,
Temkin de ayarı hayat öğretti.

Kıyım sonsuz değil uzanmayasın,
Kalk deyince sonra darılmayasın,
Tahtında eyleneip çok kalmayasın,
Vermekte ayarı hayat öğretti.

Her yaklaştıkça sen giden öteye,
Hep al verme böyle olmaz seviye,
Feda gerekince düşen geriye
Gelmekte ayarı hayat öğretti.

Hep peşin sıra yar düşüp gelemem,
Özvecan yererim, övüp duramam,
Farkıyız isteyip aynı olamam,
İçmekte ayarı hayat öğretti.

Özcan Kurt

Hayat devam edeyi

Can gülmeyi bilmeli
Günler gelip geçeyi,
Bir bizimi seçeyi,
Hayat devam edeyi,

Şimdi gözlerin kapat,
Özüne dünya yarat,
Sıkıntı ve de rahat,
Hayat devam edeyi,

Senin kadar bil hayat,
Bir gül kadere inat,
Şimdi bir türkü patlat,
Hayat devam edeyi,

Canım, bul bir neden,
Olmaz sadece beden,
Gider dünyaya gelen,
Hayat devam edeyi,

Gözlerin daha açma,
Bir şeyi gafana takma,
Saliver gitsin sıkma,
Hayat devam edeyi,

İste iki katlansın,
İçte dünya kadarsın,
Ya kış ya da baharsın
Hayat devam edeyi,

Gel oluruna bırak,
Uzan belli ki uzak,
İşin olmasın yılmak,
Hayat devam edeyi,

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Hayat Ellisinden sonra Başlar

Hayat ELLİSİNDEN SONRA BAŞLAR

Eler eler seçer, ve seçilirsin,
Aynadan süzüm süzüm süzülürsün,
Sen, sende kendin ile buluşursun,
Hayat inan ELLİSİNDEN sonra başlar.

Ne züğürt tesellisi, ne avuntu,
Gereksizler geri, getti savuştu,
Bu can artık özgürlüğe kavuştu,
Hayat inan ELLİSİNDEN sonra başlar.

Cendere kaydadı aş demin aldı,
Süret eskidi, yer sirete kaldı,
Sahteler avuntu, gerçekler vardı,
Hayat inan ELLİSİNDEN sonra başlar.

Altımşdan önceki kavşak son sapak,
Masada baş köşe açılır tabak,
Çıkarıcılar ayrılır ufak ufak,
Hayat inan ELLİSİNDEN sonra başlar.

Ham meyve dokunur ağzını burar,
Özvecan tali yollar bizi yorar,
Derya olur insan bendini aşar,
Hayat inan ELLİSİNDEN sonra başlar.

ÖZVECAN

Özcan Kurt

Hayatın manifestosu

Bileceksin sen küçüğüm.. !
Farzet ki çakallar kuşattı kenarını, tüm etrafını..
Bileceksin o zaman,
ASLANLAR GİBİ KÜKREMEYİ..
Ve güçlükler karşısında,
Eğilmeden, bükülmeden,
Bir çınar gibi dik durmayı...
Ama, yeri geldiğinde,
Yine, Bileceksin,
Kırıp, kırılmamak ve
Tekrar ayağa kalkmak adına,
Söğüt gibi esnemeyi de, Bileceksin,
Dinlemeyi ve dinlenmeyi de,
Ama, sonra, kendi kabına geri çekilmeyi.....

Amaa...!
Ama, uymadan öyle her kaba,
Ama öyle donmadan,
Ama öyle sızmadan
Ama öyle kolayca teslim olmadan..

YOOK..! Senin anladığın gibi değil can,
Geri durma sebebin,
Korkup çekindiğinden değil..
İşte, Seviyenden, Arından, Edebinden....!

.....
Öğreneceksin sen küçüğüm..?
Zaten öğretir hayat,
Büyük konuşmamayı,
Öyle her suda, boyunu aşmamayı,
Büyük laflar etmemeyi..
Az konuşup,
Yeri geldiğinde susmayı da bilmeyi...

YOOKK..! Senin Anladığın gibi değil can,
Dalgaların tenini aşındırmasından değil, Yükseklerden,
Enginlerden,
Kim ne derlerden,
Sakınıp çekindiğinden değil..
Yeri geldimi çatacaksın,
Harfleri, heceleri cümleleri bir edip, sözlere katacaksın

Yeri geldimi düşünmeden dalacaksın deryalara, derinlere..

Amaaa..!
Ama, Belki merak ettiğinden,
Ama, İncileri keşfedeceğinden,
Ama, Özgürlüğü istediğinden,
Ama, ufukları özlediğinden,
Ama, Muhannede muhtaç edilmeden,
Emin olacaksın tuttuğun elden,
İşte, öylece kendi kendine yetmesini bildiğinden..

.....
Bileceksin küçüğüm sen sınarken, sinandığını..

Öyle bilip öğrenmeden kınamamak gerektiğini...

Sınadı hayat..

Beni ben ile,

Sınadı sevdim dediğim ile,

Güvenmez de yarattığına.

Sınıyor hala tanrı bellediğim,

Yaşadıkca herşeyim ile..

Bileceğiz,

asla, ASLA.! dememeyi

Hayatta her şeyin mümkün olabileceğini,

Üryan doğduğunu,

Ve üryan gidileceğini...

Ve beri bak küçüğüm,

Derler ki hiç bir insan Kınadığı ile yüzleşmeden öğrenecekmiş ölmeyeceğini...

.....
Belleyeceksin sen küçüğüm..

Kimse vazgeçilmez değildir..

Kimse, kimse için biçilmiş kaftan değildir,

Anlarsın önceliklerin değiştiğinde

Yaşama Sebeğim dediğinin,

aslında sırtına dar veya bol geldiğini,

Onun için sonsuz aşk ile bağlanmayacaksın, hiç bir şeye..

Usta bir eğitmendir hayat,

Buna İzin vermez...!

Anlamadın ise dilinden,

Pay çıkarmadın ise dersinden,

Felek anSIZIN alıverir, elinden

En çok sevdiğini ve de dostum eşim yoldaş dediğini,

Akla hayale gelmez,

Bir zaman gelir,

Olsun dediklerinin iyi ki olmadığına,

Olmasın dediklerinin de iyi ki olduğuna şükredersin..

Kıyametler kopar evlerde, yüreklerde...

Teselli alışıldaktır,

Neysen der geçersin..

KİMLER GELDİ de KİMLER GEÇME Dİ Kİ.. İşte ne demiş üstat Dünya dolup boşanan bir handır..

Aha GELDİK aha GİDİYÖZ. "

.....
İşte bu hayatın manifestosu...

Her şey gönlüne göre olacak değildir,

Her şey değişmez kader de değildir.

Bak üstat ne demiş,

" Kader geçmiştir kitap diye okuduğun,
Kader gelecektir defter diye yazdığın"..
Hayat iniş ve ıkış,
Acı tatlı i içe..
Dinamitler patlar, durur içinde bi yerlerde,
Nice mezarlar eşilir,
Daha can bulmadan,
Gömölür gönlünün dehlizlerinde,
Sürersin ekersin beklersin
Ve nice Ümitler yeşerir özünde..

HAYAT ÇOK DA KARIşIK DEğİL MÜSTERİH OL..
Hiç bir şey kalıcı değildir,
Hiç bir şey göründüğü gibi değildir,
Uzunluklar içinde boylar,
Genişlikler içinde enler,
Kainatlar içinde evrenler vardır.
Küçüğüm,
Yaşamak her şeye rağmen yaşamaya değer.
. ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Helal ola

İğne dosta, çuvaldız bana bata,
Hata ettim ben hem üst üste hata,
Çok bilmişlik ettim çıkıp makama,
Canlar bende hakkınız helal ola.

Ben siretim, süret bu don içinde,
Çok toprak çiğnedim dünya üstünde,
Kah Adem, Havva kah başka biçimde,
Canlar bende hakkınız helal ola.

Nice söz ettim kaldı rafta lafta,
Canlar deyişlerde arayıp bula,
Halimi arzettim ırmağa suya,
Özvecan 'ım hakkınız helal ola..

Özcan Kurt

Hepten

Boşaldı gönül evim hepten..!
Suya hasret.! Kuruyorum köktenn..!
Müjde herkes kurtuluyor yükteen.!
Gidiyorum buralardan hepten..!
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□
Döküldü tüm yaprağım yekteen.!
Çürüyorum taa derinden dipteen.!
Sarıp soldum her türlü dertteen.!
Gidiyorum buralardan hepten..!
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□
Toz kalkınca aniden gökteenn.!
Ayırdılar yollarını birdeenn.!
Bir tek kaldım buralarda tekteenn.!
Gidiyorum buralardan hepten..!
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□
Alışkınız eskilerden ayrılırken sütteen.!
Felek izin vermiyor, bağlanmaya kökteenn.!
Emir burdan değil taa.! yükseklerden..!
Gidiyorum buralardan hepten..!
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□
Mışlı muşlu herşey lüfteenn.!
Bitti vermeler paylaşımlar yürekteen.!
Aşklar sevgiler sözler şekleenn.!
Gidiyorum buralardan hepten..!

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Her kadın

Her kadın ayrı bir romandır,
Okumak ayrı bir heyecandır,
Hece hece, çiçek çiçek, elvandır,
Lakin anlamaya çalışmak bir hayaldir.

Her kadın Cennet ağacından bir dal,
Miski amber, ayrı ayrı güle emsaldır,
Eli elinde olmayan er, hem kör hem topaldır
Lakin anlamaya çabalamak bir masaldır.

Her kadın hem ana hem de yardır,
O gülse de, hep yorgun, bıkkın bızardır,
Her canın gönlünde bir sultan vardır,
Lakin tahtında kalabilmek EFDALDİR.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Her Şeyden Sonra

Her şey zamanında gülüm,
Gül dalında,
Ateş harında,
Neye yarar gül solduktan,
Köz geçtikten sonra....

Mevsim baharında gülüm,
Petek balında,
Buğday başağında,
Neye yarar kar yağdıktan ,
Yel vurduktan sonra..

Her şeyden SONRA..

1

Solar dalında gonca güller,
Kol tutmaz insan belin büker,
Melek olsa hiç naz mı çeker?
El ayaktan düştükten sonra,

2

Dost, dosttan umar vefa bekler,
Her şey vaktinde cana değer,
El değse tabip eder beter,
Gönül talan ettikten sonra..

3

Muhannet diriltmez öldürür,
Zehri şeker bal edip verir,
Mazlum hiç bir gün, gün mü görür,
Kadeh kadeh içtikten sonra..

4

Solar hep benzin, rengin yiter,
Her şey hep, yalan olup gider,
Seven gayri hoş boşa sever,
Ben benden boş geçtikten sonra

5

Özvecan vade bir gün biter,
Senin olsun tüm dünya eder,
Gelsen taşım hep isyan tüter,
Dünya fani göçtükten sonra..

Özcan Kurt

Hesabım

Geldim aleme de nedir nedeni?
Yaşarken çektiklerin, yetmez gibi,
Benden soracak bak çekip de beni,
Ötede hesabını ver bakalım.

Çok azı burada memnun geleni,
Dünya zaten de Cehennem dibi,
Ateşe atacak yetmedi beni,
Ötede yan davanı gör bakalım..

Özvecan'ım gel de hemen ölem mi?
Lütfeyle CENNETİ biraz görem mi?
Sınayacak azacak mı diye beni,
Burda ver devamına gel bakalım.

Özcan Kurt

Heveslerim

Hayallerini çalarlar,
Hislerini öldürürler,
Ümitlerini kırarlar,
Heveslerini kursağında bırakırlar,
Yüreğini dondururlar,
Tam ihtiyacın olduğunda yalnız bırakırlar,
Soğuturlar, kendilerinden yaşamdan kendinden bile,
Gözünün ferini güneşini söndürürler,
Hayata ve kendine küstürürler,
Yolda bırakırlar, yolda buldukları ile değişir yollarını değiştirirler,
Sonunda yaşayan bir ölüye çevirirler.
BUNUN MİMARİ KENDİLERİ DEĞİLMİŞ YETMEZ GİBİ,
Şeni birde değişmekle itham ederler.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Hey Cenaze

Yaaaa Sinnnn...!
Bilmeyi diledin,
Onun için,
O teşbih-i meyve gösterildi şirin,
Bismillah deyip de yedin,
Üç günlük denir dünya da kalanlar için,
Hâlâ, kırıp dökmedesin,
Sahiplenmedesin,
Hey can, nedir derdin.?
Belki alacak vermeye yetmeyecek nefesin,
Bugünündesin, dün bitti, yarın, çok yakın
Gün gelecek kalmayacak farkın,
Neye tutunursan tutun,
İster katın olsun ister yatın,
Ne adın kalacak ne de sanın,
Kalmasın ortada cenazeye el atın,
Diken olursa karışmasın diye başında da bir taşın..

Özcan Kurt

Hey Halk

vATA'nın bağrında ateşten taşlar,
Müsebib aleni, kim neyi saklar,
Belli HAY'kırırsak bile duymayacaklar,
Bizde anlamayız, hep körükledik.

Nasıl ağa düştük, belli ki tuzAK,
HALKım diyen bile hAKlardan uzak,
Şikayet yasAK, konuşmAK yasAK,
Bizde müstehakız, hep sürükledik..

Özvecan der ki: uyan halkım uyan,
Yok ki seni adam yerine koyan,
Araçsız kaldık yolda yalın yayan,
Bizde ittifaktayız, hep güdükledik..
Özvecan

Özcan Kurt

Hey Halk (2)

HEY HALK..!
Keşkesi bitmez Şu garip milletin,
Tekerrür ediyor bir dűŐ dinleyin,
Akad'ın torunu önce dedeyin,
Zalımlar göğsüne çökműŐ Sűmer'in,

Geçmişini bilmez isen dövünün,
Korkma sakın. ! Türk'üm deyin övünün,
Biziz doğu batı kuzey güneyin,
Kokusun kokunmuş aynı bahçenin,

Coğrafyada asırlardır yok huzur,
Müsebbibi kim? kimdedir kusur?
İftar gelmez hala bitmedi sahur,
Artık bu eşek ölműŐ al semerin,

Canım halk inan olmayız iflah,
Kul ile arada olmasın İlah,
Allah buyurdu ki mutlaka ahlak,
Gayri reyi dürüst olmuŐa verin..

Özvecan'ım çok koŐmuş yorulmuşum, Vurdular, gem hemi çok konuşmuşum,
Yükseğē kızıp, kűsűp darılmışım
Vurdum duymaz halk susmuş ve bezgin..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Hey yar

Sen de ben baharı sevmiştim,
Gözlerinde hayat bulmuştum,
Yıldızlarda evler kurmuştum,
Nasıl sitem etmeyeyim..?

Gel dedim de, gelmedin yar..
Sev dedim de sevmedin yar.

Sen de ben Hazanı sevmiştim,
Sarı kırmızıya, yanmıştım,
Saatlerde bekler olmuştum,
Ben nasıl gücenmeyeyim?

Kal dedim de, kalmadın yar..
Dön dedim de dönmedin yar.

Sen de ben şarabı sevmiştim,
Senden akıp sana dolmuştum,
Kadehler de sana kanmıştım,
Ben nasıl yıkılmayayım?

Tut dedim de, tutmadın yar..
Sar dedim de sarmadın yar.

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Heyy Hayat

Neyse, hayırlısı, Allah kerim, bunada şükür, inşallah ile geçti ömür..
Felek şahmerdan, hayat örs, ben harlı demir,
Gıynaşdıkca tepem deler, Tak taka tak tak..
Biçare düştük bir kere, hey hat böyleymiş emir..

Gelmiş işte kimi "iyi ki" kimi "niye ki" der.
Nicesi tuz ekmek, kimi kebab yağlı börek yer,
Ne verirse elle seninle gider, mal da fak mülk de fak
Mevla düşürmesin derde, sağlık her şeyden önce gelir.

Harun ile Karun'dan beri bu savaş sürer,
Küçük görme kargayı çoğundan iyi klavuzluk eder,
Tilkinin muradı başka o öter, Gak da gak, gak da gak..
Hiç gel diyen yok, bol git öte, bu dünya hepimize yeter.

Özvecan:Sınayıp insanı çözmeye çalışma olursun beter,
Kiminin sigarası dudağında değil beyinde tüter,
Bülüş sayıyı güzün bell eder, asla deme vallah gider TAK tak tak..
Etme bulma dünyası gör de, yel eken fırtına biçer...
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Heyyy Vicdan..!

Diledik, başımızı sokacak yuvanın altı,
Ustası, temeli, sıvası, tuğlası, katı,
Demiri, çimentosu, kumu, terası çatı,
Hey Vicdan..! Sen bu enkazın Neresindesin .?

Ümitler çöktü, hayaller yıkıldı,
Neyimiz vardı ise çıkmaza soktu,
Kimler yazıp çizdi, harcını döktü,
Hey Vicdan..! Sen bu enkazın Neresindesin .?

Ömrümüzü verdik,ilmek ilmek emek emek,
Arandı, elendi yığıldı, ayrıldı öbek öbek,
Adı kader mi şimdi altında kalp da ölmek,
Hey Vicdan..! Sen bu enkazın Neresindesin .?
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Hiç bir

Hiç bir mermi böylesine vurmadı,
Hiç bir yer böylesine sallamadı,
Hiç bir fay böylesine kırılmadı.
Beklediğinde, hadi gel dediğinde,
BÖYLESİNE, İlgisiz ve kayıtsız,
Böylesine umarsız kalmak kadar..

Hiç bir mermi böylesine şaşmadı,
Hiç bir silah böyle tutulu kalmadı,
Hiç bir namlu böyle geri dönmedi
Nişan aldığıında vur dediğinde,
Böylesine, İki yüzlü ve nankör,
Böylesine hayırsız olmak kadar.
Özvecan

Özcan Kurt

Hilkat

Tanrı sana istediğini verseydi,
İhtiyacın nedir bildirmeseydi,
Boş olurdu sonra boylanan başak,
Şikayet eder, hep yağsardı toprak..

Sevilen terkedip incitmeseydi,
Rol icabı acı çektirmeseydi,
Az verirdi, insan kaynaklı hasat,
Gönlümüze göre olsaydı hayat,

İblis aklımız alıp çelmeseydi,
Zey-tinde yanıp, incir yenmeseydi,
Gereği olmazdı ışıktan SIR-at,
Dünyada herkes hep alsaydı murat..

Beşer cenneti vasat görmeseydi,
Gelen kalsa kimse hiç dönmeseydi,
Yokluk görmese bilmezdi GIYmat,
Biad edip sınır koysaydı SERhat,

Bu can aracı teni sürmeseydi,
Özvecan'ım diye görünmeseydi,
Beşer sınanmış sebep-i hilkat,
Zinhar nefsine uymasaydı Heyhat....

Özvecan

Özcan Kurt

Himmet

Pınardan bir tas vermek isterim,
İçmeyecen bilir yine beklerim,
Üzülür alır da yere dökerim,
Arkadaş kavuğum şaraptır benim.

Himmet dilersin, alman ne diye?
Taş tutan, elmasa bakman ne diye?
Mevla soracak namaz, sen ne diye?
Arkadaş sarığım türaptır benim.

Lafa baktın laf mı ki anlamadın,
Bana taktın adam mı tanımadın,
Vallahi küsmedim de darılmadım,
Arkadaş meramım ilaçtır benim.

Özvecan'ım eskiyen yanımız var,
Kolay kafa yormayan yapımız var.
Bazı kapalı, açık kıyımız var,
Arkadaş kelimim ilaçtır benim.

Özvecan

Özcan Kurt

Hoş Bomboş

Rengarenk çiçekler güller açıldımı
Gönül bahçende:
Kokular hoş, bülbül şahane
Ömrüne ömür katar,
Göz başka bakar,
Her ev saray her şey güzel,
her şey çok hoş..□□

Dalları kırılıp, sararıp düşmeye
yok olmaya başladı mı o! bahçede
tüm güzellikler:
Mevsim bahane, her şey bahane
Denizde gemilerin batar,
Göz başka bakar,
Ne yapsan ne etsen
ne söylesen hep bomboş.. □□
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Hoş geldiniz canlar

HOŞ GELDİNİZ CANLAR.

Gönül bahçamızı hazır eyledik,
Yönü, yönünüze nazır eyledik,
Gül döktük yollara hasır eyledik,
Kucaklaşmaya hoş geldiniz canlar,

Demi suyu gerektiği kadar,
Gönlümüz de her cana yer var,
Sevgi haktan yeter de artar,
Paylaşmaya hoş geldiniz canlar,

Hamılığı ocağı yaktık da sürdürdük,
İkilikten geçip birliğe erdik,
Muhabbeti şerbet eyledik içtik,
Kanmaya hoş geldiniz canlar..

Saz, söz, şiir, can var pandem sanatta,
Sevmeden öte bir şey yok hayatta,
İster köy de olun, ister saray da..
Aramıza hoş geldiniz canlar..
Özvecan

Özcan Kurt

Hudey (3)

Dara çekile, ben sanılan benim,
Muhannetten zinhar, himmet dilemem,
Kul eden kula, can, eyvallah demem
Sapaklarda satmam elin tutarım,
Hudey Hudey Hudey Caan can, can..

Buralarda sanman benim mekanım,
Bir postluk yakıtla, yola çıkanım,
Her gönüle sığar durmaz çıkarım,
OKUyanuslara sığmam taşarım,
Hudey Hudey Hudey Caan can, can..

Hayat hamur, oyuna şekil verelim,
Her canı kardeş bilip öyle sevelim,
DENİZde dalga, köpük hayır bilelim,
İnci mercan durmam, dalar ararım,
Hudey Hudey Hudey Caan can, can..

Özvecan

Özcan Kurt

İsmarlama

Fıfkın gözde sevmeler,
İçsiz özü yok sözler,
Gitmeler çok gönülden
Gelmeler hep ismarlama..

Taşkın yüzde gülmeler,
Muhtaç mecburu gizler,
Sözler çok gönülden,
Sevmeler hep ismarlama.

Baskın azda vermeler,
Bekler menfaat gözler,
Gizler çok gönülden
Gülmeler hep ismarlama..

Aşkın arşta saygılar,
Seven gözler ve özler,
Gözler çok gönülden,
Vermeler hep ismarlama..

Geçgin başla selamlar,
Şoldu tomurcuk güller,
Özlemeler gönülden,
Saygılar hep ismarlama..

Selamlar hep ismarlama..

Özvecan

Özcan Kurt

İçelim

Şerefe, sebebine, düzenine,
Yüreğine, olmadı sağlığına,
Şükür karşımda oturduğuna
Bahanesi çok dolmaz, boşluğuna

Doldur da Doldur içelim..
Neler ve nelerden geçtik ,
Kendimizden de geçelim,
Tamam söz dediğin olsun..

Gelmeyenlere ve terkedenlere
Gadir kıymat vefa bilmeyenlere
Nankör ve sevilip sevmeyenlere,
Yanarım dolapta boş durduğuna,

Doldur da dostum içelim,
Neler ve nelerden geçtik,
Unutalım, vazgeçelim.
Tamam artık bu son olsun,
Özvecan

Özcan Kurt

İçimizde ki Çocuk

Yaşlanın, torun tombalak kemale erin,
Feleğe inat, gönlünce gülün eğlenin,
Ola ki can, tükendi bitti, hayallerin,
İçinizde ki çocuğu sevin besleyin.

Eğilin bir çocuğa da, başın okşayın,
Onlar gibi de hayatı, yalın yaşayın,
Çoğaltmak için koşun da sebep arayın
İçinizde ki çocuğu sevin besleyin.

Küllemeyin içinizde hiç filizleri,
Silin atın can sizden gayri tüm izleri,
Gülün güldürün artık karamsar yüzleri,
İçinizde ki çocuğu sevin besleyin.

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

İçinde

Salkımdan habbe belledik bedeni,
Kütükler var imiş bir bağ içinde,
Ol sıkılıp şarap geliş nedeni,
Küp içinde küpler bir dağ içinde..

Topraktan gelen de bir, hem gideni,
Yüksekler yükselmiş, alçak dibinde,
Sen, dünya hiç, düşün koca evreni,
Alem kainatlar, sistem içinde..

Var sanmayasın sen etten tenini,
Bedenler var imiş beden içinde,
Arar durur beşer şaşır kendini,
İçler iç içe, ol dışlar içinde..

Yavaş ne? hız, zaman, arka, önünü,
Fotonlar var imiş, ışık içinde,
Nihai, başlangıç dünü bugünü,
Uzunlar boy, genişler en içinde,

Özvecan resim ne, başka, cürümü,
Renk var imiş, nota elvan içinde,
Görünüp geldin de, sırta bürgünü,
İçlikler var imiş içlik içinde.

Özcan Kurt

İlla Edep

İlla EDEP.

Çok şey fitrattan gelir, olur haslet,
Faydası yoktur okumak mektep,
Semer altından, merkep yine merkep,
Nasihat işlemez kafalar basmaz.

Gerektir illa edep illa edep,
Edeptir, güzeli sevmeye sebep,
Ahlak, kazanılan güzel yetenek,
Arzıs geçmez, kendi kusurun görmez.

Kattan önce temele bakmak gerek,
Değiştirmez onu sonradan görmek,
Süret güzel, güzel olmalı sîret,
Demişler ki Asıl azmaz bal kokmaz...

İyi, doğru, çalış, bil, vermek, SEVMEK,
Hamur eksik ise değişmez meşrep
Anahtar, illa edep illa edep,
Özvecan su akar, kaynak bulanmaz..

Özvecan

Özcan Kurt

İlla edep haya

İster hukuk oku ister git tıpa,
Edep haya yoksa inan boş yapa,
Bir de saygı yittiyse al at çöpe,
Lazım ki İLLA EDEP İLLA EDEP.

Cahillik her başa hanel getirir,
İlim irfan alır göğe yükseltir,
Ahlak gittiye gör dişe indirir
Lazım ki İLLA EDEP İLLA EDEP.

Başu bakarsan, ayağı anlarsın,
Ateşin közün yok tüten dumansın,
İnsana verdiğin değer kadarsın,
Lazım ki İLLA EDEP İLLA EDEP.

Fazla tamah yoldan çıkar azdırır,
Nefsini bilmeyen, aşu taşırır,
Her kemlik gelir de şana yapışır,
Lazım ki İLLA EDEP İLLA EDEP.

Özvecan alaylı ölçü sorarlar,
Zıvanadan çıksın mana ararlar,
Yapıp edip suçu şana atarlar,
Lazım ki İLLA EDEP İLLA EDEP.

Özcan Kurt

İllaki

İlla cinsine çekecek insanlıktan nasibini almamış bazı cibilliyetsizler.
Hani derler ya ÇAKSAN GİRMEZ..
Yürü dersin ayağı çıkık,
Uç dersin kanadı kırık,
Sirtında yeşil aba başında sarık,
Her p.. ku yer dindar görünümlü zındık,
Cahil öze bakmaz var ise başında muhteremin başında oyalı kavuk,
Hani iblisin dediği yaptığı tam bir bozgunculuk,
Hele şu aralar pek bi semirliler başına buyruk,
Memlekette almış başını gidiyor, puştluk, yozluk...
İşte böyle can..!
Adamda ne akıl koyarlar ne de mantık.
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

İlle Akepe

Gavırın terekleri boşmuş, bizimki dolu malla,
Garibim, beş kilo yağı alsa sevinçten atacak takla,
Enflasyon açıklanır yüzde iki yüz elli farkla,
Ama hala umudu varmış yine de ille akepe,

Hazine yerden alıp göğe doğru savrulmuş,
Adaletin keferleri ağmış bir yana doğru yamulmuş,
El insaf yirmi yıl olmuş doğru dürüst tartmamış,
Ama plak takılı kalmış yine de ille akepe,

Kurdu tilkisi çakalı bir oldu harman olup garıştık
Dimek kurtarırmı? "önce kankiydik sonra bozuştuk"
Sözde kıskandılar teknik olarak gavır ile yarıştık,
Mazıtı bitmiş yolda kalmış yine de ille akepe.

Anlayın mimliyim, her şey kolayca gelmiyor dile,
Dilimizde aynı nağme, çile bülbülüm çile,
Kimine her türlü hakaret caiz, kimine, çek sine,
Ama ağız iyi laf yapıyormuş yine de ille akepe,

Uzman, her dalda durmaz her bişeye garışır,
Halk gani gönüllü şükür eder yokluğu da alışır,
Ölmüşümüz, büyüğümüz ters döner mezarında yarışır,
Ama alternatifi yoğumuş, yine de ille akepe,

Hep haklı zeytinyağı gibi su üstünde durur,
Şanki yöneten başkası suçu dışarda bulur,
Ömür bitti görmedik, şartları hiç bu kadar ağır,
Ama küresel olur(u)muş, yine de ille akepe
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

İmiş

Sınamakla ömür doluyor boşa,
Bahar olsa sonu çıkıyor kışa,
Gelmedik kalmıyor şu garip başa
Yorulmanın adı bir emel imiş..

Bilse bilmese acı çekmesin, diye
Çok yorulup da vazgeçmesin diye,
Ayağı takılıp düşmesin diye,
Dostlar yol üzerinde panel imiş..

Marifet süslü söz söylemek değil,
Sen canın özünden özüne eğil,
Sevip de aradan çıkınca şekil,
Gönül evine çıkar tünel imiş.

Hep başkası için yaşadığında,
Kimseden fayda yok anladığında,
Düşen yaprak gibi savrulduğunda
Ömür tükenir zor bedel imiş,
Özcan Kurt Özvecan

19.09.2023
05:05

Özcan Kurt

İnceden ince

Acılar elzem maksat güçlü olmak,
Bir taraftan sineye çekip durmak
Bir taraftan da merhametli kalmak,
İğneden geçiyoruz inceden ince..

Vahşi ormanlara düşmek yaşamak,
Yürüyüp koşmak bazen de saklanmak
Yasak yağmurlarda öyle ıslanmak,
Titreyip duruyoruz inceden ince..

Tanrı: Dünya yalan oyun oynamak,
Diyor; inanmadım gerek sınamak,
Ama gerçekmiş Cehennem de yanmak,
Okuyup şaşıyoruz inceden ince..

Özvecan'ım mümkün değil anlamak
Hayat izin vermez yasak bağlanmak,
Niçin varım demek, boşa yorulmak,
Yontulup duruyoruz inceden ince..

Özcan Kurt

İncir ve Zey=tin

Ya Rabb, incirin kesretindeyim,
Ne olur, gönlümün sen kusruna bakma,
Her duamı benden bilip,
DİNleyip dikkate alma,
Bilirim her zaman hayırma değildir,
Yağmurun gönlüme göre yağması
Suyun akması, güneşin doğması..
YÜCE MEVLA'm ölmeden evvel N'olur...
Değiş(tir)(eme)menin (C)esaretindeyim,
İmkansız denerim lakin, Cüzzi irademin
farkındayım..
Başa acılara dayanma gücü ver ki,
GÜÇLENEYİM..
Rüzgarlarda eğilmeme izin ver, dinince
YENİLENEYİM.
Kusruma bakma çıkarım bazen ZEY-TİN' in
VAHDET'İN den...
İzin ver incirce biraz SÖYLENEYİM..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

İnsan

Kesrete dalmış zey-TİN'i bırakıp, incire kanmış,
Bir masal gibi fitrat, bir varmış bir yokmuş
Cümle ecmaın aslında yitirdiği diğer beni ararmış,
Bir gariptir. İNSAN ÜRYAN gelir üryan gider.

Yaslanmalara dağlar dayanmaz yıkılır gider,
Anan, atan, eşin yittimi ardından nice dünyalar çöker,
Her şey muhtemelmiş meğer, çoğu başından biter,
Bir gariptir. İNSAN ÜRYAN gelir üryan gider.

Bir sebebe tutunur, olur diye ümitle bekler,
Ne yazık ki ömür biter bu sefer gelmeyecekler
Beyazlara bürünür iki dirhem bir çekirdekler,
Bir gariptir. İNSAN ÜRYAN gelir üryan gider.

Ormana benzermiş, dal yaprak kanat gerermiş,
Felek baltası ile bir gün, çıka gelirmiş,
En başta ana atamız zaten yolu yitirmiş,
Bir gariptir. İNSAN ÜRYAN gelir üryan gider.
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

İnsan (2)

Adı İnsan, soyadı Adem,
Acep nedir, kimdir nicedir?
Kim eli yağda hemi balda,
İnsan köyde sarayda olsa,
Dolup vade hep gidecektir

Yaşar insan,
Çoğu dertler içinde,
Eyvah eyvah insan içinde..

Şu dünyaya can geldik madem,
Ömür bir dem iki hecedir,
Herkes bir kapta aynı harda,
Acı olsa tatlıda olsa,
Ağu, bal olup pişecektir.

Kaynar kazan
Çoğu kanter içinde..
Hudey hudey insan içinde...

Özvecan yere bastık kadem,
Kimi garip, kimi yücedir.
Kim, neşe kimi ahu zarda,
Zengin olsa, fakir de olsa,
Aslına doğru dönecektir.

Yağar rahmet,
Çoğu çöller içinde..
Hey can hey can içinde...

Özcan Kurt

İnsan bunun neresinde?

Bir yanımız arzda, kavga, toz duman,
Bir yanımız arşda, barda kaş keman,
Böylemi kazındı kaderi Haktan,
Kimi tatmin zirvesinde,
İnsan bunun neresinde?

Bir yanımız aç, sefil, yatak çuldan,
Bir yanımız tok, aş kuş sütü baldan,
Böylemi yazıldı kaderi Haktan,
Kimi kendi hevesinde,
İnsan bunun neresinde?

Fırka fırkayız biz, kitap din iman,
Geçilmez SIR-at inan ki çok yaman,
Böylemi dizildi nizamı Haktan,
Herkes kendi davasında,
İnsan bunun neresinde?

Özvecan'ım uyan geçiyor zaman,
Nisbet beyhude yaşanan hep buhran,
Böyle göründü dağ bir yanı buzdan,
Herkes kendi havasında,
İnsan bunun neresinde?

Özcan Kurt

İnsan da

Sevgili sınıamış benden bahseder,
"ACEP BENİM İÇİN NEDEN VAZGEÇER"?
Kimdir cananı aşkı şu devranda..
Acep kimdir şu Devran da devran da..?

Dedim; varetmiş cana kıyamam,
Kendi yerime ben taklit koyamam,
TEN'İM durur darda..SER'İM MEYDAN DA,
Başım durur ya MEYDAN da meydan da..

Dedi; Sen aradın beni seyranda,
Buldun mu? can yer gök hangi mekanda,?
Neredeyim çölde, kırdı dünyada..
Acep nerde Şu dünya da dünya da..

Dedim; İsnat edemem zaman mekan,
İncirin gönlünde seni aramam,
ŞAH damarında insan da insan da,
Teşbih ZEY-tin de insanda insan da..

Dedi; Özvecan arza niye geldin?
Düştün zara, bana çok niyaz ettin,
Çok okudun ya kelimim kitapta,
Acep ne yazar kitapta kitapta..

Dedim; Mevla'm sen beni halef ettin,
Ben de saza söylettim alet ettim,
Yarimi okudum levh-i natıkta,
Hepsi yazar ya insan da insanda..

Özcan Kurt

İnsan ol

Ne olursa olsun bahçada rengin,
İstersen kafir ol banane dinin,
Ben şahım deyip can kibir bezenme,
Senliğinden sıyrıl insan ol..İnsan..

Acı, tatlı, ekşi, çirkin güzeli,
Pişer cendere de tuzu biberi,
Sen sen ol can ele bakıp özenme,
Maskelerden ayrıl İnsan ol..İnsan..

Kimsenin alnında olma kırıışık,
Her şeyle KenDinle hep ol barışık,
Hücrelerini gel düşman eyleme,
Fazlalardan kurtul İnsan ol..İnsan..

Sen kimsesizlerin gel kimsesi ol,
Ümitsizlerin ümidi, sesi ol,
Dostun ağlarken sen gülüp eğlenme,
Özvecan Doğrul da insan ol insan..

Özcan Kurt

İnsan var (2)

İnsan var, İnsana deva,
Sözü şifa, kendi şifa,
Fizanda olsa bul ara,
Ömrün artar, bir ömür katar.

İnsan var, insana eza,
Sözü fena, kendi fena,
Yakında da olsa, can kaça,
Şirazen kaçır, ayağın kayar.

İnsan var, kıyı, su derya,
İnsan kalmaz kar, ayazda,
Nerde olsan, ardında kaya,
Seni yıkar, kendini yıkar.

Kimi yine benzer suya,
Net olmaz, bulanık aka,
Can, sonunda düşer belaya,
Seni yıkar, bendini yıkar.

İnsan insana akıp dola?
Acep sevildiğin ne ola?
Hamurunda olur maya,
Şeni katar kendini katar.
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

İnsanın

İyi geldiği bir dostu olmalı,
Sıkılıp daraldığında insanın,
Şöyle dağlar gibi omzu durmalı,
Hıçkırıklarına hep yaslandığın,

Çokca sevdiği bir dostu olmalı,
Bazı yalnız kaldığında insanın,
Şöyle hanlar gibi sende kalmalı,
Varını yoğunu hep paylaştığın..

Özcan Kurt

İnsanlar

Hayli GÖRkemli, oldu her bir şey,
Para mal mülk hepsinden yeg,
Evler, binalar, renk renk arabalar,
Arasında kayboldu gitti insanlar,

Hayli HEYbetli, göz alıcı ve görsel,
Ayaklar yerden kesik ve düşsel,
Ağlamalar, kahkahalar bir aradalar,
Arasında kayboldu gitti insanlar,

Zemin değişkenli, dün dikilir heykel,
Bugün dar kurulur takılır çengel,
Hak aramalar, isyanlar, duyarsızlar
Arasında kayboldu gitti insanlar,

Pay etmişler dört köşeyi parsel parsel,
Köylü özenir oldu her şey kentsel
Birlikten dem vurmalar, ayırmalar,
Arasında kayboldu gitti insanlar,

Özvecan'ım kriter değişmeli yoksa zor,
Uzaklaştık bizden hep kendimize kar,
Yüksek odalar, işitmez, umursamazlar
Varlıklarda kayboldu gitti insanlar,

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

İstemem

Ne ettik eyledik, küsüştük yarlan,
Kafir Müslim olur, olmayız zorlan,
Bir ömür geçmez ki kavga ve hırlan,
Ben bülbül olsam, sen nadide bir gül,
Dalına konsam da ötsem istemem..

Umarsızım he ya, düşün bir yaprak,
Sen damla olsan ben kurumuş toprak,
Bin silinip, yine de yazarsa Hak,
Ben ozan olsam sen de türkü,
Sazım çalsam da, desem istemem..

Hint kumaşı olsan, gelmem çarşına,
Tatsız demsiz olsun, gelme çayıma,
Tabib merhem deyip yazsa yarama,
Azsın gönlüm, öldürsün derdi,
Derman olsan da, gelsen istemem,

Çölde kalsam sakın yağma boşuna,
Melek huri olsan çıkma karşıma,
Ne tuz ol ne de biber pişen aşıma,
Her geceler sahurum kal sen,
İftar gelse de doysam istemem,

Takılıp peşime, düşme yoluma,
Kuş olsam, girmem ambarı darına,
Şimdiden tezi yok, durmam yarına,
Şen Leyla olsan gelsen yanıma,
Özvecan, kollasan, sarsan istemem..
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

İsterim

Asi nankör deme lütfen ne verdin ise geriye al,
Ne bir sofranı isterim, ne yar, ne acı ne bal,
Geride hiç bir şeyim kalmasın ne bir kefen ne kuru bir dal,
Fazlasını ele ver, usulca ve sakın artık durmadan ölmek isterim.

Niçin geldim bilemedim sebabini, sen bilirsin niyetimi,
İsteyene ver sen dünya nimetini, çekemem ben külfetini,
Zamane bozuk şaşırdım ben cihetimi hemen çıkartıp ceketimi,
Aslım neyse yaya, üryan, artık buralardan gitmek isterim.

Özvecan'ım kırgın değil, kendimden bile ırgın ve yorgunum artık,
Bana nasıl söylendi ise bende söylüyorum öyle apaçık,
Herşeyden vazcaydım, hesap sorma alacağını ömrümden çık,
Çezam neyse ve ne yaşadım sa an ve an verip görmek isterim.
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

İstiyom

Dikenler sarmış gül solmuş ve renksiz,
Muradı erteli bülbül çaresiz,
Yaşamak için can kaldım gayesiz,
Kalmadan mehulde yitmek istiyom.

Fırtınalardayım ayaksız elsiz,
Kara kıyısız, su dalga geçimsiz,
Hesabım mahşere kalsın sitemsiz
ekip buralardan gitmek istiyom.

Herkesler içinde kaldım kimsesiz,
Yıkılıp bir köşe kenarda sessiz,
Vermeden meşakkat hemi habersiz,
Eyvallah etmeden ölmek istiyom.

Z VE CAN

zcan Kurt

İş arkadaşlarım

HAKKINIZI HELAL EDİN.

Üçgünlük dünya canlar ikisi bitti,
Ömür neyi tamamlamaya yetti
Sürüklendi çoğumuz ardından gitti,
Hakkınızı helal edin iş arkadaşlarım.

Barış hak arayış elbet olacak,
Bayrak yarışı kimi önde koşacak
Ama kimse kimseyi kırmayacak
Hakkınızı helal edin iş arkadaşlarım.

Amir, memur, idareci ve işçi,
Beyin olsun, fizik hepsi emekçi,
Tekaüt oldumu hepsi de gitti,
Hakkınızı helal edin iş arkadaşlarım.

Eski resimlerimize bakıp ağladım,
Göçüp gidenin ardından dua yolladım
Sağmı çoğu diye sorup aradım,
Hakkınızı helal edin iş arkadaşlarım.

ÖZVECAN'ım..
Lütfen kolay gönül kırmayınız
Bizden yana helal size hakkımız,
Fani dünya vardır illa hakkınız
Helal edin siz de iş arkadaşlarım.
Özvecan

Özcan Kurt

İşçi Gardaş

Beni dinle işçi gardaş,
Bir karara varalım gel,
Kiminin tencerede kaynıyor aş
Kiminin de ise taş,
Hak mıdır canın gözünde yaş,
Sen mutlu ol gül ve oynaş,
Bir karara varalım gel.
Şükrü biliriz ham, nanKÖR değiliz,
Alın teri ile yoğrulmuş tenimiz,
Bir yük var ise altındayız sırt ve elimiz,
Helal lokmayı şiar edindik hepimiz,
Bir karara varalım gel,
Amir ve idareciler baştacımız,
Barış olmaz ise dinmez acımız,
Çalışanlar dost ana kardeş bacımız,
Bir karara varalım gel...
Yolda olmayan çekilsin yoldan,
Hak etmeyen insin taa yukarlardan
Ne fayda var empatiden yoksun olandan,
Çoğu yapışmışlar düşmezler tahttan,
Ben uyanmazsam, sen uyanmazsan
Bir karara varalım gel...
Hak, adalet, eşitlik diye haykırdık meydanlardan,
Temsilciler almadan kalkmasın masadan,
Birlik, dirlik, kardeşlik diledik hep Mevla'dan,
Ayrım yapan çıksın aradan,
Bir karara varalım gel...
Ulaşım, maden, sağlık, tarım, sanayi, inşaat, tekstil vb. İş kollarında,
Örgütsüz emekçi can kalmasın,
Gariban namerde muhtac olmasın,
Kimse yatağına aç susuz yatmasın,
Bir karara varalım gel...
Arada bir bizden deyip seçtiklerimiz,
Yüreğimize, yürek, sesimize ses olsun dileriz,
Bizi biz gibi bilecek, her daim destek bekleriz,
Üretmek, verimli çalışmak, katkımız olsun isteriz..
Bir karara varalım gel...
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

İyi,doğru,çalış, bil ve Sev

Asalet boyda değil,soyda demişler.
Cibilliyet yoksa can, hepsi nafile,
Güzellik yüzde değil, kalp de demişler.
Edep haya yoksa can, hepsi nafile..

İncelik belde değil, dilde demişler.
Samimiyet yoksa can hepsi nafile
Doğruluk sözde değil, özde demişler.
Çalış, ilgi yoksa can, hepsi nafile.

Esaret zincir değil, serde demişler,
Bilim deney yoksa can, hepsi nafile,
Hakikat harfde değil düşün demişler,
Mana esmiyorsa can hepsi nafile.

Özvecan'ım itikat nerde demişler?
İyilik yoksa can, hepsi nafile.
Bir olmak sen ben değil, BİZDE demişler,
İnsan sevmiyorsa can hepsi nafile..

Özcan Kurt

İyiler

Sanmayın ki burası, falan birleşik devletler
Türküm doğruyum demek olmuş, ırcılıkla eş değer,
T. C. yi yok saymaya mangal gibi yürek ister,
Kardeştir Kürdü, Çerkesi, Tatarı, Lazı Peçenekler
Güzelliğidir bahçedeki çiçekler tüm farklı renkler.

Vatandaşı ölüyü diriye bir bir diye ikiye bölenler
Birgün gelip hesap verecekler,
Kendince ileriye dönük hayal kurup rüya görenler,
Elbet yakamızdan bir bir düşecekler.
Geleceğidir vatanın dört köşesinde cıvıl cıvıl çocuklar ve bebekler..

Vatandaşı çukurdaki hain ile bir görenler,
Davasına sırt dönüp ayrı yola gidenler,
Geldikleri gibi gidecekler...
Geliyoruz doğu, batı, güney, kuzey halk hep beraber
Emelidir yeniden inşa edecek ülkeyi el ele verip tüm İYİler..

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

İzim var benim

Özvecan kim diye soran olursa,
Elesten bu yana izim var benim,
İncir kesret, canı ayırıp tutmam,
ZEY-TİN den öte özüm var benim..

Arabi Farsi ne lisan anlamam,
Harfsiz ve hecesiz sözüm var benim,
Zahit vaazını işitmem duymam,
Ol can içinde can, pirim var benim.

Ne yiyip içerim ki kimlerdenim?
Süretten öteye bezim var benim,
Yar için çöllere gidip yorulmam,
Bendeki ol şaha yüzüm var benim..

Ayırmam dört kitap hak peygamber hak,
Adem'den bu yana dizim var benim,
Fırka fırka can kurulmuş tuzak,
Muhammed Ali'den sözüm var benim,

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Kaçtılar

Ne bir gelen vardı bu dağda ne de bir giden
Aslım sual edip, çekip durur iken özlem,
Birileri yanımda üstüne getirip, yıktılar gövdem,
Hamur edip kazanlar da yaprak yaprak tenim açtılar..

Elim kolum kırıp onlardan ettiler kalem,
Dediler kim tutarsa artık desinler halin,
Bülbüle ünledim, nedir yazgım nedir kaderim,
Kanat vurup uzaklarda yüksek alçak uçup kaçtılar..

Özvecan'ım Fi tarihi idi dedeme yasak konuldu,
Aykırı halim fitrattan, nenem de ayrı kovuldu,
Sırrım OkuYaNUŞ larda idi gitti dibe savruldu,
Harfler damla derya kıta kıta olup taşdılar.

Özcan Kurt

Kadın

Onun yeri evidir,
Çok gezip, pek görmesin,
Derler ki:
İsyan etmesin hep şükretsın
Her şeyi çok bilmesin,
Ne verilirse ona razı gelsin..

Hey hatun, ne yazık, ekseriyetle mağduriyetin sebebi sensin,
Aklını işletmeyene bu can ne desin,
Derler ki:
Aç bırak ki hep itaat etsin,
Kadın, çalışmasın okumasın..
Cahil bırakta çok biat etsin.

Sözde yorulmasın çarşı pazar diye, yüklenir sahte bir itibar,
Oysa medeniyet yarışında her erkekle bir kadın da var,..
Derler ki:
Sesini pek yükseltmesin,
Şürünsün ama lazımdır ölmesin,
İleri gitmesin hep geriden gelsin..

Saçı uzun aklı kısa diyen toplumlar,
Medeniyet yarışında hep eksildi,
Derler ki:
O idareci seçilmesin,
İdare edilsin,
Emeklesin yürümesin..
ÖZ Ve CAN

Özcan Kurt

Kadın vardır

Kadın vardır az çok demez becerir aş eder
Kuru diri demez bulup devşirir,
Kadın vardır olanı yok diye şikayet eder,
Hazır olanı bile sunamaz yüzün ekşitir,

Gönülden gelmişse kuru soğan bir katık olur,
Gönülsüz et ile kebab olsa geçmez boğazına durur,
Eş vardır dilinde ahu insan evinden soğur,
Eş vardır, güler yüzü samanlık seyran olur.

Gadir kıymet bilmeyene cenazeye ne hacet gir ağla çık ağla,
Gönlünü hoş edene düğüne ne hacet gir oyna çık oyna,
Huzur yoksa başın ağrır, olsa da yağ ile balla,
Mutluysan yeter, ister ol aba, urba yamalı bir donla,

İlgisiz alakasız insan ömür törpüsü,
Halden anlamaz, sırdır her evin vardır örtüsü,
Sağlık yok ise lafı güzaf inan gerisi,
Geçimi olmayanın, tuz basılı inan derisi,
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Kadın ve Erkek

Kadın pembe veya kırmızıyı sever,
Erkek ise maviyi,
Pembe naiftir, zerafettir, masumiyettir ve nötürdür..
Mavi ise özgürlüktür güçtür,
Erkek kadında pembeden veya kırmızıdan,
Kadın ise erkekte maviden hoşlanır.
Aslında hepimizde biraz iki renkten vardır,
Elma iki yanı ile OLGUNLAŞIR,
El ele gönül gönle,
YOL ve resim tamamlanır.

Özcan Kurt

Kaldı

KALDI

Ol toprak idim, imdi olmuşum sahre,
Şifası olmaz, onulmaz yüreğimde ok pare pare,
Anladım ki çok geç, derdime bulunmaz çare,
Derdimin dermanı canlar mahşere kaldı..

Tutunacak dalım yok, biçareyim bozuldu zaman,
Tükendi ömür ne bahara erdim ne dindi figan,
Ne ah ederim, ne minnet kimseye yok el aman,
El vurma tabip yaramın ilacı mahşere kaldı.

Ayrı düşdük nice gönüllerden. hazanda yaprak misali,
Hep mi kader defterimi Mevla'm yazdın, böyle çileli,
Vadem bitti kalemim hala keder, özlem dizeli,
Bir mola vermiyor sancı bitmez mahşere kaldı.

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Kaldı (2)

Atım rahvan dörtnal süremiyorum,
Tozlu boran çöktü seçemiyorum
Dostmudur düşman mı sezemiyorum,
Yol bitmez yorgun, teker çakılı kaldı.

Hele can can, çakılı kaldı..

Olmazım bilirim, direniyorum,
Menzil yok biçare geziniyorum,
Habbe habbe düştüm eziliyorum
Şarap olmaz, küpler hep tıklılı kaldı.

Hele can can, tıklılı kaldı..

Ne yapıp etsem ki bilemiyorum,
Gelmezlere gittin göremiyorum,
Ondan başkasını sevemiyorum,
Gözüm gitmez, gözünde kapılı kaldı.

Hele can can, kapılı kaldı..

Özvecan"ım çekip gidemiyorum,
Terk edildim onsuz edemiyorum,
Gayrı dünya seni çekemiyorum,
Ömür yetmez yumruk hep sıkılı kaldı.

Hele can can sıkılı kaldı, sıkılı kaldı..
Özvecan

Özcan Kurt

Kaldı 2

Fayda yok, ne dost bidiğinde ne vefasız yardı,
Sıkılır oldum artık kalabalıklardan, gözüm dağlarda,
Biri biter elem keder, öteki bekler sırada,
Neye niyetlendiysen şurama durdu,
Hevesim gursagımda çakılı kaldı, hey can çakılı kaldı.

Öyle idi gönlüm heyhat nice engin sularda,
Rüzgar vurdu yittim, meçhul ıssızlarda,
Yönüm dümensiz, elim küreksiz kaldım arada,
Biçare ne kadar ittiysem kayaya vurdu,
Salım kıyılarda takılı kaldı, hey can takılı kaldı..

Hayat bu kolay değil, ömür bitti çabalarız zorda,
Mevla düşmanımı sakın koymasın darda,
Öyle yazmış kiminin ise bir eli yağda bir eli balda,
Ne istediysen, hep tersi oldu,
Ellerim havafa asılı kaldı, hey can asılı kaldı
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Kaldı 3

Zalime ve Őu dűnyanın haline
Yarimize, yarenimize, atiye,
Tűrkűlerimiz sűzlerimiz vardı,
Doğaya toprağa suya,
Durdu da katar dağlara kaldı..

Griyi boyamak için maviye,
Daha atmak için kűr talihe,
alınacak sazlarımız vardı,
Dosta sevgiliye yara,
Kűstű de yar, baŐka hayatlara kaldı..

Gűzler gűzlerde bakılı,
Hayaller yerinde akılı,
Tutulacak sűzlerimiz vardı,
UlaŐmadan sıcağa yaza,
Ųrttű de kar, baŐka baharlara kaldı.

Hevesler kursaklar da kakılı,
MeŐaleler elimizde yakılı,
KoŐulacak űzgűrlűklerimiz vardı,
ıracmanlar, karıŐtı toza,
Kűllendi de har, baŐka ataŐlara kaldı.

Ųzvecan'ım indi gűnlűm derine,
Uçup giden űmre, koca seneye,
Yapılacak bestelerimiz vardı,
Yıldızlara, mevsimlere aya,
Kurulunca dar başka baharlara kaldı..
ŲZ ve CAN

Ųzcan Kurt

Kaldı 4

Sanma ki can bu saçlar değirmende ağardı,
Güvendiğimiz nice dağlara da kar yağdı,
Takıldık ummadığımız taşlara hem baş yardı..
Olmaz olmaz deme, kav söndü de deniz yandı,
Ne olmazlar oldu dahası meçhule vardı,
Üryanız yol sapaklar da bir nefes bir can kaldı.

Gönlünde yer edene değil sahibine gurban,
Cahille hasbihal edenin sonu olur bühran,
Yaşamadan, daha kışlar, fırtına, ve boran.
Olma baharda civcivin sayısına kanan,
Dünya ışıltılı kandildir, (g)öz alıp yanan,
Pervaneyiz, tutuşmadık ne post ne don kaldı.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Kaldım

Durup beklerim, nedir sonumu?
Terk ettim vatanımı yurdumu,
Yitirdim kanadımı kolumu,
Küstüm kaderime, hep yenik kaldım..

Adadım hep var ile yoğumu,
Sandım ki buldum diğer yarımı,
Tükendim zor kurtardım canımı,
Düşüm yerlere hep ezik kaldım.

Özvecan bitmez kışım ayazım,
Bir türküm kaldı, bir kırık sazım,
Dostlardan yana döndürdüm yüzüm,
Piştim yandım ve çok eşik aldım..

Özcan Kurt

Kalmadı

KALMADI

Doğru söyleyeni sevmez dara çekerler,
Ağıl ahır çok, ama içinde zimmet kalmadı.
Boş tarlalarda inler cinler halay sekerler,
Beton da para çok toprağa rağbet kalmadı.

İyi de karar için illa düşünmek gerek,
Görünür de gafa çok, içinde beyin zahmet kalmadı.
Gözümde çöp varmış deyu, kendin de mertek,
Laf, algı çok, ağırlığa el ayak gayret kalmadı.

İçinden geçeni söylemeye ister kocaman yürek,
Kitapta sayfa çok, okuyacak haslet kalmadı.
Var ise söyleyin canlar, bizler de bilek,
Bilgin çok, sadağa ok, bilgeye hürmet kalmadı..

Nice canlar çöllerde gezer beyhude arar,
Süret çok, kendine doğru hicret kalmadı,
Hep dalgalı bulanık oldu çoğu kıyıları.
Derinliği meçhul, dibinde ziynet kalmadı.

Özvecan'ım
Yaş kemale erdi, artık vaktim kalmadı,
Muhannetle tepişemem halim kalmadı,
Çok taş attım sahibına gitti varmadı,
Şimdi ne adalet ne ortada devlet kalmadı.

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Kalmamış

Karanlıkta ışık, harda gölgesi,
Bir hoş bakış belki gelir gerisi,
Kulaçlarken inan yeter nefesi,
Yorulsa insan bir kıyın kalmamış,

Kendinden dolu hep yanı yöresi,
Özlese insan az gelse göresi,
Uçup yorulsa da görüp tünesi,
Tutunsa insan bir dalın kalmamış,

Özvecan'ım mahzun çünkü onmamış,
Her fani doğar hep eşin sorarmış,
İnsan insanı bulur da tamlarmış,
Arasa can diğer yarın kalmamış,

Özcan Kurt

Kalmamış(2)

Hatıp kürsüden hep ediyor talkın,
Minber sahibinden usanmış yılgın,
Ar edep yok millet canına doygun,
Balık baştan bozuk,adam kalmamış.

Rağbet para, kürke miyar değışti,
Laf ustası uçtu göğe erişti,
Kurt, kuzu çobanla miras bölüştü,
Devlet möhkem emme makam kalmamış.

Vatan millet denir, kardeşin düşman,
Üst üste seçiyor olsa da pişman,
Yıllar geçti yine sonumuz hüsrân,
Garibin haline bakan kalmamış.

Vayy..! Ata su istemeye çekinir,
Düşüp kalsan inan çoğu sevinir,
Akıl başta durmaz inan delirir,
Nasihat hiç öğüt tutan kalmamış.

Sevse insan diken pamuk görünür,
Gönülsüz gülden can parmak delinir,
Özvecan halinde deli bilinir,
Gelmiş dünyaya ham daha olmamış..

Özvecan

Özcan Kurt

Kalmasıın

Arada bir kırılfa dalı, solfa,
Koca ormanda bi tek kalsa,
Gönlünüzde bir kaç tohum varsa
Saç sevgi ile, toprak moloz olmasın,

Başkasını da sev elbet ama,
Kendini sakın unutma,
Pınarı kapatıp da, kökün kurutma,
Aç sevgi ile, dallar yapraksız kalmasıın,

Çoğu daha toprak örtülmeden, yaşarken ölür,
Bir iki rüzgar esti kırdı diye, kendini yıkar bitirir,
Bir kenarda yeşili olan küllerden kendini geri getirir,
Dik sevgi ile, arı çiçeksiz, bülbül yurtsuz kalmasıın,

Özvecanım:dünyaya küs, her şeye küs ama sakın kendine küsme.!
Her şeyden geç, kendinden geç, ama ümidin kesme.!
Toprağa acı ekip, sulayıp, dallandırıp, boyun büyütme,
Bak sevgi ile, yüzün güneşsiz, ayağın topraksız kalmasıın.
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Kalmaz

Güvenme dost, oğlun, kızın eşine,
Tabibim diyenin düşme peşine,
Her güzeli sevip gönlünü verme,
Savrulur gidersin takatın kalmaz..

Bent çekemezsin can zaman seline,
Hoyrat mihman etme gönül evine,
El değdirme dala, gonca gülüne,
Solar gidersin de irengin kalmaz

Özvecan düşün sen, bakma sözüme,
Hakkın sırrı ne? sor sen kendi özüne,
Ham sofiye varıp sual eyleme,
Sapak da dönersin vuslatın olmaz..

Özcan Kurt

Kalsın

Kalmadı dost selam deyip gelecek,
Dertleşecek hemi, halin bilecek,
Nidem rakı, şarap kimle içecek?
Bırakın dolap da bozulu kalsın..

Şarkılar öksüz ve türküler yetim,
Kendi kendime de olmaz niyetim,
Yıllar var gözledim boşa bekledim,
Bırak saz duvarda, asılı kalsın..

Özvecan acep kime ben ne ettim?
İçmedim inan ki, kendim kaybettim,
Dün bugüne, hafta ayı ekledim,
Bırak takvim kışda takılı kalsın.

Özvecan

Özcan Kurt

Kapandı

Kalu beladandır devri seyranım,
Teni halef ile çalan rebabım,
Bir kaptan bir kaba dolan seyyahım,
Ömür sayfa, bir yel esti kapandı.

Bir sebeple isim yazıldı taşa,
Virgülü koydu da döndürdü başa,
Yaprak döktük de can eriştik kışa,
Mevla rızığımızı kesti kapandı.

Dün gitti, bugün bitti, yarın meçhul,
Çan son ana kadar bir şeyle meşgul,
İster zengin ol oyy.. istersen yoksul
Bedesten son göynek biçti kapandı.

Özvecan hakkınızı helal edin,
Koymuşlar kağıda işte bir isim,
Şimdi tozlu raflarda oldu resim,
Kader son pozu tık çekti kapandı.

Özcan Kurt

Kapatacağım

Usandım canımdan bedenden tenden,
Asla başlamam ki dönüp yeniden,
Yol verdim şimdiden gitsinler benden,
Devrettim işyeri kapatacağım,

Kurtla kuzu kardeş olup kalsa da,
ATEŞ, barut çat pat edip dursa da,
Gece gündüze koşup varsa da,
Ahdettim bu defteri kapatacağım.

Eyleme deli gönül var git öte,
Uymam aklına son. vallahi töbe,
Dağ dağa ulaşip kucak açsa da,
Aklettim bu perdeyi kapatacağım.

Deriinden güvenen can'adır sözüm,
Yanılıp bir daha kansa da gözüm,
Burada kalmasın adım sanım izim,
Kahrettim, el vermeyi kapatacağım.

Özvecan öldüm, Çalab hesap sorsa da,
Denizler ataş alıp alev sarsa da,
Gönlüm heveslenip hayal kursa da,
Vazgeçtim beklemeyi kapatacağım.

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Kar yağyor

KAR YAĞIYOR

Hem de üstü üstüne..
Hiç aman ve ara vermeden,
Henüz her şey, daha filizde iken,
Ömrümün her umarsız baharının ardından,
Göz açtırmamacasına uçuşup da, düşüp havadan,

PENCEREME KAR YAĞIYOR..

BEN;
(D)ÜŞÜ(NÜ)yorum...

Adeta TÜKENMİŞLİĞİNİ tescil eder,
Düştükçe, yüreğinden bir şeyler kopup da gider,
Ne kaldıysa içinde, erteleyip üstünü örter,
Sen hesap yaparsın kendince o yine bildiğini eder

PENCEREME KAR YAĞIYOR..

BEN;
(D)ÜŞ(L)ÜYORUM..

Hey 'DENİZ' gözlüm..
Bakma sen öyle benim çınar gibi dimdik, görüldüğüme,
Ne tİPilere serilmiş, diz bükmüş çamur derya sürünmüş, ne çarmıhlara gerilmişim...
Bunca diyar 'GEZMİŞ' kaç kere ölmüş de; gülüşünde dirilmişim...

PENCEREME KAR YAĞIYOR..

BEN;
(D)ÜŞÜ(NÜ)yorum...

Hey ŞEMS gönüllüm..
ve KARDELEN Yüreklim..
Bu gece
Ay çekildi de göğün göğsüne
Adeta yerden doğmakta MEHTAP
Işıl ışıl, İlmek ilmek, kirkit kirkit ak kilim
Bahtıma ağlar gibi İniimm inimm..

PENCEREME KAR YAĞIYOR

BEN;
(D)ÜŞÜ(NÜ)YORUM..

Tüm yolların kesiştiği,
Karaların boza karıştığı,
At ile itlerin yarıştığı
Kurtların susup, çakalların uluştuğu
Ap apapak beyazların tutunup birleştiği

O YERDEYİM...

PENCEREME KAR YAĞIYOR

BEN;

ATEŞLER İÇİNDEYİM
(D)ÜŞ(L)ÜYORUM..

Özcan Kurt

Kar-a Yolcu

Bu nasıl cehalet,
Beyaz kabus değil bereket,
Maazallah, dönerse tipiye olur felaket,
Vermezse mabud çocuklar ne yerler, canım kardeşim..

Yattıkları yerden para alıyor deyorlar,
Yol kar tutar, göz uyku tutmaz bilmeyorlar,
Durup bi, kolay gelsin bile demeyorlar,
Herkes kendi işini hep daha zor bilir canım kardeşim,

O diyen disin,
Bizi vefakarlar görsün,
He ya, Goca Rabb'im bilsin,
Uzaktan davulun sesi hoş derler, canım kardeşim..

Doğayla baş edilmez, gücümüz yettiğince,
Varmak için temkinli ol, elden geldiğince,
Yetişemez isek üstü üstüne birikir ince ince,
Sabret evde yolunu beklerler Canım kardeşim

Güneş açar, biraz boşlar, gece başlar,
Rabb'im bir lodos verir güller açar,
Çoğu bilmez bu turuncu kaplanlar neler yaşar?
Yola tuz değil umut saçar, yolun hep açık kalsın diye Canım kardeşim...
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Karayolcuyum

Ben ki karayolcuyum..
Ya dağları taşları kazan
Ya trafikde çizgi çizgi hasreti yazan
Elleri mazot belkide tiner kokan..

Ben ki karayolcuyum..
Özlemler vuslata ersin diye
Çakıl çakıl seren, yolları yapan
Şehir şehir balasın ve evi unutan...

Ben ki karayolcuyum..
Yollar hep açık kalsın diye
Tuz atıp dağ gibi karlar küreyen
Tekerine taş değmesin diye gelip de giden..

Ben ki karayolcuyum..
Vadileri tepeleri düz eden,
Tanır bizi yollar da türlü iz eden,
Mahsur kalmasın diye seven bekleyen
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Kardeşim

KARDEŞİM

Musa İsa Muhammed bir M.İ.Mledik,
Bütün insanlık aynı tek bir dedik,
Siyahı beyazdan ayrı görmedik,
Beni kafir diye yerme kardeşim.

Bizi ayıran neyse? dün de kalsın,
Yarın, BİR İNSANLIGIN toyu olsun,
Barış gelsin artık savaşlar dursun,
Böyle dedim diye sövme kardeşim.

İçten gelmiyorsa uyma dışına,
Aldanma söze hem gara gaşına,
Gelmedik ne kaldı insan başına,
Bunlar kader diye görme kardeşim.

İnanma önce düşün derin derin..
Adın soyadın ten bu mu ederin?
Nerededir senin? Mülkün temelini?
Öğrenmeden, ölüp gitme kardeşim.

Yunus dedi, dini terk etmek küfür,
Lakin amaç değil araçtır zahir,
Özvecan' ı al halden hale çevir,
Ak denize denize donma kardeşim..

Öz ve can

Özcan Kurt

Kaynağımız İnsan

Bizim mahlede bir otağ kurulur,
Can seyran eyler, şerbet sunulur,
Karışım tellerden ezgi iledir,
Sözümüz çare ve ilaçtır BİZİM.

Teller titreşir sazlar çalınır,
Türkü bizi söyler, bizi anlatır,
Anlaşım özden ve sezgi iledir,
Kaynağımız sevgi, insandır BİZİM.

Davete duyup da kimler katılır,
Damla göle döner, güller atılır,
Paylaşım yürekten sevgi iledir,
Dostlarımız gerçek canlılardır BİZİM.

Sen ben makam yok can BİZE varılır,
İki harman olur, BİRe katılır,
Sözlerim derinden övgü iledir,
Tahtımız gönülde hanlardır BİZİM..

Özvecan

Özcan Kurt

Kederliyim

Kıyadalı idi gönül bağı, şimdi gerildi dikenli teller,
Döndü hazana baharım, yaprağı serildi, soldu güller,
Muhannetten olmaz yardım, yürek yoruldu bilmiyor eller.
Dertliyim kederli, çaresiz, yarınım yok yıllarım dertli.

Beklerim ki mola verir belki felek yetti sonbahar,
Yüreğim kanar gülmez yüzüm ölünceye kadar,
Toprak tanır ağlarsa yürekten anca o ağlar,
Dertliyim hem gagesiz, çıkarım yok yollarım dertli.

Gönlümden düşen düşene içimde yaşama hevesim bitti,
Ben koştukca vefasız ardın sıra uzaklaşıp kaybulup gitti,
Abdal misali: düşman taşı değil, dostun gülü tarumar etti,
Dertliyim hem payesiz kaderim yok yazanım dertli.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Kendine gitmek

Sadece et kemik değil ederin,
İnsan sürücüsüdür bedenin,
Aracını doğru sürememişsin,
Menzile varsan ne ki varmasan ne ?

Yürek taş, sevgi yok hiç merhametin,
Mazlumu görüp de gözedemedin,
Öyle insanlıktan çoktan çıkmışsin,
Din imanda, kalsan ne kalmasan ne?

Kamil insanı gör deryası derin,
Sen ki daha Elifi çözededin,
Ola ki dilinle gönül yıkmışsin,
Namaz kılsan ne abdest almasan ne?

Baki değil bildin dünyada yerin,
Sen ki daha Şahı işitemedin,
Yanılıp yönünü çöle dönmüşsün,
Özde ezan duysan ne duymasan ne?

Dost Cemaline can, yüzün sürmedin,
İnsan sevip, canı kardeş bilmedin,
Cennette gilman, ya huri beklersin,
Ol SIRATI geçsen ne geçmesen ne?

On bir ay komşun nicedir sormadın,
Rızık dağıldı hiç pay edip vermedin,
Dilinde şükür, bereket dilersin,
Bir ay oruç, tutsan ne tutmasan ne?

Gönlündeki Şah kim can bilirmisin?
Onun için sen neden vazgeçersin?
Öldürmek kolay acep ölürmüşsün?
Sen koç kurban etsen ne etmesen ne.?

İyi, doğru, çalış, bil, sev, ver, şükret,
Özvecan yedi der, önemli haslet,
İnsani Miraca basamak gayret,
Sen kenDİNe gitsen ne gitmesen ne?

Özcan Kurt

Kendin'e tutul

Ellerini gökyüzüne değil,
Gönlünü dön iç yüzüne çevril,
Yönünü etme çöllere meyil,
Musa gibi gez, özüne evril.

Kendinden başka arama resul,
Sendeki şaha kulak ver eğil,
Seçilen elçi başkası değil,
Kul iç sesinden, izine mesul.

İncirin kesretinden çık sıyrıl,
Yasaklardan gel Zey-TİN e soyul,
Kalu belada açıldı okul,
Gözden gönle düş yollara koyul,

Ulaşmak için vesile sebep,
Sebep dediğin ağaca bir ip,
Yıkılır üst üste süretten küp,
Sen damarında ışığa sokul.

Özvecan polen nektar, topladı,
Çoktu kovan ve petek tekledi,
Gül çiçek aldı ballar yükledi,
İsa, MUHAMMED, ALİ'ye tutul
Özvecan

Özcan Kurt

Kendini

KENDİNİ

El indinde kusur yafta çok kolay,
Özümüz bir tenimiz gör kalay,
İster sedir de ol istersen saray,
Sen benden ayrıl da gör can kendini,

Tinini, kendini özünü, Dost dost..

Bahçe renk renk can, doğa çiçek çiçek,
Gören göze ayet, karınca böcek,
İnsan bu, ırk ırk boy boy göbek, göbek,
Sen senden sıyrıl da can, gör kendini,

Tinini, kendini özünü, Dost dost..

Özvecan'ım Hallaç olduk atıldık,
Abdal olduk nice darda asıldık,
Nesimi süretimizden ayrıldık,
Sen damla şırıl da can, duy kendini,

Tinini, kendini özünü, Dost dost..

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Kerri

He hı.. diyerek avuttun kerte erte,
İlaç diye zamana bıraktın, örte örte,
Allah cezanı versin,
Kangren olup düştükten kerri..

Ömrüm tükendi, geldikçe kaçtın sen öte,
Sözlerin yalan, duruşun sahte
Anan ekmeğine turp suyu sürsün,
Garnım doyup suyum içtikten kerri...

Kaybettim kumarı hemi deste deste,
Canım çıkıp gidiyor, hala aheste
Amaç dostlar pazarda görsün,
Azrail bedenime kefeni biçtikten kerri..

İşte hayatım tam da böyle bir porte,
Umudum yok bitmez bu beste,
Çalgı çengi sussun, ötelerde çalsın
Düğünüm gendi gendime geçtikten kerri.

Özcan Kurt

Kervan katarı

Ömür bir kav, parladı yandı geçti,
Kırıldı dalım, soldu gülüm rengi,
Felek acımadı, belimden biçti,
Aktı gözümde yaş kurudu bitti..

Virane gönlüm yedi şamar şamar,
Her sille eksiltti bak azar azar,
Diken değil, güller özüme batar,
Yar dediğim ömrüm tüketti gitti.

Ben kendim çalıp kendim söyleyeyim,
Titrer tel inim inim inleyeyim,
Ben yoluma düşüp yalnız gideyim,
Çıktı sapak sapak dolandı bitti.

Virane gönlüm yedi şamar şamar,
Her sille eksiltti bak azar azar,
Ayağım çıplak çok dikenler batar,
Dost dediğim beni terketti gitti

Özvecan'ım ben daha ne diyeyim,
Doldur zehri kana kana içeyim,
Yüzüm alıp uzaklara gideyim,
Başak tane tane boşaldı bitti.

Virane gönlüm yedi şamar şamar,
Her sille eksiltti bak azar azar,
Dert yük ile can kervan katar katar,
Yine yeni dertler devretti gitti..

Özcan Kurt

Kesilir

Hayat iyi gelmez bazı adama
Laf söyler ne ipe gelir ne sapa,
Ahkam keser bak daha dünkü sıpa,
Mahiyetin bilmez hatıp kesilir.

Şifayım diyen tuz basar yarana,
Edep erkan bilmez uymaz adaba,
Alttan üstten girer uyar kafana,
Mayi nedir bilmez tabip kesilir.

Takma gafaya her söylenen lafa,
Atından olur da kalırsın yaya,
İrengine kanıp girme bahçaya,
Dikenler görülmez tayyip kesilir.

Bazı insan üstte benzer civaya,
Gök görmedik hemen girer havaya,
Yol bilmez de öküz dalar meraya,
OKUR bilmez, hoca rahip kesilir..

Özvecan'ım insan denmez her cana,
Zinhar yoldaş diye düşme yollara,
Aldanma kalemi ele alana,
Nokta, virgül bilmez katip kesilir.

Özcan Kurt

Kestim

Nicedir sınar, sınıanırım sevgili bilir özümü,
Bezmi eleste ol sultana verdim sözümü,
Kestim ham sufi ve sözde mürşitlerlerden ayak izimi,
Darılma ama lavgar ile muhabbeti inan kestim gardaşım.

Aykırıyım, ne gem vurdururum ağızıma ne de dizgin,
Bu gönül vefasız hal bilmezlerden bir hayli bezgin,
Ne zaman emroldu ki zulm, kardeş kardeşe CEMAATİMÜSLİMİN?
Özü zebani ama dilde 'Kardeş' yobazlara küstüm gardaşım.

Anlayın beni buralardan gidersem kızım, kızanım,
Sözüm olmadığından değil kıramam ar'dan susarım,
Namert ile Bor'dan geçse, Niğde'de bile olmaz pazarım
Bugün benden gibi yarın senden dümbük devletlüler ile yolumu kestim gardaşım..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Kırdı

Ümitlerim vardı benim, evlek evlek,
Dolu vurdu, nasip olmadı biçmek,
Gurşağında koydu zalım felek,
Yine bir yanımı ayaz vurdu,
Vurdu da kolum kanadım kırdı,

Bir gönül vardı bende çiçek, çiçek,
Her giren bir ayrı attı çelmek,
Sözde tabibin ettiği yaramı deşmek
Yine bir dalımı, alaz vurdu,
Vurdu da kolum kanadım kırdı...

Alnımıza yazılmış sanki acı çekmek,
Dost bellediğin sapaklarda bırakıp da gitmek,
Güvenmek bel bağlamak boşuna emek,
Yine bir yanımı poyraz vurdu,
Vurdu da kolum kanadım kırdı...
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Kırgınlığım Gendime

Aş yapıyım deyip elime alsam kapı kacağı,
Tutayım diye karıştırıp maşayı kaşığı,
Ya ocak söner ya yağ biter□□
Denk getiremedim, kimseye değil inan, kırgınlığım gendime,

Vakti gelmeden belli olmuyor ne olup, olacağı
Ne kadar hizalasam gözü gezi arpacığı
Bu sefer mermi anasının gözü yan çizer□□
Denk getiremedim, kimseye değil inan, kırgınlığım gendime,

Vallah sandığı gibi değil şimdi aldım aptesti□□
Ne kadar plan da yapsan olanlar tam tersi
Gezen ırıspsı tavık yumurtayı keser
Denk getiremedim, kimseye değil inan, kırgınlığım gendime,

Bilirmisin sen kemikle oynanan oyunu kurulan otağı,
Çocuk denk durmaz, alır kaçır aşığı,
Yendim diye gülüp geçer □□
Denk getiremedim, kimseye değil inan, kırgınlığım gendime,

Özvecan derler onmadık itin vardır bir sebebi,
Yola çıktığımdan beridir su alıyor gemi,
İlin oğlu eker seni lastikle yüzer□□
Denk getiremedim, kimseye değil inan, kırgınlığım gendime,
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Kırmızı ve Mor

Kırmızı gül tüm allığı doğadan,
Çekmiş tüm özüne kokusun bahardan,
Gıdası güneş, toprak, ve sudan..
Ya damarlarında sıcak dolaşan,
Göklerde süzülüp uçan,
Yediği yeşil gülün yaprağından,
O senden, sen ise yine ondan,
Çennetin tüm kokusunu bünyesine çekmiş o da Torun dan.
Öperken hisset Rengi al al olmuş yanaktan.
Heyy insan bastığın yeri incitmekten utan,
Tüm bileceğin zerrede: adem, atan anan havadaki tozdan..
Hepimiz hala yoğrulup küp küp dolup boşalıp, şekil almaktayız ve şarap olmaktadır
bitti sanma o MAYADAN..
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Kışlanır olduk

Çıkarına göre rengarenk tavır,
Tutunmak için sen zalimi kayır,
Acın tatlın yalan herkesi kandır,
İnsanlığımızdan utanır olduk.

Gönül ayrı, gülüşler sahte yüzden,
DİNleyene göre ses ayrı telden,
Anlarsın da bazen geçer İş işten,
İnanıp da susup katlanır olduk.

Kabı, dolu boş, duruma müsait,
Su çamur, güneşi ediyor taklit,
İşitmez kulak, dilinde hep tenkit,
Ar yok edep yok, biz suçlanır olduk.

Kibrini gizliyor, tevazu sahte,
Değişmez onunla gidecek kabre,
Kamil insan sığmaz heceye harfe,
Özvecan küplerde kışlanır olduk.

Özcan Kurt

Kıyam-et

Göklere atalım şöyle bir manşet.
Memleket insanı: uyan bi zahmet,
İNCİRİN gönlü hoştur, ama kesret
Yeter artık insan, yoğrul kıyam-et

Araç, amaç etme süreti terket,
KenDİNe dön can sirete yol katet,
ZEY-TİNin gönlü huştur, birlik Vahdet
Yeter artık yayan, sıyrıl kıyam-et

Dolu için şükret, boş için gayret,
Tetiri bırak, içe, çaba sarfet,
Haki-kat'e böyle edelim davet,
Yeter artık uyan, buyur kıyam-et

Araştır çok düşün aklını işlet
Mevla böyledir, demiş ise şayet
Düşünmeden koşulsuz etme biat,
Yeter artık kurban, doğrul kıyam-et.

Çalış sonra, tefekkür nasip kismet,
Araştır soruştur, durma da keşfet
Yol bilmeze can zinhar etme minnet,
Yeter artık duman, oğul, kıyam-et.

Özvecan kurtula şu koca millet,
Çahillik inan ki bulunmaz illet
İnşallah söz eder, bulur sirayet
Yeter artık saman ayrıl, kıyam-et.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Kim ne bilir

Her destura gönül açık edilmez,
Her can ile çıkıp yola gidilmez,
Hal bilmeyene halin söylenmez,
Kimin ne çektiğini kim ne bilir?

Sürete bakıp can değer biçilmez,
Sebep derindedir, sırra erilmez,
Kınadığı ile sanma yüzleşmez,
Kimin ne ettiğini kim ne bilir?

İki laf etmeden bir çay içmeden,
Rüzgar dalın kırıp yere düşmeden,
Ahdî vefa çıkar öne geçmeden,
Kimin ne idiğü kim ne bilir?

Özvecan'ım
Yüreğim kan damlar içim yaralı,
Kapatmadım hala gönlüm aralı,
Tatlılar acılar iç içe gelir sıralı,
Kimin ne ekip biçtiğini kim ne bilir.?

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Kim Tutar Seni

Dedi ki erenler, hayat ne etti?
"Hamur kıvama geldi odun bitti,
Demir tava geldi de kömür bitti,
Akıl başa geldi de ömür bitti,"

Keşkeler eski, ümitleri aşmış,
Gafada kimse yok, olanı kaçmış,
Söz verdi bu kez mutlu olacaktı,
Bak hele dedeme kim tutar seni,

Çok güldürdü züğürdün teselisi,
Altmışı aşmış ne kırkı ne ellisi,
Yokmuş diyor yaşamak gibisi,
Bak hele neneme kim tutar seni.

Harharı bitmiş de, tör törü kalmış,
Ama onun, her şeye merakı sarmış,
Bir kaç kırılacak fındıklar varmış,
Bak hele dedeme kim tutar seni,

Yaşama sevinci benim aklımı aldı,
Yol uzun sanki de hülyaya daldı,
Faldan da kalmaz ne haller vardı,
Bak hele neneme kim tutar seni.

Veda edercesine bir hayli dolmuş
Sulu ve Yedi kule yollara çıkmış,
Agora'da kulüp rakısı varmış,
Bak hele dedeme kim tutar seni,

Haklı bu son dem ölüm de var,
Felekten ne çalarsan yanına kar,
El aleme bakma ya geniş ya dar,
Bak hele neneme kim tutar seni.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Kimin Umrundasın

Kimlerin umrundasın ki sen canan?
Tersine akar dereler ve çaylar,
Testide ne varsa dışına sızar,
Saklar beşer özün, belli bir zaman.

İnanmıyor da sınıyor yaradan,
Öz ayrı söz ayrı yetmiyor laflar,
Gönül meçhul kime açık kapılar,
Çıkar düşer yüzün, belli bir zaman.

Su altından yürütüyor samanı insan,
Dünya baki sanıp yaşıyor kullar,
Kendine zor bakar çabuk yargılar,
Asar serer kürkün, belli bir zaman.

O'ndan gayri varsa çıkar aradan,
Dolansa O'na çıkar bütün yollar,
Kara kaş kara gözde O'nu arar,
Sanar gezer gün gün, belli bir zaman..

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Kimin Umrundasın Ki?

Kendinden kendine gitmelerin,
Ancak kendinedir içine atmaların..
Kahrolası isyanların ve başkaldırılarının,
Şu zalım dünyada, kimin ne kadar umrundasın ki.?

Dostluklar yalan, çoğunun işine yaradığın kadarsın,
İlk vefasızlar sapağında satılır yalnız kalırsın,
Gönlün kapalı bir damla suya açılmaz kıyın,
Bu solan bahçanın tutunduğun hangi dalındasın ki?

Şirtını dönen, dönsün, giden cehenneme gitsin,
Ömür törpüsü, zoraki gelmeler, bitecekse bitsin,
Hakkım helal değil, herkes ettiğini çeksin,
Hanı yola çıktığın, söyle kimin yanındasın ki.?

ÖZVECAN

Özcan Kurt

Kimse yoktu

Karanlıklarda isyanda yalnızım,
Düştüm yaralarım çok, sızım sızım,
Rüzgar kırdı dalsız ve kanatsızım,
Ah ettim, ama, senden kimse yoktu..

Yollarda tek başınayım yorulduım,
Bilmem kaç kez yıkıldım da doğruldum,
Aranmadım, sorulmadım, ummadım,
Bakındım durdum, senden kimse yoktu.

Kendi halinde, oldukça mutluydun,
Ayağın basmıyor, hem uçuyordun,
Sevdim seni rolünü iyi oynuyordun,
O sahnede de benden kimse yoktu.

Özvecan

Özcan Kurt

Kişilik

OLmak, Olacağı istenen kişilik ilanihaye,

Olduğunu sandığı kişilik değişken çünkü
tekamül devam ediyor.

Sahip olduğumuz kişilik iselleştirdiklerimizdir.

SAMİMİYET YOKSA HEPSİ AIGI
YARATMA SAVAŞI İŞE
ÜMLETEN GERİ DÖNÜŐÜME
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Konya'mıza

Pınar başına varanlar,
Sevgi içip kananlar,
Kevser ile yunanlar,
Veren gelsin KONYA'mıza

Ahitlerinde duranlar,
Ayrılıktan bıkanlar,
Yumak yumak olanlar,
Engelleri yıkanlar,
Taşan gelsin KONYA'mıza.

Sevgi alıp satanlar,
Gönülleri yapanlar,
Sözlerini tutanlar,
Varan gelsin KONYA'mıza.

Yürekleri kanayan,
Mecnun olup arayan,
Ayrılığı kınayan,
Soran gelsin KONYA'mıza.

Irmak olup durulan,
Can evinden vurulan,
Aranıpta sorulan,
Bulan gelsin KONYA'mıza.

Yaprak yaprak dökülen
İlmek ilmek sökülen,
İplik iplik bükülen,
Saran gelsin KONYA'mıza.

Mevlana'yı ananlar,
Uçup uçup konanlar,
Gönülleri yananlar,
Dönen gelsin KONYA'mıza.

Birbirleriyle çatışan,
Gönül alıp yatışan,
Elimizden yapışan,
Tutan gelsin KONYA'mıza.

Özcan der ki artık yeter,
Fazla özlem verir keder,
Mecnun'dan da oldum beter,
Diyen gelsin KONYA'mıza.

ÖZVECAN

Özcan Kurt

Korkmazgil

Taş gönüllü gülse, diken batır,
Gönlü gülşense, yağ bala katar,
Kokusu güle benzer, içini yakar,
Zehrin tadı, balda, bilinmez imiş,

Mansur, Rumi, Himmet, nice ozanlar,
Pir Abdal çekilmiş, darda bayraktar,
O canlar dökülen sarı yapraklar,
Bir gider, bin geri gelirler imiş..

O dedi: sadık yarım kara toprak,
Ekildik buğday, çekildik un ak ak,
Emrem sıratı geç evler bırak,
Her can, Veysel gibi göremez imiş,

Tahtın mihmanına, olurum kurban,
Aşkın pınarı, o süzülüp akan,
Mecnun'un gözünden Leyla'ya bakan,
Kadın, erkek, ten, bir bahane imiş,

Tutunduk acıya, kah bal eyledik,
Dost darda iken biz bakıp gülmedik,
Karıncayı kırıp, ayrı görmedik,
Ayıran, insanı sevemez imiş,

Somutu alıp can, soyut itmedik,
Söyledik her şeyi açık eyledik,
Tüneyip kafese harf harf dizildik,
Çalığışu halim bilemez imiş.

Özvecan'ım Hüseyin'dim kanayan,
Hasan'dım evimde zehre bulanana,
Aya aşık Şems'di boynu vurulan,
Aşıklar ölmez daim diriler imiş.

Özcan Kurt

Korona

Bilemedik nasıl bir çağa böyle rast geldik
Kendimizi sevdiklerimize şemsiye edip de gerdik
Domuzu, kuşu, sarsı, yarasa kırım kongo sonunda koronayı gördük,
Adı illere kalsın bu illetin dört duvara kapandık düştük.

Başka hastalığa bakan yok dursun ölün aç bilaç
Ne komşunla çay içebiliyon ne de berberde oluyon traş
Hayat eve sığar dirlerde yattığın yerde kaynarmı aş?
Adı KORONA bu illetin dinledikçe ajansı matematigi pişirdik oran orantı yaladık içtik.

Kapıdan bacadan bakar olduk palazlandı iyicene azdı
Çaçamaz yok uçamaz didiler di alındı laflara mislice kızdı
Ölünden bile korkuyor herkes nicesin kabrini kazdı
Adı KORONA bu illetin zaten mesafeli idik sosyalleştik ap ayrı düştük..

Aksırıp hapşırıp öksümeye ödümüz kopuyor
Merak ittik kanki nezle grip hiç oldu nerde nasıl yaşıyor,
Çin'de ülkede şehirde mahallede dirken odamızda bilet kesiyor
Adı KORONA bu illetin üzerinde 19 var OKUduk bildik.

Aç kapa tıka fizana kaçsan kurtulmaz yaka,
Pandemiye geçtik pandomim de olduk bir usta
Aşına olduk maskeye olmazsa gıcımızda don gibi çıplak kaldık ortada,
Adı KORONA bu illetin gözden gÖZe aktık eridik bittik.

ÖZVECAN'ım:
Anlamadık meret kimden kime nasıl geçiyor
Çocuğu orta yaşlıyı üstünü altını nasıl seçiyor,
Kimi gül şerbet zezem idip kimi ateş ahu içiyor,
Adı BATSİN bu illetin icadı ne işi kaç kişi ne yüzden çektik.
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Köle

Bileği zincirlenmiş köle için,
Bir ümit vardır hep kurtuluş için,
Aklına vasi atayanlar için,
Hiç ümit yok, izin vermezse Zihin.

Hayır demeye yoksa cesaretin,
Şen ağına düştün say esaretin,
Özgür yaşamaksa şayet niyetin,
Hür düşüneceksin hür diyeceksin..

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Kör Talihim

Olmamasına delalet düşer felek hep peşime
Şaşırım denk giderse kar yağdırır başıma
Gülüm kurur, su karışır hep aşıma,
Mevsim değişir devran döner de eser yel gibi değişmiyor kör talihim.

Akıl sır ermez nedamet gelir hep işime
Öğretmiş gibi her dem çıka gelir karşıma
Kıtlık düşer, nazar değer pazarıma çarşıma
Her eksik yiter pekişir de küser el gibi yetişmiyor kör talihim.

Özvecan güvenip de yola çıkılmaz ne dostuna ne eşine
Milim milim ince ince hile katar her ölçüne arşına
Yetmez gibi, kesilir tüm vebali, döktüğü şu kel başıma
Herkesin ittiğini ödeşirde, döner el gibi ilişmiyor kör talihim
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Kör yanımızdan

Herkesin içinde derdi saklısı
Eritir mum gibi yoktur çaresi,
Aldıkça geçmez, kanar yaresi,
Sınım sırım sınırar, bir yanımızdan.

Çile dolu insan nasıl çekesi,
Şebeci çok sormaz kim ne bilesi?
Sınıdıkça bitmez, artar paresi,
Sızım sızım sızılar, sol yanımızdan.

Bu çilem ah hangi vakit dolası,
Cismi cemalimde durur haresi,
Sızıldıkça silmez, artar karası,
Yanık yanık dökülür, çor yanımızdan..

Özvecan'ım kim ki, eden bulası,
Yanına kalmaz da vardır süresi
Yandıka ağlar bir gün gülesi,
Adım adım erişir kör yanımızdan..

Özcan Kurt

Kötüler

Ne vicdan kalmış bak ne de merhamet,
Semizlenip şimdi buldular gayret,
Ahlak yok, bugün dünya yarın ahret,
El kol uzadı ve arttı kötüler..

İyi, tedbir alır, onlar öndeler,
Duruma müsait şerbet verirler,
Fakir düşmüş garip falan demezler,
Ayrık misali hep sardı kötüler..

Çökmüş aslana gör, onlarca sırtlan,
Zaman, devran, değil bozuldu insan,
Onure edilir, yandaşlar hayran,
Kendilerini de aştı kötüler.

Özvecan'ım yaşamak oldu zahmet,
Haremi kol gezer, iyiye hasret,
Ne Kadı dinler bunlar ne de ayet,
Bent yok ki, sel olup taştı kötüler.

Özcan Kurt

Kurb(an)iyet

KURB(an)İYET

Ol şahın tahtında nice güzeller,
Hani can, el este verdiğin sözler?
Özün dillence, karadır yüzler,
Can almaylan sırATI geçemezsin.

Ķurb ile sınavın, neye yaklaştın?
Özü vermektı can neyi paylaştın?
Beyhude omzunu safı sıklaştın,
Sınanmadan KURBiyete eremezsin.

Kes Kurb(an)iyET vur nefsin başını,
Ver ve paylaş yoksul ile aşını,
Özvecan del ankebutun ağını
Yular İblis'te atı süremezsin..
Özvecan

Özcan Kurt

Kurtulmaz

Tabip sanıp, derdin deme kimseye,
Zinhar aklın ele etme havale
Senden başka sana, yok meşale,
Başın taştan, terkin yaştan kurtulmaz..

Kan aleni de can bağı bilinmez,
Her yoldaş diyenle yola gidilmez,
Zamane bozuldu, postu görünmez,
Sürün kurttan, gözün yaştan kurtulmaz..

Özvecan yaşandı bitti güvenmez,
Olmazsa güven can, inan yaşanmaz,
Çilesi uzar da, gram kısalmaz,
Geçtik bahar yazdan, kıştan kurtulmaz

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Küçüğüm

Adımız çıkmış oduna sakın dalın kırılır
Kimi huri diye ala pula sarılır,
Görünüşünü bir mal sanıp,
Pembe dünyalara dalma küçüğüm.

Kim kime dum duma kızım buralar
Beyazı karalar, karayı oyalar,
Kor Ateşi su sanıp,
Engin sulara öyle dalma küçüğüm

Adem çiğ süt emmiş, kandırır
Okunmuş kitap gibi kaldırır,
Her duyduğunu gerçek sanıp,
Şoysuzu adam yerine koyma küçüğüm.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Küfürbaz

Olanlar muamma fazla karışık,
Siyasi fırlıdak, adam yılışık,
Gafayı yiyeni gördük alıştık,
Böyle değildim inan, küfürbaz oldum.

Ases başı hırsız, yolunu tutmuş,
Zengin üçüne ek beşini katmış,
Yoksul iki kemik bir deri kalmış,
Böyle değildim inan, küfürbaz oldum.

Sanata sanacıya, saygı vardı,
Okuyan onurlu, büyük insandı,
Çekip gidin diye haber yollandı,
Böyle değildim inan, küfürbaz oldum.

Ev sahibi evinde öksüz mihman,
Millet uyanmaz hiç olmuyor pişman,
Kötüye gidiyor olmuyor imkan,
Böyle değildim inan, küfürbaz oldum.

Şikayet edeni al yaka paça,
Şiyaset yapıyor camide hoca,
Özvecan'ım sen sesini kes kısa,
Böyle değildim inan, küfürbaz oldum.

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Lazım

Yeter artık çektiği milletimin,
Çok çalışıp daha çok üretelim,
Ekip dikip boy verip büyütelim,
Artık kendimize yetmemiz lazım..

Kardeşiz doğu batı kuzey güney,
Bu kin, bu maraz, nefret artık yeter,
Elvan elvan çiçeğiz birer birer,
Artık birbirimizi sevmemiz lazım.

İnançlar Mevla ile sırlı kalsın,
Yönetenler az dürüst doğru olsun,
Teraziler hassas ve adil tartсын,
Artık ibreleri görmemiz lazım.

Boş kalmasın hiç ağıllar tarlalar,
Yetiştirmesek devlet taşmı satar,
Fakire gelen çatar, giden çatar,
Artık kendimize gelmemiz lazım..

Özvecan'ım delik kanar sol yanım,
Biz değişmezsek hiç değişmez durum,
Yüzler gülsün, bitsin artık bu zulüm,
Artık derdimizi bilmemiz lazım..

Özcan Kurt

Lazım değilsin

Dinler bir amaç değil can araçtır,
Maide'den maksat doyup kalkmaktır,
Levhlere bakıp, O'na ulaşmaktır,
Hiç sürmedin, yola lazım değilsin.

Teşbihlere asla kafa yormadın,
Kimdin ki, aynaya geçip bakmadın,
Eşikten döndün de kapı amadın,
Hiç girmedin, eve lazım değilsin.

Önceden karar verdin, düşünmedin,
Kandım dedin doldurup hiç içmedin,
HAKİ kat ne? eşiğinden geçmedin,
Hiç düşünmedin, sona lazım değilsin.

İdris'e hulle biçirdin, giymedin,
İblis'e meylettin geri dönmedin,
Herşeyi bildin de kendin bilmedin,
Hiç sevmedin, bana lazım değilsin.

Ne ezildin, ne de küpe koyuldun,
Nesimi gibi ne tenden soyundun,
Oldun ha? beyhude boşa avundun,
Hiç pişmedin, suna lazım değilsin.

En sevdiğin şahı tahta oturtun,
Şezdin dinledin can, ne kadar duydun,
Özvecan mürşidin izini tuttun,
Hiç gitmedin, kula lazım değilsin.

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Lebaleb

Ele verir talkını kendi yutar salkımı,
M. M. T. Hikaye meydanlar tepeleme lebaleb full lebaleb,
Köşeyi döndü yandaşı akraba tüm yakını
Kutularfa para basılı tepeleme full lebaleb,

Sorgu sual yok gafalar birbirine çatılı
Yedirmez gıyamet kopsa gendi hakkını
Kadı karşısındayız elimizde boş çıkını,
Duvarlarda adalet yazılı tepeleme full lebaleb,

Aykırı konuşanı bencileyin tutuyorlar,
El ele verip sesini bi güzel kısıyorlar,
Anlamadım durum böyle ama hala ışıyorlar
Ağızlarında iftira kakılı tepeleme full lebaleb,

Ne oldu oluyor ise bu çağda çok gizemi
İYİ ye değil de verilir paye bizi ezeni,
Dost meçhul ötelere beride çok gezeni,
Gafalarda saman basılı tepeleme full lebaleb,

Çok safız kaçmış gözümüzden dikeyi hemî yatayı
Akıllı biri çıktı ekranlarda verdi tüm detayı
Tuzu kuru birinin denizleri çalkaladı cacık yapayı
Torbalarda yoğurt çalılı tepeleme full lebaleb.

Ne ölü kaldı ne de diri teraziye düştü yarıştı
Koyunlar dost kurtla barıştı, at izi it izine nasıl garıştı
Bir it yakını ekranlarda akıl vermeye galgıştı
Şandıklarda oylar hala tepeleme full lebaleb.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Leyla

Şarkılar türküler hep seni söyler,
"Sen de mi ha Leyla, vefasız Leyla"
Gurban olduğum can gönlün ne ister,
Sana şiir, besteler dermedim mi?

Çağlıyor sular ağlar halimize,
Şel vurdu evimize, bendimize,
Revamıdır ki kıydık kendimize,
Arz eyle ben göğsümü germedim mi?

Ah ki vedasız sen gittin gideli,
Bil ki yüzüm gülmez yürek pareli,
Sen istedin pembe güller hareli,
Ben yollarına derip sermedim mi.?

İnanmışsın beni kesmişler sana,
Duydum sitem etmişsin çokca bana,
Gel dedin de, gözümün nuru Leyla
Ben dağları eleyip, delmedim mi.?

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Leyla'm

Ben dağları delem sen bana yetiş,
Gönlüm perişan yürekte har ateş,
Bir yara dermansız tutmuyor dikiş,
Sözlerin bir hükmü olmuyor LEYLAM..

Mevlam ki vuslata bakar beklermiş,
Sevdiğini alır yolun keşermiş,
Mecnun ki beyhude dağı delermiş,
Feleğe sözüm geçmiyor LEYLAM..

Leyla'm ya ben gelem, ya sen koş eriş,
Aşk ateşten göynek, yolları yokuş,
Bülbül figanda ahh. gülleri solmuş,
Çöller susuz geçit vermiyor LEYLAM...

Ötağıma hoyrat girmiş, oturmuş,
Özvecan alnıma böyle yazılmış,
Mavzerim de can, tek atımım kalmış,
El titriyor tetik düşmüyor LEYLAM...
Özvecan

Özcan Kurt

Maalesef

Maalesef bazı ADAM bellenilenler,
Karakterleri, meziyetleri, hizmetleri, ahlakları vb. Faziletlerle değil..
ŞU DÜNYADA YARATTIKLARI ALGI KADAR YER KAPLIYORLAR VE PAYELENIYORLAR..
YANI SÖZE, YÜZE MEYİL VAR YÜREGE ÖZE DEĞİL..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Madımak

Aylardan Temmuz başı sene bin doksan üç,
Böyle bir hadiseyi yazmak anlatmak çok güç,
Durup durur iken bir can bir cana kıyarmı hiç?
Oyy Madımak mümkün mü unutmak.? hangi kalem yazar, mübah diye yakmak...

Nice ozan ve eşi, düşünür, sanatçı, çalışan, yazar,
Hayvanlar demek, varlığa hakaret, insan böyle nasıl ki azar.?
Ah Akarsu'yum bir can bir canı nasıl ateşe atar
Oyy Madımak mümkün mü yok saymak? hangi kitapta var masum bir canı yakmak..

Akıl izan durur, mümkün değil hak verip anlamak,
Bre taş kalpli yobaz, vizdansızlar yokmu hesabın sormak?
Hamurumuzda sevgi var iken, caiz mi kana yoğrulmak?.
Oyy Madımak mümkün mü unutmak? hangi yasalarda var kin tutmak, İblis'e uymak ..

Değişmez, tarih farketmez, aklına vasi atayan denk durmaz,
Hakiki insan değil yakmak, gönül dahi yıkmaz,
Yüreğinde sevgi besleyen, rengi çiçeği ayırıp hor bakmaz,
Oyy Madımak mümkün mü yok saymak? hangi dinde var masum bir cana kıymak..

Özvecan'ım asırlar geçse ve dursa AKARSU'LAR bitmez acımız,
Kardeş görmez isek birbirimizi onmayız değişmez alın yazımız,
Ağlamanın gülsün artık torunumuz oğlumuz hemî kızımız
Oyy Madımak mümkün mü unutmak hangi bağda var bir başka gülü yok saymak..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Maraş, Antep, Hatay Adıyaman

06. Şubat 04:17

Aciz, çaresiziz, ulaşamıyoruz, uzaklardan,
Urfa, Maraş, Hatay, Antep, Adıyaman,
Sabaha karşı kaydı mekan, durdu zaman,
Karanlıklardayız, görmüyoruz ağarmıyor tan.

Ders almıyoruz, tedbir önlem, kalıyor laf da,
Sendelerken henüz ayakda, yıkıldık Elbistan'da,
Nice can yitti, hayaller çöktü, sözde rezidanslar da,
Susuz, açız, üşüyoruz, demeye utanıyor, insan..

Tavan gizli ışık, mermer, çini, çift banyo, gömme dolap,
Temel çürük, omurga zayıf, beton yalapaşap,
Denetim yok istediğin kadar çık, kat üstüne kat,
Ebedi kiracıyız şu dünyada ama, şükür yalancıkta..

Her şey yerle bir, mekanlar, silindi haritadan,
Arsız ekabirler, hala rant, şov peşinde ekranlardan,
Geç kaldık, ses gelir iken hala enkazlardan,
Elimiz açık duacıyız, güç diliyoruz yüce Mevla'dan.

TEKBİR diye bağırmasaydık da şimdi KEŞKE,
Zamanında TEDBİR almayı etseydik İLKĒ,
Kel göründü afette, yere düşünce TAKKE,
Konuşuyoruz ama gereğini yapmalıydık çoktan.

Özvecan'ım
Zor günlerdeyiz, ekonomi, kuraklık, sel, deprem, salgın,
İnsan şaşkın, bitmiyor kavga, savaş talan vurgun,
Ecel hepimizin, ensesin de kapı çalar, apansızın,
Yardımlarız için: Allah razı olsun, tüm DÜNYADAN
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Maziyi unutamam

Kimseye kalmaz dünya,
Bu son arzumdur sana,
Kader olsun bizden yana,
Ahhh..ahh..!
Gel barışalım,
Gel barışalım.
Maziyi unutamam...

Neden darıldın bana,
Acı çektirdin cana,
Bak sesimi duy sana,
Ahhh..ahh..!
Gel barışalım,
Gel barışalım.
Maziyi unutamam...

Bu sabah beyaz sayfa,
Böyle bil böyle anla,
Söz veriyorum sana,
Ahh ahh!..
Gel barışalım,
Gel barışalım.
Maziyi unutamam...

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Memleketimin Dügünü

Ahey... Hey.. Heey hey hey..!
Tüm halk girdi ortaya, oyuna,
Hele gurban boyuna postuna,
Vursun davullar, çalsın zurna,
Memleketin düğünü var,
Barı var, halayı var....

Ahey... Hey.. Heey hey hey..!
Duymadık demeyen kalmasın,
Elde bayrak, dalgalansın,
Uyuyan dev uyansın
Memleketin düğünü var,
Horonu var, kaşığı var....

Ahey... Hey.. Heey hey hey..!
El ele rengarenk çiçek çiçek,
Çekilenler hep bitecek,
Zalımlar bir bir terkedecek,
Memleketin düğünü var,
Zeybeği var, tekesi var....

Ahey... Hey.. Heey hey hey..!
Ben, sen, o biriz, hep BİZİZ,
Varolsun vatan, TÜRKİYE'miz
Hep Atamızın izindeyiz,
Memleketin düğünü var,
Kafkas'ı var, horası var....

Ahey... Hey.. Heey hey hey..!
Kutlu olsun meclisimiz,
Bahara ayırdık yerimiz,
Öte, beri yok, aynı özüz,
Kenetlendi, ellerimiz,
Memleketin düğünü var,
Kalmadı şurda üç beş günü var....

Özcan Kurt

Men Dakka Dukka

Elinde fırça ile divit,
İşi gücü kara sürmek cahit,
Gün görmedik laflar çeşit çeşit,
Aklınca bana atıp tutuyor zahit..
Bulmuş elvan elvan, boya okka,
Nakşettiği aynada kendi s0ret-i vesika,
Unutma güzelim men dakka dukka..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Menem

Hüseyin kırdılar kolum kanadım,
Beyin kabusu Köroğlu soy adım,
Muhtar'la zalıma kılınc salladım,
Yezit'i taşlara vuran at menem,

Zahiren dolu, boş bilmem tartamam,
Yapısında eğri odun yakamam,
Araç, amaç edip zinhar tapamam,
Taptuğun kapısında Yunus menem..

İkrar verdim asla sözümde caymam,
Zalımın izinden ardından koşmam,
Muhammed, Ali bir ayırıp atmam,
Hallacın tuttuğu yay, Mansur menem..

Ararsam kendim de, el de aramam,
İncinsem, incitmem cana kıyamam,
Yoldaş alim ise yolumdan sapmam,
Yesevi'nin müridi Bektaş menem..

İşim, göynek süret ne uğaşamam,
Özün vermeyene söz anlatamam,
Haktır, Tevrat, Zebur, İncil Kuran,
Musa, Davut, İsa Muhammed, menem..

Özvecan faş etme cahil incinir.
Hak tecelli eder, senden görünür,
Soysalar Nesimi, tenler biçilir,
Dardaki pir Sultan Abdal menem..
ÖZVECAN

Özcan Kurt

Menem (2)

Dinle canlar ben neydim de değilim,
Düşünmeyen sade görür süretim,
Can gözü ile tanrıdan siretim,
Bezm-i elest DUYDUGUN hitap menem.

Faş ettikce Nesimi'yem yüzüldüm
Nuh ile çok gemilerde gezindim,
Musa ile bir deliğe şüzüldüm,
Abdal ben, ÇEKİLDİĞİN ahşap menem.

Kuyumcunun çekiciyem tıklarım,
Portre menem notaları mihlarım,
Hiçim lakin evrenleri şaklarım,
Kible ben DOGRULDUGUN mihrap menem.

İdris nebi makasıyam donların,
Yunus oldum şırıldayan dolabın,
Kaptan kaba dertli dertli akarım,
Sual ben, ARADİĞİN cevap menem..

Buralarda olmaz benim pazarım,
Ayna tutar, güller tartıp satarım,
Süretimi hallaç edip atarım,
Kadehine DOLDUGUN şarap menem.

Özvecan'ım belli değil mezarım,
Engin çukur kendim ölçer kazarım,
Testilerden al kırmızı sizarım,
Kalem ben OKUDUGUN kitap menem..

Özcan Kurt

Menzile Doğru

Damla olmuşsun gölde kurursun,
Balık olmuşsun kumda durursun,
Miftah elinde kapı vurursun,
Açta gidelim menzile doğru.

Bina olmuşsun belde ararsın,
Sen onu buldun çölde ararsın,
Ateş oluben külde ararsın,
Dönde gidelim menzile doğru.

Sen seni bulmadın neyi ararsın?
Mina elinde meyi ararsın,
Dünyada dahi huri ararsın,
Dönde gidelim menzile doğru.

Cevizi gördün gıpta edersin,
Dışını yiyip feryat edersin,
Özüne dönmez inat edersin,
Dönde gidelim menzile doğru.

Bostana girdin güller ararsın,
Sen damlalarda seller ararsın,
Arı kovanında filler ararsın,
Dönde gidelim menzile doğru.

Biçare ÖZCAN boş laf edersin,
Batını alem nükte edersin,
Sen yüzme bilmez dipte gezersin.
Çıkta gidelim menzile doğru.

ÖZVECAN

□t□□□□ó□□□□□□□+□□□ń□j□N□

Özcan Kurt

Merdan

Binüçyüz küsür gün, kafese attın,
Kimini teğet geçtin kimine taktın,
O can bu can derken canımı aldın,
Niye aldın, zalım salgın MERDAN'ı

Gettin he tüm canı ataşa kattın,
Sazı öksüz, teli sessiz bıraktın,
Yalnız kodun dünya da garip Özcan'ı
Niye aldın, zalım salgın MERDAN'ı

İki sevdiğim can, abdal hayranı,
Kazada SATILMIŞ canı bir de MERDAN'ı
N'olaydı alsaydım bende sıramı,
Niye aldın, zalım salgın bu canı.

Özcan Kurt

Mersin

Plaj şehir dışı benzin yetmiyor,
Sahil sıcak gündüz içim çekmiyor,
Bir yanı da Cennet gelen gitmiyor
Güle üşüdüğüne gurban Mersin

Hayat bitti kapı baca kapalı,
Cümle yaşayan İbrahim yapılı,
Ateş salan belli Nemrut buralı,
Hele esişine gurban Mersin,

Klima olmasa yandık ki sıcak,
Yerimiz yok ki can yaylaya kaçak,
Üstümüzde sanki yanıyor ocak
Tüle devinişine gurban Mersin,

Gömlek su sıkıyor yetmiyor gölge, ,
Güneş yakıyor dönüyor çöle,
Sinek yapışıyor gitmiyor öte,
Yüze üfleşişine gurban Mersin,

Ne varsa üstte atmaya hazırlan,
Gelse bir korda yakmaya Haziran
Temmuz Ağustos da yandı ha çıran,
Eylüle gelişine gurban Mersin,
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Mersin 2

Kerebiçin şerbeti,
Gönlüm bekler herkesi,
Bak el ele ne güzel,
Sahil boyu gezmesi,

Haydi haydi hopla gel,
Ne hayır, sorma gel,
Çilekler olmuş bahçada,
Tüm dostları topla gel,

Tantunim açık lavaş,
Al sahili gez dolaş,
Dünya herkese özel,
Savaşma sen gel barış,

Haydi haydi hopla gel,
Sakın geri kalma gel,
Muzlar olmuş bahçada,
Tüm dostları topla gel,

Karsambaç, döktüm şurup,
Kim sevmez ki de yanıp,
Sıcak yaylaya yüksel,
Çık gel bir kanat uçup..

Haydi haydi zıpla gel,
Öyle bakıp durma gel,
Kiviler olmuş bahçada,
Tüm dostları topla gel,

Böyle hoştur Mersin'im
Haydi çık gel güzelim,
Dilimizde türkü sel,
Gel beraber diyelim..

Haydi geraşsa çıkta gel,
Melül bakıp yorma gel,
Portakal olmuş bahçada,
Tüm dostları topla gel,
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Mesele

Mesele:

Vakit değildi,
Nakitte değil belki,

Mesele:

Göz göze diz dize,
Oturup kalkıp iki kelam etmekte
değildi inan,

HERŞEY, HERKESLE OLMAZ Kİ CAN..

"AGRIYAN YERİN AYRI ACIKAN YERİN AYRI".

Herkes halden anlamaz ki can.. □□

Her yarım bellediğinden YAREN olmaz ki can..

HERŞEYDEN VAZGEÇİLİR,
KENDİNDEN BİLE GEÇİLİR.

YALNIZ SENİ ANLAYANLA,

GÖNÜL SOFRASINDA,

KARŞI KARŞI OTURULUR,

KONUŞTUĞU KADAR DİNLEYENLE

İÇİLİR..

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Mesmisiz

Bizim oralardan bir söz edem yaz google amcaya bulursun;
Cahillik kisvesine bürünür ki kem söze kılıf bulunsun,
Yalaka büklüm bükülür ki gören tevazu sahibi insan sanılsın
Sıçar lappadak öğendirenden kurtulmuş öküz gibi adı mesmisiz...

Lavgar kitaptan bir iki kelime beller manasın bilmez,
Ateşten çekinmese huri olmasa vallahi insanı sevmez
O karşılığı olmasa inan ki, Allah'ın selamın vermez
Kaçar hırtlak kafalı ilbiz sarmış her yanını adı mesmisiz..

Alim bir söz etse goduş eksik kalmaz illa lafa karışır
Suyu topuğa yetmez domuşuğun, derya ile söze yarışır,
Sap saman ayırt etmez dengesiz, dene diye hara katışır,
Atar patoza gümbedenek söz söylediğine kanmış adı mesmisiz...

Evtik derler bizim buralarda düşünmeyle işi yok senin ile atannaşır,
Laf söylemek değil amaç evsirip, devşirip
nifak sokup karıştırır,
Her söylediğini gale alsan, hasta eder yaşlandırır kırıştırır,
Sokar sivrisinek gibi, kana kanmış adı mesmisiz...

Fenden ilimden söz açsan araya dinden bir şey sıkıştırır,
Tanrı yerine geçer mendebur sana kafirliği yakıştırır,
Kemirir cevizin tetirini öz diye abur cubur dikiştirir,
Çalar dümbelek gibi, kendini ney sanmış adı mesmisiz..

Andık işte, kendini kurt sanıp, goduş goduş çalım satıyor
Aklı fikri kıl, tüy, don, göynek üste çıkamamış altta bakıyor,
Bir dahiden söz etsen, sofi ile yarıştırap teraziye bakıp tartıyor.
Yaşar kelek gibi, kamil kavuna sarmış adı mesmisiz..

Kargadan başka kuş tanımaz bülbüle kulak tıkıyor,
Eşinide kendine benzetmiş sesi ile ortalığı yakıp yıkıyor,
Ayağı yere basmaz ne oldum delisi el atında çalım satıyor
Davara (b)inek gibi birbirini bulmuş adı mesmisiz...

Ahmak; Mevla ile girme arama sana laf düşmez,
Tanışık olanız zaten, araya başka mürşit lisan gerekmez,
Gönlünde olanı O bilir, senin tahtında olan ile sırAT geçilmez
Sağır eşek gibi tınmaz, arasatta kalmış adı
mesmisiz...

İlin gavuru robota ameliyat belletmiş, nice hastayı tedavi edip iyi etmiş,
Neymiş efendim sağ ileymiş, yok sol el günah demekmiş,
Tembel oluşumuza da bahane hazır sorumlusu dış güçlermiş,
Yağır döşek gibi kalkmaz, aynı mod da kalmış adı mesmisiz...

Özcan'ım armut dalın çot ittim hepisi ulmuş,
Davul dengi dengine, su akmış ilerde bendini bulmuş,
Bildim, erdim, buldum diyene laf anlatmak ne de zorumuş,
Bakar melek gibi, İblise eş olmuş ukela adı mesmisiz...

ÖZ VE CAN
Şive; Ereğli Halkapınar yöresi.

Özcan Kurt

Mevla'm

MEVLAM

Bize düştü yine hünkardan sabır,
Yüreği nasırdır, kulağı sağır,
Çuvaldızı geçtik iğneyi batır,
Devran sürdür say da biraz oyalan,
Kenara alınır, sormaz mı Mevla'm..?

Halka bolca talkın, salkımı aşır,
Kandı tanrı güya, Ya Rabbi şükür,
Garip bir söz etse sayılır küfür,
Yaşadım say, çıkar elbet bir soran,
Terazi kurulur, tartmaz mı Mevla'm.?

Asalet soydanmış, olmaz sonradan,
Aklın yetmez ayar verir yaradan,
İnen makamdan ve olun paradan,
Sen yedim say, sabret sönecek çıran,
Elbet sinanır, almaz mı Mevla'm?

Kırıp bahsediyor dinden imandan,
Olan, hile, düzen, fulu yalandan,
Hakkın sesi duyulmuyor saraydan,
Sen duydum say fani, boynuzsuz olan,
Boynuzludan alır görmez mi Mevla'm

Özvecan'ım halkım uyan uykudan,
Müstehak dedirtme, düşüp sonradan,
Sofrada yok iken bir kuru soğan,
Sen var sayma, gel duyarlı davran,
Elbet uyanır can, bilmez mi Mevla'm

Özvecan

Özcan Kurt

Meyletme gönül

Kimi gör baki gibi yaşar,
Bir demdir ömür gelir geçer,
Ezrail bir gün seni seçer
Meyletme sen gönül meyletme,
Gönül meyletme..

Tomurcuk açar, bir gün solar,
Kapılsan sen can, neye yarar,
Gül güzel emme diken de var,
Meyletme sen gönül meyletme,
Gönül meyletme..

Fani dünya bak kime kaldı,
Karun'u parça beze sardı,
Kim ki can yedi içti doydu
Meyletme sen gönül meyletme,
Gönül meyletme..

Özvecan mülküm yar elinde,
Nice şah sultan var gönlünde,
Mihmanım şu dünya evinde,
Meyletme sen gönül meyletme,
Gönül meyletme..

Özcan Kurt

Mezar taşım

Gönüllerde değilsem inan kara yerde ben hiç değilim,
Üryan geldim üryan giderim bir çekirdeğe yoktur meyilim,
Murat sevgiliye vuslat ise, bugün düğünüm,
Bülbül dillenir, benim erir kokar güllenir,

Özvecan'ım yaşarken bilinmez ise, ölünce nedir ki kıymet?
Rabb'im indinde varsa yerim inşallah dilerim rahmet,
Bi hatırlayan lütfedip gelip de etse ziyaret,
Toprak titrer, taşım sorar dertlenir.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Minnet Eylemem

Feda ederim zamanımı ömrümü,
Namerde yazıp minnet eylemem,

Sıkar yüreğime mermiyi giderim,
Dağa yaslanıp minnet eylemem..

Yar, yaren, dost yoksa? CENNETİ neyleyim.
Yakarım cehennemi tutuşturup ham sofiye minnet eylemem

Tenimi bedenime örtü eylerim,
Muhannede dönüp, minnet eylemem..

Dalarım derinine çıkmamasına, ölürüm,
Düzenbazın tutup elinden sala minnet eylemem.

Ümüğünden sıkıp gönlümü zincirlerim
Vefasıza dönüp minnet eylemem,

Ne yalandan gülerim, ne de severim,
Zalime alçalıp zinhar minnet eylemem....

Yolum yönüm belli dönmem yürürüm,
Sapakda değişip giden, yoldaşa minnet eylemem.

Gönülden verilen ağı, zehri alır içerim,
İzinsiz, bala şerbete minnet eylemem..

Muhabbete paylaşmaya canım veririm,
Sırrımı dağa taşa açık idene minnet eylemem.

Özvecan'ım biçare ele muhtacız bilirim,
Lakin, yüz dönüp giden eşe gardaşa minnet eylemem.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Misali

MISALİ

Hayatın kenarı köşelerinden,
Aman amman..!
Caydık hevesleri, neşelerinden,
Soğuduk insandan her bişeylerden,
Aman amman..!
Unutulmuş kalmış çaylar misali.
Unutulmuş kalmış çaylar misali..

Neler çektik bilsen, sevdim diyenden,
Aman amman..!
Kandık usandık dolu şişelerden,
Düştük kalpten gözden ve gönüllerden,
Aman amman!
Sararmış da düşmüş yaprak misali.
Sararmış da düşmüş yaprak misali.

Özgürlüğe adadık geçtik tenden,
Aman amman..!
Döndük katar gökler ve menzillerden,
Bıktık hoyratların keskin dilinden,
Aman amman..!
Kurşun yemiş uçan kuşlar misali.
Kurşun yemiş uçan kuşlar misali.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Muhtaç olmaz mı?

Muhannete minnet olmaz elbette,
Sen kibir gururunu belli etme,
Düşmez kalkmaz bir ALLAH büyüklenme,
Komşu komşuya hiç muhtaç olmaz mı?

Güvenme varlığına sağlığına,
Garanti yok çıkmaya yarınına,
Kanma ambardaki yüklü darına,
Zengin fakire hiç muhtaç olmaz mı?

Muhtaçlık dostum paramı sadece,
İçe atar durursun ince ince,
Yük azalmaz pay edip vermeyince,
Muhabbete insan muhtaç olmaz mı?

Özvecan rızk iner ova dağlara,
Pay etmek düşer, insana canlara,
Mevla az merhamet versin kullara,
Tüm mevcudat bir gün muhtaç olmaz mı.?

Özcan Kurt

Mutlu Yarınlar

MUTLU YARINLAR

Savaşlar bitecek üreteceğiz,
Tüm ülke birlenip, birleşeceğiz,
Atamıza söz verdik gelişeceğiz.
Bayrak tek olacak, mutlu yarınlar.

İşçi sermayeye, ortak olacak,
Halkımız sevinip, huzur bulacak,
Tüm dünya bize saygı duyacak,
Sırtımız pek olacak, mutlu yarınlar.

Herkes bu türküyü çalıp söylesin,
Vurdum duymaz bizi iyi dinlesin,
Yer gök selam verip inim, inlesin,
Karnımız tok olacak, mutlu yarınlar,

Özvecan'ım düzen değişecektir,
Çocuklar bizimle övünecektir,
Halkımız birlikte devinecektir.
Zulüm son bulacak, mutlu yarınlar.
Özvecan

Özcan Kurt

Mutluluk

Mutlu insan her istediğini, istediği zamanda elde eden ulaşan insan değildir.
MUTLULUK: ÖZLEM, ŐEVDA, VUŐLAT sokakları arasında seyahat etmektir.

Her Şey gönlüne göre olsun eksik bir temennidir. Mevla hakkında hayırlı olanı versin ki,
zaten ve nitekim de öyledir.
Z ve CAN

zcan Kurt

Mutluluk nedir?

Mutlu olmak ise senin muradın?
Mutlu etmeyi de öğrenmelisin.
Huzura bir türlü eremediysen?
Elindeki ile yetinmelisin.

Sevilmek ise can senin muradın?
Sevmeyi de şiar edinmelisin.
Yaslanmaya omuz bulamadıysan?
Biraz da sen kendinden vermelisin.

Güzellikler duymak ise beklentin?
Güzel söz üretip söylemelisin.
Özvecan gönlünce yaşamadıysan,
Sende güzellikler yaşatmalısın

Özvecan

Özcan Kurt

Mutsuzum

Hep çile mi yazmış, yazgıyı yazan?
Beyhude etsek de imdat el aman,
Geçti bahar yaz hem tükendi hazan,
Mutsuzum, mutsuzum yarınlardan umutsuzum...

Yollar iniş çıkış hep sapak sapak,
Yaşamak, gizlice kurulmuş tuzak,
Kader ağ örer bak, hep köşe bucak,
Mutsuzum, mutsuzum baharlardan umutsuzum...

Özvecan kanadım kırık kolsuzum
Şişeler boşaldı susuz yolsuzum,
Dizim tutmaz inan yorgun halsizim
Mutsuzum, mutsuzum şaraplardan umutsuzum...

Özcan Kurt

Münasip görmüşler

Ocak gelir derler, Temmuz bekler,
Porsiyon düşür, he şikayet etme,
Müsebibini sakın devlettir deme
Bu kadarını münasip görmüşler,

Düğüne bir çeyrek alamaz olduk,
Canımıza doyduk kepaze olduk,
Gececekmiş, herşeyi hayra yorduk,
Bu kadarını münasip görmüşler,

Tuik ten tufeden biz anlamayız,
Beş yıldır ağlayıp hem yanmaktayız.
Yazın yanıp, kışın da donmaktayız,
Bu kadarını münasip görmüşler,

Herkes bilip, aksi inkar etmiyor,
Şükür elbet ama inan yetmiyor,
Bu at arabayı artık çekmiyor
Bu kadarını münasip görmüşler,

Yukarı sesimiz duyulmaz oldu,
Bıçak kemikte yaşanmaz oldu,
Pazara dahi çıkılmaz oldu,
Bu kadarını münasip görmüşler,

Özvecan emekli, halin arzetti,
Daha çokta inan azı bahsetti,
Yetmişlere şükür, ağır nüksetti,
Bu kadarını münasip görmüşler,
ÖZVECAN

Özcan Kurt

Nafile

Yüksek saraylarda manda yoğurdu,
Millet çadırlarda, dokuz doğurdu,
Yemediği arttı yele savurdu,
Nafile millete hepsi nafile..

Pandemide maske nispet yaşandı,
Paralar pul parça parça aşındı,
Müstehak bu millet fazla kaşındı,
Nafile ne desen hepsi nafile..

Düğüne takılan bir çeyrek vardı,
Yakınlarımız öndüçleri sordu,
Paralar kutuda bir yalan oldu,
Nafile döksen de hepsi nafile,

Aşıldı kırmızı çizgi düzlendi,
Ölacaklar bir savaşa gizlendi,
Kira mülk fırladı toplum suçlandı,
Nafile gerçeği bilsen nafile,

Özvecan'ım gayrı belim doğrulmaz,
Ümidim yok inan millet uyanmaz,
Az bile gelir can, bunlar sayılmaz,
Nafile gerçeği yazsan nafile,
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Nahoş

Ben dehlizlerinde kaybolmuş,
Ben ki sol yanından vurulmuş
Gözlerinde olmuşum nahoş,
Küfedeyim olmuşum sarhoş,

Yüreğim kafesinde bir kuş,
Hamuş oluyum yar sen konuş..
Gümrah-ı leb-i deryam, ne hoş
Leblerinden sun içeyim nuş,

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Naime

Dinleyin rahmetliler bakın dünya ne halde,
İzin olursa biraz eleştiri biraz da edeyim nükte,
Geçmiş geleceği şimdiyi bir harman idip de,
Bakalım Anam, Babam siz gideli nelerin çivisi çıktı..

Esnaf kimse gelmiyor diye 10 dan evvel kepenk açmıyor,
Saate bakılır olundu, günün doğması yetmiyor,
Büyük küçük belli değil kimse kimseyi takmıyor,
Bir tuaf oldu Anam, Babam memleketin çivisi çıktı..

Pişmiş ekmeği almak zahmetli, gidiyor zora
Sabahdan ıccak sıkma, bazlama yağ bir sürü tafra,
Hazırını bile katlayıp dolamak dahili ekstra
Bir tuaf oldu Anam Babam gelinlerin çivisi çıktı..

Kimse kimseye şimdi gidip gelmiyor,
Gelip gitse gıybet ediyor, dilin tutmuyor,
Kapkacak ayrıldı, beraber su içilmez, taam yenmiyor,
Bir tuaf oldu Anam Babam adetlerin çivisi çıktı..

Eskisi gibi değil kahvaltı çeşit, bol bereketi yok,
Sıpalar beğenmiyor, zırlayıp diyorlar karnım tok,
Şikayet çok gönülden hiç şükreden yok,
Bir tuaf oldu Anam Babam evlatların da çivisi çıktı..

Erkeği kadını aynı her şey internetten,
Çarşı pazar gezemez diz tutmaz hemi göbekten
Bulaşığı, çamaşırı almak zora gider hazır makineden
Bir tuaf oldu Anam Babam ev hanımlığının çivisi çıktı..

Abam siler süpürürdü ottan süpürge ev daha temizdi,
Gırgırı, elektrikli derken şimdi odaya robotu girdi,
İşin açığı insan, yan gelip yatmayı çok sevdi
Bir tuaf oldu Anam Babam çalışmanın da çivisi çıktı..

Kızlar karizma oğlan arayıp, bulup evleniyorlar,
Üç yılda: mutfak, çamaşır, yemek de sobeleniyorlar,
Nice kazak, taş fırınlar var ağam bizimle eğleniyorlar.
Bir tuaf oldu Anam Babam irkekliğin de çivisi çıktı..

Bayanlar gün yaparsa hiç bir şey olmaz mesele,
Sen bir şey istesen sonu gelmez bir daha ki sefere,
Mağduriyetten öğrendik, şükür her şeyi, oda mı gale,
Bir tuaf oldu Anam Babam gençlerin çivisi çıktı..

Gençler geçim dirlik bilmiyor gafa attı mı dönüyor ana evine,
Gaynana rahat durmuyor oğlana fitne, laf sokar geline,
Siz de bilirdiniz ya yara şimdi indi daha derine,
Bir tuaf oldu Anam Babam EVliliğinde çivisi çıktı..

Bizi idare edenleri hiç sormayın hepsi komedi,
Sizin beğenmediklerinizi, gönlümüze diktik heykeli,
Heee..! onlar başımızda hala siz gittik gideli,
Bir tuaf oldu Anam Babam siyasilerin çivisi çıktı..

İnan sorun çözüldü, belediyenin beyaz masada,
Gönülsüz sırt dönmelerde saç kalmadı inan gafada,
Ne Cennetteyim ne Cehennem kaldım arada
Bir tuaf oldu Anam Babam sevmelerin de çivisi çıktı..

Kim yemek yapacak söyle herif Getirden,
Enflasyon aştı gayri resmi %400 den,
Temassız diyorlarda markette temas daha derinden
Bir tuaf oldu Anam Babam geçinmelerin de çivisi çıktı..

Ondört kıta oldu anlatamadım daha mecalim bitti
Yazamazdım da hatun başını alıp baldıza gitti,
Bacanak gel ağlaşıp dertleşelim bunlar daha ne itti,
Bir tuaf oldu Anam Babam içmelerin de çivisi çıktı..

İşte böyle ruhu şad olası büyüklerimiz,
Öylece sürünüp emekliye, yaşam süreriz,
Böyle giderse inan çok kalmaz bizde geliriz,
Bunca tuaf oldu Anam Babam ömrümüzün çivisi çıktı..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Narin Doğmak

Gönüllüler asla gelmez buraya,
Düşman ata evlat, gardaş bacıya,
Tabip olsun parmak bassın yaraya,
İnsan olmak hayli zahmetli oldu.

Edep ahlak diyenler tümden yoksun,
Kelin ilacı yok bir çare olsun,
Zındık dışlansın az ötede dursun,
Güven duymak hayli zahmetli oldu.

Kimse yan çizmesin erkek kadını,
Kandırırılar anıp Allah adını,
Methet oğlunu sen hor gör kızını,
Narin doğmak hayli zahmetli oldu.

Laf-ı güzaf hoyrat, eyledik paşa,
Ne kaldı garibin gelmedik başa
Gönüllerde ilah görünür haşa,
Hesap sormak hayli zahmetli oldu.

Soruşturma şimdi dini imanı,
Değiş takındığın akli kafanı,
Karıştırma sen gel sapla samanı,
Anlamak bir hayli zahmetli oldu.

Ayrık pazarı, gül satan dövülür,
Doğru yerilir, eğriler övülür,
Cehennem burada nerde bilinir?
Yaşamak bir hayli zahmetli oldu.

Özvecan'ım bakın ALLAH AŞKINA,
Yoksunluk insan da varın farkına,
Darı taşımayın yobaz çarkına,
Açken doymak hayli zahmetli oldu.

Özcan Kurt

Nasıl

İnsan dağ değil ki her yükleneni nasıl taşır?
Derler ki can bilemediği, öğrenemediği yerden acır,
Herkesin gönül tahtında bir şah bir sultan vardır,
Nerelerdeyim oralarda yakın, yoksa uzak mı nerden bileyim..?

Bu nasıl kader.? dertler renk renk, acılar elvan elvan,
Dedim idi zaten bana uymaz, yazalım baştan,
Vallah her şeyden usanır oldum bıktım candan,
Emri nedir acep Hakkın, nasıl edip, nasıl öleyim..?

Var mı birileri acep? yolun bitse çıkmaz zorda olsan,
Şapağa gelinmeden meçhul, kim dost kim düşman,
İblis ile sanki olmuş kanki, tüm işi ağman bühtan,
Maskeler çok görünmez ki gel de sakın, ben nasıl gönül vereyim?
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Nasıl idek

Reis duy bu halkın sesi,
Nere gidek ver adresi,
Kan ağlıyor her köşesi,
Söyle bize nere gidek,

Soframızda aş kalmadı,
Başımızda saç kalmadı,
Dayanacak hâl koymadı,
Söyle bize nasıl idek,

Cayır cayır yanıyoruz,
Eskileri anıyoruz,
Kuyrukları arıyoruz,
Söyle bize nere gidek,

Gözümüzde yaş kalmadı,
Taş üstünde taş kalmadı,
Karnımız bak aç doymadı,
Söyle bize nasıl idek,

Kime sorsak biz itmedik,
İnan olsun biz virmedik,
Yıllar oldu gün görmedik,
Söyle bize nere gidek.

Özvecan daha saymadı,
Ağzımızda dil koymadı,
Sesimizi hiç duymadı,
Söyle bize nasıl idek,

Özcan Kurt

Nasıl olalım?

BİR ŞEYİN OL(ma)MASINI
BİR ŞEYDEN VAZGEÇMEK, BIRAKMAK ve ULAŞMAK veya BAŞARMAK
İSTİYORSANIZ..
DİLLENDİRMEYİNİZ..
Gözlerinizi kapatınız,
Zihninizi boşaltınız,
Onu kuvvetle ve ÇOK İSTEYİNİZ
Yürekten dileyiniz,
İYİ DÜŞÜNÜNÜZ,
Derin DÜŞÜNÜNÜZ,
İNCE DÜŞÜNÜNÜZ,

Aklınızdakini gönlünüzle dilinizle yüreğinizle bir ediniz.
Sonra:
Hiç düşünmeyiniz, sabredip
BEKLEYİNİZ.

Ve unutmayınız O neylerse hayreyler,
Ama bizim her duamız hayrımıza
olmayabilir.

O yüzden gönülden dilemek başka,
farkında olmadan Israr etmek
bambaşkadır.

Damla vardır düşmesinde, yağmur vardır dinmesinde, ateş vardır yanmasında, yangın
vardır sönmesinde hayır vardır..

Bazende diledim ama İYİKİ OLMAMIŞTI..deriz.

O demlenmesini ister İÇSELLEŞTİRMEMİZİ BEKLER.

ÇÜNKÜ TERLİ SU İÇMEK HASTA EDER.

Bazı hadiseler hayrına sana PANEL OLUR.

Hayatta zor durumlarda korkusuzca ÇINAR Gib dik durmak gerek çekinmeden.
Ama inat etmeden, bunun adı kararlılıktır.

Bazende Söğüt gibi rüzgarlar karşısında esnek olabilmek,
Yatmak, yılmamak, dinince bitti denildiğinde herşey,

Her şeye rağmen, yeniden DİMDİK AYAKTA olmak GEREK.

Sürücüyüz şu bedenin.. Sadece et kemik değil ederin.
Özvecan

Özcan Kurt

Ne Alaka

Yok be can Ne alaka..
Saçlarının ağarması dizlerinin tutmaması..
Ne alaka..?
Sevip ilgilenenin arayıp soranın olmaması..?
Ve
Ne alaka yalnız kalman..?
Hayır... Tükenmek:
Hiç yaşamadan YAŞLANMAKDA değil..
Köküne tonlarca dinamit konmuş dağlar gibiyim.
Kara ellerin hal bilmediklerin talan ettiği bağlar gibiyim.
Dik gibi duruşuma aldanmayın halim namerde inat..
Ne gözümde ferim ne de yaşama hevesim kaldı..
Can çekişmedik bir şey kalmadı içimde..
Yok ölmelik yaşıyoruz iyiyiz diyoruz sorulduğunda.
Bitmez şükür deryanın suyu kadeh kadeh boşaltmak ilen..
Gacur gacur döneriz Emrem dolap misali..
Ahuzarım:
Dağda beni bulan dülgerlere,
Kanadım kolum kesenlere,
Derim yüzüp hezenime
Şekil verip kesip biçenlere..
Hala alıp döküp şırıldarım..
Emrem ayağının tozundayım..
Şu dünyanın ne kışı ne baharı ne yazındayım.
Dert etmiyorum alıp gidenlerin ne hüznü ne yasındayım.
Gayri ne gara yarın ne gara gözü gaşındayım
Şu feleğin düzenine
Gara gaderime yazanıma,
Dökülen yaprağına hazanıma
İçip yanıp ağlarım.
Özvecan

Özcan Kurt

Ne Gerek

Arşta damla idik bir dem kaldık,
Arza karıştık da deryaya aktık,
Kah Mecnun kah leyla arayıp durduk,
Tetirden vazgeçtik kabuğu kırdık,

Anda can süret, tenden de geçtik,
Bir gönüle hicret, benden de geçtik,
Yaşarken ol vahdet şarabın içtik,
Ölsem, Kevser ile yunsam ne gerek,
Hey can ne gerek.?

Pirim Abdal ile dara gark olduk,
Hak dedik, Nesimi döndan soyunduk,
Mansur ile Hallaç göğe savrulduk
Perdeden vazgeçtik tabuyu attık,

Özvecan bülbül gülden de geçtik,
Yare vasıl için yollara düştük,
Hamdık olduk, dolduk, yandık da piştik,
Sarsam, Huri, gulam, bana ne gerek..?
Hey can ne gerek.?

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Ne Gezer

Ŗu can böyle düzene çatar duramaz,
Garip ekmek bulsa, katık bulamaz,
Kimi nankör, Ŗkr bilmez, utanmaz aymaz,
GaymiŖ Ŗirazesini dünyanın salınıp gezer..

Hizmet edene değil çok konuŖana olmuŖ itibar,
Zamane bozulmuŖ güvenilmez kimseye, çoğu riyakar
YoldaŖ dediğin geçiyor sapakda bitince çıkar
YitmiŖ dengesi çoğunun vefa ne gezer..

zvecan'ım kadersizim baharı görmeden getirdik gözü,
Bizi bizden etti kiminin sözü baŖka bir baŖkaymiŖ z,
Söz olursa mangalda ne kl bırakıyorlar ne de kz
BitmiŖ cinsi kimi insanın haya ne gezer..

Z ve CAN

zcan Kurt

Ne kadar Uzak

Ardı ardına yatay düşey kurplar,
Yoldaş törpüsüdür çarpar sapaklar,
Emir almış gibi yalnız kalırlar,
Yolları öğrendik, menzil ne kadar uzak.?

Göğün yüzü, kitap kapak yıldızlar,
Sanki biteviye uzar yaşamlar,
Güneşlerden umut kırıp dururlar,
Özlemi belledik vuslat ne kadar uzak.?

Yaşamaya vakit bırakmadılar,
Tanrı, kul, hesaba çekip sınırlar,
Beyhude merakla kafa yorarlara,
Acıları gördük, şifa ne kadar uzak?

Tütün derler, çile sarıp yakarlar,
Çekip, nefes nefes göğsü salarlar,
Dumandan ev nice bina yaparlar,
Üffledik durduk, bulutlar ne kadar uzak?

Yakının da olan yanında değil,
Özvecan'ım dost kim hiç belli değil,
O yana dön, evril çevril de çevril,
Arandık durduk can huzur ne kadar uzak.?

Özvecan

Özcan Kurt

Ne Yazar ki?

Gece bitip güneş doğsa ne yazar,
Gönlün karalar bağladıktan kerri..
Kışlar bitip, bahar çiçek açsa ne yazar,
İçinde fırtınalar koptuktan kerri...

Kara tren gecikse vaktında varsa ne yazar,
İçindeki istasyonları tüm yıktıktan kerri..
Saat, takvim, neyi gösterse çalsa ne yazar,
İçinde zamanlar donduktan kerri..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Neden

Hey can hiç bir şey demiyor mu sessizce göçüp de GİDEN,
Üç günlük denilen DÜNYAnın yaşandı
dünü, bitti..
Yarını meçhul, ne vardı ise yaşANA(n)cak tam (bu)gün akşama yetti,
Baharı çoktan geçti, yazı ümit ekmekle geçti,
Bu kavga patırtı kütürdü NEDEN..?

Beş parmağımız ayrı ayrı insan kavim kavim fıtrat öyle emir YÜKSEKLERDEN,
Kimse kimse için değil biçilmiş kafdandan,
Tanış olun demiş. doğuşun değil, yüce Yaradan,
Neden anlaşıyoruz ayrı ses çıkıyor niçin her kafadan,
Bu tavır, bu şiddet bu gürültü NEDEN..?

Beşeriz, şaşarız, yanılırız ve düşeriz bu öfke kin NEDEN.?
Haklı NEDEN affetmiyor ve NEDEN özrü çok görür bir hata eden?
Sebepler, bahane, kötülük diken, sevgi, tevazu, hoşgörü gülden,
Kıyamet mi kopar, kusuru biraz görmeyiversen?
Kötülük dönücüdür, eder kendine eden bilinmez mi NEDEN..?

Kırk yıl değil ay gün değil kırk dakika kahvenin hatırı bitti gitmeden,
Yıkılıverir mi? Tüm yaşanmışlıkları güzellikleri gelip görmezden?
Neden samimi dürüst değiliz? özümüz çürük sevgimiz yüzden?
Sınıyoruz, sınıyoruz tanrı bile öyle boşuna bekleme sonsuz güvenden,
Her gelen gidicidir, bu kov bu gönül kırma NEDEN..?
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Neden Böyle

Beni dinle çok sevdiğim,
Senin için can verdiğim,
Ahu verip bal yediğim,
Neden böyle uzak kaldık.

Yola çıksam can yoldaşım,
Darda kalsam kan kardaşım,
Kıtta olsam suyum aşım,
Neden böyle uzak kaldık.

Çölde iken suyum sendin.
Bardak olsam kuyum sendin.
Yemek isem tuzum sendin.
Neden böyle uzak kaldık.

Bülbül isem gülüm sendin.
Şümbül isem suyum sendin.
İnsan olsam huyum sendin.
Neden böyle uzak kaldık.

Ağaç isem dalım sendin.
Elma isem yarım sendin.
Baykuş olsam darım sendin.
Neden böyle uzak kaldık.

Yaya kalsam bineğimdin.
Bina olsam direğimdin.
Beden iken yüreğimdin.
Neden böyle uzak kaldık.

Ayna olsam yüzüm sendin.
Ama isem gözüm sendin.
Konuşurken sözüm sendin.
Neden böyle uzak kaldık.

Pınar isem dağım sendin.
Nebat olsam bağım sendin.
Solum yoksa sağım sendin.
Neden böyle uzak kaldık.
Topal olsam asam sendin.
Uyar isem yasam sendin.
Ayrı kalsam tasam sendin.
Neden böyle uzak kaldık.

Bulut isem yağmurum sen,
Buğday olsam kalburum sen,
Ekmek isem hamurum sen,
Neden böyle uzak kaldık.

Çalışırken işimde sen,
Yolda isem peşimde sen,
Geceleyin düşümde sen,

Neden böyle uzak kaldık.

Her an her gün yanımda sen,
Damarımda kanımda sen,
Toprak olsam ruhumda sen,
Neden böyle uzak kaldık.

Özcan der ki artık yetti,
Gece oldu gündüz bitti,
Aşık geldi maşuk gitti,
İşte öyle uzak kaldık.
ÖZVECAN

Özcan Kurt

Nedir kandil?

Hangi sene doğduğu değil kesin,
Nokta atışıyla sen nasıl bildin,
Çoğu Müslümanın aklın çeldin,
Örf değil bidat, aslı nedir kandil?

Töbe bu nasıl hesap nasıl, detay,
Niye gerek din kitap varmı onay?
Diyelim doğru, nasıl olur olay?
Örf değil bidat, aslı nedir kandil,?

Özün parlayıp da olmalı kalay,
Saraydan birinin uydurması saray,
Rahme düşmüş, nasıl anladın kolay?
Örf değil bidat, aslı nedir kandil,?

Kelime anlamına baksan arzu,
Münafıkların işi karışık mevzu,
Dağdan haberi yok inceler tozu,
Örf değil bidat, aslı nedir kandil?

Sözüme darılıp etmeyin yafta,
Muhammed Ali aynıyım safta,
Ayete, kitaba hadise bakın hatta,
Örf değil bidat, aslı nedir kandil?

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Nedir senin niyetin?

Çoğunluk aç rezil rusva çeker cefa,
Kiminin bir eli yağ da, bir eli bal da,
Nasılsa bir algı ile yine oluyor kar da
Vay memleket, vay milletim nedir senin niyetin?

Oturmuş gemi kıyıda kalmış sığda,
O Sanıyor ki yol alıyor okyanuslarda,
Günlük boş yalan dolan, sayfa sayfa,
Vay memleket, vay milletim nedir senin niyetin?

Lafla yürümüyor, yerinde sayıyor kıta,
Yersen yirmi yılda sıçradık, yükseldi çıta,
Tükendi bitti, yıllardır evetle tanınan kota
Vay memleket, vay milletim nedir senin niyetin?

Akıl kirada gerçeği gizlemeye yimiyor tıpa,
Didiği didik, hala nato mermer, nato gafa,
Söz çok emme, ne ipe gelir, ne de sapa,
Vay memleket, vay milletim nedir senin niyetin?

Gardaş bu uymaz bize kaç denendi soyka,
Göynek yırtık, düğme kopuk, ayrıldı yaka,
Efe gibi arenada boş yere sallama caka,
Vay memleket, vay milletim nedir senin niyetin?

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Neler var

NELER VAR.?

Göz alır muhteşem diye kanırsın,
Çeker gider girdaba kapılırsın
Dışı geniş, başı taa arza uzar,
Girince küçülen, nice beldeler var..

Baharın biter, güneşsiz kalırsın,
Işığa bakar kaba yanılırsın,
Yaz bahar demez de yağar tipi kar,
Düşünce, üşüten nice cemreler var..

Dıştan duvar küçük sığmam sanırsın,
Damla olur deryaya karışırsın,
Taşar kıyına can vurur dalgalar,
Biçimce, büyüyen, nice zerreler var..

Özvecan hazan düştü bitti bahar,
Gez ki can dünya da, daha neler var,
Elinde kar, yüreğinde ateş har,
İzinde gizlenen, nice çehreler var.
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Nerdesin dost?

Zaman bozuk figan göğe erişti,
Filler bahçalarda epey tepişti,
Kurt koyun ile bir olup sevişti,
Hele güdesin, nerdesin dost dost.?

Bu yerlerde Hızır Paşa bitmiyor,
Yakalar hiç bir araya gelmiyor,
Demir kapılara sesler yetmiyor,
Sen gürleyesin, nerdesin dost dost.?

Yolum kesik Yezit geçit vermiyor,
Yanıyorum Fırat giden gelmiyor,
Zalım; ihvan, çoluk, çocuk demiyor,
Sen deryasın, nerdesin dost dost.?

Özvecan bir cana mihman olsaydım,
Gönül kapım açıp, yara varsaydım,
Halimi arzedip, hatrın sorsaydım,
Hele gelesin sen nerdesin dost dost.?

Özcan Kurt

Neredesin gel?

NEREDESİN GEL.

Şu dünyada bilemedim yerimi,
Hallaç vari biçtiler de tenimi,
Yırtık sökülük dikemedim kendimi,
Parelendim yar, tenimi kendimi,
Dost..dost neredesin gel..

Yollar uzadı dost, sokak karmaşık,
Uçlarımı kaybettim çok dolaşık,
Dost bildiğim düşmanım ile danişık,
Yaralandım, anlatamam derdimi,
Dost..dost neredesin gel..

Hele gardaş göktemisin yerde mi?
Aylar geçti sayamadım mevsimi,
Gören ah ediyor, bakıp halimi,
Yıkıldım da tutamadım bendimi,
Dost..dost neredesin gel..

Özvecan araftayım yer bulanık,
Tamam edemedim her şey aralık,
Bilmem ki nasıl bir düştün uyandık?
Çakıldım da atamadım kendimi,
Dost..dost neredesin gel..

Özvecan

Özcan Kurt

Neresindesin 2

Zorlarımda yoktun, açken toktun,
Umarsız ben düşerken sen çıktın,
Geçti hayatımın içine ettin,
Sen hayatımın neresindesin?

İçinden gelmedi, sence kekledin,
Ustaca nasıl da yüzün sakladın,
Yıllar geçti beni ömrüm harcadın,
Sen hayatımın neresindesin?

Gecelerimin sessizliğinde de mi?
Günlerimin sensizliğinde de mi?
En son acep ne zaman yokladın?
Sen hayatımın neresindesin?

Özvecan'ım cevap kıymat düşürür,
Çıkar öne geçer maske görünür,
Ömür bitti bu can hala düşünür,
Sen hayatımın neresindesin?
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Neresindesin?

Selam verirsen alır, dönüp bir hatrını sormaz,
Kılı kıprdamaz, yüreği tınmaz, bir gönül almaz,
Çökmüş kendi içine, olup bitene, bir gafa yormaz,
Gardaşım sen insanlığın neresindesin..?

Sapaklarda dönüp kaçanlardan mı?.
Yaralara tuz basanlardan mı?.
Yüze güler, maske takanlardan mı?.
Gardaşım sen insanlığın neresindesin..?

Gargadan başka kuş bilmez, gelmez gitmez, muhabbet etmez,
Oturup karşında ne bir kahve ne bir çayını içmez,
Deniz olsa girilmez, kıyısın da eyleşilmez bulutu bitmez,
Gardaşım sen insanlığın neresindesin..?

Yürü desen ayaksızlardan mı, uç desen kanatsızlardan mı?
Bir bahane NANKör, hatır gönül bilmez vefasızlardan mı?
Sormayı unuttum, görünmezsin, selamsız hayırsızlardan mı?
Gardaşım sen insanlığın neresindesin..?

Bir köşeye taş olmaz, tencere kaynar acı soğan aş olmaz,
Baykuş küsmüş kendicileyin, çıtkırıldım dalı kuş konmaz,
Bir varsan, bin öte gider, yola yakıştırmaz kaba bulaşmaz,
Gardaşım sen insanlığın neresindesin..?

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Neresindeyiz Hayatın

İçine ata ata, geçiyor içi insanın,
Neyselerden Ne(ya)malanan,
Hengame de küreğini de yitirdik kayığın,
Batıyoruz mu bilmem?
Restini gördük, dalgasındayız hayatın,

Sığa demir atsak, çürüyeceğiz,
Açıklar da tükenip eriyeceğiz,
Bir al benisi yok, ıssız limanların,
Yaşıyoruz mu bilmem?
Belle(n)dik.. ! Ölü (t)arafındayız hayatın
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Neresindeyiz Hayatın?

İçine ata ata, geçiyor içi insanın,
Neyselerden Ne(ya)malanan,
Hengame de küreğini de yitirdik kayığın,
Batıyoruz mu bilmem?
Restini gördük, dalgasındayız hayatın,

Sığa demir atsak, çürüyeceğiz,
Açıklar da tükenip eriyeceğiz,
Bir al benisi yok, ıssız limanların,
Yaşıyoruz mu bilmem?
Belle(n)dik.. ! Ölü (t)arafındayız hayatın,
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Nesimi, Akarsu

NESİMİ, AKARSU..

Yine depreşti yaralarım ismi lazım değilden,
Nice can elemde zalımın kemter yüzünden,
Memnun belli, halk başa gelen zülümden
Niye ki demen, kimse değil oralı canlar,
Yüreğim yanıyor, gönlüm yaralı canlar..

Zamane bozuk bir şey gelmez elimden,
Zalıma inat çokca çektim dilimden,
Bu yüzdendir oldum ocağımdan evimden
Niye ki demen, gönlüm yaralı canlar,
Dert bir değil elvan elvan sıralı canlar,
Oyy oyyy sıralı canlar...

Nesimi'yim yandım için için derinden,
Akarsu'yum nice içip kandım selinden, Kıpırdamaz kılım, korkmam inan ölümden,
Niye ki demen, yürek karalı canlar,
Abdal gönlüm size aralı canlar,
Oyy oyyy aralı canlar..

Özvecan'ım
Sahte sofuya asla minnet etmedim,
Sorgusuz, sualsiz mürşide biad etmedim,
Gül diken ile güzel, ayrıktan fayda görmedim,
Niye ki demen, bahçam talanlı canlar,
Çok diyemem öz azarlı hem de cezalı canlar,
Oyy oyyy cezalı canlar..

Özvecan
10.07.2023

Özcan Kurt

Neşeler

Farklı ifade eder can kendini,
Kendince söyler nasıl sevdiğini,
Demenin dünyada lisanı birdir,
Sustukça dağılır gider sevgiler.

Paylaşmalıdır can elindekini,
El görmemeli el verdiklerini,
Bereketin yolu dünyada birdir,
Verdikce, açılır yüzler gönüller.

Muhtaçtır insan insanın külüne,
Gün gelir muhtaç olun verdiği,
Dermenin yolu tüm dünyada birdir,
Budadıkca çoğalır güller çiçekler..

Veriniz, söyleyiniz, tüm herkese,
Versinler söylesinler geri size,
Gülmenin yolu tüm dünyada birdir,
Kucak açtıkca çoğalır neşeler.

Özvecan ağaç, çekirdeğe dala,
Zengin fakire ve insan insana,
Gün gelir istemsiz çıkarsın yola
Yürüdükçe aşılır dağ tepeler.

Özcan Kurt

Nevbahar

Canan var misali pınar, baktıkça gönlüne akar,
Ne bir kötü kelam eder ne de gönül yıkar,
Durdukca canına can, ömrüne ömür katar,
Dertlere derman olur, dilinden bal damlar..

Canan var misali ağyar, sen vardıkça öteye kaçar,
Balsız arı gibidir, ne selam eder ne koşar ne uçar,
Yaşadıkca canın alır, ömrün elinde olur bir buhar,
Çaren baldıran olur, özden sevmeyen sanma ki onar...

Özvecan'ım bize ölmezden evvel ölünüz dediler,
Beklentisiz olmak diye bunun sırrın verdiler,
Nice canlar var ki yalan dünyaya konup gittiler,
Şır-at ayan olur, cehennem dedikleri nevbahar...
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Neyin nesi?

Renk renk bahçan çiçek güllerin güzel,
Duvarda ki diken, tel neyin nesi?
Ne var ise her şey kendine özel,
Yanın yören yok, ser çul neyin nesi?

Mihmanın olsam bir kıyı dalın yok,
Kapıda zincir, zil, çan neyin nesi?
Kanat yorgun bülbül, dikenlerin sık,
Dilinde bir türkü GEL neyin nesi.?

Giren belli, gönlü etmişler talan,
Gözün yaş, dilinde bal neyin nesi?
Buram buram derttir, alnında yazan
Yüreğin kuş, yerin dar neyin nesi?

Özvecan'ım der dört yanımız hoyrat,
Mazlumun zordur can, soluk nefesi,
Ömrün kadehi doldu bittim heyhat,
Bedenim kül, içte köz neyin nesi?

Özcan Kurt

Neyine gerek

NEYİNE GEREK..

Üç günlük dünyanın ikisi bitti,
Yapıp edilecek kimlere yetti,
Kalan bir ise can, keşkeye gitti,
Yaşarken ayrılık neyine gerek,

Adem ile Havva garip bir öykü
Çözcem diye ziyan etme ömrü,
Affetmemek sırtta ağır bir yükü,
Barış da dargınlık neyine gerek,

Anlaş ve uyum, bu seninle sorun,
Kınama, ara can, kendinde bulun,
Baktığın aç düzlem senin doğrun
Öyle de yanlışlık neyine gerek.

Herkesin inancı can sır arada,
Süret, siret, sana senden yakında
Kırıp dökme, biraz bırak tadında,
Gönül kırmak senin neyine gerek..
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Neyleyim

Seninle yer içer senle konaklar,
Gönül sarayında başka sultanlar,
Her sapakta kaldı: sahte yoldaşlar,
Su başında dostu, yari, neyleyim.

Sensiz daha mutlu huzurlu, olur,
O sevmediğini böyle anlatır,
Görünen güneşe çamur sıvadır,
Yakınımda dostu, yari neyleyim.

Tutunulmaz hayat alır koparır,
Vallahi seni de, senle sınadır,
Bugün verir inan dünü aratır,
Varlığında dostu, yari neyleyim.

Özvecan sitemim bilirim boşa,
Selam olsun tümnden kamu gardaşa,
Davetim sevenlere tez ulaş,
Yanımda olmayan dostu neyleyim.

Özcan Kurt

Neyleyim?

Dileğim odur, ol bende ki şahtan,
Utandırma gönül evimde tahtan,
Bu can kendinden bile geçti çoktan,
Ben O'na koç kurban edip neyleyim..

Ham sofi anlamaz can, bu lisandan,
Ah almış isen mazlum bir insandan,
Faydası yok sana namaz niyazdan,
Alnımı secdeye sürüp neyleyim.

Merhamet kulu, ayırır hayvandan,
Habarın yok ise aç mı ? komşudan,
Sen karnı tok yatmış isen akşamdan,
Sevabına oruç tutup neyleyim.

Özvecan'ım beктаş deryaya daldım,
Kul Himmet üstadım, suyunda yundum,
Mevla'yı arayıp Leyla'da buldum,
Yüz sürmeye çöle gidip neyleyim.

Özcan Kurt

Nidem

Ar damarı çatlamaya görsün ademde kalmaz haysiyet,
İnsan et kemik değil ki, aranılan çok derinlerde bekaret,
Biraz empati, hoş görü yok ise feraset,
Hiç düşünmeden duran, tende başı ben nidem hele canlar ben nidem..

Dünya malı dünyada kalır,
Paylaşmayı biriktirince bereket mi olur.
Vakti gelince budamaylan meyve az mı durur,
Özden vermeyip hep alan eli ben nidem hele canlar ben nidem..

Mevla özenip bezenip sevgisinden var etmiş,
Sanki sürme değilde o pencere açmış da sır çekmiş,
Kıyılmaz bakınılmaya saçlarını kafes etmiş tel tel örmüş,
Özü başka, yüzü güzel, göz üstünde kara kaşı ben nidem hele canlar ben nidem..

Türkümüz bir töremiz bir atamız bir,
Sazımızda telimiz, dokunduğumuz perdemiz bir,
Ayrı renklerde olsak da, torpağımız bahçamız bir,
El dilinden çılgın sözü ben nidem hele canlar ben nidem.

Özvecan'ım mevsimler değişse de yazgımın kışı hiç bitmez,
Gül gönlünde tomurcuklanmaz ise bahar hiç gelmez,
Gönül kırıcılarının ve kırgınların yüzüne güneş hiç gülmez,
Dağda taşda açan kokan gülü ben nidem hele canlar ben nidem.
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Niye

Kavim kavim isek tanış diye,
Yetmedi, sığamadık mı yere
Hepimiz kardeş değilmiyiz?
Bu kin, kavga hır gür niye.?

Dinler araç ki amaç değil,
Özeti bu, yıkma sev sevil,
Hepimiz fani değilmiyiz,
Kime fayda, bu küfür niye?

Kan dökmek emir ise uymam,
Sebepsiz bir cana kıymam,
Hepimiz ölecek değilmiyiz?
Yiyelim balda, zehir niye?

Dünyayı cehenneme koymam,
Huri ile olmam şerbetin almam,
Hepimiz candaş değilmiyiz?
Bu müslüman, bu gavur niye?

Özvecan'ım
Ham sofuya kulak asmam,
İtlik etmem yoktur taşmam,
Onurla yaşayacak değilmiyiz?
Gardaşını satan tavır niye?

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Niye?

Memleketin her köşesi cennet halkımız renk renk çiçek çiçek.
Vakti gelince elbet herkes ölecek,
Kara yire her ten girecek,
Bu har gür gönül kırmalar niye..?

Sen sevgide ol gül güllenir bülbül bülbüllendir,
Tüm mahlukat seni görür vallah dillendir,
İnsanın istediği yerde beden değil ruhu dinlenir.
Bu dır dır boş konuşmalar niye.?
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

N'olaydı 2

Niçin geldik tam bilmece,
Tuzak oyun film, düzmece,
Farklı farklı var işkençe,
N'olaydı ha olmasaydım, anamdan hiç doğmasaydım..

Hangi dağa yaslandık da yıkılmadı
Hangi dallar kırılmadı,
Hangi rüzgar savurmadı,
N'olaydı ha olmasaydım, anamdan hiç doğmasaydım..

Kimi mutlu memnun hep eğlence,
Zevki sefa gündüz gece,
Doğmadı ki güneş hani nerde nice,
N'olaydı ha olmasaydım, anamdan hiç doğmasaydım..

Hangi dağa yaslandık da yıkılmadı
Hangi dallar kırılmadı,
Hangi rüzgar savurmadı,
N'olaydı ha olmasaydım, anamdan hiç doğmasaydım..

Aldatıldık yalan dolan,
Aşk, sevgi, vefa, falan filan,
Gelir çatar, ölüm heran
N'olaydı ha olmasaydım, anamdan hiç doğmasaydım..

Hangi dağa yaslandık da yıkılmadı
Hangi dallar kırılmadı,
Hangi rüzgar savurmadı,
N'olaydı ha olmasaydım, anamdan hiç doğmasaydım..

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Nolaydı Babam

Nolaydı Allah'ım olmasaydı o sabah..
Nasıl da öylece duyurup kolay dediler..
Haber edince yüreğimi delik deşik kalbur ettiler..
Nolaydı Rabb'ım doğmasaydı güneş o sabah..

Kırkını yeni geçmişti zaman çakıldı,
Daha ondördümde dünyam yıkıldı,
Gafama mermi sıkıp içine sanki bomba atıldı,
Nolaydı Rabb'ım emanetin almasaydı o sabah...

Sınıfta eğilip kulağıma baban öldü dediler,
Sanki başımda dağı dinamitleyip kaya, taşı ve tozu döktüler,
Çocuk yaşımda bahçama özlemi hüznü tohum edip ektiler.
Nolaydı Rabb'ım hastalığı azmasaydı o sabah..

Özvecan'ım ilahi taktir doğan ölür böyle yazıldı,
Kabir değil inan o gün göğsüm kazıldı,
Beş yetim, garip anam nasıl üzüldü,
Nolaydı Münker ile Nekir fazla yormasaydı o sabah...
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Oh ve üf

Serbesttir İnsan bir yanından tüter,
Bir üf atar seni yerinden eder,
Üf ile harlanır, ya baştan söner,
Bir Oh ile gelir üf ile gider.

Esirdir İnsan bir yanından çeker,
Kah güle kah çöpe, bağlanır öter,
Gül ile güllenir, dikene döner,
Bir Oh ile gelir üf ile gider.
Özvecan

Özcan Kurt

Oku

Sırra mahzar olacaksak,
Doğru yolu bulacaksak,
Kutsal emre uyacaksak,
Yaradan adıyla OKU!

Okumaktan gaye nedir?
Çok söylemiş bunu Kadir,
Hiradaki güzel tabir,
Yaradan adıyla OKU!

Kalem sende kitap sende,
Alem sende hitap sende,
Mansur' u el-Vehhap sende,
Yaradan adıyla OKU!

Şeytan bile eder cinnet,
O harama duyduk minnet,
Dar mı geldi bize cennet?
Yaradan adıyla OKU!

Oku demek bil demektir.
Bir gönüle gir demektir.
Okumazsan sır demektir.
Yaradan adıyla OKU!

Sen yüzdeki yüzü oku.
Sen gözdeki gözü oku.
Nokta nokta harf harf oku.
Yaradan adıyla OKU!

Güneş ve ay da ayettir sana,
Bülbülü şeyda davettir sana,
Görmeden bakmak halvettir sana,
Yaradan adıyla OKU!

Dolabın işi alıp ta dökmek,
İnsanın işi bakıp ta görmek,
Gerçek erdem her şeyi sevmek,
Yaradan adıyla OKU!

El-est'de bu davet duyulmadı mı?
Sen anılmadan sana sorulmadı mı?
Hilkât- Fıtratın Alâka dokunmadı mı?
Sana bilmediğini öğreten;
"YARADAN ADIYLA OKU".....!

özvecan

Özcan Kurt

Oku ya Nas

Aslın toprak değil, o adem sıfatına bezendiğin bir süret,
Sır-ata kadar sırtında gerekli fakruzaruret,
Düşmüş. ankebutun süslü ağına debelenir tüm beşeriyet,
Kıyıların ötesinde derinlerdesin OKU ya NAS.!

Bezm-i elest'ten beridir, insan sarhoş, gaflet, Dünyalığına, kostümlerine surETE olmuş
esaret,
Nefsini bil ve eğit, zinhar ne eğil ne öldür ne de etme melanet,
Yedilerin ötesinde bir yerlerdesin OKU ya NAS.!

Nicedir, O yücelerden gelen soruya cevap aramadasın,
Nice güzel şeye sarılıp, kanıp aldanmadasın,
O şahın yeri gönüllerdir lakin vurup, döküp kırmadasın,
Kabuğun tetirin ötesinde içindesin OKU ya NAS.!

Anlamadın bile, şimdi gönül tahtın boş kaldı,
Sen KUR-ban edemedin ama O aldı,
Yola çıktığında üryandın yanında hangisi vardı,
Sen senin ötesinde, sen senin sürücüsün OKU ya NAS.!

İnnemel amelu binniyet,
Neye meylin var ise öyle yaşar ona edersin hizmet,
İki karışmayanın ortasındasın küll sınır cüzzi keyfiyet,
İncirin gölgesinde, zey-TİN in ateşindesin OKU ya NAS.!
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Oku Ya Nas (2)

Herkes ıştır, ıştır.
Her parlak ışığını,
Başka bir parlaktan alır,
Herkes alır verir,
DAHA GELİŞİR
Foton, fotona koşar yarışır.
Işık ışığa karışır,
EN PARLAK İDARE EDER;
Almaz, sadece verir.

Herkes ayrı titreşir,
Her kafa ayrı düşünür,
Her can ayrı lisan konuşur,
Her şey döner değişir,
Damla suyla karışır
Herkes ana kaynağa doluşur,
Her iki de, bir girdap oluşur,
OKU YA NUSH NE EKSİLİR NE BİTER,
Balık şimdi başka suya ERİŞİR...

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Olacağız

Elini soğur
Sonra yüreğin,
Yaşamdan yaşamaktan,
Senden kendinden bile soğursun...
Mevsimler değişir,
YOL değişir ve şartlar...
Yola çıktıkların yolda karşılaştıkların,
Sen farkında olsan da olmasan da,
Aslında bir ateş sönmüş yenişi çoktan başlamıştır.
Amaç adem yanımız çiğ değilde insan gibi düşe kılka, sürüne ve yana KAMİL olmak.
Ben OLUCAM, sen OLUCAN, o olacak BİZ OLUCAGIZ.
Z ve CAN

zcan Kurt

Olamazmıyız?

Bende dahil olmak üzere:
Diğerlerine benzememek ve
tarafımızı belli etmek adına,
ne kılığa gireceğimizi şaşırdık.
HER ŞEYİN BİR YAKIŞANI
ORTA YOLU VAR DEĞİL Mİ.?
Sol görüşlü ayırır kendini pos
bıyık ya da bıyıksız,.
Sağ görüşlü ayırır kendini.
Bıyıklar badem..
Biri sağlıklı biri yakışıksız.
Araçlarda imza, tuğra..
Töbeler töbesi..
İlla safımız belli olacak..
Müzik dersin öyle...
Ben Karadenizin çırpınmasını da,
İzmir marşını da,
Mehteri de,
Ne yani ülkücü olmadan ülkemin, Heybelerin nakışını,
Irmağının akışını sevemezmiyim.?
Halay sekip, horon tepemezmiyim.?
Ne güzel işte rengarengiz.
Niye bazı çiçekleri, yolup bazılarını
Ön plana çıkarıyoruz
BİRLİKTE DAHA GÜZEL DEĞİLMİYİZ.? NEDEN İLLA YA SAĞDA YA SOLDAYIZ.?
Rakıyı da seviyorum ayranı da..
Günahsa da Bana sevap sa da..
Bizi yönetenlere pozumuzla,
Neden koz veriyoruz.
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Olamazsın

Rengi düşüncelerinde gizlidir her canın oldum olası,
Karpuz değil ya: kabuğunu kesip göremezsin.

Kim ne düş(ün)(l)üyor? samimi olsa da sorup sorası,
Ölçsen metre değil ya: kim yakın kim uzak bilemezsin.

Güz gelmeden, yol çevrilmeden, kim kaçacak ha kim durası,
Civciv değil ya: etrafımda mı hala diye durmadan sayıp göremezsin.

Islak neyi barındırır,? kurunun neti nedir darası?
Terazin yok ya: ederini değerini ölçemezsin.

Her gönülün tahtında nice şah sultan yatır, ayrı paşası,
Eşek değilsin ya: Ahır gibi giremezsin..

Özvecan'ın itibarı var, ne kara kaş, ne kara göz varsa parası,
Doğruyu söyleyen canın kolay kimseyle olmaz arası,
Kimse kadim değil inan, terkedecek gelir sırası,
Kazık değilsin ya: gönüllerde çakılı Ol'amazsın.
ÖZ ve CÂN

Özcan Kurt

Oldu

Bilirmisin .? Gönlündeki sultana
şaha gurban olduğum can!
Nice gemiler görünürdü,
YOL alırım ümidi ile denizlerin
ufukların da,
Dalgalar çaldı da hep bühtan oldu.
Ne maideler tamam edildi,
ağırlarım ümidi ile o sarayın
konaklarında:
Su katıldı da aşım hep ziyan oldu.
Rengarenk çiçekler derildi,
bakarım ümidi ile bahçalarımda:
Bülbülü bekler iken:
Kargalar daldı da hep perişan oldu..
Derman diledim,
EL açıp da nicedir,
goca Rabb'imdan
Ölanı da aldı da ömrüm hep buhran oldu.

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Oldum

Dünya han dediler, mihman eyledim.
Ol aşına idik, İhvan eyledim.
Ademden önce de geldim gezindim,
Düştüm gülistana, zara eş oldum.

Düştü peçesi, gül açtı gülizar,
Kaşları kaf-ü nun oldum giriftar,
Üç Yeşil benden noktası var,
Ol simada, ulu yare düş oldum.

Bir dem, Veysel toprağında huş oldum,
Vasiyet etti, havalandım kuş oldum,
Avcı vurdu kazanlarda aş oldum,
Yere vurdu, karıncaya tuş oldum

Süretsizdim adem diye göründüm,
Kozmik kalem ile, Alak'a kazındım,
Kaf da okundum, nun diye yazıldım,
Havva'yla mey içtim ŞİT'le nuş oldum.

Kırkların ceminde aradım Himmet,
Muhammed taneyi, eyledi şerbet
Ali sundu edip elinden hizmet,
Vahdet kadehinde bir hoş oldum

Özvecan'ım şükür didara erdim,
Sıtkı pervaneyi düşümde gördüm,
Ol canlara alıp selamın verdim,
Ben kendi kendimle dara düş oldum.

ÖZ ve CAN

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Olma

CANLAR..

İlahi taktır, buralarda duymadık ebedi kalanı yoktur.
Niceleri tutunurum sandı, kiminin hala hesabı çoktur,
Kimseye baki değil doğum yaşamak ölmekte haktır.
Birbirimizi yok yere kırmaya değmez ki canlar,

□□Buda gelir bu da geçer ağlama□□
Gelende bir topraktan, gidende toprağa,
İster fakir ol, ister saraya sultan, paşa ve ağa,
Azrail seçmiyor kul isek, ayırmaya bölmeye gelmez ki canlar.

Dolusu için şükret, boş kısmı için çabala bardağın,
Hayy'dan gelen Hu'ya gider. Emrem sırrı budur dönme dolabın,
Herkes elin ayağın çeker kapanır sonunda kapın,
Süleyman'ın tahtı bile durmaya, kimse sonsuz hayat sürmez ki canlar..

Tek tek yarım dır kadını erkeği, lazımı tamamlamak,
Fitratımız ayrı ömür yeme mümkünü yok tam anlamak,
□□Öyle bir geçer zaman ki. □□Mümkünü yok bir anını saklamak,
Kim ki çok sevdi felek almaya, kara kaş kara göz boştur beşer neden bilmez ki canlar.

Özvecan'ım katı yüksek uçucu olma,
Selamı sabahı, muhabbeti can kesici olma
Mevla ayrı ayrı yaratmış, tanış ol seçici olma
Tüm kavga savaşlar olmaya dünya kimseye kalmaz ki canlar.
Özcan Kurt Özvecan

Özcan Kurt

Olmadı

OLMADI

Kapandı dostuma gönül yolları,
Gürlemesi çoktu, kıt yağmurları
Yordu, engebeli sık çamurları
Esti ayaz, kar hiç eksik olmadı.

Baharı tez geçtim, erdim hazana,
Değişmezti yazgı bildim alınma
Çok sitem ettim çekip yazana,
Ağmaz, dili-İ zar hiç eksik olmadı.

Felek ile artık çıkmam pazara,
Unutur yolunda gider kazara,
Virane gönlüm oy döndü talana
Dinmez ahu zar, hiç eksik olmadı

Özvecan alıştın şikayet etme,
Yar göze görünme yoluma girme,
Yıldım bundan gayri gelmezsen gelme,
Bitmez sitemkar, hiç eksik olmadı.

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Olmadı 3

Olmadı

Nice ayaz kışlar, gelip de geçti,
Bu can bilsen ki, ne çileler çekti,
Kırıldı, kanadım, takadım bitti,
Halin nedir diye soran olmadı..

Hey can soran olmadı.

Destursuz başıma hoyratlar girdi,
Yıkıldı gönül evim virana döndü
Azdı yaralarım, yangınım yetti,
Derdin nedir diye saran olmadı..

Hey can saran olmadı.

Yolun gözlemekten, usandı bıktı,
Ömür hazanlarda yaprağım döktü,
Yarıldı, toprağım, dağlarım çöktü,
Çektin yeter diye gelen olmadı.

Hey can gelen olmadı.

Özvecan'ım sabır edip beklesem,
Hangi derde yanam kime söylesem,
Darıldı yarenim , dostlarım küstü,
Yettin geçer diye seven olmadı.

Hey can seven olmadı.

Özcan Kurt

Olmadı(2)

Haddeleyip taşa verdim bir ayar,
Bezirgan kantarı hileli tartar,
Asesbaşı koymuş değişik miyar,
Sebep dedim, arka çıkan olmadı.

Ömür dediğin şey, dünyalık takvim,
Bu candan ötede derindir mazim,
Geçmiş gelecek yok, bilinir atım,
Siretten duyurdum bakan olmadı.

Sezer dururum o Şahı derinde,
Bir ettim gönlümü kurban verip de,
Haki-kati dedim daim dilimde,
Haykırdım çırpındım duyan olmadı.

Vardım da eriştim pire düşümde,
Adımı tahtımı koydum eşik de,
Kul Himmet üstadım kırklar ceminde,
Bir can diye ismim soran olmadı.

Özvecan'ım güller deste elimde,
At taşları tutma yeter cebinde,
Rengarenk çiçeği emek verip de,
Topladım sundum da alan olmadı.

Özcan Kurt

Olmamı Gardaş

Doğu, batı, kuzey, güney koşsak merkeze yaya,
Horon, şeşen seksek, vursak bara, davula halaya,
Sık olursak, dik durursak şer girmez araya,
Bu vatan hepimizin, el ele versek, olmamı gardaş?

İzmir'de çiçek açsak, şemmame koklasak,
Karadeniz'de coşsak, çırpınıp dursak,
Irmağının akışına, heybesine nakışına ölsek vurulsak,
Rengiyiz bahçemizin, dikenleri seçsek, seni sarmamı gardaş?

Aynı coğrafyada, biriz aynı çatı altındayız,
Asırlardır canız, kanız, yazı, kışı ayazındayız,
Davulu, zurnası, kemençesi, ezgi ezgi sazındayız,
Alı, ayı, yıldız, böyle dişek, söz yerini bulmamı gardaş?

Ne fayda gördük, uzak, ayrı gayrı durmadan,
Çok mu zör geçinmek, hor görmeyip gönül kırmadan,
Derdimiz müzminleşip daha derin olmadan,
Sarıp sarmalarız, o zaman yaramız iyi olmamı gardaş.

Özvecan'ım bu ayrılıktan sıtkım sıyrıldı,
Kardeş kerdeşi vurur mu? inan ruhum yoruldu,
Aynı pınardan su içeriz, çamurumuz, aynı karıldı,
Severiz, sayarız o zaman sular dikine akmamı gardaş?

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Olmaz mı Canlar

İnsan için davet, aynı yerlerden,
"Sevin, tanış olun" emri, yüceden,
Cümleyi var eden, aynı Yaradan,
Bir olsak kırmamak olmaz mı canlar.

Yurt içinde barış tesis edilsin,
Her Halk kucaklaşsın gülsün sevensin,
Zor nedir ki, hemen şimdi yapılsın
He desek, sarılsak olmaz mı canlar.?

İnsan aynı BAYRAMLARDA buluşsun,
Sınırlar kalksın ve savaşlar dursun,
Çocuklara neşeli günler kalsın,
Ağlamasak, gülsük olmaz mı canlar.?

Şahlar ortada çöpe atılsın,
Ülkeler de destek, versin katılsın,
Kin besleyen çöksün öteye gitsin,
Sirt sırta versek he olmaz mı canlar.?

Şu dünyayı gel gülistan edelim,
Bir olmayı gel imtihan bilelim,
Anamız babamız bir belleyelim,
Üzmesek de sevsek olmaz mı canlar.?

Korkarım huzur yok böyle giderse,
İnsanlık aracı amaç görürse,
Gelin inelim gayri terkedelim,
Birleştirip dersek olmaz mı canlar.

Özvecan'ım lisan, sezgi diyelim,
Aynı denizlerde yüzüp gezelim,
Türküyü çevirip meal edelim,
Beraber söylesek olmaz mı canlar.?
Özcan Kurt Özvecani

Özcan Kurt

Olmaz mı Canlar (2)

Şükür değil boşa avunmak,
Sorun yok verip paylaşsak,
Düşünüp de çözüm arasak,
Ucundan başlasak olmaz mı canlar.?

Bu asırlardır Anadolu'm,
Bir türlü bitmedi ki sorun,
Sıkıyorlar hep boğum boğum,
Biraz akıllansak olmaz mı canlar.?

Bu böyle gitmez ağır aksak,
Silkinip de artık uyansak,
Zulmün yeter hesabın sorsak,
Bunları bıraksak olmaz mı canlar?

Değişirsen, değişir durum,
Yıllardır düz çıkmıyor yolun,
İnat etsen aynıdır sonun,
Saksıya çalışsak olmaz mı canlar.?

Şömürülmem deyip başlasak,
İnançları özde saklasak,
Kullananı atıp bıraksak,
Hak olanı yapsak olmaz mı canlar..?

Özvecan'ım bittim yoruldum,
Aykırıyım kopup ayrıldım,
Hakkı dedim hain sayıldım,
Atayı anlasak olmaz mı canlar..?

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Olmaz mı?

Rengarenk tohumlar ektik bahçalara,
Vira dalgalan al beyaz bayrak vira,
Horon, halay, zeybek, bar, hora,
Sadece kara ile beyazı seçmesen olmaz mı..?
Söyle can dost OLMAaZ mı..?

Baharlar vaat ettik biz yarınlara,
Bir olmazsak inan iyi olmaz bu yara,
Değişmemek, inat, sonu gelmez macera,
Kar tipi boranları seçmesen olmaz mı..?
Söyle can dost OLMAaZ mı..?

Sevgi, barış, kardeşlik fidanları diktik gönüllere,
Durma kardeş gel hep el ele,
Bu sözümde ne var ki di hele,
Kini nefreti zulmü seçmesen olmaz mı..?
Söyle can dost OLMAaZ mı..?
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Olmaz mı?(3)

Biz bir acayip hem garip milletiz,
Yedi asır oldu garip gideriz,
Baştan kokmuşuz bak nasıl ideriz?
Kardeşik kavga etmesek olmaz mı?

Yok ya bu gafayla hiç değişmeyiz,
Bir arpa boyu gör inan gitmeyiz,
Yatar kalkarız bir şey üretmeyiz,
Bindik bir dala kesmesek olmaz mı?

Din gardaşımızla aynı, yüzdeyiz,
Makam için, kan, yar, candan geçeriz,
Ölüm de ne? şerbet edip içeriz,
Sevdik ya, hala üzmesek olmaz mı?

Özü bozuk hatıp, tutup getirme,
Kurda koyun teslim edip güttürme,
Dosta düşmana gel halin güldürtme,
Bildik de inat etmesek olmaz mı?

Özvecan'ım çift sarı yumurtladı,
Sorun üstüne bak yatıp gurkladı,
Civciv değil gelen tümü cırcıladı,
Kattık ala can, sürmesek olmaz mı?

Özcan Kurt

Olmuyor Dostum

OLMUYOR DOSTUM

İnsanda onur duruş olmalı,
Doğrudan yana tavır koymalı,
Gönül veren can güven duymalı,
Yaratmasan algıyı olmuyor dostum.

Çıkarıcılar hep aynı kulvarda,
İtiş kakış hor mazlum kenarda,
İt ile kurt bir, hırlar duvarda,
Dolanmasan çalıyı olmuyor dostum.

Çok konuşanlar bilge sayılır,
Âlim diline kilit vurulur,
Ata ataya çatıp tartılır,
Bozmasan tartıyı hiç olmuyor dostum.

Kadı suçluya el pençe divan,
Dayın yoksa hiç gelmiyor sıran,
Konuşsan asla bitmiyor davan,
Yazmazsan doğruyu hiç olmuyor dostum.

Özvecan kral halktan bihaber,
Çalıp çırpanlar soylu muteber,
Gariban beter, oldu besbeter,
Yıkmasan yalıyı hiç olmuyor dostum.

Özcan Kurt

Olsa gerektir

Geç olmadan derim can ile canan,
Bir gönül yap, hem de bir gönül kazan,
Gönül birliği dedi şah-ı Merdan,
O'nun yeri gönül olsa gerektir.

Meyve yenilmez ki daha olmadan,
Bal denmez ki güle arı konmadan,
Bülbül gibi sevip dalı kırmadan,
Söz demeden özde pişse gerektir.

Beyhude merkeze insan koymadan,
Har canı bir görüp sevip saymadan,
Der Divani hiç can hakkı olmadan,
Karınca hakkını sorsa gerektir.

Özvecan eşikte karar kılmadım,
Soyundum her dondan, yüküm koymadım.
Beklerim henüz insan olmadım.
İnsan, insan da can bulsa gerektir.

Özcan Kurt

Olur

Ŗu dŖnyaya meyledenler,
Nerden gelir nere gider,
Sofi sanman bizi ey erenler,
Can telde titreŖince dil lal olur muma dŖner.

Vuslata erer mi insan?
Yolda olup kıpraŖmadan, kaynaŖmadan,
Ŗu, bu, deyu ayırıp, ayrılıp, ayrıŖmadan,
Habbeler hep birleŖince salkım olur bala dŖner.

Ŗam yeme hiç gönŖl, kıŖ bitti geldi bahar,
ŖmŖ tŖkeniyor bitti zaman çok dar,
"Gelemem bir dahi" diye, buyurdu pir sultan Haydar,
Sevgide biliŖince tŖm can, çŖl yeŖermiŖ dala dŖner.

Ŗzvecanım budur halım,
Zamane bozuldu, insanlar zalım,
DŖnya fani canlar kaim,
Damlalar birleŖince, derya olur suya dŖner.

Ŗzvecan

Ŗzcan Kurt

Olur mu Olur

Meçhuldur: Ne, ne zaman başlar, nerede ve ne zaman biter,
Kuru bir avuntudur, heveslerin kimi eksilir kimi tümünden yiter,
Şen biraz oyalan diyedir iraden, kaderin edeceğini yine de eder,
İnsan deryada çaresiz susuz kalır mı? kalır..

Yaşanmaz elbette hayali ve ümidi olmalı insanın,
Bir boşluğa düştüğünde sarılacak tutacak bir dalın,
Eksiktir adem, sevip bağlandığın senin diğer yarın,
Lakin hiç olmadık anda, kader, yüreğinden söküp, alırmı? alır..

Bi yerlerde kozmik bir odan var levh ile bir de kalemin,
Düşünmeye başlayınca, oluşur, yükseğin veya düzlemin,
Asla asla diye hiç bir şeyden asla sen olma emin,
Başa gelmedik bir şey yok her şey, olur mu? olur..
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Olurmuş

Ayağı yere basmayanın,
Kanadı kırık,
Aynası puslu olanın,
Dili keskin olurmuş.

Okuyup adam olmayanın,
Ar damarı yırtık,
Sonradan görmüş olan,
Dünyaya düşkün olurmuş.

Kul içinde pişmeyenin,
Duvarı yıkık,
Egosu şişkin olan,
Kendiyle meşgul olurmuş.

Çok bildim diyenin,
Akli eksik,
Aklına vasi atayan,
Cümleye küskün olurmuş.

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Ona bakarım

Herkes yoğurdu ak, misal pazarcı,
Sözde doğru dürüst susmaz haybatçı,
Dili şeker, şerbet, usta katrancı,
Ben özünde ne var ona bakarım...

Kimi insan gri kokusuz renksiz,
Takırdar durur, iç belirsiz ceviz,
Görüp dinlesen, bilge derya deniz,
Ben kıyısı var mı ona bakarım..

Özvecan bana ne inancın ırkın,
Sen adam ol, gönül yıkmaktan sakın,
Zalıma karşı hiç, varmı bir tavrın,
Ben insan mı diye ona bakarım.

Özcan Kurt

Ona bakarım (2)

Dilin kemiği yoktur der duy atalar,
Özü bir mi diye ona bakarlar,
El kiri değil, su ile yuyalar,
Sapakta dönecek mi? Ona bakarım.

Su akar göz bakar, söze ne hacet,
Kör eder aklını cazib-i süret,
Zamanla değişir durum ve kıymet,
Değer verecek mi ki? Ona bakarım.

Coşkun geçer hoş güneşli baharlar,
Kış geldi mi koyup seni kaçarlar,
Tavuğun bülücün güzün sayarlar
Yanımda duracak mı? Ona bakarım.

Özvecan illa ki, sınamak gerek,
Seviyormu hakiki nerden bilek?
Ayrı söyler, ayrı çarpıyor yürek,
Benimle gelecek mi? Ona bakarım.

Özcan Kurt

Ona Yanarım

Daha gülmedim ki geldim Dünyaya,
Elde ne kaldı ki rüzgar kırmaya,
Kaderim der sitem etmem Mevla'ya,
Umarsızlardayım ona yanarım,

Ne ettimse bir el gelir bozmaya,
Gücüm yetmedi ki baştan yazmaya,
Her heves erteli, kaldı sonraya,
Duyarsızlardayım ona yanarım,

Özvecan'ım ölürüm taşım oflaya,
Kimsenin ahı can kalmaz yanına,
Aldırmam alıştım kendi halıma,
Vefasızlardayım ona yanarım..
OF of.. Of ki of..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Onaylıyormusunuz?

TÜM İŞLEMLERİ ONAYLIYORMUSUNUZ.

.....

.....?

Yani tekrar ediyorum: Hayatınızın talep ettiğiniz bu kesimini hiç yaşanmamış sayıp tamamen sileceğiz.

EVET mi dediniz?

Tam da Cem Karaca'nın tamirci çırağı İn dumana boğulduğunda akan suların durduğu gibi:

TAM yatay hareketin dikeyle kesiştiği çizgi,

Tam Musa'ın asaya vurduğu nokta,

TAM dönencenin, girdabın, hani balığın akla ziyan bir delikte kaybolduğu nokta..

EVET SİZİ BEKLIYORUM..

ONAYLIYORMUSUNUZ..

DÜŞÜNÜyorum "ne güzel olacak yeniden başlamak.." Öyle dedi içimden bir ses..

-Eve..... t diyecek oldum..

Sonra başka bir ses..

-YA öğrendiklerin..

Çöpemi atalım..

Öyyyy çok ağır geldi...

-ASLA..!

Yeniden bedel ödemek istemem.. Belki faturası çok daha ağır.

Asla HAYIRRR..!

Gözüm duvardaki saati aradı ve takvimi..

Karanlık zor seçiyorum..

Gecenin 02,00 isi günlerden

18.01.2024

Şükür..

Açılar....

Öğretileri yazılmamış adeta kazınmıştır..

Onlar ara sıra serdiğimiz göz attığımız ÇEYİZ SANDIĞIMIZ..

Evimiz..

Antremiz

Sıra sıra

Oda oda

Geçiyoruz hepsinden bir etiket..

Orda kalacak şekilde takılıp kalınmamalı..

Ama mutlaka ders çıkarılmalı..

Bardak ne tamamen boş isyan edecek kadar,

Ne de tam dolu rahat olacak kadar.

Dolu için şükür boş için,

□□□□Hayat devam edeyi,

Her şey olması gerektiği kadar,

Şu dünya da hepimize yer var. □□□□

Şimdi kendine yeni bir oda seç gir kurul..

Esen kalınız..

Özcan Kurt Özvecan

Özcan Kurt

Ondan

İkibin yirmi üç altı Şubat dört beş arası,
Kırılmış fay derlerde bilmem neresi?
Vcdansızlık, hırsızlık bunun adı, değil alın yazısı,
Ahanda şuramda bir şey vurup duruyom zor silinmiyor gardaşım.

Sen demirden çal, kumdan çimentodan,
Sonra dile dolanmış azdık da ondan,
Yıkıldı Adana, Hatay, Maraş, Antep, Adıyaman,
Ahanda boğazım da bir şey yutkunuyom yutkunuyom zor söylenmiyor gardaşım..

Acılardan ders çıkarmanın şimdi zamanı,
Aramızdan çıkarıp atalım hemen kavgayı,
Sağ kalmaz isek nidek malı, mülkü, parayı,
Ahanda aklımda bir şey sorup duruyom zor bilinmiyor gardaşım..

Pandemi de havayı süzdük tam bitti derken,
Deprem de çöktük, maalesef dağıldı mesken,
İlmek ilmek ördük, bir daha nasıl kurulur düzen,
Ahanda içime atıp duruyom zor çözülmüyor gardaşım..
ÖZ VE CÂN

Özcan Kurt

Ondan (2)

Gündüz aydınlığı gece karası,
Böyleyim ölüm ve yaşam arası,
Kabuk bağlamıyor gönül yarası,
Öylece karamsar oluşum ondan..

Kalkmıyor kaderin sisli havası,
Kari yok edilen gönül duası,
Ağıstık çekeriz varsa dahası,
Öylece kötümser bakışım ondan..

Tutmuyor dikilen yürek yaması,
Bitmedi feleğin benle kavgası,
Özvecan'ım doğdum ondan hatası,
Öylece çekimsiz duruşum ondan.

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Onlar Kadınlarımız

KADINLARIMIZ

Onlar anamız,bacımız,yarımız,
Onlar elimiz kolumuz başımız,
Onlar canımız bir diğer yarımız,
Tatlımız acımız,
ONLAR KADINLARIMIZ..!

Tahtımız da hanımız, baştacımız,
Evvelden ebede yürür namımız,
Geliş sebebimiz ve kaynağımız,
Toprağımız, suyumuz,
ONLAR KADINLARIMIZ..!

Kadın eli değdi yasak ağaca,
Yontulmadık odun, idik kabaca,
İndik yokuş, dağa çıktık yamaca,
Tornamız tesviyemiz,
ONLAR KADINLARIMIZ..!

(Oy..)Kadınım gitme daha çok lazımız,
Miraçlara kadar uzar yazgımız,
Ol Meyvede kaldı dudak izimiz,
Geçmişimiz geleceğımız
ONLAR KADINLARIMIZ..!
Özvecan

Özcan Kurt

Onmayacaksın

Önemi olmayacak yıllar sonra,
Ömür verip de boşa kafa yorma,
Çok irdeleyip hem de sık dokuma,
Duvarda bir resim olmayacaksın.

Pek meraklanıp da endişe duyma,
Gel affet sal bırak gitsin kin tutma,
Geçmişe bağlanıp tutulu kalma,
Ati de bir isim olmayacaksın.

Sende torundun, ne çabuk unuttun,
Umutları ninni çekip uyuttun,
Endişeleri besleyip büyüttün,
Herkes gitti ki sen kalmayacaksın,

Biraz sevdiğine biraz kendine,
Ölüm bakmıyor, garip ne zengine,
Yaşa yaşat, inan değmez öyküne,
Sen ötede seni, anmayacaksın.

Kumdan kaleler inşa ettiğimiz,
Ömür törpüsüdür şüphelerimiz,
Taş dolu gereksiz eteklerimiz,
Boşalt at onu kullanmayacaksın.

Kimler geldi geçti memnun olmadı,
Kimsenin attığı, yere varmadı,
Şu dünyada kimse kalıp onmadı,
Özvecan'ım sende onmayacaksın.

Özvecan

Özcan Kurt

Onu bana sor

İşyanım kendime Mevla affetsin,
Ömürden geçerim bu can neylesin?
Geçersem senden, beni kahretsin
Dertler elem keder onu bana sor.

Söyleyin yare de artık gelmesin,
Halim nice diye merak etmesin,
Demiş ki: dursun biraz özlesin,
Yollar nasıl biter onu bana sor.

Takvime sorma, ne diye zamandan?
Usandım yar yalnız geçen anlardan,
Bana ne mevsimler, hafta aylardan,
Geceler kaç çeker, onu bana sor.

Özvecan, rüzgarlar dalımı kırdı,
Belli etmedim hep içime sızdı,
Felek bu kaderi ne diye yazdı?
Acılar ne eder, onu bana sor.

Özvecan

Özcan Kurt

Oy beni beni

Yıkılası temeli, yalancı dünyada,
Kul etti can bizi bir zalım hoyrata,
Kimi aş bulamaz rezil hayatta
Kimi bir eli yağda bir eli balda,

Geçmez akçe ettin, attın,
Pula döndürdün, beni beni..
Oy beni, beni, beni,
Can beni, beni beni..

Dost bellediğimle kaldık sapakta,
Yaşayan ölüyüz, yıkılmasakta,
Yar gözleyip yola bakıp dursakta,
Felek tuzak kurup bekler serhatta,

Biçilmez hasse ettin, attın
Çula döndürdün.beni beni

Oy beni, beni, beni,
Çan beni, beni beni..
Özvecan

Özcan Kurt

Öğretmen

Kapıları, açıp ulaşmak gerek,
Öğretmen ve bilgi anahtar demek,
Hakkı ödenmez onca çaba emek,
Karanlıklarda ışık yoldur öğretmen,

Cahile labirent yaşamın yolu,
Bilgidir insanın kanadı kolu,
Bunun içindi hep ısrarla OKU,
Bilginin pınarı dağdır öğretmen,

Fidan sevgi, ile yetişir büyür,
Çocuklar evde gelişir ve yürür,
Koşma, ulaşmayı okulda görür,
Bahçevan gül, çiçek, bağdır öğretmen,

İdealimiz hep izinden gitmek,
Ülkeyi müreffeh kalkınmış görmek,
Renk renk, Hece hece, ilmek ilmek
Mustafa, Kemal'dir çağdır öğretmen...

ÖZVECAN

Özcan Kurt

Ölsem de bir Kalsam da bir

Bir tadı yok bu hayatın,
Hayal her şey şu dünyanın,
Ne anlamı var bağlanmanın?
Kalsam da bir gitsem de bir,
ha varlığım ha yokluğum...

Yere batsın saltanatın,
Aha geldin, aha yoksun,
Ne anlamı var çok yaşamanın?
Yaşasam da bir ölsem de bir,
ha varlığım ha yokluğum...

Niceleri gitti anam, babam, atam,
Belli ki bura değil asıl vatan,
Hiç bi yer tutup. var mı kalan?
Ağlasam da bir gülsem de bir,
ha varlığım ha yokluğum...

Bu yerlerde bitti işim,
Mevla bilir, son gelişim,
Aynı oldu yazım kışım,
Solsam da bir açsam da bir,
ha varlığım ha yokluğum...
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Ölümler

Acılar özde paylaştıkça azalır,
İnsan ışık ve ışıklara uzanır,
Her hastalıkta foton foton bulaşır,
Bazen ölümler bir lütuftur, kurtarır.

Beşer şaşar, düşer, aldanır yanılır,
Kimi insan akıntı, sele kapılır
İçerinde ol Kıyam-etler koparır,
Bazen sonlar döner yeniden başlatır.

Acılarda bak düşer türlü maskeler,
Özvecan'ım dilimde bitmez havleler,
Yüzümde çizgi çizgi derin haddeler,
Bazen hayat ölüp ölüp de yaşatır.

Özcan Kurt

Ölünce

Sitemim ölünce kara yazıma,
Tartılır her şey, sür üflenince,
Ataşlara yansam bakmam ardıma,
Unutulur her şey, har küllenince

Mevla'm duam bakma yaza kışıma,
Dilerim tez gelem, sen gel deyince,
Vasiyetim olsun, oğul kızıma,
Gönül katlanırmış göz görmeyince..

Gelme yar bayramdan bile bayrama,
Toprağım kurusun su dökmeyince,
Adım bile olmadan mezar taşıma,
Yitip gideyim yar inceden ince..

Özvecan

Özcan Kurt

Ölüyorum

İçin için diri diri,
Can çekişe ve öle öle,
Kabuğumuza çekile çekile,
Bile bile,
Göz göre göre,
Kabımızda eriye eriye,
Bir bir tükeniyor,
Bitiyoruz...
Usanır olduk İleri adımlardan
Gayri geri geri gide,
Düşüp kalkıp ayağımızı ite ite
İçimizden gelmiyor söylemek
Biçare bir teselli beklemek
Sorarlarsa üzmemeyim diye
Şükür iyiyim diyoruz.
-Ölüyorum can..
Soru..
-Ne zaman..?
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Ölüyorum 2

Yaram derin ve çok müzmin
Urganlardayım sırim sırim,
Gün ve gün ah düğüm düğüm,
Mezar mezar ölüyorum.

Ölmek kolay hazır canım,
Her selada benim adım,
Nefes nefes gıdım gıdım,
Tekrar tekrar ölüyorum..

Mevsim güzün, aylar hüzün,
Hiç bir şeyde yoktur gözüm,
Kök kurudu kırık dalım,
Yaprak yaprak ölüyorum.

Her gün araf, yaşam haram,
Son gün bana olur bayram,
Toprak benim yarım anam,
Azar azar ölüyorum.

Özvecan canıma doydum,
Çoktan ölülerden saydım,
Bilmem ki ben niye geldim,
Firar firar ölüyorum.

Öz ve CAN

Özcan Kurt

Ömrümün son deminde..

Ne tutunacak dalım,
Ne sarılacak yarım,
Hep eksik çeyrek yarım,
Ömrümün son deminde..

Bitmiyor başlanmıyor,
Konuşsan olmuyor ki,
Şussan hiç olmuyor,
Ömrümün son deminde..

Ne yokum ne de varım,
Ne baş, belli ne sonum,
Aynı adres aynı konum,
Ömrümün son deminde..

Müzmin deva bulmuyor,
Anlatsan olmuyor ki,
Şabretsen hiç olmuyor,
Ömrümün son deminde..

Pişmanım Özvecan'ım
Kendimedir isyanım,
Koptu öze tüm yanım
Ömrümün son deminde..

Özvecan

Özcan Kurt

Ömür

Sebebin kalmamıştır aslında da,
yaşamak için,
Bahaneler uyduran kendine bir
türlü anlatamazsın bunu..
Başlangıçlar içinde yeni uçlar,
Son dediklerin içinde yeni başlangıçlar.
İç içine dış dışına uzar gider.
Bir üstat şöyle demişti:
"Bazı evlerin içi dışından büyük olur" diye..
HEY GURBAN OLDUĞUM,
ŞU GÖNÜL NASIL SIGAR ki BEDENE..

Çorak tarlada kurumuş ihtimal fidelerini
Şulayıp çapalamaktayız...
Bir sebebin, yası bitmeden,
Öteki can çekişmede..
Ne muhteşemdir bu mektep,
Bir o kadar da hünerli muaallimleri
Mutlaka öğretmede, mezun vermede..
Ne varki ömür bitmede..
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Ömür törpüsü

Kilit tutmaz ki gül yüzlülerin gönül gapısı,
Bilinmez kim oturur tahtında kimdir ilk sahibisi?
Kağıt üstünde ancak, kimse kocası veya karısı..
Kimi ömür olur ömrüne ömür katar,
Kimi ömrüne törpü olur, kıymık kıymık ateşe atar.
Zaman ilaç değildir, acısı tazelenir arttıkça artar...
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Önce Sağlık

Hey gözünü sevdiğim gardaşım,
Nedir şikayetin, böyle isyandasın nedir telaşın,
Aklında ne var işe bir kenara koyasın,
Ötesi berisi yok Önce sağlık önce sağlık.

Mevla dert verip derman aratmasın,
Huzurun, şirazen kayıp gözlerin şaşkı bakmasın
Dost bildiğin bakıp geri geri kaçmasın,
Ötesi berisi yok Önce sağlık önce sağlık.

Gardını düşürmeye gör, aparkartı direği yersin,
Sağlık yerinde olsun da hepsi ikili üçlü beşli gelsin,
Ruhun bedenlen güçlü ol, üstesinden gelirsin
Ötesi berisi yok Önce sağlık önce sağlık.

Ötesi yok şu cihanda bir nefes sıhhat servet bilesin,
Goca İrabb'im düşmanımı elden ayakdan düşürmesin,
Her şey yerini bulur yeter ki dermansız dert vermesin
Ötesi berisi yok Önce sağlık önce sağlık.

Özvecan'ım neler istedim de olmadı bir çok dileğim?
Bir haftadır bitkinim ayarım kaydı düşmez ateşim
Sağlık yitince hepten dağıldım şaşkı feleğim,
Ötesi berisi yok Önce sağlık önce sağlık.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Öyle Gel

Sen terzisin teni biçen kumaşın,
Lakin üryan geldin, giden üryansın,
Hakiki insanlık ise muradın,
Sen senliğinden soyun (da) öyle GEL..

Bir olsun ruhun, gönlün, dilin, aklın
Nefsini öldürme, uyumlu olsun,
Dizginler hep elinde sende dursun,
Al gemini azıdan sür (de) öyle GEL..

Zahit yanlış anlar şimdi sözümü,
Terket aracı gel işin bitimi,
Bırak şimdi gardaş, kurban etini
Sen kelleni MEYDANA koy (da)öyle GEL..

Zey-tin incir sırdır. Erebildin mi?
TEK elif, BİR ba, can görebildin mi?
Hilkat Fitratına erebilDin mi?
Hamlık acı, acıtır OL (da) öyle GEL..

Kifayeti yok sözlerin zikreyle,
Hamuş Can..! tartışa girme kimseyle,
Semah et can kenDinle, tüm hücrenle,
Merkeze koy, İnsanı dön (de) öyle GEL..

Özvecan kulak ver sendeki ŞAHA,
Sözlerim gitmesin inşallah boşa,
Savaşlar olmasın halklar barışa,
Sen tüm İnsanı bir gör sev(de) öyle GEL..

Özcan Kurt

Öyle git

Öyle GİT..

Git hadi yar, daha ne duruyorsun,
Kaldıkça acılar doğuruyorsun,
Çek kendini, ellerini elimden,
Bağım koma kışın, yak da öyle git.

Kim dedi ki kolay, aldanıyorsun,
Baktın ki olmuyor, yapamıyorsun,
Doldur çareyi yar, çekip belinden,
Yarım koma peşin, vur da öyle git..

Gidemedin hala konuşuyorsun,
Geriye dönüpte bakamıyorsun,
Sök yüreğinden köküm derinden
Ağım koma düşün, sil de öyle git..
Özvecan

Özcan Kurt

Özler

ÖZLER

Çeker işte bir şeyler,
Kan kanı can canı cananı,
Bir toprak da harman olanı,
İzin vermese de nizam tutmayı tutunmayı,
ZORLUKLARDA,
Bir eli gönlü yüreği,
Boşalmak istediğinde iyice
Gırtlığına kadar dolup boğulduğunda,
Omzunu, omzuna vereceği,
Her şeyden bıkip, hıçkırıp içini çeke çeke,
Yüzünü dayacağı bir göğsü,
Her zaman gülmeyi değil, AĞLAMAYI,
Dost, dostu gardaş gardaşı özler..
Bazende kendinden uzaklaşır,
İnsan kendini, kendi ile kalmayı
Kalabalıklardan kaçmayı
Yalnızlığı özler..
Her şeyin çoğu,
Vuslata hemen erivermek değildir,
Bizleri aslında mutlu ve güçlü eden,
İnsan:
Az içinde çoğu,
Çoklukta değer bilmeyi özler..
Ümit ekmeyi, bir çocuk gibi,
Beslemeyi, sevmeyi sevilmeyi
İlgilenmeyi, ilgi görmeyi,
İNSAN:
Belki diye (g)ÖZLEMİYİ özler...
Bıktırıcı olmayacak hiç bir şey,
Yakınlarda iken uzak kalmayı,
Hemen kavuşmayı,
Yazın yanarken, kışın üşümeyi,
Küçük iken büyümeyi,
Büyüyünce küçülmeyi,
Rengarenk iken, kırmızıya çalan sarıyı
Dalından kopup sessizce,
Ayrılıp geldiği, sineyi,
Gündüz, geceyi,
Cümle heceyi,
Beklemeyi,
özler

Öz ve can

Özcan Kurt

Özür dilerim

ÖZÜR DİLERİM

Aykırıyım, bağısız, yansız sınırsız,
Kıyarım söylenecekse, hatırsız,
Aksiyim herkese hoş görünemem,
Ben böyleyim unuttum özür dilerim..

Yontulacaklarım elbette vardır,
Eğiten hep bal değil, acılardır,
Sana tatlım canım cicim diyemem,
Ben böyleyim, unuttum özür dilerim.

Göründüğüm ve olduğum gibiyim,
Suratsız, kutupsuz manyak deliyim,
Rivayeten de adamın dibiyim,
Ben böyleyim unuttum özür dilerim.

Olamam, hoppa şinanay, şipitak,
Boşuyla dolusuyla duruyor bardak,
Çiftliğim yok, iki koyun bir çardak
Ben böyleyim unuttum özür dilerim.

Para pul pıtırak, sen beni bırak,
Hoş görünüp sana yapamam kıyak,
Elini çabuk tut, bırak git kıvrak
Ben böyleyim unuttum özür dilerim.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Özür diliyorum kendimden

Aldandım, aldandım akıllanmadım,
Tolerans tolerans değişir sandım,
Çok çektiyim yandıkça yandım,
Özür diliyorum senden kendim..

Vazgeçip yol verip bırakamadım,
Son şansı son şansı avundum durdum,
Eziyet ettirdim kandıkça kandım.
Özür diliyorum senden kendim..

Vefazmış işte ayıkamadım,
Gün olur sırtımdan inecek sandım,
Güvendim içime attıkça attım
Özür diliyorum senden kendim..

ÖZVECAN

Özcan Kurt

Pandemi

PANDEMİ

Kandağımın içine doğdu güneş,
Işığında birleşti kaşık tabak birbirine eş
Özledim dost gel diyemediğimden,
Çay demledim can, dedim di..

Gitmelerin buruğu çöktü yüreğimin dibine,
Sen kaldırıp bakar iken berraklığına rengine,
Biraz daha kal dost diyemediğimden,
Tazeleyim mi can, dedimdi...

Ham söz çıkmaz erenlerin dilinden,
Şifa OL'ur, gönülden süzüp de verenden,
Muhabbetini çok severim diyemediğimden,
Demi nasıl olsun can dedimdi....

Yine bu dem, sensiz geçip gitmesindi,
Koyarken kaşığı yanına, düşündümdü,
Gözledim durdum hep diyemediğimden,
Közledim can, haydi dedimdi.

Hayat gibi, demi sıcaklığı tadı gereği kadar,
Kandanlıktan dökülüp, gönülden gönüle akar,
Bitmesin bir daha deneyelim diyemediğimden,
Çay koy geliyorum can dedimdi..

Özvecanım:

Gönül bahçamda yerin hazır eyledim,
İçimden ne geçiyor ise çaya söyledim,
Başka türlü becerip diyemediğimden,
Çayın var mı diye, aklımca gizli dedimdi..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Pandemi de sanat

Duymayanlara siz deyin iletin,
İster söyleyin can ister dinleyin,
Giyinin kuşanın toplaşın gelin,
PanDEMİ de sanat şimdi başlıyor.

Say ki, sevgi alıp vermek niyetin,
Tam yerini bilip inan deng geldin,
Işıklar getirdin hoş sefa verdin,
PanDEMİ de sanat şimdi başlıyor.

Özledik can dostlar bir haber edin,
Yolu yıka, çiçek serin mis dökün,
Sevgi ekin bahçaya can, gül derin,
PanDEMİ de sanat şimdi başlıyor.

Özvecan'ım kurban cem-i cümleye,
Sazlar çalıp, gönül alıp vermeye,
Yeniden merhaba selam demeye,
PanDEMİ de sanat şimdi başlıyor.

Özcan Kurt

Pandemi sanata

PANDEMİSANATA TEŞEKKÜRLER

Mumlar olup yandık, aynı meydanda,
Sular gibi akıp, taşık kablarda,
Hoş sohbetler bulduk, cem bir arada,
Sefalar bulduk, teşekkürler canlar..

Kalbi kalbe döndük, farklı saflarda,
Muhabetler gördük kış ve yazlarda,
Özümüzü duyduk, türkü sazlarda,
Ağladık güldük, teşekkürler canlar,

Aştık engelleri tüm dağları, taşı,
Tanış olmak için, cümle gardaşı,
Kucaklamak için yolcu yoldaşı
Hoşlar getirdik, teşekkürler canlar.

Çağırdınız bizi, biz size mihman,
Kimimiz at ile, kimimiz yayan,
Sevgi ile bağlar, oldu gülistan,
Rengarenk olduk, teşekkürler canlar..

Üçler yediler ve kırka karıştık,
Aynı demde nice canla görüştük,
Muhammed, Ali şah pirle biliştik,
Mis gibi koktuk teşekkürler canlar,

Pandemiye katıl neşe bulaştır,
Burdan al sevgili, yare ulaştır,
Kavgayı kes de can, küsü barıştır,
Söz verip tuttuk, teşekkürler canlar.

Veli, Tuğçe, Mert ve Haluk hocamız,
Çayın demin de, pandemi bacamız,
Bizi bize övdü öz ve canımız,
Birlikte okuduk teşekkürler canlar.
Öz ve Can

Özcan Kurt

Pandora

N'olur..! kusuruma BAKMA..!
Her çektiğin yere gelemem,
Seniin gibi olmaz, sevemem,
Geldiim..! Yitiyorsun...!
Döndüüm..! Gidiyorsun..
Sevdiimm..! Biliyorsun..
Heyoo..! Can..
Pandora açıldı..
İçinde ki saçıldı..
Yalan söyleyemem,
Şonrasını hiç bilemem..
Öyle hiç yüzden gülemem,
Peşin sıra düşüp, koşup gelemem..
Her şeyi yak, kendini yak, BENİ YAKMA.!

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Pedalla

Yeni güne, mevcudata merhaba,
Haydi de, aynaya bakta selamla,
Dünü bırak dününde, takılıp kalma,
Önüne bak ve sadece pedalla...

Risk almadan durup, çekinip korkma,
Haydi de, güneşi yakta el salla,
Bir sebebimiz olmalı dünyada,
Elime çak ve sadece pedalla...

Hikaye orda ev de değil yolda,
Haydi de, çokta nereye sorma,
Kavga için kalmayacağız fazla
Levhe bak ve sadece pedalla..

Erteleme hemen şimdi kalk durma,
Haydi de, küsme ve kafana takma,
Sev ve say, belli et, mış gibi yapma
Ufka bak ve sadece pedalla,

Neşelen can ve neşeyi bulaştır,
Haydi de, güzelce takip takıştır,
Nefreti unut sevgiyi ulaştır,
Farları yak ve sadece pedalla..
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Pencere

PENC-ERE

İnsan ki: yedi kat, yedi pencere,
İçten dışa, dıştan içe açılan,
Altı tabak üstü kapak cendere,
Hayat ocağında pişip kaynayan,

Dört duvar beşinci "penc" 'tir demişler,
Bakınca varlıktan varlığa akan,
"Re" ile insana yol göstermişler,
Şilip parlattıkca ortaya çıkan,
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Pencereme Kar

Hem de üstü üstüne..
Hiç aman ve ara vermeden,
Henüz her şey, daha filizde iken,
Ömrümün her umarsız baharının ardından,
Göz açtırmamacasına uçuşup da, düşüp havadan,

PENCEREME KAR YAĞIYOR..

BEN;
(D)ÜŞÜ(NÜ)yorum...

Adeta TÜKENMİŞLİĞİNİ tescil eder,
Düştükçe, yüreğinden bir şeyler kopup da gider,
Ne kaldıysa içinde, erteleyip üstünü örter,
Sen hesap yaparsın kendince o yine bildiğini eder

PENCEREME KAR YAĞIYOR..

BEN;
(D)ÜŞ(L)ÜYORUM..

Hey 'DENİZ' gözlüm..
Bakma sen öyle benim çınar gibi dimdik, görüldüğüme,
Ne tİPilere serilmiş, diz bükmüş çamur derya sürünmüş, ne çarmıhlara gerilmişim...
Bunca diyar 'GEZMİŞ' kaç kere ölmüş de; gülüşünde dirilmişim...

PENCEREME KAR YAĞIYOR..

BEN;
(D)ÜŞÜ(NÜ)yorum...

Hey ŞEMS gönüllüm..
ve KARDELEN Yüreklim..
Bu gece
Ay çekildi de göğün göğsüne
Adeta yerden doğmakta MEHTAP
Işıl ışıl, İlmek ilmek, kirkit kirkit ak kilim
Bahtıma ağlar gibi İniimm inimm..

PENCEREME KAR YAĞIYOR

BEN;
(D)ÜŞÜ(NÜ)YORUM..

Tüm yolların kesiştiği,
Karaların boza karıştığı,
At ile itlerin yarıştığı
Kurtların susup, çakalların uluştuğu
Ap apapak beyazların tutunup birleştiği

O YERDEYİM...

PENCEREME KAR YAĞIYOR

BEN;
ATEŞLER İÇİNDEYİM
(D)ÜŞ(L)ÜYORUM..

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Pes

Bıktım felek batsın böyle düzenin,
Yaşamak neme gerek, al canımı artık bittim,
Ne ondum ne de öldüm süründürmek belli niyetin
Gönlüm viran yeri, çürüdü damımda hezenim,

Aklı yok şu dünyaya gelenin,
Eller gibi biraz gülek, acep ne bilem çok mu istedim
Ne çiçek kodun, ne de dal bahçamdan ne istedin?
Kalbim hazan evi kalmadı canımda mecalim..

Şaşarım kara göze ve kaşa meyledenin,
Elin yüreğin tuttuklarımdan figan ederim,
Ne yudun, ne de durdun, sel eyledin tüm mahvettin,
Geri çıktım kabul kavi herşeyimi, pes ben kaybettim,
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Prof. Dr. Adem Küçük bey

Prof. Dr Adem KÜÇÜK'e

Kiminin para, kiminin duası,
Eksilmez devamlı artar hastası
Dileği odur ki şifa bulması
Adamış kendini Adem KÜÇÜK bey.

Tedavi yetmez can, umut olmazsa,
Ne yapalım, Mevla izin vermezse,
Bilen biliyor can, kimse bilmezse,
Mürekkep divittir, Adem KÜÇÜK bey.

Dileriz Rabb Şafi şifa eyleye,
Sağlık afiyet ver cemi cümleye,
Sanki reçeteyi yazar hücreye,
Yakışmış piridir, Adem KÜÇÜK bey..

İşini seven mi dedin bu adem,
Kul ne yapıp etsin, yazmışsa kalem,
Yiyecek ekmeğim, var ise vadem,
Bulunmuş çaredir, Adem KÜÇÜK bey.

Özvecan'ım şiirimi asın tahtaya,
Ömrü olsun, şifa versin hastaya,
Biçaresiz Rabb'im koyma kapıya,
Sunulmuş elidir, Adem KÜÇÜK bey..

Özvecan

Özcan Kurt

Rahman'ı Rahim

Rahim'dir, KADIN hep kolları esirger,
RAHMAN'dır ERKEKte, dener denetler,
İnsan kainatın aynası, derler,
Yarımdır birlikte tamam ederler.

Kamiller damlada dalga görürler,
Tüm hücrelerini EVREN bilirler,
Sireten, sürete binip sürerler,
Onlar hamuş gelir hamuş giderler

Topraktan gelenler toprak olurlar,
Misal, dolap suyu, alıp dökerler,
Özvecan biçare semah dönerler,
Gelen de giden de birdir diyenler.

Özcan Kurt

Reis nasıl olur.

Reislik bilgide, tecrübededir,
Reis ayırmaz tutar birleştirir,
Reis giyimde kuşamda değildir,
Reislik hep güvenilir kalmaktır.

Reislik söğüt gibi esnekliktir,
Reis dediğin çınar gibi diktir,
Reis her şeyi ile tam örnektir,
Reislik hep tutarlı olmaktır.

Reislik empati kurup işitmektir,
Reis eleştirir, eleştirilir,
Reis koyduğu kurala uymaktır,
Reislik insana saygı duymaktır.

Özvecan'ım Reis hiç arsız olmaz,
Mazlumu ayırmaz, zalimi tutmaz,
Bu dünya vallahi ona da kalmaz,
Reislik söz verince hep tutmaktır.

Özcan Kurt

Resimler

Artık hafızalarda kırıntılar ve isimsiz silüetler,
Kıpırtısız bakışlarda gizli anılar, biçare bekler,
Baktıkça yüreğimi dağılayıp nice oklar delip de geçer,
Artık öksüz ve yetim kaldı se(n)ssiz resimler...

Sanki yeşile boyanmayı bekleyen sarı çimenler,
Çalıştığım işyerinde, arkadaş, dost, nice cevherler,
Yapraksız, dal, damına kar yağmış sessiz neferler,
Kah ayakta, kah oturmuş, soldu se(n)siz resimler..

Şayet dillenirse, neler neler söyleyecekler,
Noktaları, çizgileri yarımaları, bir edip de ekleyecekler,
Bir çoğundan haber yok, birer ikişer koyup da gidecekler,
Artık, şekilde, biçimde eski film gibi dondu resimler.
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Sabuha

Sabahıma hoş geldin,
Benim nur tenli sakim,
Doldur sana, doyayım
Sende beni bulayım...

SABUHA'm..!

Geceleri ayımsın,
Sabah şems-i şarabım,
Doldur ki ayıkayım,
Gözünde kaybolayım.

SABUHA'm..!

Bırakma gözlerini,
Bırakma kadehimi,
Gitsen bile duyayım,
Şon defa sarılayım..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Sadece

Bir kere naz edip küstüm dedikse kapıyı çarpıp bi yere gidebildik mi,
Şanki bir fıncığın içini ayrı yiyebilirdik mi?
İnsan yek başına yarım imiş ayrı kalıp idebildik mi?
Küs değildim ki: gönül kırık inan SADEce

Ne küs olmak ne de kin yakışmaz insana olana,
Yazıklar olsun kem söz edip gönül kırana
Ne mutlu gururundan geçip de yaraya merhem bulana,
Küs değildim ki: içim buruk inan SADEce

Demek istenen şu ki bunu senden hiç beklemezdim,
Sen yürüse idin ben koşar hiç teklemesdim,
Dobra söyledim hiç keçiye günah yüklemesdim,
Küs değildim ki: tepem atık inan SADEce

Özcan Kurt

Sahte Dostlar

Yarat(abil)diğın algı kadar varsın,
Gara gaşa gara göze tatlı söze aldanmayasın,
Milletin işine geldiği kadarsın
Hatır gönül yıkıp atıp döküp giderler

Kimseye yar olamazsın,
Kimseye yaranamazsın,
Ne kadar versen, o kadar eksilirsin,
Sıkılmayıp dönüp, yanıp, isterler,

İnsanı, insandan,
İnsanı yaşama sevincinden ederler,
Sonra onlar değilmiş gibi,
Bir kenarda bakıp bakıp gülerler..

Hayat bu tutunmaya izin yok,
Lafla değilmi? listelerde dostun çok,
Özvecan'ım çok çektim bunlara garnım tok,
Şapaklarda kavim gardaş kaçıp kaçıp yiterler.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Sahte sofi

Yine depreşti yaralarım ismi lazım değilden,
Nice can elemde zalımın kemter yüzünden,
Memnun belli, halk başa gelen zülümden
Niye ki demen, kimse değil oralı canlar,
Yüreğim yanıyor, gönlüm yaralı canlar..

Zamane bozuk bir şey gelmez elimden,
Zalıma inat çokca çektim dilimden,
Bu yüzdendir oldum ocağımdan evimden
Niye ki demen, gönlüm yaralı canlar,
Dert bir değil elvan elvan sıralı canlar,
Oyy oyyy sıralı canlar...

Nesimi'yim yandım için için derinden,
Akarsu'yum nice içip kandım selinden,
Kıpırdamaz kılım, korkmam inan ölümden,
Niye ki demen, yürek karalı canlar,
Abdal gönlüm size aralı canlar,
Oyy oyyy aralı canlar..

Özvecan'ım
Sahte sofuya asla minnet etmedim,
Sorgusuz, sualsiz mürşide biad etmedim,
Gül diken ile güzel, ayrıktan fayda görmedim,
Niye ki demen, bahçam talanlı canlar,
Çok diyemem öz azarlı hem de cezalı canlar,
Oyy oyyy cezalı canlar..

Özvecan

Özcan Kurt

Sahtekar

Lüzumsuz geliyor bak, yala paça,
Aracında, kornaya basa basa,
Fren tutmuyor da yol ister zorla,
Zembereği atmış gibi sahtekar.

Yolda bulur illa kendine benzer,
Her bir şeyi bilir her şeritte gezer,
Tanış olan inan canından bezer,
Çamura bulanmış gibi sahtekar.

Samimiyetsiz, var, her dolap onda,
Kendini bilmez de kınamak onda,
Sıvı yağ gibi üstte kalmak onda,
Yapmaz da yaparmış gibi sahtekar.

Gönlü kara yüzü ak ap aydınlık,
İşitmez her zaman bulur haklılık,
Muhabbette olmaz, gelir bıkkınlık,
Susmaz da susarmış gibi sahtekar.

Özvecan'ım neyse öyle görüldük,
Onmadık bu yüzden epey sürüldük,
Yüzlerden fer gitti hem de üzüldük,
Umarsız, umarmış gibi sahtekar.

Özvecan

Özcan Kurt

Saman alevi

Saman alevi oldu aşklar, bir esintiye yele bakar,
Yürekte yangın bir közü yok,
Bana mücade gidecekler,
Ya yüzde ya sözde gönüller de bir izi yok...

İstisnalar müstesna, güz gelmeden yaza kadar,
Ateşi yok dumanı çok,
Döğüşmeden küsecekler.
Aş ne tatlı ne acı yemeklerin bir tuzu yok..

Aşkımlaşkitom derken rampada vitesten atar,
Ya yokluk da, ya çokluk da bak,
Sınayıp da ölcekler,
Zamane böyle oğul aynı gelini kızı yok..

Sapak olmadan bilinmez yol nereye çıkar,
Kolay da el tutan çok, zor da bıkar,
Ömür üç gün iki bitti birinde yitecekler,
Kader de ne vardı ise, ne çoğu ne de azı yok.
Özvecan

Özcan Kurt

Samimiyetsiz

Özden değil bakış, aldanma,
Sözleri yarım elma gönül alma,
Kanıp da sakın seviyor sanma,
Onu hep taltifleyip dursunlar

Bir var olur gelir, bir yok olur gider,
Ne gücenir küser, ne sarılır mutlu ider,
Verdiğin değeri hak etmez hep ister,
O seni sormaz, hep arayıp sorsunlar

Bal yapmaz arı gibi anca vızıldar,
İşine geldi mi geniş yoksa dar,
Keseri hep kendine doğru yontar,
O hep kaçsın, isteyen peşinden koşsunlar,

Ne ötede durur ne beri gelir,
Belki yitirirse yedekte tedbir,
Ne ondurur ne güldürür,
Dostlar alış verişte görsünler,

Adeta yolda şeridi ortalar,
Hangisi işine gelirse onda yol alır,
Yani samimi değil, sormalar, nasılsınlar,
Gafada ki, adet yerini bulsunlar,

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Sanada kalmaz

Hey, kasıllak yolun boyuna erdi,
Nice sultan gözü arkada gitti,
Ömür dün yaşandı, bugün de bitti,
Kalmadı dünya sana da kalmaz.

Dışı muhteşem içi dar güdümen,
Sarayda ebedi devran süremen,
Kul hakkı ile Cennet yüzü göremen,
Kalmadı dünya sana da kalmaz.

İyi laf yapıyor satışı iyi,
Milletin nezdinde bozuldu büyü,
Porları alda çık, dışarı yürü,
Kalmadı dünya sana da kalmaz.

Özvecan'ım halkım uyandı artık,
Ak serdik karaya boyandı artık,
İsyanlar fizana uzandı artık,
Kalmadı dünya sana da kalmaz.
Özvecan

Özcan Kurt

Say

Ben ne ettim ne düşündüm neyi nasıl çektim,
Bir hata ettim halt var gibi koşup geldim,
İstedim ise inan lal olsun ağızım dilim,
Aldandım cazibesinden ebe kaldım say çıkam gari şu oyunundan..

Hele ham sufiler alınıp da söz etmeyin,
Şamimiyim ne yalan ne gıybet açık niyetim,
Üryan geldim gideceğim ahanda tüm servetim,
Vazcaydım Cennetinden kazandım say çıkam gari şu oyunundan..

Ne verdin ise hazır hemen şu can diyetim,
Vallah sorsan hiç gelmek istemezdim,
Çok çabaladım anlamadım bu dünyada yoktur işim,
Şıkıldım dünya nimetinden zıllıdım say çıkam gari şu oyunundan..

Gönlümdesin bilirim bana benden yakın,
Ne gizledim veya açık ise dön de hele bakın,
Ben bir şey itmedim ki ateşlerde yakma sakın,
Doydum gecen gündüzünden yaşadım say çıkam gari şu oyunundan..

Biz, bizi bilmeyiz biz kendimizi biz ile öyle sınarız,
Bir çizgi çizdin üstünden atlayıp zıplayıp öyle yaşarız,
Fıtratımız ne ise sen bilirsin, biz öteye nasıl aşarız,
Ahanda şu kispetim şu kostümüm oynadım say çıkam gari şu oyunundan.
ÖZ ve CÂN

Özcan Kurt

Say 2

SAY

Her sözde kendinden dem vuruyorsa,
Çokca konuşup, hem dinlemiyorsa,
Hep katılıyor hiç beyanı yoksa,
Aldanma adam diye:
Ha güle tünemiş kargalardan say.

Geldiğinde bahane arıyorsa,
Giderkene möhkem uğurluyorsa,
Uzaktan uzaktan davranıyorsa,
Kanma adam mı diye:
Ha onu ıslanmış, odunlardan say.

Hep huya gidiyor, sırtarıyorsa,
Değince damara, çıldırıyorsa,
Daım yitirmekten korkup durursa,
Sanma adam mı diye:
Ha onu acılar, tadımlardan say.

Adamın erkeği kadını olmaz,
Her adam can, adam yerine konmaz,
Hep aranır da hiç arayıp sormaz,
Arama adamdır diye:
Ha onu yük çeken katırlardan say.

Sözde elit seçkin görünüyorsa,
Para çok, kurt kuzu eğleniyorsa,
Kime ne fayda ki otlanıyorsa,
Durma adamdır diye:
Ha onu süsleyen satırlardan say.

Lazım olduğunda adam belli olur,
Sapakta satmaz, hep yanında durur,
Kanında varsa kem, ölçü şaşırır,
Tartma adam mı diye:
Ha onu arsız biten ayrıklardan say.

İp sekip, harfiyen konuşuyorsa,
Özün gözüne bakıp değmiyorsa,
Özvecan'ım zorladın olmuyorsa,
Sorma adam mı diye:
Ha onu, Sesli, tek atımlardan say.

Özvecan

Özcan Kurt

Saz 2

Sapı elife benzer, gövdesi ba,
Deliği noktadan ses verir Hüda
Perde tesbih, ağaçtan oyma,
Saz muhabbet zahit eğlence sanma.

Davut ile hey can rebabımız var,
Rumi ile zikir semahımız var,
Evrenler döner ne günahımız var?
Saz ibadet zahit eğlence sanma.

Üste eşik arşı, alt eşik arzı,
Bağlamadır, yedi tel, yedi burgu,
Birlemedir, nota, türküyü aklı,
Saz zikirdir zahit eğlence sanma.

Ol Hüda'ya İkrar verdik anarız,
Bezm- i el esten biz cevap ararız,
Sır biziz, yön biziz, biz bir aynayız,
Saz yürektir zahit eğlence sanma.

Üst tel say Do: mutlak güç re; hadise,
Mi:Miraç, Fa:Dünya Sol sa Güneşe,
La: Galaksi Si:yıldız son eşige,
Saz evrendir zahit eğlence sanma.

Özvecan biz süret saz siretimiz,
Onunla söyleşir, onunla deriz,
Hatıp günah değil sevap işleriz,
Saz sebeptir zahit eğlence sanma..

Sebep: İp vasıta
Rebab; Enstrüman

Özcan Kurt

Semah

Süretten sirete dönmektir SEMah,
Yedinin ötesini sezmektir SEMah,
Senlerde ki seni gezmektir SEMah,
Yönsüz, yolsuz, dilsiz dudaksız SEYYAH

Susmak, dinlemek, işitmektir SEMah,
Yükselmek, bütünü görmektir SEMah,
Anlamları anlatımları silmektir SEMah,
Gözsüz, renksiz, sessiz, kokusuz GÜLŞAH,

Sazın akordu, tel tınısı SEMah,
Arz eşığı başı burgusu SEMah,
Sorulara cevap, bulgusu SEMah,
Şiirsiz, hecesiz kafiyesiz SEGAH..

Esmâül hüsna anlatısı SEMah,
Kıbeyi tavaf iç kapısı SEMah,
Özvecan miracın halısı SEMah,
Desensiz, ebatsız, SULTAN-ı YEGAH.

Özcan Kurt

Sen gelseydin

Sen Gelseydin

Sen gelseydin, bahar gelir bahçama,
Sen gelseydin, şifa gelir yarama,
Sen gelseydin, desen gelir halıma,
Sen gelseydin dağlar bile yol olur.

Gelmedin ya, kışlardayım, kardayım,
Gelmedin ya, çıkmazlar da dardayım,
Gelmedin ya, bilinmez diyardayım,
Sen gelseydin, buzlar erir har olur.

Gelmelerde, can olurdun, canıma,
Gelmelerde, sebebimdin, dünyama,
Gelmelerde, dal olurdun, dalıma,
Sen gelseydin zorlar biter var olur.

Gelmedin ya, zorlardayım, zardayım,
Gelmedin ya, donlardayım, şokdayım,
Gelmedin ya, bitmezdeyim, sondayım,
Sen gelseydin, buzlar erir kor olur.

ÖZVECAN

Özcan Kurt

Sende ki Yerim

Emin olmadan sevdiğinin gönül katındaki aslandan,
Heveslenip kendini ya sultan ya şah sanmayasın,
Dil kurşun olurda indirir seni bir anda tahttan,
Meğer bir hiçmişim diye, hüsrana olup yanmayasın.

Güz gelmeden bilinmez civciv mi yoksa ferik?
Her yola çıktığına çok da güvenip bağlanmayasın,
Çok geç olur ömür biter çep delik cepken delik,
Yalnızlığı marifet bilen züğürtler gibi sızlanmayasın...

Tanrı katında bile mesele şu: NEDİR SENDEKİ YERİM.?
Öylece ömrünü harcayıp sınıp sınınamaktasın,
Ne kadarsam gönlünde, o kadar senin ederin.
Pirincin içindeki beyaz taşlar gibi davranmayasın.

Asla asla diye büyük konuşma oluyor dünyada her şey,
Aniden değişir dost düşman, düşman dost,
sürete bakıp aldanmayasın,
Kovulmadık ne şehir kalır ne kaza ne dokuz köy,
Üryan geldik can gideceğiz öylece üryan kimseye sırtını dayamayasın.
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Sendedir

Gönül evlerini eyledik miraç,
Sembol insan, ne ay yıldız ne de haç,
Tamam oldu tavaf, tamam oldu hac,
Şah-ı Ekber sultan tahtı sendedir.

Kendimiz köz eyledik, gömlek alaz,
Ateş olan can alev, hardan korkmaz,
Cehennemde kızgın sac bizi yakmaz,
Sır-Atın sırrı can, saklı sendedir.

Softa yaftaladı bizi anlamaz,
Tekeri kırıldı, yolda varamaz,
Göz görmez ve kulak hakkı duyamaz,
Dinin insan, kitap aşkı sendedir.

Özvecan terkettim terkleri bile,
Heybeme hep bastım doldurdum çile,
İrk mezhep sebep hep savurdum yele,
Devran döner canan, çarkı sendedir.

Özcan Kurt

Sendedir sende

OKU emri hey can, dil depresmesiz,
Hakikat sende hem şeksiz gümansız,
Sen sana can başka, mürşit arama,
Hey can arama..!
Aradığın ışık rehber sendedir sende..
Sendedir sende....

Kuş uçmaz ve yaprak düşmez, nedensiz,
Evren dönüp durmaz, inan sevgisiz,
Kendi kendine can, olmuştur sanma,
Hey can sanma..!
Aradığın Şah-ı Ekber sendedir sende..
Sendedir sende...

Özvecan'ım geldim bir damla için,
Kaynak bize doğru, doldurun için,
Sen çölde beyhude derya arama,
Hey can arama..!
Aradığın memba, pınar sendedir sende..
Sendedir sende...

Özcan Kurt

Seni sevmiyor

Daha nasıl söylesin,
Hiç ilgilenmiyor,
Dönmüyor,öte gidiyor,
Belli ki seni sevmiyor.

Sen ona geliyorsun,
O senden gidiyor,
O da böyle belli ediyor,
Belli ki seni sevmiyor.

Zaman ayırıyorsun,
Sen, değer veriyor,
Onun başka işi oluyor
Belli ki seni sevmiyor.

Ömür veriyorsun,
O ara veriyor,
Sensiz daha iyi oluyor
Belli ki seni sevmiyor.

Ne safmışın?
Anla gari diyor,
O başka seviyor,
Bildin ki seni sevmiyor.

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Senin dünyanda

Ganadım kırık kaldı ganat olmadın,
Yıkıldım zorlarda elim tutmadın,
Ne haldesin diye bile sormadın,
Hangi köşesindeyim senin dünyanda?

Belli değil yoldaş kim, kimdir dostun,
Sapaklarda aradım beyhude yoktun,
Sözde bir zamanlar can seviyordun,
Neresindeyim acep senin dünyanda?

Bensizliğim farkedilmiyor belli,
Sen burda nerede gönlünün meyli,
Sevgiye dair can tüm sözler eski,
Hangi köşesindeyim senin dünyanda?

Özvecan'ım ayrılık treni yakın,
Sağıma soluma dönüp de baktım,
Bırakmıştım şimdi bir cigara yaktım,
Hangi tütenindeyim senin dünyada..

Öz ve CAN

Özcan Kurt

Senin Neyine?

Bahça elvan, kokusuna gülüne,
Göz kamaştı, yüksekler de mihrine,
Sevdalanıp bülbül hicran söyleme,
Gönül yıkmak, kırmak senin neyine?

Hey dost hey dost neyine
Can can can senin neyine ?

Kapılma hevese düşme derine,
Ayıl artık, kendine gel kendine,
Her gördüğünü, dost, ihvan belleme,
Hele aşık olmak senin neyine..?

Hey dost hey dost neyine?
Can can can senin neyine ?

Özvecan'ım mağrurlanma, düş engine,
Bu dünya da her şey dengi dengine,
Gönül tahtında ol mihman eyleme,
Dünya da mülk tutmak senin neyine?

Hey dost hey dost neyine?
Can can can senin neyine ?

Özcan Kurt

Senledim

Yaşarken kendi aklımca: tek tük de olsa bir gün lazım olur diye, nice ümitle tazeleyerek senlediğim sıcak tutmaya özen gösterdiğim ve filizlenir çiçeklenir diye gönlümde beslediğim bir kenarda atılı BELKİlerim olmuştu hep..

Artık her biri ateşi küllenmiş, demin vakti geçmiş, bardaklarda soğuyup unutulmuş, çöpe dökülmeyi bekleyen ÇAYdanlık, dallarda açmadan kuruyup solmuş tomurcuklar misali, bakılı NEYSE lere ve ölüm s(k)üsenlerine döndüler.

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Sensin

Geceleri uyku diye yattığım,
Dalından tutup kokladığım gülüm,
Gidip gelmelerim yola vardığım,
Aldığım verdiğim nefesim SENSİN..

Kabımda aşım, açlığım tokluğum,
Yaşama sevincim, sebebim, ömrüm,
Yandığım, suyumsun içip kandığım,
Dünya da yaşama hevesim SENSİN..

Ümidim, yıldıza göğşe baktığım,
Beklemem, gelmelerim, ve özlemim,
Güne gün endişem kafa yorduğum,
Sabahın uyanma nedenim SENSİN..

Özvecan

Özcan Kurt

Sevdim

Bahar güzeldi ve yediler renkler,
Kahı kökladım, kahı da derdim,
Ama ben siyahı gecelerde,
Kışı beyazı ve karı da sevdim.

Hazlar güzeldi ve, sevgiler zevkler,
Kahı ağladım kahı da güldüm,
Ama ben finali senelerde
Taşı ayazı acıyı da sevdim.

Ulaşmak güzeldi ve yüzler eller,
Kahı tutundum kahı da verdim,
Ama ben özlemi ötelerde,
Sevdayı harı ağrıyı da sevdim.

Özgürlük güzeldi, ovalar dağlar,
Kahı koştum ve kahı yürüdüm,
Ama ben onu pencerelerde,
Beklemeyi ve sancıyı da sevdim.

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Sevin Canlar

OKUyan canlara Şunu söyleyin,
Hayat çok kısa gönül krmayn,
Őükretmek paylaşmak iyi belleyin,
İnsanı sev, kainat sevgi ile var..

Görüp bildiğinden daha tesin,
KeŐfedin gerçeği haydi durmayn,
Gln oynayn ve sevip sevilin,
Mahlkatı sev, sevgi hamurunda var..

Şimdi ikileri hemen birleyin,
Kıynzı açın, ara koymayın,
İyi düŐünün ve iyi dileyin,
Kendini sev, sevgi çamurunda var.

zvecan'ım aşın yolu dzleyin,
Gönül alın, yapın sakn yıkmayn,
Şifa olun can, el tutun ve verin,
Yaradanı sev, sevgi soluğunda var.
zvecan

zcan Kurt

Seviyorum Haz anı.

Seviyorum HAZ'anı,
Seviyorum SONbaharın güzelliğini,
Ve seviyorum renklerin iç içeliğini,
Bana ayrı insanların, birlikteliğini,
Bana beni gör diye haykırıyor,
Herkes aynı şarkıyı söylüyor, her şey bana aslımı hatırlatıyor.

Çakaralmazındayım, ömrümün,
Çekeceğim taksili bu kış resmin,
Şimdi bolca sarı dolduracağım, kırmızı ve artan yeşilleri,
Tuvaline lapa lapa yağacağım, kaderimin,
Boy verdi, yazdan, eylülde koro aynı şarkıyı çalıyor.
Herkes aynı şarkıyı söylüyor, her şey bana aslımı hatırlatıyor.

Özcan Kurt

Sıfır Tolerans

SIFIR TOLERANS.

Sam değil bazen de Fırtına olur
Çınar dimdik durur lakin kırılır,
Şöğüt düşer kalkar doğrulur,
Sebebidir, hep SIFIR TOLERANS..

Hep GER ger olmaz ki, ÇEK çek kınına,
Nasihatım olsun oğlum kızıma,
Sunum güzel olsun gelsin kıyına,
Nedenidir, hep SIFIR TOLERANS.

Sık boğaz etme ki, insan çıldırır,
Boş yerin hep olsun hayat doldurur,
Sabret inan olmazları oldurur.
İyi değildir, hep SIFIR TOLERANS.

Hak nerede başlar nerede biter,
Gönül gönlü hiç kırmasın yeter,
Sınır durur insan bu yüzden çeker,
Gevşetilmelidir SIFIR TOLERANS.

Özvecan

Özcan Kurt

Sına istersen

Dostun düşmanın kim alında yazmaz,
Gönül veren başka yollara sapmaz,
Gerçek seven senden ayrı yapamaz,
Irak kal da öyle sına istersen,
Hey dost sına istersen..

Saygı yalan kimse kahrını çekmez
Düşte gör kimse elinden tutmaz,
Lokman bile sana çare olamaz
Yaş al da can öyle sına istersen.
Hey dost sına istersen..

Zora düşmeden seven kim bilinmez,
Ağzından bal akar, petek görülmez,
Her can yoldaş olmaz yola gidilmez,
Bas damarına da sına istersen
Hey dost sına istersen,

Özvecan'ım dünya kimseye kalmaz,
Unutulur herkes kimseler anmaz,
Toprağın kurur kimseler varmaz,
Arza düşte öyle sına istersen,
Hey dost sına istersen,

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Sına(n)mak

inSAN ne (e)DERSE desin.

SUSSUN dile düşürmesin

İçinden geldiğini söylesin,

İçinden geldiği gibi hareket etsin,

Öyle görünsün ve görüldüğü gibi hareket etsin..

Ertelemesin..

gÖZünden gönlüne girsin,

İsterse eli eline değmesin

Yüreğinden tutup öylece sevsin,

Sevdiğini değer verdiğini belli etsin.

Yanında olduğunu göstereyin..

RİYAKARLIK ETMESİN.

Aldatmak başka ne ki..?

Sen sınıyor ve sınanıyorsun hem de sevdim dediğin ile..

O seni senden iyi bilen sana senden bile daha yakın olan dahi güvenmiyor da seni

sınıyor.

AKLINDAKİ GÖNLÜNDEKİ DİLİNDEKİ BİR Mİ DİYE..?

Gönlündeki sultan ya, da şah kim diye..?

ÖZVECAN

Özcan Kurt

Sır küpü

Arz arş arasına bir ip germişler,
Adına da adil sırAT demişler
Yürümeyi koşmayı yasak etmişler,
Hadi kolsuz kanatsız geç geçebilirsen,

Uzunluğu bir artı bir eşittir bire,
Aritmetiğe sığmaz, uymaz cebire,
Biraz kafa yoran girer küfüre,
Hadi harfsiz hesapsız geç geçebilirsen,

Kıldan ince kılıçtan keskin süreti,
Dosdoğruların geçmek niyeti,
Gaz verdiler, ödül huri cenneti,
Hadi yönsüz tarafsız geç geçebilirsen,

Serden geçilmeden, geçilmez sırdan,
Arı gibi zehiri ayırıp baldan,
Geçmeden dünyadan paradan puldan,
Hadi tensiz araçsız geç geçebilirsen,

Kapı var boy boy, üstü kar altı nar,
Sen senden ayrılıp da olursan nur,
Emrem misali üstünde ederiz tur,
Hadi şeksiz gümansız geç geçebilirsen,

Beşerin ayağı toprakta kökü,
İNŞANın başı ta deliyor göğü,
İç içe yedi matruşka küpü,
Hadi gözsüz yordamsız seç seçebilirsen,

Hikmeti sıyrılmak ran, nefsi kurban,
HAKİ-kaşi Cahile örttü Özvecan,
Ol kuyu İçinde, elinde urgan,
Hadi üste kendini çek çekebilirsen,
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Sıtkım Sıyrıldı

Sorgusuz sualsiz biat edenden,
Gafıarın ardına düşüp gidenden,
Şu dünya da kula kulluk edenden
Usandım canlar, hem sıtkım sıyrıldı,

Marş benim, İzmir benim, mehter benim
Fatih benim hem Atatürk de benim,
Türk bir, Kürt, Tatar, Laz, Çerkes benim,
Ayırına kızdım, sıtkım sıyrıldı..

Uyusam mı, yok görmezden mi gelsem,
Gafil gibi yoksa, şükredip dursam,
Aykırıyım, çekip kolundan atsam,
Elin imi, elden, sıtkım sıyrıldı,

Kurt kuzu el ele, vals yapıyorlar,
Alkışlamasan tavır atıyorlar,
Özvecan bıktım beni sıkıyorlar,
Yıldım gardaştan, sıtkım sıyrıldı..

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Sigara

Bilmem icat eden sağ mı ölü mü?
Nesi yarar dumanı mı külü mü?
İnsan dururken kendine eder zulmü,
Neyine özendim sigara senin?

Geceler ikiye bölünür oldu.
Fabrika olsa bacası kurumla doldu.
İçme diye babam çırpınıp durdu.
Neyine özendim sigara senin?

Erkek oldum diye çocuk hava atıyor,
Ballı lokmasına zehir katıyor,
Babası kanserden hasta yatıyor,
Neyine özendim sigara senin?

Göğüs fermane zurna çalıyor,
Yükselirken duman gözler dalıyor,
Parası ele zehri sana kalıyor,
Neyine özendim sigara senin?

Bunları yazarken çokça içtim, sigara
Zengin adamı bile eder fakara,
Bulunur her zaman düşsek de dara,
Neyine özendim sigara senin?

Sigara kağıdına yazdım nasihat,
Sebepler andanda mı bilmem kabahat,
Yavrum içmezsen edersin rahat,
Neyine özendim sigara senin?

Devlet zararlı diye koymuş bir tavır,
Kahve olmazsa çayla içilir gavur,
Sahipsen iradene çöplüğe savur,
Neyine özendim sigara senin?

Merete özenenin yoktur zekası,
Yaşlanınca belli eder bütün azası,
Keseye zarar verir çoktur parası,
Neyine özendim sigara senin?

Bu son; bu son diye çok kırdım attım,
Bırakmayı düşünürken dahi bir daha yaktım,
Bilmem bu lanete ben nereden çattım?
Neyine özendim sigara senin?

Tiryakiye Özcan oldu tercüman,
İçmez isem kafam oluyor kirman,
Lokman olsa bize olamaz derman,
Neyine özendik sigara senin?
ÖZVECAN

Özcan Kurt

Siyaset

Sağcı solcu dediler, yetmişlerde milleti kırdırıp, nice candan ettiler,
Sevgiden, kardeşlikten, özgürlükten söz edeni pişman ettiler.
O günler yine iyiymiş dedik, şimdi dedeyi toruna düşman ettiler,
Teek tek diye diye, cümlemiz hece oldu birbirine düştü.

Bayramlarımız bir seviçlerimiz bir, vakti saatinde yürek aynı coşardı,
Nesil Fatih ile övünür, Mustafa'sını da denk bilir öyle yaşardı,
Halk Mehter ile dinlenip, İzmir ile koşardı,
Biirr biir diye diye geçmişimiz geleceğimiz bir birine düştü..

Özvecan'ım çok acizlenme yazmanın konuşmanın adı, oldu hakaret,
Birileri yürek yedi, bu çağda daha bi cüretkar ayrı cesaret,
Açıklanması çok şey var gibi, bizimkisi öyle bir özet,
Dünde hain, haindi, bugün yine hain böyle demekten dilimiz şişti..
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Son şarkı

Kıyıları vardı bir uçtan uca,
Enginlere daldım, dilim de dua,
Kendin tekledin beni boş beklettin..
Gayri kalbim seni dinlemem artık,

Arzueylerim, yarı boşuna çaba,
Söz dinlemiyor ve sığmıyor kaba,
Hep istedin yeni yükler yüklettin..
Gayri gönlüm meyil veremem artık,

Dünya yalan, yaşam sahte bir rüya,
Zaman akıyorken misali suya,
Son şarkıyı bana çalıp söyledin,
Gayri boşa kürek çekemem artık,

Bu söz, kalsın kubbede hoş bir sada,
Kimseleri muhtaç etmesin Hüda,
Felek kuzu gibi koşup melettin,
Gayri minnet edip gelemem artık.

Özcan Kurt

Sonra

SONRA

İster Kudüs, ister Mekke'ye varsan,
Hükmü yoktur bir dem gönül yıkarsan,
Neye yarar tamir etmeye kalksan,
İş işten bir kere, geçtikten sonra,

Amelinle Cennet hayali kursan,
Hakmıdır ki, kulu ateşe atsan?
Neye yarar, dünyayı malına katsan,
Dünyadan el çekip, göçtükten sonra.

Merti yok, zalımı adam sayarlar,
Gülistana dalıp, sardı hoyratlar,
Neye yarar, aynı renge boyarlar,
Bülbülden ötede, biçtikten sonra.

Özvecan araştırıp, ne de sordular,
Dizildiler boncuk gibi tabi kıldılar,
Neye yarar, sonra pişman oldular,
Yazılıp yere düştükten sonra..

.ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Sonra 2

Gün doğmaz gecelerime günlerim tatsız
Beni böyle ıssız, çaresiz, beni böyle yalnız,
Ömrümü tüketip beni benden alıp bağısız,
Yıkıp dört duvarımı umarsız gittikten sonra..

Bir can, bir cana yapar mı bunu kalpsiz, dinsiz, imansız,
Sanki yükseklerde kaldım, kolsuz hem de kanatsız,
Selamın gereksiz, sözlerin yersiz her şey yararsız,
Çıkıp gönül sarayımı sahipsiz ettikten sonra..

İnsan olurmu böyle? galesiz böyle gamsız,
Neyim var yok ise sende kaldı taş kalpli hırsız,
Hazanı yetti ömrümün (d)üşüyorum karda kışda abasız,
(Ç)alıp yüreğimi ve kapımı arasız gittikten sonra

Özvecan'ım felek izin vermez sözlerim boş hem de yararsız,
Yaşam öğretir iken insana amansız, acımasız,
Üryan geldik şu aleme gideceğiz, çarıksız, dalsız, elsiz, ayaksız,
Bakıp uzaklardan taşıma sahipsiz ettikten sonra..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Sonradan Görmüş

SONRADAN GÖRMÜŞ

Arz da iken, burnu arşlara değmiş,
Eskaza meyvenin rengi kızarmış,
Ne oldum delisi şavlısı kaymış,
Sonradan görmüş de, hemi edepsiz,

Paylaşmadan güdük hemi de hödük,
Poku kurumamış, yarışır sidik,
Laftan anlamaz ki didiği didik,
Sonradan görmüş de, hemi dengesiz,

Leyli ışık vurmuş yok gözünde fer,
Ders almaz hayattan hep başa döner,
Dünyanı karartır aklından eder,
Sonradan görmüş de, hemi şerefsiz

Üç beş taltif almış, kendin beğenmiş,
Beraber yürümez ayrı gidermiş,
İstanbul üzre çok türkü söylemiş,
Sonradan görmüş hemi, de arsız,

Dilinde tetik yok,dört duvar yıkık,
Kafada akıl yok zemberek kaçık,
Kılık değişik, kapalı, ya açık,
Sonradan görmüş de hemi, saygısız

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Soysuz

Osmanlı cehaleten kaldı çulsuz,
Dedenler olsaydı kalırdık yurtsuz,
Çanakkale'yi sakın anma onsuz,
Geçileydi soyunu bilirdin soysuz,

Sevr'e Lozan'a bak, beyinsiz ruhsuz,
Belli desteklenip, oldunuz semiz,
Yetmedi ki belli, doldu Akdeniz,
Kalaydı sonunu görürdün soysuz

Çok söze değmez, işbirlikci itler,
Kurt asildir, çakal çakalı besler,
Fatih aldı, ata da sonunu ekler,
Duraydı sürgünü görürdün soysuz.
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Söğüt

SÖĞÜTÜN HİKAYESİ

Fırtınalar yine bildiğini yapacaktı,
Önce sıkı sıkı tutunanları söküp atacaktı, yerlerinden..
Evet öylede olmuştu, ne asırlık çınarlar yer ile yeksan bir çatırtı ile yok olmuşlar
yerinden memleketinden..

Şu söğüt var ya..
İşte ona hiç gücüm yetmiyor,
Hani gıpta etmiyor da değilim,
Yatıyor kalkıyor,
Eğiliyor deviniyor, çevriliyor,
Her şey dini(l)yor,
O yine yaşamaya devam ediyor..
Dedi rüzgar..
Ve söğüt:

Sana zerre miktarı yok sitemim,
Seni güneşi de elbet severim,
Bir yanım toprak ya şükür ederim,
Gölgem ve insandır yaşam nedenim..

Bir yanım Mikail, öte Azrail,
Yaşam, ölüm, çizgi bu yana meyil,
Şimdi elini değ de, suya eğil,
Aksim, çamur, hamur budur ederim.

Ah bu her şeye gönüllü oluşum,
Bazen esnek bazen dik duruşum,
Dünya yansa yok içinde kuruşum,
Yaşamak kutsaldır, teşekkür ederim.

Söğüde rüzgar değdi,
Söğüt yattı eğildi,
Ortalık dindi,
Söğüt kalktı devindi.

Özvecan'ım hayat acı ve tatlı,
Herkese gönlünce yaya ve atlı,
Hemen tezahür etmez biraz nazlı
Hayat nefes alıp vermektir derim.

Özcan Kurt

Söğüt ve Çınar

SÖĞÜT VE ÇINAR

Bir anlatısı olmalı suların ŞIRILTININ,
Bir anlatısı olmalı yerin DÖNELTİNİN,
Bir anlatısı olmalı yazılan, ŞİİRLERİN
Hayatın ve Çekilenlerin..
Lazım olanı gerek ÖĞRETTİKLERİNİN.

Kıyılarımız hep tedirgin. hoyrat dalgalar bir yerden emir almışcasına,
Aklına ESMİŞÇENE
Öğretmişcesine,
Blteviye dövmekteler.
Kimine göre ise öyle sevmekteler,
İşin aslı insana öyle ayar vermekteler,
Yaşam çarklarında öğütür iken bizleri göz yaşlarımıza ve kırıntılarımıza pek aldırılmıyor.

Önce omuz verdiklerimiz öğretti bize her dağ bildiğimize güvenilmeyeceğini, gelişi güzel
yaslanılmayacağını.
Ahhh hayat...
Senide parçalar tozdan kumdan yeni dağ yığıtlarına çevirir.

Şimdi ağlamaklı tanecik,
Şimdi yaslanıp içini çeke çeke ağlayacağı bir omuz aramakta bitecik,
Sonra başını kaldırıp gözlerin derinliğinde kaybolup yitecek
Anasını emen kuzu misali,
O gözlerde kendini görecek,
Nihayet umarsızca ve kahkaha ile gülecek.
Ve şunu diyecek yere düşen yapraklar gibi,
Bir yanım Söğüt bir yanım Çınardır benim.
Esse de rüzgar fırtına boran,
Yatar kalkar,
Her şeye nispet,
Yıkılmam kabıma sığmam..
Sığmam, sığ sulara,
Yaslanmam muhannete yine ayaklarım üzerinde dimdik dururum..

Oy ki oy..
Sersemleyen insan şunu görecek ve anlayacak,
Bana bunları söyleten ve öğreten HAYAT...:
Bize rağmen ne yapıp edecek sonunda,
GÜLMEK VE AGLAMAK ARAŞI ,
Aynı ÇENDERE de HEPİMİZİ KAYNATIP SOĞUTUP,
İSTEDİĞİ GİBİ ADAM EDECEK.

Henüz Pişen şiir.

Özcan Kurt Özvecan

Özvecan

Özcan Kurt

Söğüt ve şiir

Şiir çam değil can, söğüt olmaktır,
Şiir sigaradan çekip, salmaktır.
Şiir daralınca nefes almaktır.
Şiir göz den gönle akıp dalmaktır.

Birikirse koca çamı devirir,
Söğüt karı atar, yatar eğilir,
Şiir, müzik, şifa aynı devinir,
Şiir gereksizi bulup atmaktır.

İçe ata ata hasta oluruz,
Döker ve paylaşır şifa buluruz,
Çay ve kahve gibi neden ararız
Şiir bardak bardak olup dolmaktır.
Özvecan

Özcan Kurt

Söyle hele.

Kalem kaşlı güzel yarım,
Tek başıma her şey yarım,
Sen geldin de üç beş adım,
Ben dağları aşmadım mı...?

Ne gürledin ne şimşek çaktın,
Ne damladın ne de yağdın,
Sen dile ister kış, ister yazın,
Ben sular gibi çağmadım mı..?

Sensiz ev öksüz, viran tahtım,
Ayrı iken sanki taşa yattım,
Sanki sen ağzıma şeker çaldın,
Ben balları katmadım mı..?

Yaklaştıkca geri adım adım,
Yoruldum tutmaz oldu sağım solum,
Sen geceme yaktında bir mum,
Ben gemileri yakmadım mı..?

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Söylemedim ki?

SÖYLEMEDİM Kİ.?

Yüreğim ve yönüm halka dönüktür,
Şair olanın az, akli yitiktir,
Akli başında ise fikri güdüktür..
Siz ne dediniz de ben söylemedim ki.?

Yüksek odadan el görünür bazı,
Vatandaş sinmiş de olana razı,
Tavşana kaç he, tutmalıymış tazı,
Siz ne dediniz de ben söylemedim ki.?

Zamane kurt ile el ele kuzu,
Doğruyu dedikçe attılar bizi,
Alışmış duruma aşınmış yüzü,
Siz ne dediniz de ben söylemedim ki.?

Garibi kıstıkca, zengin uzuyor,
Hangi kitapta böyle diye yazıyor,
Kimi sıkıyor kimi daha istiyor,
Siz ne dediniz de ben söylemedim ki.?

Maşallah sözde, herkes bilgin, alim,
Tevekkeli yıllardır yokluğa talim,
Masum sustukca azıyor zalim,
Siz ne dediniz de ben söylemedim ki.?

Devre feleğe uyan alıyor taltif,
Lafı satışı olan veriyor keyif,
Hırsızla iş tutan oluyor Şerif,
Siz ne dediniz de ben söylemedim ki.?

Özvecan'ım sözüm anlaşılmıyor,
Hak diyene, haksızlık yakışmıyor,
Ne dinle ne ahlakla uyuşmuyor,
Siz ne dediniz de ben söylemedim ki.?

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Söyleyeyim mi?

SÖYLİYİM Mİ?

Zor gelmez bana kitabı okumak ortadan,
Niye sustun diye sorar, sonra yaradan,
Din, kitap, bayrak ezan diye girip damardan,
Hangi papazı fakı bilip sapıtmadık ki?

Sanki yukarısı eğri de, vatandaş doğru,
Günah keçisi belli dış güçler suçlu,
Salgın, deprem, sel afette pek belli oldu,
Hangi acımızı tartı edip pazarda okutmadık ki?

Boyu postu devrilsin, bana ne ALLAH bilsin,
Neye inanırsa inansın adam gibi yönetsin,
Bi seferde vakti gelen onurluca gitsin,
Hangi onmazı çakıtı sürüp sulamadık ki?

Seçtiğimiz vekil kendine vekil atıyor,
Evet demek kolay HAYIR..!fena sıkıyor,
Gendimize ettğimiz dirhem dirhem çıkıyor,
Hangi kokmazı tortu tuzu kokutmadık ki?

Özvecan'ım sözüm bitti bu son dokuz köy,
Yaş kemale erdi nasip kimbilir belki de son rey,
Vurdum duymaz, akıl yormazlardan yoruldum epey,
Hangi aymazı tahtı yıkıp dağıtmadık ki..?

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Söz Et

Aykırıyım bir cızıgıda kalamam sabret can,
Benimle kaldırımlarda yürümeye ne hacet can,
Sen sarplardan, süprizlerden, dikenli yollardan,
Bırakıp kaçmaya ne hacet hala yanımda kalmaktan söz et.

Akışırım bir yerimde duramam gayret can,
Ardım sıra gerilerde yürümeye ne hacet can,
Yanımda kuyulardan, dipsizlerden, sürekli dalgalardan,
Topraklarda açmaya ne hacet sen taş da açmaktan söz et..

Takışırım, her perde, telden çalamam affet can,
Loş da, güneş de, hafif yağışda yol almaya ne hacet
Sen kış dan kıyammetten, günsüzlerden karanlıklardan,
Düzlerde koşmaya hacet sen dağları aşmaktan söz et..

Yakışırım merte, namerde tabi olamam elbet can,
Tingir mingir gölgelerde yatıp uzanmaya ne hacet,
Sen Şems'den Abdal'dan ay yüzlüden göğebakandan,
Yerinde saymaya ne hacet sen zincirleri kırmaktan söz et..

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Spritüeller

Maya'ları ret et, ister gabul et,
Malum yılda illa koptu gıyam-et,
On iki yıl oldu yağdı felaket,
En çok da zararda bizim tinseller.

Türkçesi tensel değil o zey-TİNSEL
Yani süret değil, özde siretsel,
Latınceden türemiş spiritüel,
Otağına dikik, incir tinseller,

Eyvallah şeyden öte metafizik,
Kaldık kanatlandık ne uçabildik,
Ancak göklere melül bakabildik,
Yıllarca avutuk bizim tinseller.

Yağdı arza çimke çimke fotonlar,
Çıktı o şapkalı renk renk mantarlar,
Hacı hocayı inan aratırlar,
Hoyratı teyit eder bizim tinseller.

Bildik birazda ya, SİN sürücüyüz,
Bir yanımız sabite, seyyareyiz,
Ol pervane misali dönmekteyiz,
Azı müstesnadır bizim tinseller.

Kusura bakmayın canlar güzeller,
Pozitifiz diye yüzden gülerler,
Arka bahça, eksi ekip biçerler,
Çoğu maceradır bizim tinseller.

Özvecan'ım beşer, işim arayış,
Mahzun kul kendini kula adanmış,
Aura açtırmış, ŞAHA kapamış,
Sözde ülemdir, bizim tinseller.

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Suç

"Bal yiyen baldan usanır."
Soğan ekmekle mi yaşanır?
Ortası neresi hayatın?
Biraz uzasan kemiş,
Ses versen yanlış,
Sussan hamuş..

"Çok danışan yolda kalır. "
"Erken kalkan yol alır."
Direksiyonu sende mi bu aracın?
Bazen iniş bazen yokuş,
Sağa çeksen geç kalın,
Sola gitsen uçuş tuş..

Doğmadan mı belli olur oturacağı insanın tahtı?
Sonradan görme olur kazara değişirse bahtı,
Yetinebilmemiş gizli anahtar,
Sınır ne? Neden sonra bozar,
Şükretsek suç,
İsyanımız tümünden suç...

Mutlu insan nasıl olur. ?
Geçmiş unutulur, geçmiş de mi kalır,?
Yoksa irdelenip mi sorgulanır,?
ANDA NASIL YAŞANIR.?
Şınasan suç,
İnansan suç....
Özvecan

Özcan Kurt

Suflör

Hayat inan iyi bir öğretmendir,
İşini derinden kusursuz yapar,
İlla öğretir, illaki sindirir,
Sen anlayıp dinlemeden:
SÖYLEDİKLERİNİ,Çektirdiklerini
İşitmeden, Çekmeden,
Özünden derin derin,
Kınadığın ile sınanmadan
Şınadığın ile sınanmadan,
Ö L M E Z S İ N..!
İ Y İ A N L A R S I N

Tutu(l)nmalar sonsuz değildir,
Hayat seni "Her şey mümkün"
Filminin baş aktörü yapar.
Sen isterken, Sen dilerken,
Sen hayrına olduğunu bilmeden:
Önce VERDİKLERİNİ
Sonra elinden,BİR BİR FİTİL FİTİL
İlla alır, illaki dalın kırılır,
Oynadığın ile oynamadan,
Ö L M E Z S İ N..!
İ Y İ A N L A R S I N

Ve yine iyi ANLARSIN..

Yaşamı DOĞAÇLAMA Oynarsın.
Sonunda konuyu notları yırtar atarsın.
Yazılan Sahneye hiç UYMAZ..
Suflör dinlemez duymaz..
Şu kostüm bu kostüm
Son kostüm, THE END..

Az bilinen şu ki aslında ömür değil ÖMÜRLER vardır.

Özvecan

Özcan Kurt

Sultanım

Ahu gözlüm, bakışın her derde dermandır cana,
Gözlerin, gönlüme su gibi aktığında,
Var oluşum, baharım, kışım sensiz boşum,
Gözüm yok inan başka köşk ne de sarayda,
Olur bana her yer gerçekten seyran bil ki sultanım..

Can özüm, sebebi yolda oluşum gönlün han hamamdır bana,
Görmez olayım inan başka yola dalıp saptığımda,
Hey çıra bakışım, sanadır inan nihai varışım,
Sen bendeki beni öylece yaktığında,
Çıkar yola, yükü gevher beklemeden kervan bil ki sultanım..

Özvecan'ım dile benden sözlerin fermandır bana,
Kurşun geçmez lakin ölürüm ele başka baktığında,
Hey canısım, alım kırmızım ve diğer yarışım,
Ola ki: sen ayrı yol tutup, ayrı yere vardığında,
Kıyar kendi cana, nice Serdar çekinmeden aman bil ki sultanım..

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Sultanım 2

Hey can..
Hayatda hiç bir şeye kopmamacasına bağlanma,
Olmuyorsa, illa hayırdır bir şeylere takılı kalma,.
Çabalama mücadele etme demiyorum yanlış anlama,.
Tahtında oturanından eminsen gönlüncedir herşey inan sultanım..

Üryan geldi inan üryan gidecek adem,
Bir zerreye bağlanıp, dünyaya bastık kadem,
Tutunmak ne ALAKa? beden burda kalacak madem,
Eteğinde taşıdığından eminsen sırAT eğlencedir inan sultanım..

Ömür denilen kıyılar dolusu kum, o da akar şişede saat,
Dil depreştirmeden 'OKU' kenDİNİ varmı başka bi külliyat?
Gözünü açmış emme özünü kör etmiş inan maddiyat
Aklettiğinden eminsen hayat kolay bilmededir inan sultanım..

Hey can, gönül evini pak etmediysen?
Aklını yüreğini dilini teklemeydiysen,.
Nice çöllere gidip de gelsen,
Sen yine sevinsen de ha bu boş bir emektir inan sultanım.

Özvecan'ım kıymetini idrak için yitirmek gerekli değil,
En muteberi sağlık asi olma, hiç bir şey önemli değil,
Çınar gibi dik durma söğüt gibi toprağa secdeye eğil,
Kıblende yönünden eminsen, nar bile serincedir inan sultanım..
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Sun muhabbet şerbetinden

Çölden geldim can, çok susuzum,
Dizim tutmaz ve uykusuzum,
Dalım kırık oy kanatsızım,
Çevirme beni eşîğinden,
(Sun muhabbet şerbetinden.)

Dileğim medet eyle kabul,
Sen abdalsın can bense bir kul,
Gözüm yaşlı biçare melül,
Çevirme beni dileğimden
(Sun muhabbetin ver deminden.)

Tüm varlarımı hiç eyledim,
Ben benden dahi göç eyledim,
Yandım piştım hem kül eyledim
Çevirme beni isteğimden,
(Sun derya deniz, ver derinden.)

Özvecan gönlü hoş eyledim,
Ne araç kırdım hiç eyledim,
Şu dünyayı da boş eyledim,
Çevirme beni gel ceminden,
(Gidem bende yol toz izinden..)

Özcan Kurt

Sustu

Kıyılarda dalgaların ahengine dalmış olanlar,
Sığ sularda balık avlayanlar,
Sığınacak bir limanı olanlar,
OKU ya NUSH un derinlerine dalmış olanları hiç anlamadılar..
Hatta hiç kafa yormadılar...

.....
..

Sustu(ruldu) şairler, hakikati yazan, yazarlar..

Dünya yıkılsa o tarakta bezi olmayanlar.

Bakmadılar çünkü hiç gafa yormadılar

O anda tüm anlatısını yitirdi sustu mısralar sustu dize kıtalar,

Koca hayatı bir eve sığdırmaya çalışanlar.
KUŞLARI HİÇ BİR ZAMAN ANLAMADILAR..

HEYY ÖZGÜRLÜK NERDESİN?
Kanat açalım mı imdi seninle göklere ne dersin.?

Özcan Kurt

Sür Atını

Gönül bahçasında artık hazan ermeye,
Tüm ümitler sarı yaprak misali yaprak yaprak dökülmeye,
Sevgi, saygı, güven, kararlı, körelmeye,
Hoşgörü, tevazu yitip ne edersen çok görülmeye başladı mı?
Ortalıkta,
Ne gülün rengi ne kokusu,
Ne bülbülün şakırtısı kalır.
Diken göze batar, dal göze batar,
Söz öze batar..
Hey can ne durun kara yerde..?
Bas üzengiye sür atını dağlara dağlara..

Ömrünü verdiklerin sana bir anı çok görüyorlarsa,
İhtiyacın olduğunda bahaneler üretiyorlarsa,
Sen geldikçe onlar geri geri gidiyorlarsa,
Vermelerin sonu gelmiyor seni tüketiyorlarsa,
Ötelerde yorulup sende dinleniyorlarsa,
Hey can ne durun kara yerde..?
Bas üzengiye sür atını dağlara dağlara..

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Sürdüm

Yolu yitirerek şaşırđıđımda,
Bir şarkı çalındı, ışıklar yandı
Gidilecek nice sokaklar vardı,
Ben kendimi yar, sana doğru sürdüm.

İçim titrek aklım çalındığında,
Bir şarkı çalındı, gece uyandı,
Görülecek nice rüyalar vardı,
Ben kendimi yar sana doğru sürdüm.

Yolum bitip de bakıp durduğumda
Bir şarkı çalındı, kapı açıldı,
Kalabilecek nice odalar vardı,
Ben kendimi yar sana doğru sürdüm.

Ben düşünerek, hatırlatığımda,
Bir şarkı çalındı, danslar başladı,
Edilecek nice şov valsler vardı,
Ben kendimi yar sana doğru sürdüm.
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Süreten İnsanız

Süreten İnsanız

Nice donlar biçtik bürünüp geldik,
Suya aksedeni kendimiz bildik,
Düşünüp iyice biz kimiz dedik?
Süreten ademiz sireten insan..

Ne maymundan olduk sonra türedik,
Lakin geçtik ondan, iyi belledik,
İnciri Zey-tin ettik de tümledik
Süreten ademiz sireten insan..

Halden hale geçtik döndük evrildik,
Nice vasıtayı sürüp devirdik,
Bu toprakta insan diye görüldük,
Süreten ademiz sireten insan..

Değirmende habbe habbe ezildik,
Özvecan'ım cendereye dizildik,
Mansur, Abdal, Yunus diye gezindik,
Süreten ademiz sireten insan..

Özvecan

Özcan Kurt

Şaha Diyelim

Dar oldu erkana hanlar saraylar
Eksik olmaz burda Hızır paşalar,
Berdar olmadan Şah-ı Merdanlar
Gelin arzuhali ŞAHA verelim.

Hatıbın elinden çıktı fermanlar,
Hain görüldü bak şair yazarlar,
Reva oldu cana sürgün zindanlar
Gelin halimizi ŞAHA diyelim.

Müşteki olanlar, azar işitir,
Gariban aş diye taşı pişirir,
Kimi de çöplerden ekmek dişirir,
Gelin de ahvali ŞAHA diyelim.

Dost görünür, he ya..! zalimdir Mervan,
Yüreği kin nefret başında duman,
Nazar eylediler gelip ÖZ ve CAN,
Gelin meramızı ŞAHA diyelim.

Özcan Kurt

Şaha gidelim

Ekabir sağır serra işitmiyor,
Şan kör etti hep den gözler görmüyor,
Zalim mızrak gibi tekin durmuyor,
Yıkın surları canlar yara gidelim.
Hey dost yara gidelim.

Bihaber yaşar halktan beylerbeyi,
Taş kesildi tahtta zalim yüreği,
Hoşnut değil altta inler bineği,
Açın kapıları canlar şaha gidelim.
Hey dost şaha gidelim..

Saban kırıldı çat taşlara değdi,
Hızır Paşa, başa zahmetli geldi,
Çoban kurtla yar el ele verdi,
Aşın engelleri canlar, dosta gidelim..
Hey dost, dosta gidelim..

Özvecan dil mühür, elim pranga,
Pir Sultan ile can çıksaydım dara,
Haykırayım her yöne yüz tarafa,
Açın kapıları canlar, şaha gidelim.
Hey dost şaha gidelim.

Özcan Kurt

Şairlere

Şiir harfi harfe çatmak değildir,
Çana ten gözüyle bakmak değildir,
Hele pazarlarda satmak değildir,
Gönülden gönüle akmak gerekir.

Tencerede aşı hazır etmeli,
Sofrayı dört başı nazır etmeli,
İçi dolu dolu ağır çekmeli,
Özünden özlere sunmak gerekir.

İlham onunla o olmak demektir,
Aklı düşünceye alıp çekmektir,
Kalemde akan ha kuru emektir,
Kendi içinde can, duymak gerekir.

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Şakırdak

Aslı Kurt değil ki ürüp havlıyor,
Nerde bir köşe mayi duruyor,
Ne oldu sürüye yakın duruyor,
Siyaset kaygansa, cisi fırlıdak.

Keklik gibi kanadını süzmedin,
Gıçı kırık kaya kaya gezmedin,
Biz virmedik sen de gelin gitmedin,
Siyaset kervansa, cisi tıkırdak.

Kurt kulağını büktü oturdu,
Çoban ele kaçtı sürü bozuldu,
Bir puzzle ki acep Nerde dizildi?
Seçmen otağsa, cisi şakırdak.

Özcan Kurt

Şathiye (2)

Nice canlar gelip geçti dünyadan,
Bir maruzatım var yüce yaradan,
Ne çıkardı yemişse meyvadan?
Dede torun niye döktün tubadan?

Bir nida geldi o şahı sultandan,
Cennet dardır, esirgemem insandan,
Yoruldu say, el kaldırdın duraktan,
Tabakadan tabakaya yol semadan.

Hava, ateş su, ot hepsi dünyadan,
Geçilir mi sırattan, ışık olmadan?
Göbek bağı ise senle yavrudan,
Kıyılmazken, kıyarmı hiç yaradan,

Ben sorayım kurtar beni gümandan,
Çeşit çeşit çıka geldik mutfaktan,
Çiğ çıkmazmış kaynayan bu kazandan,
Hamalık gitmez sakındıkça günahdan.

Kavim kavim ki tanış olasınız,
El ele verip çıkış bulasınız,
Düşünüp biraz kafa yorasınız,
Her deneyimden ders çıkar hatadan.

Ham sofular şimdi beni taşlarlar,
Hallaç edip, abdal gibi asarlar,
Bir gün olur HAKİKATI anlarlar,
Bir közdü içimizde ki mangaldan.

Özvecan'ım çal açılır kapılar,
Bilinçtendir, mekan değil yapılar,
İnsan el ele evreni aşarlar,
Mümkündür can böyle dedi yaradan.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Şathiye (taşlama)

ŞATHİYE(Taşlama)

Onur, itibar, pay, lafazan,
İnmezler hiç yüksek makamdan,
Bihaber adaletten haktan,
Kanadın kırıp, elinden eder..

Düştün ki dost suda ki yılan,
Tut biçare an da sarılsan,
Yanılıp da yaparsan sultan,
Ülkenden alıp ilinden eder.

Hal bilmezden olurmu derman?
Aklına bir vasi atayan,
Öte beri kurtulmaz gamdan,
Terkinden atıp dizginden eder...

Zaman değişir döner devran,
Ol adam bellediğin insan,
Yolda azıp, sapak ta kalsan,
Menzilden koyup evinden eder,

Ar, haya duygusu imandan,
Çıkar hayırsız evlat, maldan,
Yarım hekim adamı candan,
Yarım hoca dininden eder.

Suflör fısıldar geri plandan,
Bir nida ki: çıkmıyor halktan,
Tipten koyduk adını kaptan,
Yellesen batıp, denizden eder.

Ne bir gün gördük şu, dünyadan
Ne imanla geçtik sırattan,
Doğduk fırla, ok çıktı yaydan,
Üflesen alıp hedefden eder..

Şimdi sual edem Mevla'dan,
Önce yasak, ödül sonradan,
Zehiri ayırdın da baldan,
Dikene katıp gülünden eder..

Özvecan'ım şathiyem nazdan,
Panel etmiş ne varsa hazdan,
Kamışa üfledim de sazdan,
Çamura itip sesinden eder.
Özvecan

Özcan Kurt

Şehit geliyor

Güneyden yine kara haber yayıldı,
Nice köhnelere bayrak asıldı,
Göğsümüze hain mermi sıkıldı
Gül serin, yola şehit düştü geliyor,

Yüreğinde şehadetin gülüyle,
Tertemiz alını ve nurlu yüzüyle,
Lebinde TÜRKİYE'm türkü sözüyle,
Muştı anaya oğlu şehit geliyor.

Eli kırılınsın ve övenler duysun,
Kömaz yerlerde birine bin alsın,
YÜCE MİLLETİM BAŞIN SAGOLSUN
Al beyaz atlarla şehit geliyor.

Özvecan

Özcan Kurt

Şemşamer

Hey canlar.! Bu, Zül-karn-eyn ile yolda selamım,
Elsiz, ayaksız, kelamsız cadde sokak dolandım,
Dilim tetiği bozuldu biraz tuhaf meramım,
Yollar var imiş, yol üstünde, levhlere yazıldım biraz,

Nice rüzgar esti, direndim, düştüm,
Çok bilmiş lavgar ile arayı açtım,
Gahı dinlendim, gahı yürüyüp koştum,
Hayat bir deniz imiş, akıntıya kapıldım biraz,

Ermezdim topuğa henüz, derya suya özendim,
Ne rengim, ne sesim vardı kırmızı, yeşil mora bezendim,
Musa ile Tur dağında tozup gezendim,
Yüksekler zor imiş, yuvarlanıp, çakıldım biraz,

Ceviz de tetir imiş, bunca HAKİ-kat diye belledim,
Toz idim, Kasva'nın çulunda çokca hicret eyledim,
Ol bilgeden deliğe doğru kaçan balık ben idim,
Ankebut hünerli imiş, ağına takıldım biraz,

İsa, süretim çamura üfledi kanatlanıp devindim,
Aba değiştirip, sıkca adem diye göründüm,
İlmek ilmek söküldüm, iplik iplik büküldüm,
Kilim çok desenli imiş, uzak yakın, bakındım biraz,

Özvecan'ım:
Üst üste yığın bulutlardan toprağa düşen ben idim,
Karanlıklarda göz alan çakan şimşek dahi ben idim,
Gönlümü açtım misali, Şems-i Amber O'na yöneldim,
Kiblem, iç yüzümde imiş, göklere beyhude çıkındım biraz..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Œir

Œir bir duruŒtur.
Œir tanık olmaktır.
YaŒanılanları tutanak altına
almaktır.
İnsanla empati kurmak yetmez,
Bire bir O insan olmak gerektir.

Özcan Kurt

Şiir çek

Bir nefes şiir çek şöyle derinden,
Usulca aralansın hece lebinden,
Çayda şeker dertler bitip erirken,
ÜFLE..göklere ver dağılsın gitsin,

Kafiyeledim ve serdim kuruttum
Kağıda gerdim de yandım tutuştum,
Dumandan soyundum sana kavuştum,
ÜFLE ötelere sağılsın gitsin.
Özvecsn

Özcan Kurt

Şiir denildi

ŞİİR DENİLDİ

Okumak ve yazmak ayrı bir hüner,
Kamil insan bir söyler iki dinler,
Ondan bir ağızla iki kulak verdiler,
Tutsun diye maya, tamam edildi.

Su aşarken taşı, olur şırıltı,
Felek dolap döner, alır gıcırta,
Kaderden ötesi biraz sızıntı,
Arınsın diye dünya, hamam edildi.

Fitrat hikayesi teşbihe dair,
Zey-TİN Adem'se, Havva da incir,
Resim çizilir ve eklenir şiir,
Sunulsun diye kıta, tamam edildi.

Elbet boyut çok, var zahir ötesi,
Ol için ölmeden evvel ölesi,
Akıl, tin, beden bir edip bileşi,
Dokunsun diye sayfa, tamam edildi.

Tanrı arzu etti öyle diledi,
Arz, arş arasına bir ip gerildi,
İnsan doğdu, ona çıktı tünedi
Dursun diye ayakta, tamam edildi,

İnsan hakikati biraz sezmeli,
Parçayı tüm edip açıp görmeli,
Kavga etmemeli sarıp sevmeli,
Tanışın diye dünya, tamam edildi.

Özvecan dize dize perde perde,
Gökten iner damla birikir gölde,
Hayat bir şiirdir, yapılmış beste,
Duyulsun diye nota, tamam edildi.
Özvecan

Özcan Kurt

Œir yazmak

ŒİR YAZ MAK..
Ne kafiye uydurmak,
Ne harfleri cambaz misali durdurmak,
ŒİR YAZMAK.. :
Kıta kıta
Yaprak yaprak
göl açmak,
Ve Œair ozan olmak:
Dolu dolu halk OLMAK,
HALKTAN OLMAK..

Özcan Kurt

Şükür

Toprak olduk yerlerde,
Bülbül olduk güllerde,
Şeni anan dillerde,
Öttük ELHAMDÜLİLLAH.

Damla olduk sellerde,
Rüzgar olduk yellerde,
Çiçek olup ellerde,
Koktuk ELHAMDÜLİLLAH.

Tepelerde düzlerde ,
Hem baharın güzlerde,
Derman olup dizlerde,
Gezdik ELHAMDÜLİLLAH.

Ağaç olduk yerlerde,
Odun olduk evlerde,
Kalem olup ellerde,
Yazdık ELHAMDÜLİLLAH.

Yağmur olduk göklerde,
Buğday olduk yerlerde,
Ekmek olup evlerde,
Piştik ELHAMDÜLİLLAH.

Şarap olduk küplerde,
Kadeh olduk ellerde,
Sevgi için kalplerde,
Çarptık ELHAMDÜLİLLAH.

Hayır için ellere,
Diken olduk güllere,
Arı ile peteğe,
Girdik ELHAMDÜLİLLAH.

Şirin ile Ferhat'a ,
Şeyyah olup serhata,
Kıldan ince Sıra't'a ,
Vardık ELHAMDÜLİLLAH..

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Şükür Nedir?

ŞÜKÜR NEDİR.?

Dolu yanından memnun ol bardağı,
NANKör isen asla bitmez çatlağı,
Boş yanı için sen göster çabayı
Şükür aslında yetineBİLMEKTİR.

Katil olma nefsin, kapa tıpayı
İste ama, eksik etme sopayı,
Çok özenme kaybedersin abayı,
Şükür aslında denetlenmektir.

Biriktirme, ucu salıver gitsin,
Dökülmesin artsın, yeterki YETSİN,
Çocuklar varı yoğu iyi bilsin,
Şükür aslında gösterebilmektir.

Şikayet etme İlahi nizamdan,
Kaçını verdin ha, aldığıın paydan,
Söylemeye cevaz geldi mi HAKDAN?
Şükür aslında VEREBİLMEKTİR.

Fazla, iste bitmez eksik yanımız,
Ne verirsen doymaz, ister canımız,
Belli ki bir başka vardır, halımız
Şükür aslında susaBİLMEKTİR.

Rızası yok açın, senin boğazdan,
Empatin yoksa boğulursun hazdan,
Faydası yok sana Nâamaz niyazdan
Şükür aslında işiteBİLMEKTİR.

Yoksulu mutsuzdur ve mutsuz halkım,
Özvecan'ım doğdum bitmez sınavım,
Kimse gördüğünden olmasın mahrum,
Şükür aslında bekleyeBİLMEKTİR.

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Tabanın Sesi

TABANIN SESİ

Haince vuruldu meydanlarda baba yiğit kurtlar,
Çakallarca tutuldu, yollarda köşeler yurtlar,
Ötağı şaşırđı boz KURT görünümlü ak postlar..
Yolumuz bundan sonra açık, olsun dostlarım..

Mevzu vatansa her şey teferruat,
Yolun başında İYİ lerden olsun bu vaat,
Sözümüz söz, lakin asla şartsız etmeyiz biat,
Dizginlemek isteyen geri, dursun dostlarım..

Rotasından çıkan gemiyi yola, şiar edindik,
Atatürk'çü bir lidere dümeni verip öyle güvendik,
Doğusu, batısı, güneyi, kuzeyi dosttur belledik,
Ayırıp bölmek isteyen ötede kalsın dostlarım.

Biriz ay yıldızlı çatı altında gerisi yalan,
Sesimize ses olun gelin bitsin bu talan,
Yoklukla tüm vatandaş sakın olmasın ziyan,
Türklükle sorunu olan şimdiden dönsün dostlarım..

Biriz beraberiz kimsenin şüphesi olmasın bundan,
Ağı atan olmazsa destursuz kalkmayız otağdan,
İnşallah bizde katkıyız inşaya kum çimento tuğladan,
Yıkamak isteyen geride dursun dostlarım. Özvecan

Özcan Kurt

Takılı kaldı

Adem zey-Tin gönlünde TEKbir iken,
Havva ile incir kesrete daldı.
Sen deryada bir katre nefes iken,
Halif unvanını hilkatte aldı.

Topraktan gelen bir, toprağa giden,
Tüm canlar üflenen nefesten aldı,
Şu cihanda mevcut olmana neden,
Beşer unuttu da hülyaya daldı.

Sarhoş idi Hallaç ben O'yum derken,
Küll'ün sesini taa içinden duydu,
Anlamadı can NESİMİ'yi yüzen,
Hak soyundu da don asılı kaldı.

Adem sayılmaz, erden ne dışiden,
Tek yasak elma iki yarım oldu,
'Elif' kaşık 'ba' bardak su şekerden,
Özvecan güzele takılı kaldı.

Özcan Kurt

Tamtakır1

Biri gelir çağ açar çağ kapatır,
Biri gelir onu yeniden kurtarır,
İkisini de koca cihan iyi tanır,
Biri gelir herşey ona münhasır,
İçinde kimse yok gafa tamtakır..
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Tavşan ve Tazı

Gönlüne güneş doğmadıktan kerri..
Ne geceler sabaha ulaşır,
Ne gelen Hazanın hüznü son bulur,
Mevla kudretinden vermedikten kerri,
Ne zamanında dikilen bahçenin gülü
Ne kokusu ne rengi olur,
Akrebın yelKOVANı kovaladığı gibi yaşıyoruz.
Alnımızda bir yazı
Ümitler tavşan biz tazı..
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Tek başınayız

Ortak etme herkesi dert, acına,
Çoğaltır üstüne koyar, azına,
Harman olmadan güvenme darına,
Savruluyoruz burdan tek başınayız.

Sanma ki çocuğum sevgi hep özde,
Var elbet iyi, bir çoğu da yüzde,
İkrarın bir çoğu kalıyor sözde,
Seviyoruz yalandan, tek başınayız..

Hayat bakmaz senin gözün yaşına,
Adam eder koyar kendi başına,
Bel verme su katar pişmiş aşına,
Dönüyoruz dünyadan tek başınayız..

İstersen bak dedene sen çocuğum,
Zamanı harcama kurban olduğum,
Dolu almıyor, dolmuyor ki boşum,
Gidiyoruz mekandan tek başınayız..

Özvecan'ım çocuğum sözüm ona,
Dünya da bağlanma paraylan pula,
Özü meçhul ile çıkma sen yola,
Çıkıyoruz bu handan tek başınayız.
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Tekamül etmiş

Ağu damlar dudaktan, dil bir karış,
Onu çekiştir he bununla çatış,
Gül sanır kendini boy atmış kamış,
Bak hele tekamül etmişe sen.

Bak sözde akışır durmaz takışır,
Altta kalmaz kırar döker yarışır,
Pozitifmiş iblis ile çalışır,
Bak hele kendini bilmemişe sen.

Ya bağı ya da bahçayı beğenmez,
Kurusu gitse bir damla su dökmez,
Koparmaktan başka emeği geçmez,
Bak hele her şeyi çok bilmişe sen.

Fayda yok kimseye hizmet kendine,
Negatifliğin de vurmuş dibine,
İnsan bellen şöyle baksan şekline,
Bak hele nirvanaya ermişe sen.

Bilincin kodu emanet sisteme,
Oku oku yaz can başlar fişleme,
Buyurun evrenler arası küşleme
Bak hele atını sürmüşe sen.

Bilinçler zıp zıp parende atıyor,
Güneşten yıldızı çekip alıyor,
Altına üstüne dalıp çıkıyor,
Bak hele bilinç sürüp ekmişe sen.

Özvecan başındayım henüz yolun,
Diyorlar; tekrar yazıp okuyun,
Türkçesi aklını bize adayın,
Bak hele ruha ayar çekmişe sen.

Özcan Kurt

Terk edenlerin ardından

Terk edenlerin ardından,
Artık demir aldım bu limandan,
Viya böyle... İyi böyle...!
Elim kaldı havalarda,
SELAM SANA ÖZGÜRLÜK..!

Yaşana(maya)nların ardından,
Demir aldım o limandan,
Haydi söyle.. Şimdi söyle..!
Heveslerim kaldı oralarda,
SELAM SANA ÖZGÜRLÜK..!

Dönenlerin ve gidenlerin ardından,
Demir aldım şu limandan,
Ama öyle ama böyle,
Gönlüm kimseşiz aşıbanda,
SELAM SANA ÖZGÜRLÜK..!

Tüm renklerin ardından,
Demir aldım o limandan,
Mavi söyle mavi dinle,
Yoldaşım yalnızlık, kamaramda
SELAM SANA ÖZGÜRLÜK..!
ÖZVECAN

Özcan Kurt

Terketmek

İnsan dostum insan, acılara dayanır,
İnsan dostum insan, herşeye katlanır,
İnsan dostum insan, herşeye alışır,
Çınar olsa devrilir, dağ olsa yıkılır,
Aç kalır, açıkta, yollar da yayan kalır,
İnsan denize düşer yılana SARILIR,
İnsan can dostum acılara tutunur da,
Hiç bir şey zor gelmez,
Hiç bir şey isyan ettirmez,
Hiç bir şeyden öyle alınılmaz,
Herkes bilir böyle yaşanılmaz,

Ve.....İNSANA...
Hiç bir şey o kadar koymaz,
Hiç bir şey o kadar yıkamaz,

Tutanak aradığında dalsız,
Düştüğünde elsiz ayaksız,
Karanlıklarda ışiksiz,
Labirenlerde yordamsız,
Yollarda yoldaşsız,
Sapaklarda dostsuz kalmak kadar..

Ve can gülüm:
Hiç bir kurşun öyle onikiden vuramaz,
Bunları yaşarken,
TERKEDİLMEK KADAR..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Tesbih

Her şık ŞİK kıyıda bir dalga,
OKUyaNush'a uyumlandığında,
Orta da ne liman kalır, ne gemi, ne tayfa,
İncir de OL'mak demek, OKU mak sayfa sayfa,

Tesbih: inciri, zey-TİN' e çekmektir,
Taneye sağır, damarındaki Şahı işitmektir,
Zikir tende ise, kendi kendine söylenmek,
Ha bir abaküs, eğlence kuru bir emektir..

ÖZVECAN

Özcan Kurt

Tipler

Kimyanı bozup, hasta ederler,
Ben demiştim demeyi, beklerler,
Göge çıkıp, seni dara çekerler,
Dünyası çıkara dayalı tipler.

Gözündeki merteği görmezler,
Sende ki çöpe çok laf ederler,
Aslı şu hiç bişiden bihaberler,
Sonradan görmeli havalı tipler.

Az dinlerler ama çok söylerler,
Zora gelmez sıvışıp da giderler,
Edep erkan haya ar bilmezler,
Zamane dermeli façalı tipler..

Öz ve CAN

Özcan Kurt

Tiryaki

Bilmeyenler, ona BIRAK derler, görünce ağzında,
Çekip bırakanların bir işitilmezi vardır dudağında,
Şöndüğünde yıkılır, kurduğu otağında,
Yaktığında yeni şeyler kurulur kafasında,
Gör ki: derinlerden bir şiir, harf harf dizeleniyor..

Sanıyorlar ki dumanı (s)alıp da ÜF'lüyor,
Bakışlarda yirmi dokuz, tavanda, deviniyor,
Tiryaki. her nefesi alıp bıraktığında,
Sez ki:Yarım kalmışları, kopmuşları toplayıp da biribirine ekliyor,

Sanki bu son deseler düşüp de ölecek, Kopup bu film olmaz bi yerinde umarsızca
bitecek,
Mümkün olsa Nota nota toplasan tüm uçup gidenleri,
Dinle ki:Düşmeyen dillerden yeni bir şarkı besteleniyor..
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Toprak ar eder

Beşer çok yaşasa ne kadar kalır?
Kendini dünyanın sahibi sanır,
Mevla'm mazluma sen veresin sabır,
Toprak ar eder dönüp, halk ettiğinden,

Boynuz hükmü nedir ne kadar ağır?
Elbet boynuzsuz koç hakkını alır,
Bir gün gelir insan nizamı varır.
Şeytan utanır, af dilediğinden.

Herkes gücü yettiğini eziyor,
Yersen ki; her şeyi sayıp seviyor,
İnsan kendini hep üstün görüyor,
Hayvan ar eder, hep çektirdiğinden.

Özvecan'ım aha geldim gidiyorum,
Sonumuz ne olacak merak ediyom,
Bazen düz bazen de yokuş yürüyom,
Yollar ar eder, şek getirdiğinden..

Özcan Kurt

Torun Dediğin

Çiçek değil, süzme bal süzmesi,
Dünyaya değer dedeem demesi,
Sanki kuru dalda Cennet meyvesi,
Sütteki kaymak, can torun dediğin

Boşver ana babası kırıp döksün,
Biz edemedik o gönlünce etsin
Kuruyan bahçemizi çiçek eylesin,
Sevgiyi dermek, can torun dediğin

Kızma babası varsın yesin ekmeksiz,
Yaşam sebebimiz onlar gayemiz,
Sönen ocakta kızıl közümüz
Külden ateş yakmak, torun dediğin,

Pilimiz bitti can onlar hareket,
Soframızda ki şükür bereket,
Cihanda olmaz öyle bir servet,
Aç iken doymak can torun dediğin,

Ayağımız ötede nine dedeyiz
Şimdi gelir kokusu Cennetteyiz
Onlar olmasa acep ne ederiz,
Geçmişe dalmak can torun dediğin,

Özvecan'ım
Beraber olduk mu artar yeteriz
Vakti saatinde çeker gideriz
Belli mi olur belki de geri geliriz
Hoş oyalanmak torun dediğin...

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Torunlar

Derlerdi daha ana baba iken bizden büyükler,
Torun bir başka, solan bahçada renk renk çiçekler,
Tam bitti derken gelişi ömrüne ömür ekler,
Çocuk şeker lokum ise, torun ballı bir katmer,

Muhtemel ellinin üzerindeyiz dede, nineler,
Bizim unuttuğumuz gibi unutacak bir gün bizi bebeler,
Evinin içi CENNETe dönsün istersen eğer,
Çocuk canından can ise, torun nefes aldığıın ciğer..

Belki kızdık arada evlada vurduk bir kaç silkeler,
Torunu azara bile taş gibi bir yürek ister,
Ana babayı değil, şakadan arada bir bizi seçseler,
Çocuk varın yoğun ise, torun bir dünyaya değer.

Barış, Umut, Sevgi, Çınar, Ay, Vb. Güzel isimler,
Yaşlandık diz tutmaz, el titrer ayak tökezler,
Torunlar sağın ve solunda iki meleğe benzer,
Çocuk ayağın kolun ise, torun kanadını dengeler...

ÖZVECAN

Özcan Kurt

Tükendim bittim

Tanrı razı gelmez felek diyemem,
Vefa, hatır, gönül, üstün çizemem,
İnsaf, bir sapak da atıp gidemem,
Rastgelmem insana, tükendim bittim.

Dünyanın suçu ne beşer pişmemiş,
Yürek buruk daha meyve olmamış,
Figanım dağ deldi, yaren duymamış,
Diyemem insana, tükendim bittim.

Can çekişir gönlüm vurdum katilim,
Bahar gelmez, karım kalkmaz acizim,
Elleşmeyin bana hasta müzminim,
Güvenmem insana, tükendim bittim

Gidemem, geldiğime de pişmanım,
Özvecan'ım günden güne solarım,
Diken derip, rafda güller satarım,
Veremem insana, tükendim bittim.
Özvecan

Özcan Kurt

Tükenip Gidiyoruz

Herkes kendi havasında,
Tükenip bitiyoruz işte,
Yaşam denen, denizin,
Kah derininde kah kıyısında..

Ne onduk, ne öldük tam kararında,
Kanıp gidiyoruz işte,
Gursakların da kaldı, hevesi hepimizin,
Ağrısı derinin de, aha tam şurasında..

Ne karında ne zararında,
Debelenip dururuz işte,
Farkında değiliz yerimizin
Yok alıp yok satarız pazarında..

Yazın sıcağında, kışın ayazında,
Şanki yaşıyor gibi, bir yanımız ölü işte,
Özvecan, gülü döküldü dikenimizin,. Fuziliyiz sorsan, kiminin nazarında
ÖZ VE CAÑ

Özcan Kurt

Tükeniyoruz

Ne gursağımıza dizilmedik,
Ne içimizde çürümedik,
Ne de yaşama dair,
HEVESLERİMİZ kaldı..
Önce Bir bir Ertelendi
Olmadı tümünden bırakıldı.
İstisnasız bir şekilde tükeniyoruz.
HADİ ÖYLEDE OLSA:
Güçlü olduğumuza inan(dırıl)ıp,
Ayakta durabilirim,
Yapabilirim,
Diye diye üryan geldiğimiz şu dünyaya
Yine üryan gideceğimizi bile bile...
BİRBİRİMİZİ KEMİRE KEMİRE
BİTİRİYORUZ.. Aha geldik
Aha gidiyoruz.
Velakin y(b).ktan bahaneler üretip,
HAYIRLISI DİYE DİYE..
ZÜGÜRT TESELLİSİ İLE
Sorulduğunda iyiyiz diye yalan söyleyip
AVUNUYORUZ.
ÖZVECAN

Özcan Kurt

Türkiye Gibi

Kıyısına yaklaşmadığım KARADENİZ'im,
Ege de ki özgür sarı saçlım mavi gözlüm,
Kollarında huzur bulduğum AKDENİZ'im,
Ben, beni benden edeni:
Ben seni TÜRKİYE'mi sever gibi sevdim..

İstanbul gibi gizemli, Erzurum kadar gerçek,
Yedi ayrı bahçe, yedi renk, çiçek,
Horonum, halayım, barım, zeybek, köçek,
Eyy güzeller güzeli:
Ben seni TÜRKİYE'mi sever gibi sevdim..

Sakarya, Kızılırmak, Ceyhan, Fırat, Dicle'm,
Bir taş su içem elinden sonra istersen ölem,
Kucağı ANA'dolum, Gonya'm Hoşgörüm,
Ey güzelim ezeli ebedi,
Ben seni TÜRKİYE'mi sever gibi sevdim..
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Türkiye'm Benim

Kimine kolay, hoş gelir yaşamak,
Kimi mecbur gibi acılara katlanmak,
Kimine kadersiz yağa bala bandırmak,
Milletim kadersiz acı TÜRKİYE'm benim..

Peñceresiz ezelden yüksek odalar,
Sağır serra ve vurdum duymaz paşalar,
Ahkam keser ham sofi zındık hocalar
Milletim duyarsız acı TÜRKİYE'm benim

Asırlardır hep aynı bu kara yazı,
Çoğunluk sefalette, mutlu birazı,
Gariban bu düzene biraz da razı,
Milletim umarsız acı TÜRKİYE'm benim

Can dostlarım inan ki sıtkım sıyrıldı,
Adanmış da geçmiş secere arandı,
Çok konuşan hatırlı adam sayıldı,
Milletim umarsız acı TÜRKİYE'm benim

Özvecan'ım düşünümde millet uyandı,
Çok çalışıp ürettik, VATAN KALKINDI,
Gavur dediğin işte o gün kıskandı,
Milletime kurbanım TÜRKİYE'm benim.

Özcan Kurt

Türküler

TÜRKÜLER

Tarih belki eksik yazar,
Mimar belki yanlış çizer,
Yalansa kendine döner,
Türküler yalan söylemez dostum,

Nice ozanlar gelip gittiler,
Darlara çıkıp tenin diktiler,
Kimine gavur, hain dediler,
Türküler bağlar ayırmaz dostum,

Ne fetva kadı, kulak astılar,
Ferman diyene, türkü yazdılar,
Arı misali balı verdiler,
Türküler zalımı kayırmaz dostum.

Şarkdan, kimi de garpdan, seslenir,
Ateşte, közde, özde, demlenir,
Beste olur, saz çalıp söylenir,
Türküler canları ayırmaz dostum.

Özvecan yalan olurum birgün,
Unutuldu bir çoğu da sürgün,
İster güneşi çamurla örtün,
Türküler yalan söylemez dostum,
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Türküler 2

TÜRKÜLER..

Türkü, bizi bizden alıp götürür,
Getirir de bizi bizde gezdirir,
Düşündürür ağlatır ve güldürür,
TÜRKÜLER bir eden, bizi BİZ EDEN..

Oy yanağı güllüm, saçı örmelim,
Türkü bakışım ve yaşam sebebim,
Hadi şen çal da can ben söyleyeyim,
TÜRKÜLER birleştiren, tümleştiren..

Uyudum, ninni dinleyip büyüdüm,
Tay tay durdum, uçtu uçtu kuş uçtum,
Aman Ayşem, yaman Ayşem yorulduğum,
TÜRKÜLER kolaylaştıran, güç veren..

Türkü bizi eğitir, Türkü bizi, bize öğretir,
Kah ataşlandırır, kah da külletir,
Özveçan'ım çiğdir, dinler demletir,
TÜRKÜLER oynatan, Türkü biz tüten..
Özveçan

Özcan Kurt

Ucundan Hayat

Mevsimler, renkler, sesler, gündüz ve geceler,
Aynı nakaratı çalıp söylemekteler,
İçtenlikler, sevmeler, aşklar nasıl şeyler?
Dal da kuru solmuş süsen gülü gibiyim..

Ucundan, azıck, yarım yamalak hayat,
Dik gibi duruş da, sahte dostlara inat,
Söylemler daha özünde pişmeden bayat,
Yerinde bitmiş oyuncak pili gibiyim.

Rüyalarımın çekip de alamadınız,
Pembe düşlerime kara çalamadınız,
Ne ettiniz ise söküp atamadınız,
Dibekte ezilmiş, yaşam kürü gibiyim.

Ucundan biraz kırım kırım yaşananlar,
Sus payı, ikram sofradan geri kalanlar,
Sanki hayattayım sanır görüp duyanlar,
Vadesi yetmiş, yaşayan ölü gibiyim

Özvecan giremem felek rotalarına,
Aklım ermiyor dün dolan kotalarına,
İsyandayım tak tak sıkıp kafalarına,
Timarlanmış oynatacak deli gibiyim.

Özcan Kurt

Uğraşma benlen

UĞRAŞMA BENLEN

Merhaba demeden, söyleyim baştan,
Anlamam ben pos, sarkık bıyıktan,
Geçtik aba, çulha, hare libastan,
Gardaş süretime bakıp da,
Ne olur uğraşma benlen..

Göndermiş eyvallah hepsi haktan,
Aç alacak elbette hakkını toktan,
Siyah beyaz cümle aynı yaradan,
Gardaş dinime bakıp da,
Ne olur uğraşma benlen..

Densizlerdendir ki şakulum kayık,
Bazen sarhoşum, bazense ayık,
Postu yar iline, eşiğe yaydık,
Gardaş tipime bakıp da,
Ne olur uğraşma benlen..

Derler ki beşerin, olmaz türküsü,
Akılı vasi olan, davar sürüsü,
İnsanı sevmektir, yalan gerisi,
Gardaş sözüme bakıp da,
Ne olur uğraşma benlen..

Renk renk çiçek, gülüz aynı bahçada,
Kimi horon teper, kimi halayda,
Kimi sefil, kimi yaşar sarayda,
Gardaş yüzüme bakıp da,
Ne olur uğraşma benlen..

İlim demiş ata hakiki mürşit,
Sorgu sual yok ki, ediyoz taklit,
Hani ya Elestte vermiştik ahit,
Gardaş pirime bakıp da,
Ne olur uğraşma benlen,

Özvecan, meylim yok yara dünyaya,
İnancıma takıp, girme araya,
Hesabım olacak elbet Mevlâ'ya
Gardaş izime bakıp da,
Ne olur uğraşma benlen..

Özcan Kurt

Unuttuk

Çok çektik, uzaklıklardan, ayrılıklardan kötü sözlerden,
ÖZLEDİK SEVGİYİ, GÜLMİYİ
ÖZLEDİK GÖZ GÖZE GELMEYİ
ÇOK OLDU TUTTUGUMUZ ELİMİZİ GÜVENİPTE BİR BAŞKASINA VERMEYİ
Bu yüzdendir ki çoktandır, BARIŞ koyduk bebişlerimizin ismini,
Unutalım diye aramızda ki kırgınlıkları, kavgaları,

Vay ki vay ne zaman oluştu bu aramızdaki FAY..?

Hey hayat ne olur hatırlatma bir daha ne olur, cahilliğimize SAY..

Oysa ne kadar haklı imişiz bulamamak da,
Enkazlarda, titriyormuş, İnSANlığımız,
Vicdan, merhamet, hoşgörü,
Ne kadar DERİNlerde kalmış,
Bu yüzdendir ki çoktandır, ÜMUT koyduk bebişlerimizin ismini,

Öğrendik,
BİRLİKTE SARAR İKEN YARALARI...
ANLADIK çok şey boşmuş, □□
Gözyaşlarımız birbirine karışıp da sular iken TOPRAKLARI.

Hey sen...! □□□□
Çek kara ellerini çiçeklerden,
Çek gözlerini renklerden,
Geri çek ayağını bu bahçelerden,
HATTİ GERME...!
Ne olur mümkünse artık sen birlik adına bir şey SÖYLEME..

Dedim ya UNUTTUK..
NAMESTE İNSANLIK..
□□□□□□□□□□□□□□□□
ÖZVECAN

Özcan Kurt

Unuttum

UNUTTUM.

Yaşar sanıyorlar devindiğimden,
Soyundum inan ki ben benliğimden,
Zamanla geçmiyor, kendiliğinden,
Vazgeçtim ben, ben de beni unuttum.

Keşkeler bitmiyor, gelir, derinden,
Gönlünce olmaz ki, gelmez elinden,
Ne çektiysem gönül senin yüzünden,
Vazgeçtim ben, ben de seni unuttum.

Bu uzaklarda kaldığım yerlerden,
Yazmayı unuttuğum dizelerden,
Şimdi sorup duruyorum kendimden,
Vazgeçtim ben, ben de beni unuttum.

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Usandık

Böylesi bir daha gelmez inan dünyaya,
Bulandırır garişsa damlası deniz deryaya,
Bir bir diye, girdi birbirimize nifak araya,
Yezit'i aratmayan, davranış, sözden usandık

Fark edilmez oldu, ot, ayrık, diken gülünden,
Çamur sıçratıyor, başka bir şey gelmez elinden,
Milleti ayırıp bölen, zehirli nefret dilinden,
Halden anlamayan, ham çıkmış, özden usandık...

Özvecan'm
Bu halkın çilesi, derdi bitmiyor,
Vakti saati gelen, yapışıyor neden gitmiyor?
İyiği kötüden, kimse seçmiyor, neden görmüyor?
Gafası basmayan, akli şaşmış, BİZden usandık...
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Uyan

Hey közünde demlenen gurban uyan,
Gerçekten memnunmusun geldiğine?
Yaslanma öyle taşır diye dağ bildiğine,
Hey can.! Nasıl geldin ise öyle gideceksin üryan,

Daha dün doğdun, gideceksin birazdan,
Hilkat fitratın nedir. Sordun mu rast geldiğine?
Ne ateşinde mahzun ol ne sevin suya girdiğine.
Hey can.! Sana senden başka yok, biçilmiş kafdan.

Kimseye kalmaz dünya olsan da sultan,
Aradığın başka, meyil verme sürete gördüğüne,
Ne gül gibi koktuğuna sevin ne de solduğuna,
Hey can.! Ne bağlan, ne de kimse ile olma boş yere düşman.

Sen bittin mi hatrında biter yalan bir kahve fincan,
Yanılıp güvenme, yanma ömrünü boş yere tükettiğine
Ne elinde tuttuğun ile övün, ne dövün buz gibi erittiğine,
Hey can.! Zamane asıl şimdi bozuldu, tarumar oldu dükkan....

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Uyan 1

Yaşamak haram garibana yıllar geçsede,
Ses verir de duymaz.! kaygısız Tuzu kurular. Hava hoş, tepelerde, hep temenni, sözde
soylular,
Kaderi değişmez fukaranın ömrü bitse de..

O da fani bizde fani, icraat yok çokca dese de,
Nice söylesen üstüne almaz arsız adı namlılar,
Algıyı, lafı, göz boyamayı güzel yaparlar,
Bi yere çıkmaz garibanın yolu bitse de...

Müstehak çektiklerimiz akletmeyiz bir gün ölsek de,
Vatan, millet, Sakarya sınırsız ocağı harlılar,
Elden gidecek bellendir, halktan kuvvet alırlar
Hiç bir şey değişmez aradan asır geçse de..

Daha uyanmazmıyız? nice tokat tekme yesek de,
Etmeyin, gitmeyin. Biz hep zarardayız onlar karlılar,
Koltuk gitmesin di kanma, sanma duyarlılar,
Yüzümüz gülmez nafile kim gidip geri gelse de..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Uyan Halkım

Birikmiş çılgınlıklarımız var içimizde,
Sol yanımızda,
Haklı nedenlerimiz,
Heveslerimiz, beklentilerimiz,
Sonra boş dönüşlerin...keşkelerinde,
Ümitsiz kasvet kasvet SUSUŞLARIMIZ..

O EZBERBOZAN
O AYKIRI
O ŞORGULAYAN
O ÖZGÜR
O KURŞUN YEMİŞ
yanımız...
O ki örselenmiş, SOL YANIMIZ.

EL ELELER, ÇEKİNCEMELER VAR.
Eğilmiş yatmış Söğütler ,
Öte yandan,
Bir dalı rüzgarlarda kırılmış
ÇINARLARIN dik duruşları ve
Herşeye rağmen
AZİMLERİ
Yılmayan Kararlılıkları var..

KAHİRLARIMIN FAYLARINDAYIM...
Rihterlerin ölç(e)mediği,
SARSINTILARDAYIM..!

Bir yanım ele, bir yanım YELE KARŞI..

AH ki şu sol yanım HER ŞEYE KARŞI..

Hadi len ordan NATO mermer nato gafa..

Dağa sığınmak kolay,
Daha kolay, sırtını vermek dayamak..

Göbeğinden atıyor mu zirvelere tırmanmak.?

Yüreğin özün yetiyor mu olana bir başka pencereden bakmak.

Yüreğin yetiyor mu yalnızlıklara..?

Oy ki oy..!

İşte iki yana itildik..

BİR YANDA benler;
BAYRAGIM, KARDEŞLERİM, TRAVMALARIM, AFETLERİM, Barışa özlemim YIKINTILARIM,
İsyanlarım MEMLEKETİM, Oğullarım, kızlarım, hayatım TÛM HALKIM..

ÖTE YANDAN Senler,

PERVASIZLAR, teslim oluşlar, işler GÜÇLER , çözümsüzlükler, hiçler, biad oluşlar, puslar, sisler, dönüşler, savaşlar, aldanışlar yetinişler, mişler mişlar...

HEYY HALKIM DEVİN VE UYAN ARTIK..!

UYANNNNNnnn..!

Özcan Kurt Özvecan

Özcan Kurt

Uyu Gönül

Kahretsin kıyadalı unuttuğum
o günlerime:
Sonu yaz olan nice baharlar geldi geçti de,
Ayazdan, kışdan, fırtınadan başka bir şey girmedi içeri..
O şehrin sisli puslu sokaklarında kaldırımlarda tıklayan ayak sesleri gibiyiz..
Çekme içini,
Kaldırıp gösterme beyhude yüzünü,
Kimse bulamaz,
Kimse duyamaz,
Kimse göremez bizi,

Zinhar
Boş bulunup sakın heveslenmeyesin,
Bu kan durmaz,
Bu yara kabuk bağlamaz,
Ben yaşadıkca:
Senle ben,
Senle ben gönül,
Olmayız biz, onmayız BİZ..
Kahretsin.. Duy sesimi..
SAAT ÖMRÜN YARISINI ÇOKTAN GEÇTİ
Çek üstüne bedenini,
UYU ARTIK UYU..!
Biçare GÖNÜL...!

Özvecan

Özcan Kurt

Üryan Geldim

Mansur hallaç edip atsalar benim,
ABDAL gibi can beni dara çekin,
TINMAM can, açılın şaha gidelim,
Nesim'iyile karşı evim var benim.

Hudey hudey hudey,
DEM dem dem dem,
Evim var benim.

Şu dünyada kalmış yoktur bir bezim
Üryanım, dünyada ne çok ne azım,
DONMAM can, hazır, nazır gezerim
Arzdan arşa giden, izim var, benim,

Hudey hudey hudey,
DEM dem dem dem,
İzim var benim.

Özvecan bekada ayırır mülküm,
Karaca'ya özde benziyor şeklim,
ÜRYANIM can yine üryan giderim,
Ötelerde saray, köşküm var benim,

Hudey hudey hudey,
DEM dem dem dem,
Köşküm var benim.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Var

VAR

Her canın olmalı gönle kıyısı,
Kıyadal olmalı, yürek kapısı
Kucaklayıp can iyice sımsıkı,
Sonra sessizce çekip ölesim var.

Hayat kimine zor kötü kader,
Garibin çektiği arttı da yeter,
Sabır ona özgü çektikçe çeker,
Defteri bozup baştan yazasım var.

Her canı, can bildik kardeşten öte,
Arama can O'nu gidip de çöle,
Sağa sola yönelme gözünü göge,
Şöyle iç yüzüne girip, gezesim var.

Göz bakarmış gönül ise görür,
Cennet Cehennem ceza ile ödül,
Neden hamım ve neden tekamül?
Varıp sultana sebebin sorasım var..

Derler ki: Aşık neden açık eylemez,
Çünkü bazı can iyi düşünmez,
Gece şimşek vurur artık göremez,
Musa gibi asayı vurasım var.

Özvecan'ım
Damarındaki şaha olasın tabi,
Yaratılanı sev, esirge kafi,
Mürşit bellediğin yol bilmez sofi
Çıkıp karşısına can durasım var.

10.10. 2023

10:10

Öz ve CAN

Özcan Kurt

Var 2

Bana kalsa tuz basardım derime,
Karışma sofi git benim işime,
Yasak ağaçtan hey tanrı bana ne?
Gidip köküne bir kibrit çalasım,
(Adem ile Havva'ya çatasım var.)

Nizam intizam kural ve adalet,
Kime cennet hayat, kime sefalet
Bana göre her şey tümünden rezalet,
Varıp yakasından bir tutasım,
(Hakmıdır bu? diye bir sorasım var.)

Neden sınama, ha neden imtihan,
Yarattın da neden basmıyor gafan,?
Al Hurini Kevser kendin zikkımlan,
Efe gibi alnına bir durasım,
(Doldurup şarabı bir sunasım var.)

Hatıp girme araya git öteye,
Özvecan arada eder şathiye,
Ordan bakılınca hoş mu zaviye?
Sıkıysa gel sen yaşa diyesim,
(Çarkı dümeni atıp kırasım var)

Özcan Kurt

Var benim

Yetti ömrüm ve vadem kalmadı,
Üstü üstüne tuğlam olmadı,
Bu adam neden illa onmadı,
Hamdolsun vefalı dostlarım var benim.

Resimlerde gülen yoktur pozum,
Aksi belllerler vallahi hoşum,
Baharı görmedim bitmedi kışım,
Olsun candan seven dostlarım var benim.

Dünya fani hep geçer gideriz,
Hayat yontar muma döneriz,
Hamız, olur iken çile çekeriz,
Tutsun kalpten seven dostlarım var benim.

Özvecan'ım biraz aykırıyım,
Her düşünceye saygılıyım,
Biraz saf ve uyar akıllıyım,
Sarsın candan seven dostlarım var benim.

Özvecan

Özcan Kurt

Var İken

Niçin gam katarını çekersin deli divane,
Bunca yükü, kahırını netsin, neylesin sine,
Liman terk, su akmaz, gemi olacak köhne,
Gideceksen GİT, ayağın yer tutar, dizinde derman var iken..

Elbet herkesin var bir yarası saklı durur daha derinde,
İnan kimse sarmaz, gıyamet kopacak gönül evinde,
Azrail çıkıp gelecek ansızın günün birinde,
Ne edeceksen, ET, gözün bakar, sözünü bir duyan, var iken...

Zaman daha uzun değil, dar, anla küçüğüm,
Pes edip bitti diye, sonradan vermeden hüküm,
Her şeye yetmeyecek belki de bitecek ömrün,
Geleceksen GEL, yüreğin atar, gönlünde heyecan var iken...

Güneş doğmaz küslerin, kırgınların yüzüne,
Affedememek kara taş gibi oturur gelir özüne,
Kin tutma KANser eder, bir gül alda şimdi eline,
Vereceksen VER, elin tutar önünde zaman var iken..
ÖZVECAN

Özcan Kurt

Varmış

GECELER

Varmış bir çok insanın yatıp kalkıp hemencecik uyuduğu,
Geceler varmış kimisinin her sabaha taze başlayıp her şeyi erkencecik unuttuğu,
Varmış işte diyen öyle diyor, elini eli ile incitmeden ip incecik tuttuğu,
Kapatınca gözünü, kıyıları bırakıp, derinlere daldığı..
Ve geceler varmış karaların, özlemlerin tükenip güneşlere kavuşulduğu..

GÜNDÜZLER...

Yeni hayaller ve ümitler ile tanışıldığı,
El ele gönül gönle kırlarda gezip tozup koşulduğu,
YÜCE TANRIM acaba BEN hangi sapak da ne zaman böyle UNUTULDUM.?
Bu durağa:
Erkenmi geldim çok mu geç kaldım.
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Vatandaş

VATANDAŞ

Siyasiler sözde hepsi halktanmış,
Yersen benimle de aynı saftanmış,
Aynı gemide, hem aynı kattanmış,
Saf yerine konmuş kul mu vatandaş,

Benimle gülmüş benimle ağlamış,
Benimle yürümüş benle yorulmuş
Sözde benle doğmuş benle yoğrulmuş,
Ocağa sürülmüş yal mı vatandaş?

Yine yersen sözde hepsi bizden,
İşleri bitince düşersin gözden,
Alış veriş, gülüş, hepsi yüzden
Pazara serilmiş mal mı vatandaş.?

Ayırt etmiyorum sağı ve solu,
Gardaşız elbette batı ve doğu,
Lakin hortumlar kendine doğru,
Kovana konulmuş bal mı vatandaş.?

Benle ben, senle sen, onunla o ol,
Zengini kolla gurebayı yol,
İnanmıyoruz oyun artistik rol,
Ortaya oturmuş, çal mı vatandaş?

Özvecan'ım uyan oyunu gör,
Hemen tabi olma can sonunu sor,
Vatandaşı itip kimse görmesin hor,
Asa tutturulmuş kör mü vatandaş

Özvecan

Özcan Kurt

Vazgeç

Sular akar, bendin yıkar, aynı durmaz her şey yolunu bulur,
Zaman ilaç değil, sandıkca hatırlatır acı doğurur,
Yandıklarınla, isyanlarınla, utanmaz arsız
olanlarla,
İnsan sınar, her bir şeyden emin olur, böylelikle güçlü olur

Şitkım sıyrıldı, çaresiz, habersiz galesiz,
Yazgılardan,
Yıkıp her şeyi O değil gibi bakanlardan
Vazgeç be can inan olası değil,
Ömrüm geçti gitti kader gülesi değil,

Sanma artık güneş doğmaz zaman durur,
Kim ne etti ise misli ile cevap bulur, Sandıklarınla, kandıklarınla, yalnız kaldıklarınla,
İnsan kalkar yine ayakta durur, öylelikle güçlü olur.

Şitkım sıyrıldı umarsız duyarsız kayıtsız,
İnsanlardan,
Vefa bekleme yüreği taş olanlardan,
Vazgeç be can inan bilesi değil,
Yıllar geçti artık o dönesi değil,

Özcan Kurt

Vazgeçtim

Terk eyledim gönlümün muradını,
Unuttum neydi ki kimim adımlı,
Kışa çektin, baharımı yazımı,
Ben sineme çeke çeke vazgeçtim,
Vazgeçtim yar senden bile vazgeçtim.

Yüreğimden söküp attım adını,
Tek çekerim keder ile acımı,
Sen bıraktın heves ile arzumu,
Ben içime ata ata vazgeçtim,
Vazgeçtim yar senden bile vazgeçtim

Ömrümün yarısını koparıp aldın,
Sapakta unutup zor yola saptın,
Pişmiş aşımıza sen ahu kattın,
Ben zehrime bana bana vazgeçtim,
Vazgeçtim yar senden bile vazgeçtim

Bağlıydım ya hayat izin vermiyor,
Civcivin sayısı güze kalmıyor,
Bir dediğin ötekini tutmuyor,
Ben zehrime bana bana vazgeçtim,
Vazgeçtim yar senden bile vazgeçtim
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Vekilim

Vekilim sesimiz meclisten duysun,
Ucuz değil de yemek bizden olsun,
Yeterki fakara aklına gelsin,
Geçmeden vakıt hak yerini bulsun.

Bu dünyanın elbet ötesi de var,
Edenin elbet, bir çekesi de var,
Bu halkın artık bir diyesi de var,
O ölmeden helaleşip kurtulsun.

Bize ne inancın kendine kalsın,
Laf değil de gayrı çözüm üretsin,
Yapışıp kalmasın yetince gitsin,
Gitsin de adam gibi biri gelsin.

ÖZVECAN

Özcan Kurt

Velhasıl

Saksı olur bir karış çiçek kurur,
Suçlanır üzülr, içimiz acır,
Zalim orman yakar kökünden kazır,
Taş yürekler duymaz bağlamış nasır.

İncinmesin aman bir tek karınca,
Kahroluruz bir can evsiz kalınca,
Nice mahlük ölür yangın olunca,
Ekabirler tınmaz, vicdanlar sağır..

Özvecan memleket çekerim kahır,
Tüm canlar özünde bir sevgi taşır,
Yakıp kıyan öteye nasıl varır?
Beşer onmaz ceza çeker velhasıl..

Özcan Kurt

Vesselam

Muhabetin özü sanma ki kelam,
Dost meclisinde birdir, can ile canan,
Hamuş olur, yüreği aşk ile dolan,
Hal bilmez ile selamı kestim vesselam,

Yerden keser ayağın, şan ile makam,
Oralarda yok ise hatrı sayılır dayın,
Çulsuz parasız, nicesin, bilinmez adın,
Pahası göynek ile, bağımı kestim vesselam,

Hoş söz edeni kanıp, sayma adamdan,
Özü çürük çıkar gelir, bazen sonradan,
Nankör diyor sınıyıp bizi yaradan
Muhannet ile bağımı kestim vesselam.

Canlar sevgi görmüyor ana babadan,
Hayır yok, yumuş tutmaz asi evlattan,
Sonu yok gıymat bilmeyen karı kocadan
Yol yordam bilmez ile bağımı kestim vesselam.

Özvecan'ım
Can pişre olsan gerek ol can içinde,
Paye, yürekte özde değil biçimde,
Ne gelirse başa, akılsız kolay seçimde,
Ne olduğunu bilmez ile bağımı kestim vesselam.
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Vur Gitsin

Aşamıyorum duvarlardan, çikamıyorum bu şehirden,
Bıktım şiir, şarkı, türkü ve mülteci hecelerden,
Usandım aymaz, karanlık gecelerden,
Gel de, sevdaların tam ortasından
VUR BİTSİN....

Olur isem gıymat bilmez vefasızlardan,
Özü ayrı sözü ayrı riyakar hayırsızlardan,
Durmaz isem can, sözümün arkasından
Çek silahı başımın tam ortasından,
VUR GİTSİN...

Bi şey demeyip öylece susacaksan,
Sapaklarda bırakıp da kaçacaksan,
Pazarda zorda, pul gibi satacaksan,
Alma ahı, yolun taa başından,
SİR GİTSİN..
Dur bitsin..
Yıtsiinn..!
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Yakışır

YAKIŞIR

Adam var yürüse yola yakışır,
Adam var giyinse çula yakışır,
Adam var ölürse sala yakışır,
Adam sağa sola kola yakışır,

Kimide ne yola, çula, yakışır,
Kimi sağa, ne de sola, yakışır,
Adamı değişir pula, karışır
O ata da nede yata yakışır.

Adam var söz etse, dile, yakışır
Adam var koklasa güle, yakışır,
Adam var uçarsa yele, yakışır
Adam toprak olur, suya yakışır.

Kimi seni eder, gider gülünden,
El verirsen, seni eder elinden,
Gönlünü yıkar gider derinden,
O ne arza ne de arşa yakışır.
Özcan Kurt Özvecan
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Yalancı dünya

Meyletmedik ki: El etek geri çekelim,
Ne işledik ki birde ötede hesap verelim,
Ha bir fazla, ha bir eksik, yine yeni ölelim,
Takken düştü kelin göründü, yalancı dünya..

Niye düştük buralara entrika kurulmuş tuzak
Aklına vasi atamış olan zaten edemez idrak
Kimi evsiz aç ölür, kimine köşk ve kıyak
Masken düştü oyun bilindi, yalancı dünya..

Saf olma evlat, ekseriyet dalavere dümen,
Sanki yanılıp da gelmiş bir yarımız buraya sehven,
Perdeli pusludur gerçek bilinmez gençken
Ömür bitti özler göründü, yalancı dünya..

Ya bu dünya da işin iş, ya ötede yokmu ortası,
Apaçık edilmiş denir ama kimsenin basmaz gafası,
Gelen gidiyor, Cennet denilirde şüpheli biraz orası,
Çilemiz yetti, kitap dürüldü, yalancı dünya..

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Yalancıktan

Kimse bilmez gönüllerde ne yatar,
Bir şapakta ÇIKAR geçmişî satar,
Çoğu hafif bir esintiye bakar,
Şevmeler, yüzden inan YALANCIKTAN.

Yaşarken herkes birbirini sınar,
Kimi bu film hiç değişmez sanar,
Deniz yanar, sular tersine akar,
Gelmeler, sözden inan YALANCIKTAN.

Yola çık zorda belli olur, bıkar,
İş değişip öne gelince çıkar,
Anında binayı temelden yıkar,
Gülmeler, külden inan YALANCIKTAN.

Özvecan umudu içinde saklar,
Eksiltirsin koyar, kaderin çoklar,
Boş komaz seni gelip gidip yoklar,
Ömürler, selden inan YALANCIKTAN.
Özvecan

Özcan Kurt

Yalnızım

Kıyılarıım var aldığınca engin,
Sularım ise taşığınca derin,
Vazgeçmelerim ikisiden çetin
O yüzdendir ki şimdi yalın-ızım

Muhtemelmış, başa, ne varsa gele,
Ümitlerim yitti savruldu yele,
Kapıldım güle, kördüm dikene,
O yüzdendir ki şimdi yalın-ızım

Dile düşmez her şey, içten gelmeli,
Arı demek bal da, zehri biline,
Fıtrattan muhannet şirin görüne,
O yüzdendir ki şimdi yalın-ızım

Özvecan'ım
Kabuğumdan içre bir ben ve sultan,
Gönül tahtımda yok başkaca kalan,
Dün denen, sonradan çıkıyor yalan,
O yüzdendir ki şimdi yalın-ızım

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Yalnızlardayım

Yine zemheriye döndü baharım,
Gülmez yüzüm, için için ağlarım,
Eyvah olsun kaderime yanarım,
İsyanım yok..! Gittim kendimlerdeyim..
Yaprak kıpırdamaz yangınlardayım..
İçimde fırtına hazanlardayım...

Sona erdi yaşam ile telaşım,
Gelmez giden dönüp dönüp bakarım,
Eyvah olsun her geçene sorarım,
İsyanım yok..! Kaldım ve bendimdeyim..
Kaçmak kurtarmaz yorgunlardayım..
Hıçkıra hıçkıra suskunlardayım..

Özvecan'ım işte böyle hayatım,
Bilmez eden, yanıp durup yaşarım,
Eyvah olsun, içerime, atarım,
İsyanım yok..! Alıştım kendimdeyim..
Yollarım dar çıkmaz sapaklardayım..
Kalabalıklarda, Yalnızlardayım...

Özcan Kurt

Yanar ağlarım

Ayakta kalsan gör milim gıynaşmaz,
Çıkarı olmasa vallahi sarmaz,
Böyle dostluk yaren inan ki olmaz,
Pişmanım geldiğime yanar ağlarım

Tepedekiler sağır vurdum duymaz,
Aşadıakiler dövsen uyanmaz,
Hatıba oy veren, mutlaka onmaz,
Şaşarım gördüğüme yanar ağlarım.

Özvecan yalan o gönülden gelmez,
Muhabbette edep erkanı bilmez,
Yarana merhamet edip, işemez
Görmeden öldüğüme yanar ağlarım

Özcan Kurt

Yanar yüreğim

YANAR YÜREĞİM

Cehalet uykuda tekmeler yetmez,
Belli bu at bu arabayı çekmez,
Tekesinde çomak bir yere varmaz
Salah bulmayız der yanar yüreğim.

Şikayet hep aynı çözüm bilinmez,
Nato kafa nato mermer görülmez
Ne okuduğunu bilmez, anlamaz,
Mübah, olmayız der yanar yüreğim.

Bir olmazsak, ataş dağılır sönmez,
Ayrı gayrı görmekten fayda gelmez,
Bu dünya fanidir kimseye kalmaz,
İslah olmayız der, yanar yüreğim..

Özvecan'ım ulusun derdi bitmez,
Bu kafayla vatan, bir milim gitmez,
İmkani yok asla bu halk uyanmaz,
İflah olmayız der, yanar yüreğim...
Özvecan

Özcan Kurt

Yanarım

Yalnızlardayım...arayıp soranım yok,
Silindi en güzel hatıralarım,
Hayat mı çok zalim, ben mi çok safım,
Kaybettiim yönümü karanlıklardayım.

Kimseye sözüm yok,
Yanarım, yanarım,
Ben bana yanarım,
Boşa geçti onca,
O güzelim yıllarım..

Dalgalardayım.. çıkacak bir kıyım yok,
Yıkıldı temelden tüm yapılarım
Tutmuyor sağım, yaralı sol yanım,
Yitirdim yolumu çıkmazlardayım.

Feleğe sözüm yok,
Yanarım, yanarım,
Kendime yanarım,
Boşa geçti gonca,
O baharlı yıllarım..

Özvecan

Özcan Kurt

Yanmışız

Her günüm ızdırıp, her günüm keder,
Mecalim tükendi son artık yeter,
Ümit yok, bugünüm bak dünden beter,
Fasıla ver bizden yana, bıkmışız.

Katar katar gelir tükenmez dertler,
Bu can yorgun ne eder nasıl çeker?
Bahçamız talan oldu susuz çöller,
Bir Rahmet ver bizden yana yanmışız..

Zamane bozuldu Özvecan neyler,
Aynaya bakıp bakıp da seyreyler,
İşimiz yalan oldu, sahte yüzler,
Bir çıkar yol bizden yana kalmışız.

Özcan Kurt

Yapamayız Biz

Öte git ham sofi yolumdan benim,
Senle can, cennette olamayız biz,
Sıgık limanlardan kıyımı kestim,
Aynı gemiye can sığamayız biz,

Kulak ver bana toprağım yarenim,
Aynı yerde koyun güdemeyiz biz,
Haine karşı gel öl de ölelim,
Bize çatan sizle, yapamayız biz.

Ben siz biz diye can ayırt etmedim,
Peş peşe can düşüp gidemeyiz biz,
Şah benden içredir, DİNlerim şeyhim,
Bize yakın, çölde aramayız biz..

İNSAN olmakta hak Huri ve gılman,
Senle can billur mey içemeyiz biz,
Onlar yoksa belki de namaz kılman,
Seninle aynı safta duramayız biz.

İşin iç yüzüne akıl yormuyon,
SİR attan el ele geçemeyiz biz,
Sürete takılıp öze bakmıyon,
Kazara Cennette kalamayız biz.

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Yaparım

Ocakta ki çorbanın mı tadı yok,
Yoksa içinde tuzun mu tuzu yok,
Çekmiyor ki canım karnım her şeye tok,
Sen noksansan, azı var çoğu da yok..

Soba da yakarım, kilim atarım,
Balıkta tutarım, rakı açarım,
Çorba katarım, helva kararım..
Gel kara gözlüm ben nasıl yaparım?

Sen orada, ben burada olmuyor,
Çay da demlenmiyor, rengi çıkmıyor
Mangal da kahveler köpük tutmuyor,
Sen ki yoksan, külü var, ataşı yok..

Mangal da yakarım, şişler atarım,
Meze de yaparım, börek açarım,
Sarma da sararım, meyve soyarım,
Gel kara gözlüm ben nasıl yaparım?
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Yar Meleke

Haber verdim gelmezmiş,
Yola bakıp beklermiş,
Kar yolları düzlemiş,
Varacağım sağ salım..

Selvi boylu can yarım,
Bu gecelik mihmanım,
Sen benim alın yazım,
Sensiz ne olur halim.....

Kara gözlü çiçeğim,
Sen doldur ben içeyim,
Ben nasıl vazgeçeyim,
Sen benimsin gülüm.

Selvi boylu can yarım,
Bu gecelik mihmanım,
Sen benim alın yazım,
Sensiz ne olur halim.....

Hey gülyüzlü meleğim,
Sen çağır ben geleyim,
Kollarında öleyim,
Bir yol yüzün göreyim.

Selvi boylu can yarım,
Bu gecelik mihmanım,
Sen benim alın yazım,
Sensiz ne olur halim.....

Özvecan

Özcan Kurt

Yaralıyım

Kabuslardayım gece düşlerimden,
Usandım gayrı hoyrat illerinden,
Esirim çıkamadım çemberinden,
Düşüm dostum zara, gel yaralıyım ..

Ulaşaydım nolaydı dergahına,
El tutsaydım destur alıp şahına
Doldum can şaraben aşk tadına
Vardım dostum, çata, gel yaralıyım.

Özvecan'ım gönlümü verdim yare,
Tut ayırdılar beni pare pare,
Hal bilmezden dostum olur mu çare,
Çıktım dostum dara, gel yaralıyım.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Yararsız oldu

Canlar demir aldık gayri biz bu limandan,
Çünkü semizli ekabirler, millete faydasız oldu,
Şikayetimiz var kaygusuz gamsız çok insandan,
Devlet halden bilmez, halk ayrıldı selamsız oldu....

Bağ sahibi hesap soramaz bağbandan,
Bahçalar susuz, ağaçlar meyvasız oldu,
Usanır olduk meram dinlemez sağır sultandan,
İlden gelen de pahalı hemi de faydasız oldu

Evlat, örf adet bilmez, çekinmez ana babadan,
Tuzu kuru diziler sevilir, pek revaçta oldu.
Ham sofi ne okuduğunu bilmez oldu kitaptan,
Şamın şekeri, Arabın yüzü, gavırın izi yararsız oldu.

İt, koyun kurt ayırt edilmez, hırsız çobandan,
Sofrada helal aranmaz, arada pay edilir oldu,
Aklınca zorlayıp bulup teyit Kuran'dan,
Sözde alim, zındık, OKU'ma da zahmetsiz oldu.

Özvecan'ım
Halk içinde bir aynayım, (p)uslandırıldım,
Gönle değil, yüze, göze bakıp fena yanıldım,
İşi düşmüş idi, sanma ki adam sayıldım,
Mısralar, yazmalar, kıtalar uyanmada çaresiz oldu..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Yaren

Çölde kalsam nehirim sanırdım yar,
Kimseyi görmem ben seni tanırdım yar,
Nasıl inandım sana nasıl da kandım.?
Gözümden gönlümden düştün dönemem yaren..

Bülbülüm bahçamda ne gül ne dalım kaldı
Kırıldı kanadım varım yoğum hoyratlar aldı,
Bir zaman ayağım kolum ümidim vardı
Gözümden gönlümden düştün gelemem yaren..

Bundan kerri seninle pazarım bozuldu yar,
Ayrı düşmedim sanki mezarım kazıldı yar,
Kaderime ıssız yollar ve yalnızlık yazıldı yar..
Gözümden gönlümden düştün gülemem yaren..

Dolu vurdu baharda kurudu yeşil bağı,
Heveslerim kursağımda hep boğum boğum,
Heyyy yar.! Bu yolda artık ben yoğum..
Gözümden gönlümden düştün yürümem yaren..
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Yaren 2

Neyse ile acı uyur koynuna,
Tık etsen sarılır hemen boynuna,
Derler ki bırak zamana, sakın,
Her yara sarıp iyileşmez yaren.

Her şeyi alıp da gitsen yanına,
Hatır, anı, gönlün vurur sırtına,
Güneş hep doğar yarına lakin,
Kader ekip yeni sürülmez yaren.

Bağlanmalar aşklar inan boşuna,
Zaman meçhul, suyu katar aşına,
Hayat koyar seni, başına sakın,
Yek celsede çekip de gidilmez yaren.

Yoldaş bellen de taş koyar yoluna,
Ömrünü yer doyan tatlı canına,
Şükür elbet yüce Allah'a lakin,
Namerde de minnet edilmez yaren.

Özvecan dün üryan, üryan yarına,
Neydik ne olduk ki yanar halına,
Kim tutar gidince salına, yarin,
Aniden gidilir, dönülmez yaren..
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Yarım Kaldı

YARIM KALDI

İşte geldik şu dünyaya, gideriz,
Tanrıdan bir parça bir de bedeniz,
Yalan pazarında biz ne ederiz?
Kantar saptı işimiz, yarım kaldı..

Tutulmalar, yardan olmaz izinsiz,
Yol çarpaşık can, zor uzun bitimsiz.
Saptık sokaklara şaştık bilmeyiz,
Yollar yordu, fikrimiz yarım kaldı..

Severiz her canı, yoktur kinimiz,
Ayrı gayrımız yok, aynı bedeniz,
Dost diyeni tutar, aynı severiz,
Düşman sardı, birimiz yarım kaldı.

Hünkar Hacı Bektaş oldu Velimiz,
Sultan Abdal'a can sunduk elimiz,
Beytullah insanda, döndük yüzümüz
Beşer durdu, izimiz yarım kaldı.

Suyumuz bir, kaptan birdir gemimiz,
Damla damla derya, aynı özümüz,
İkiyi bir görür, iki gözümüz,
Dalga vurdu düşümüz yarım kaldı..

Öğren vazgeç, inan budur halımız,
Ademden bu yana hepiz bir canız,
Özvecan pazarız yoktur karımız,
Hece yordu, sözümüz yarım kaldı..

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Yasaklar

Kim hain kim vatansever biz iyi biliriz,
Ayyıldızlı bayrak altında kim varsa hep biriz,
Bahçenin renkli güzelliği gülü ve çiçekleriyiz
Hey can, kırıp döken güruhun sözüne bakma..

İkisi de gönlümüzün tacı sultanı olmuş,,
Fatih fethetmiş Ata kurtarmış,
Osmanlı ve Laik diye ikiye ayırmak yanlış,
Hey can, milletin aklına fitne fesat tohumu atma..

Akbabalar şahin gibi bizi gözetir oldu,
Kime dost dediysek düşmanı özletir oldu,
Kimse kimseye güvenmez artık izletir oldu,
Hey can, öteki beriki yok, ham söz edip de çatma.

Özende olmalı otağın başı gönlündeki sultanına,
Döneği, fırlıdağı konuk diye almamalı çadırına,
Söz konusu vatansa: Olmaz hiç bir şey ne eşin ne dostun hatırına,
Hey can, şap ile şeker ayırır, aşımıza bal diye ağı katma.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Yaş 35

Tam bir insani komedya yazılıp oynanan,
Yolun sonuna gelmiş iken, ortalarda sanıp oyalan,
Yolculuk nerde başlar ne zaman biter coşku heyecan,
Hevesin kalmadı ise ne bir, otuzbeş, ne yetmiş hepsi yalan....

Üç günlük derler ikisi çoktan yaşandı bitti,
Yarısı diyen üstatlar yolun başında gitti,
Yoldaşını yitirmeye henüz bir sapak yetti,
Tutunacak bir dalın kalmadı ise ne bir otuzbeş, ne yetmiş hepsi yalan..

Aynada baktığın sen olmadın hiç,
Takılma resmin rengin ayrıntısına geç,
Halkalar var halka, yollar var yol içinde seç,
Bakacak bir halın kalmadı ise ne bir otuzbeş, ne yetmiş hepsi yalan..

Ol bahçanın bahçası da sensin hemi bahçavan,
Güller ektik deriyoruz fidan fidan, elvan elvan,
Kabında donmayacak elbet zamanla değişecek insan,
Sorulacak bir hatrın kalmadı ise ne bir kahve, ne bir çay hepsi yalan..

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Yaş Artmış Artık Yetmiş

Onsekiz yirmi ateşlenmiş fişeğe benzer,
Kah göğe çıkar, kah yerlerde gezer,
Mevsim hep bahar, güle tomurcuk düşer
Akıl havada olur, baş gamsız, bülbül gönlünce öter,

Yüzü yumuşak olanı herkes kolayca yener,
Sirtına gelen de biner, giden de biner,
Bulut çöker kırkında karışır, güneşi söner,
Belirir usta bir hırsız, tuğlanı söker fişini çeker

Çıkarı bittimi, en yakınının sır, sırtını döner...
Şapaklarda dengini bulur, çekip de gider.
Bu değişti diyen, ellisinde vurur postunu yüzer,
Dost bellediğin arsız seni yerer, hasmını över,

Yüreğinin bir yanı katılaştır, bir yanı erir, Ölmez de yaşarsan yaş geçer altmışa gelir,
Demir tava gelir ama hamur biter köz küllenir,
Körük üflemez, ocak söner, ayak gitmez
mecalın biter,

Yıkılmadın ayakta isen, bedenın dursa da ruhun hazırlık ider,
Kaportan çöker, şemalın hurdaya benzer,
Yetmişinde motor har hardan tör töre döner,
Çarklar umarsız, dişliler alır, seni asıl yuvaya iter..
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Yaş Kırkbeş

Yaş kırkbeşe geldimi, artık AŞK: Ne gözünün rengi, ne kaşının hilali ne EVli kalmak, ne de başka bir şey demek..SADECEce SAYIP GÜVENMEK..

Yaş kırkbeşe geldimi, artık AŞK: Ne El ele, ne yakın ne uzak olmak SADEce GÖNLÜNDE NE KADAR YERİN OLDUGUNU BİLMEK.

Yaş kırkbeşe geldimi, artık AŞK: Her türlü sınanmaların, sapakların ve dönemeçlerin getirip götürdüklerine rağmen hala ve SADEce BU YOLDA SENİNLE OLABİLECEĞİNİ BİLMEK DEMEK..

Yaş kırkbeşe geldimi artık AŞK: Bir söz edilmese de, hala ve SADEce dostun ve desteğin olmaya devam ediyorum demek.

NİTEKİM YAŞ KIRKBEŞE GELDİMİ artık AŞK : Bir söz edilmese de, BİRLİKTE NİCE FİRTINALAR GÖRDÜK EGİLDİK KALKTIK AMA HALA AYAKTAYIZ DEMEK.
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Yaşamak

Hayatta her şeyin mümkünatı, her şeyin olası olduğu hususunu: Hala idrak edemedin mi küçüğüm..

Asla asla deme,

Büyük lokma ye büyük söz söyleme,

Sen yine de yap kendince yaşama planını,

YAŞAMAK SÖĞÜT GÖLGESİNDE YATMAK DEĞİLDİR.

Nizam kabında donmana, kuru kuruya bağlanmana, değişmeden yolu kapatmana kendince kurallar belirlemene izin vermez.

Yaşam acı tatlı yeni süprizlerle doludur.

Sen alıştıkca aldıkça alır alıştıkca verdikçe verir.

İşte böyle denildi ya **YAŞAMAK DENİLEN ŞEY SEN PLAN YAPTIKÇA BAŞINA GELENLERDİR..**

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Yaşayan Ölü

İnan o kadar da zor değil,
Evet belki ilaç da değil,
Zamanla artık o kadar koymuyor,
Alışyorsun ALIŞARAK yaşamaya..!
İçine çöken volkanlar misali,
Artık KONUŞMAMAYA susmaya,
KAYNAMAMAYA...!
Garişyorsun hayatın etrafından
Çoğu gibi, DOLAŞARAK,
Onlar gibi pervasız, umarsızca yaşamaya.!
Umutların, heveslerin, beklèmelerin,
Pıt, pıt baloncuklar gibi, sönüp,
NEYSELERE döner, sonra
VAZGEÇMELERE...
AMA HERŞEYDEN..
PEKİ TERK EDİNCE HERŞEYİ,
YAŞAMA TUTUNMAK İÇİN
NE KALİYOR GERİYE BENDEN..? □□
İşte öylece farkım yok..
YAŞAYAN ÖLÜDEN.. □□
ÖZVECAN

Özcan Kurt

Yaşlılık

Geçtin ise kırkını merdiven elliye oldumu dayak;
Var ise vazgeçemediğin, inat etme yerinde, öylece bırak
Güvenme tecrübene çünkü çaylağa olursun çırak,
Kıymetin düşer hasatta sararmış kof ve boş diye başak,
Sen varmadan durmaz geride, senden önce koşa gelir yaşlılık..

Bir kere adın lüzümsüz, aksi ihtiyar babayın oğlu olsa yapmaz bir kıyak
Belin büküktür, göğüs fermane bacak titrer ayaklar aksak,
Önce yolun gözlenirdi, şimdi mutlu olunur, biraz dışarı çıksak, hatta hiç gelmesek
Sarmaz seni, sen diye, tüm engeli aşa aşa gelir yaşlılık...

Halet-i Ruhiye söyler zaten, toprak taşa döner, şaşıp bahçevan olsak,
Tecrübe deyip bir lafa karışıp ya da bir soruna şöyle bir omuz atsak,
Kaynar gideriz araya bakıp da bir yüze aldanıp, biraz yüz bulsak,
Duymaz seni, başa kar gibi yağa düşse, peşe gelir yaşlılık..

Gül tomurcuk iken, umurda olmaz dikenini, yaprağı batar birazcık salsak,
Söylenir sevenin, dermanımız yetmese de birazcık yollarda geride kalsak,
Sessiz dökük dursa da gençler, biz uzanıp, divanda hep yazılıp dursak,
Saymaz seni, her hareketini Kısa kısa gelir yaşlılık

Zaman öldürmekte neymiş.? Zinhar büyük cinayet,
Takılmadan düne, günü yaşamak büyük hamaset,
Sevmeyi, paylaşmayı, unutmayı bilen bulur saadet
Durmaz haneden öte koşa koşa gelir yaşlılık..

Önce dert değildi çok şey, şimdi ise güzel söz sanki hakaret,
Zaman ilaç değil her zaman, müzminleşip dertler birikip oluyor afet,
Ümit bağları çoktan koptu kurtuluş inşallah olur şahadet,
Güldürmez gönülden, her şey yüzde paşa paşa gelir yaşlılık..

Nice doğru söylense alınır olduk her sözden, otursan kabahat kalksan kabahat,
Anladık geç olsada, anaya babaya saygı gerek büyük fazilet,
Yinede küsmemek gerek hayata, titre kalk pes etme ha bir son gayret,
Baharsız mevsimler sen üşüdükçe kışa kışa gelir yaşlılık,

Yürümeye mecalin yok ki nasıl koşasın,
Vasiyetimdir gençliğe zamanı altın bilip, hayatı öyle yaşasın

Olmaz ise muhtacın; ne bakanı, sarayda sultan hemi paşasın
Durmaz senden öte, koşa koşa gelir yaşlılık..

Sakin her söze girme, adın gayri çekilmez,
Seni anlamak için kimse kulak verip eğilmez,
Genliğinde kötü sayılır, anda iyi olsa yine sevilmez,
Dumanı tüte tüte ve hatrı -vefa yıka yıka gelir yaşlılık.

Daha henüz çıkıldı yeni yola
İstersin ki tez elden verilsin mola
İlişmeyi arzularız hemen sağa sola
Ama binekli ama yaya düşe kaka gelir yaşlılık.

Yokuş olmaz iniş olsun,
Burası dar biraz geniş olsun,
Daha varılmadan dönüş olsun,
İstemesen bile tü kaka gelir yaşlılık.

Usanılır aksiliğimizden çocuk gibi avutulmayız,
Düşüp kalksak dineliriz geri basmayız,
Bir avuç hap ayakta tutar çok hastayız
Tesbih şükür ALLAH çeke çeke gelir yaşlılık

İhtiyaç ve gerek yok ki diploma ve kimliğe niçin taşırırsın,
Daha ölmedik desen, kalbin tekler, stepne arar öyle yaşarsın,
Seçeneğin yok hani çocukken oynardın; ya iğne, ya iplik, ya satırırsın,
Yaş gözünde tüte tüte ve koşa koşa gelir yaşlılık..

Gözde fer kalmaz, kol tutmaz, kulak duymaz olsun alışırırsın,
Faali meçhul bir şey olsa ve çocuk yoksa sen iyi yakışırsın,
Ne kalabalığa, ne de yalnızlığa gelir, tutmaz yerin sıkışırsın,
Hevesin kalır elde, yite yite ve koşa koşa gelir yaşlılık..

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Yazık

Hayat iniş çıkış yollar sapak sapak
Kimler kaldı arkanda dönüp de bir bak,
Adım adım, her an, kurulmuş fak,
Dönmem diye çıktığım yollara yazık...

Kara kaş, kara göz eksik bir miyar,
Aldanmışsan hayatın ahu ile zar,
Zor dostum zor..
Sevdim diye sardığım kollara yazık..

Yan hey can, sönüp küllenen ateşe yan,
Döküldü günler yaprak, yaprak an ve an,
Baharı görmeden erdi hazan,
Yazık, geçen ömrüme yıllara yazık...

Sen ne etsen eylesen olmuyor
Felek bildiğince dönüyor,
Boşun dolmuyor, dolu ise almıyor,
Kendini boş yere adayan canlılara yazık...

Özcan Kurt

Yazık (2)

Şimdilik cemalinin var albeni,
Bu kibirle düşürürler maskeni,
Pek güzeldi görmedin mi anneni,
Aldanıp sevenin haline yazık.

Dilin sivri, yolun taşlı ve diken,
Pişman olur vallah yanılıp seven,
İşin şaibe, dalavere dümen,
Sarılıp sevenin haline yazık.

Özvecan kıyın yok suyun bulanık,
Yoldaş olman sapakta var ayrılık,
Görüntü Gülşen de arkası dağlık,
Bakınıp sevenin haline yazık.

Özcan Kurt

Yeğen

Rüzgar hep istediğın yönden esmez, Ganadını, golunu, gırmadan dinmez,
İnsan gınadığı ile yüzleşmeden ölmez
Gendimize bile yaslanmaya korkarız yeğen..

Her şeye aklımız ermez, resmin tümü görünmez,
Her şeyde bir hayır vardır denilir kolay sezilmez,
Tuaf işte dibi görünmez suya girilmez,
Yalan dünyaya tutulup bağlanmaya korkarız yeğen..

Zamane işte kaz gelmeyecekse tavuk verilmez,
Kimse kimseye güvenmez sırtını dönmez,
Güz gelmeden bülüçün sayısı nedir bilinmez,
Elimizi tutmaya, yüzümüze bakmaya korkarız yeğen,

Dayın Özvecan sözü burda bitirdi fazla uzatmaz,
Kimsenin yaptığı şey yanına kar kalmaz,
Gariban bir milim, ne gısalır, ne uzar inanki onmaz,
"Hayatta" derler.. Ayaktayız şükür diri ölü arası yaşarız yeğen...
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Yeni Kapılar

Yeni kapılar..?
Yeş yeni Ümitler mi?
HÜZÜNLER..
Senden önce doluşur kapı arkasında bekleyişler.
Sıcak bir yüz samimi bir SÖZ..
Tam bitti derken küller arasından bir KÖZ..
HADİ CANIM SENDE..
BELKİ de soğumanın asıl sebebi..
BELKİ de güçlü olmak için öyle gerekti.
Kapatmak yetmedi ki..
Kilit üstüne kilit..
Demiri tavında döğmek gerek eyvallah..

Hal erbabının elinden,

Eriyip dökülsem gam yemem can..!
Körük ayrı, kor ayrı çekici sallayan el ayrı baskıyı tutan el ayrı..
Soğudum can..
Kendimden.. Yaşam(ak) dan.
İnsanlardan..
Açılan kapıların ceryanlarından..
Feryatlardan..
IRILDIM yoruldum can..
Gönlümden yaprak yaprak düşenlerden..
Kılıncı keskin eden soğumayı unutmaması.
Tavlanıp tavlanıp çekiş ile örs misali arada şekil almaktan, kırılmadan elbette kırmaktan..

Yeniden ve yeniden yolda olmakdan..

ÇIKMAZLARDAN..

Ben koştukca adım adım uzaklaşmalardan, yıldım can..
HAYAT DEVAM EDEYİ..
İnañ bu da:
ZÜGÜRT tesellisi..
Sen ne idersen it o gafasına göre gideyi.. □□
Sokrat misali ölmeyi arzular iken fülüt çalmayı bellemek eksik olsa ne yazar..□□
Zaten matem hüzünden başka ne dökülür nefesinden kalmamış bitmiş iken yaşama hevesinden..
Üfleyen ayrı nota ayrı beste ayrı dinleyen ap ayrı..
Böyle böyle gideceğiz hazar..
Bitip tükeniyoruz azar azar.
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Yeter

Gül dikmeye ne hacet gamzelerine
bir Gülüşün yeter,
Baharı beklemeye ne hacet sevgi ile
bir bakışın yeter..
Derler ki sevmek seni, Asr-ı saadet ellerinle elimi tutuşun yeter.
Seninle her yer Cennet gözlerinle
gönlüme akışın yeter.
Zindana ne hacet derinliklerinde esarettayim zaten gamzelerinin
Yüreğimde küt küt değil, sen sen diye atışın yeter.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Yetmez

YETMEZ

Mahzun olmayın can Mevla büyüktür,
Hak bazen de acı diye görünür,
Hayır şer iç içe geçer bürünür,
Yollar iniş çıkış olur, düz gitmez..

Zaman sökün eder seni bitirir
Ömür biter gider, belin bükülür,
Dikilir taş, toprağına çökülür,
Belki üzerinde diken ot bitmez..

Ham sofi boş, başa bela getirir,
Hal ehli alır da seni götürür,
Sahte yaren içten içe çürütür,
Garibe bahar gelmez güz bitmez,

Üryan çıktık yola, üryan kalınır,
Güzeller güzeli boşa salınır,
Sultan benim diye öyle avunur,
Yanar tahtı, altı üstü köz bitmez..

Özvecan'ım sahne de kalan olmadı,
Zamane bozuldu güven kalmadı,
Yalvarıp yakardım kimse duymadı,
Vefasız ise hep versen, yüz yetmez,

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Yetmez(2)

Felek yetmez inan bana az olur,
Yaz baharın, yaprak döker güz olur,
Elin yolu, dağı, taşı, düz olur,
Bitmez yol, gocatır yoldaşın seni.

Dostum deme sen, gün gelir el olur,
Olurların olmaz, olmazın olur,
Kınadığın şey döner seni bulur,
Anlamaz, gocatır yandaşın seni..

Züğüörde teselli, hayır var bunda,
Neyse, vazgeç, bekle bırak zamana,
Garibin hevesi gider havaya,
Onmaz hiç gocatır dindaşın seni,

Özvecan'ım olmaz, küfürsüz yetmez,
Dertler sıralıdır, bitmez tükenmez,
Ekabir şerefsiz duymaz İşitmez,
Uyanmaz gocatır, yurttaşın seni.

Özcan Kurt

Yılın Sonu Görünüyor

İzi belli tepelerden düzlerden,
Gayri sıkıldık hep aynı yüzlerden,
Yıldık artık tutulmayan sözlerden,
Buralardan Yılın sonu görünüyor,

Piyangolar şimdilerden yok sattı,
Birileri varlığına var kattı,
Aç bilinmezken kimi de tok yattı,
Buralardan Yılın sonu görünüyor. ,

Kimi geçmiş feleğin çemberinden,
Kimi de kenarından çeperinden,
Bak hele düzlemlerden derinlerden,
Buralardan yılın sonu görünüyor,

Ufuklarda görünür seyrek seyrek,
Aynı kaptan, gemi bir kara direk,
Sopa gidiyor da geliyor diynek,
Buralardan Yılın sonu görünüyor,

İnan söküldük, bu yılilmekilmek,
Ne mintan kaldı ne de göynek,
Zıkkım çalası, soğan ile ekmek,
Buralardan Yılın sonu görünüyor,

Sen ki değişmezsen kime ne fayda,
Garip açık yaka, geçimi darda,
Kiminin bir eli yağda bir eli balda,
Buralardan Yılın sonu görünüyor,

Kimi kime edecen de şikayet,
Milletim memnun, kalkmaz rehavet
Mevlam inşallah versin hidayet
Buralardan Yılın sonu görünüyor,

Özvecan'ım sözüm buldu nihayet,
Sanma ki hepisi bundan ibaret,
Suça sayarlar hemi toplu cinayet,
Buralardan Yılın sonu görünüyor,
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Yıllarım

Beni rüyalarımda ıssız,
Tutamaksız yolsuz yolaksız,
Öylesine zalım öyle umarsız,
Siz de bırakın da gidin yıllarım..

Beni sadece benle yalnız,
Yolda yayan yapıldak atsız,
Hevesime olunda hırsız,
Siz de çalın da gidin yıllarım.

Ben hazanda savrulan yaprak,
Gözde yaş ile cadde sokak
Yağmur karışırken ıslak ıslak,
Sizde koyun da gidin yıllarım.

Bülbül misali ayrıldık gülden,
Acıya alıştık koştuk neşeden,
Komayın ha beni de benlen,
Siz de alın da gidin yıllarım.

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Yine

Kendi halimce hoş beklerken rafta,
Neler düşündü bilmem bizim ham softa,
Danışmadan hem de ciltten yolupta,
Süretim kalemle çizecek yine!

Çıkardı içimden aldı kalemi,
Esmezse aklına vermez selamı,
Manasız sözleri bitmez kelamı,
Tozlu rafa atıpta gidecek yine!

Üçümüz yine vardık bir gün bir yerde,
Söz oluruz ola ki anan dillerde,
Son değil bu kim bilir hangi ellerde,
Yolculuk meçhulde sürecek yine!

Bakıpta yüzüme düşünüp yazar,
Kendisi çizer hem yazıp ta bozar,
Anlamam suçumu bazen de kızar,
Kapatıp ta yüzümü dürececek yine!

Bir muamma bu inan karmakarışık,
Döven danışık dövülen alışık,
Ben bile yok bende benle barışık,
Saf garibim yüzüme gülecek yine!

Şatırlar tükendi vade yaklaştı,
Uç olan birbiriyle böyle yüzleşti,
Başlarken beraber öyle sözleşti,
Ne varsa içinde dökecek yine!!!

ÖZVECAN

Özcan Kurt

Yine Aylardan Kasım

Yine aylardan kasım
Kahretsin
Yine aklımdasın
Hey..! CAN..
Heyyy..! Alın yazım.!
Bu can alıp götürren,
İLGİN İLGİN
Özvecan

Özcan Kurt

Yiten yitene

Sol yanım hazandır, dökülür yaprak,
Sağ yanım, yoruldu çekiyor toprak,
Kader yağurdu, çamur, batacak batacak,
Heves aksak topal düşen düşene.

Yüreğim tekliyor oy, bıçak bıçak,
Kesildi dallarım hep budak budak,
Yollar yordu hep tamir sapak sapak
İnsan hamal off, hep çeken çekene.

Bir yanım don ayaz, bir yanım sıcak,
Feleğin işi yok kurar fak, tuzak
Ataş soğurdu, mamur, ocak ocak,
Bulmaz daha kemal, pişen pişene,

Özvecan'ım bilmem nereye kaçak,
Kabım vurur, yollar kar ve çok uzak,
Dört yanım kahir, hep köşe bucak,
Şu ömrümden gün gün yiten yitene..
Özvecan

Özcan Kurt

Yobaz

Sağ, solu, cahil okumuşu olmaz,
Dindar, dinsiz, hem de gavuru olmaz,
İnat eder, Nuh der Peygamber demez,
Donup da kabında kalmıştır yobaz.

Ayran içeni ve sarhoşu olmaz,
Açık kapalı, ham, olmuşu olmaz,
Accık gıynaşmaz, hiç hizaya gelmez,
Kalıp da dalında solmuştur yobaz.

Gafa sırlı, sınırlı gelişmez baz,
Gargadan başka kuş bilmez tanımaz,
İşletmez akli hiç farklı düşünmez,
Çıkıp da darında, yormuştur yobaz.

Özvecan'ım buna çare bulunmaz,
Esnemez, eğilmez, eccik doğrulmaz,
İlla değişmez sığ, biraz güvenmez,
Saçını eline vermiştir YOBAZ..

Özcan Kurt

Yoktur

Harf hecede, hece dize de,
Şarkı olur perdede, telde,
Söylemedikten kerri, dostlar,
Türkünün bir gıymatı yoktur.

Para toprak saray zenginde,
Herkesin derdi var derinde
Sağlığın olmadıktan kerri,
Varlığın bir gıymatı yoktur.

Kirpik gözlerde, kaş güzelde,
Güzeldir kemer ince belde,
Ar namus olmadıktan kerri,
Cemalin bir gıymatı yoktur.

Kahi göklerde kahi yerde,
Ruh misafirdir durur tende,
Vakit gelip uçtuktan kerri,
Bedenin bir gıymatı yoktur.

Özvecan hoştur su derya da,
Lakırttıdır, boşsa manada
Bir kıyın olmadıktan kerri,
OKYANUSun gıymatı yoktur.

Özcan Kurt

Yoldaşım

Aykırıyım az, hep ardından gelmem,
Mevsime aldanıp, yolumdan dönmem,
Geri kalsam bile yolumdan sapmam,
Yolun gayri ise deme yoldaşım.

Dünya ayrı, hadi düşüp gidemem,
Şapakta şaşırıp yüreğim vermem,
Düşsem kalksam bile bırakıp satmam,
Menzil ayrı ise gelme yoldaşım.

Güz gelmeden kimsin ki tam bilemem,
Sen aç iken asla sefa süremem
Yabanda olsam da alçakla çıkmam,
Aklın farklı ise germe yoldaşım.

Herkese gardaş can yoldaş diyemem,
Sen ağlarken mümkün mü ben gülemem,
Güvenirsem asla ardıma bakmam,
Biraz aklım noksan yerme yoldaşım.

Kula kul isen can, izin süremem,
İte ve çakala yönüm dönmemem,
Özvecan'ım yanarım, seni yakmam,
Herkese Postunu serme yoldaşım.

Özvecan

Özcan Kurt

Yorulduum

Bıktım usandım ve vazcaydım:
Bahara çıkmayan zemherilerden,
Daraldım, sıkılır oldum yaşamaktan,
Boşa çıkan ümitlerden, beklentilerden..

Kapat kıyadalıkları, uzat aralıkları,
Yorulduum gitmekten beklemekten,
Demir almak gerek yine bu limandan,
Aıştım nasılsa, ne getirdiysem geri götürmekten..
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Yorulдум (2)

Hep acı ilaçlar düştü derdime,
İnan acır oldum, bakıp kendime,
şükrediyor canlar bakıp halime,
Hüzün acı yaza yaza yorulдум.

Karalar biçilmiş uymuş eğnime,
şahte durur, bir an gülsem yüzüme,
Öte gider canlar düşüp izime,
Kimler kaldı baka baka yorulдум.

şakırdamaz zincir değmez tenine,
Halka halka girip geçmiş özüne,
Kenara çektiler bakıp sözüme,
Zalime dar, çata çata yorulдум.

Hey yar destur girem gönül evine,
Gülü bal eyleyip sunam özüne,
Özvecan'ım eşiğine dizine,
Kara yirde yata yata yorulдум.
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Yöneteni İyi Seçelim

Gurbanı olduklarım bu sefer gelin, yanılmayalım,
Gonuşkan olana değil çalışkana atalım,
Herkeseye aynı mesafede mi biz ona bakalım,
İnancından bize ne can, neden soralım?

Zengini garibanı aynı kefedemi can biz onu tartalım,
Hain, bölücü, fitneci ayırmacıya katılmayalım,
Vatan millet Sakarya hala neden kanalım,
Pazarından bize ne can, neden çikalım?

Vatandaşın çoğu sefalette sıkıntı darda,
Kiminin bir eli yağda, öteki balda,
Bu seçim azıcık düşün bunu sorgula durda,
Yıllardır yanıyor can, yine neden yanalım?

Özvecan'ım sözüm söz, burda koyuyom nokta,
Allah rızası için birbirimize düştük halimize bir bakta,
Bu sefer inşallah silkinip, kınından çıkta,
Bile bile can, aşımıza ahu neden katalım
ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Yurtta Barış

Anlaşabiliriz olsak da ayrı dinden ve dilden,
Savaşlar bitmeli, insan gülmeli şimdi hemen,
Sözle şiirle değil, haykırıyoruz yürekten özden,
"YURTTA BARIŞ DÜNYADA BARIŞ "

Cehennem sönmeyecek, birbirimizi gözetip sevmeden,
Çevirmeden Dünyayı cennete, en tepeden,
Kendi arzumuzu başkası için de istemeden,
"YURTTA BARIŞ DÜNYADA BARIŞ"

Sınırlar kalkmalı muhakkak derhal,
Geçmiş unutulmalı, haklar olmalı helal,
Ne demiş Gazi Kemal:
"YURTTA BARIŞ DÜNYADA BARIŞ "

İster beyaz olalım, siyahi belki de kumral,
Aynı bahçenin güzelliğiyiz böylesi normal,
Sazlar, davullar, çalsın, duyursun tellal,
"YURTTA BARIŞ DÜNYADA BARIŞ "
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Yürek Ağrısı

İçten içten kanar geçmez yarası,
Toprak tabip olur, ancak şifası,
Dokundukca kanar tam da şurası,
Geçmez açılır da yürek ağrısı...

Ummazsın acının sebebi olur,
Sevdiğin seni can evinden vurur,
Derinden derinden, sızlanır durur,
Dinmez sarılsa da yürek ağrısı..

Özvecan gönlümde fay kırıkları,
Tsunami bastı tüm kıyıları,
Yıkıldı nem ve yağ hep duvarları,
Bitmez çırpırsa da yürek ağrısı,

Özcan Kurt

Yüzeysel

Cibilliyetten gelir sevgi, hoşgörü vb.haslet
Kıyadalı gönüller, vefa yok bilinmez kıymet,
Daha sığlarda yitirirsin derinlere ne hacet,
Selamlar yüzeysel, bakışlar yalan sohbet yüzeysel..

Cümle kazanç peşinde ruhsuz bir alay süret
Dönmüş hayat pazara, yandın biterse ücret,
Daha esintiler de savrulursun fırtınaya ne hacet,
Dostluklar, yüzeysel, sözler yalan niyet yüzeysel..

Adem/Havva bağlanıp sevmeye edemez cüret,
Diyorlar ki: menfaat biterse yiter muhabbet
El uzatmak yanaşmak kıt, yokdu ise Cennet
İbadetler yüzeysel, tevekkül yalan davet yüzeysel..

Özvecan'ım fitratımızda hamurumuzda sevgi var elbet,
Daha dönemeçte kalırsın uzun yola ne hacet,
Zora düşünce bil etrafında kalırsa birisi şayet
Yoldaşın yüzeysel, kadim yalan samet yüzeysel

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Zahid

Hey ZAHİD..!
Neden ENdiŖE (D)buyururusunuz.
İnkâr eden Adem'dir
İnSAN ki:
ALAK'alı olduğunu OKU'r..
Dil inkâr etse de ÖZ duyar ve bilir.
Can kulağı ile dinlemeyen,
Kıyılarda işittiğini denizin sesi dalgadır sanır. ..
Kim dedi körlér gökkuşadı üzerine
Şirler yazamaz diye..
Bak avucunda tutamadığına..
Ve hücre çeperlerinden sana YANSIYAN SADAYA,
NotaLAR, RENKler damlalar bir araya gelir de:
Perde perde, tel tel yağmur vurup cama,
Üflenile Ney, Mızrap pena,
İcra edilen sanat müzik sena
VARIM.. Ve..
Ben ayetim ve benim deyip de durur.
Özvecan Özcan KURT

Özcan Kurt

Zalımsın dünya

ZALIMSIN DÜNYA

Baharlar yazlar geçti boşu boşuna,
Boşuna aşık oldum dağı taşına
Seyirlik güzelin kalem kaşına,
Neyine meyledem zalımsın dünya..

Bilmem ne gerekti aldık bir sahne,
Yasaklar tutkular inan bahane,
Para, pula, teslim, oldu zamane,
Neyine meyledem zalımsın dünya..

Şimdiden şart koşup diyeyim sana,
Ne kadar umrunda bilmem ama,
İnan olsun sana gelmem bir daha
Neyine meyledem zalımsın dünya..

Garibi yoklukla sına da sına,
Zengini toklukla hakmıdır Mevla?
Hesabın veremem kusura kalma,
Neyine meyledem zalımsın dünya..

Özvecan'ım aldım kendi payıma,
Aldanıpta kandım mavi kıyına,
Vallah yine düşmem kolay ağına
Neyine meyledem zalımsın dünya..

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Zaman/yalan

Zamanın ilaç olduğu koca bir yalan,
Çare değildir mutlak olacaktan kaçman,
İstersen istasyon değiştir, farketmez mekan,
Kaderin senden önce gelir yerleşir çoktan..

Akışa bırak lakin akıntıya teslim olma,
Yüzleşmeleri, sınanmaları bir kenara atma,
Belki bir çoğunu kendin ettin feleğe çatma,
Hayat senden iyi bilir, öğretir etme gel isyan..

Hülasa can: Dünya bir kazan pişiyor insan,
Aşı tamam ediyoruz, çeşit çeşit, elvan elvan,
Bazen harlı ateş, bazen kısık, tütüyor duman,
Senle değişir her şey, istersen değişir cihan..

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Zamane

Hele şahit olun: kız kızanlarımız bu çağda işler dalevere dümen,
Hatır gönül kalmadı menfaate dayalı dönüyor eksen,
İşin rast gitmez dobra, hele biraz dürütsen,
Usandık canımızdan baba, söz kar eylemez susmak gayemiz..

İşin zor her havaya göre gerdan kırıp oynak değilsen,
Zamane bozuldu, iyilerdensin, nabza göre şerbət verirsen,
Pek muteber sayılmazsın, garip kürkü deliksen,
Usandık canımızdan baba, hala doğru kaldı isek ahmak payemiz..

Özvecan'ım hasretiz: sevgi, saygı, itimat, hoşgörü samimiyet ve güvene,
Zerre kıymat virmedik aramıza nifak ekip, bölene,
Karnımız tok ayrı görüp, birlikten sözler edene,
Usandık canımızdan baba, hal bilmezlerden azdı yürek yaramız.
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Zamane (2)

Dur diyecek yokmu, zalım feleğe,
Çarkına mazlumu bağlamış, döner,
Güç yetmiyor, garibi vurup ezene,
Kader ince ağı dolamış örer..

Felek kimini de almış terkine,
Kimi de şansına, susamış gider,
Rast gitmiyor işi yürür tersine,
Garibin kaderi karaymış çeker,

Zamane giymiş kurt, kuzu mintanı,
Karga dalda güle, tünemiş öter,
Asesbaş hırsıza sunar nişanı,
Ayrık gülistanda yeşermiş biter.

Özvecan'ım Mevla'm bu nasıl yazı,
Pınar sona kalıp, kurumuş biter,
Şaşırıp yolunda giderse bazı,
Pusuda harami kuşanmış bekler..

ÖZ ve CAN

Özcan Kurt

Zamane (3)

Dinle zamaneye bak neler oldu,
Buldu yedi içti, tatmin olmadı,
Nankör adam oldu, şiraze kaydı,
Günah sevap nedir? kaygı kalmadı.

Tahsil makam aldı, ahlakı bozdu,
Variyeti buldu ama, adam olmadı,
Küçük, büyük, aynı insanlık azdı,
Edep, erkan, haya, saygı kalmadı.

Komşu komşu ile selamı kesti,
Gelin geldi evde huzur bulmadı,
Ataya sus, evlat gürlendi esti,
Handa, sultan, hanım farkı kalmadı.

Halk yönetenden bıktı bezer oldu,
Şikayet yerine çıktı varmadı,
Özvecan garibin halini sordu,
Yüksek odalarda kimse duymadı.

ÖZ VE CAN

Özcan Kurt

Zamanla geçmez

Zamanla geçer demek yalan, iyileşmez,
Ne kadar derindedir çeken bilir el erişmez,
Yakınındaki değildir, yanındaki töbe ilişmez
Dikene kızıp güle atılmaz imiş..

Gaybetmeden gıymat bilinmez,
Yaren bildiğın, zorda iken görünmez,
Sapaklaşmadan yol yoldaş kim sezilmez,
Bazı yaralar gıyamete kadar kapanmaz imiş,
ÖZ ve CAN

Özcan Kurt